

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CAROLE WILKINSON

MOR
EJDERHA
BAHÇESİ

Ücretsiz PDF Kitap Arama - <https://ranney.org>

PİNG YOLCULUĞUNA DEVAM EDERKEN
GEÇMİŞİNİ VE GERÇEK KADERİNİ
KEŞFEDİYOR.

Antik Çin, Han Hanedanlığı dönemi. Ping, Taay Şan Dağı'nın gölgesinde, güven içinde saklandığını düşünerek yavru ejderha Kay'a bakma sorumluluğunu yerine getirmektedir. Ama bu gözlerden uzak sığınakta bile düşmanları Ping'i bulur. İstedikleri Kay'dır.

Ping kime güvenebilir? Düşmanı, dosttan ayırmak imkânsızdır. Kolay seçenek Ping'in aklını çelmektedir. Mor Ejderha Bahçesi'nde istedikleri güvenliğe ulaşacaklar mıdır? Ping'in gerçek kaderini kucaklama zamanı gelmiş midir?

2006 WAYRBA Ödülü
2009 KOALA Ödülü
2009 YABBA Ödülü
2006 COOL Ödülleri Finalisti

“Dramatik macera, komik anlar ve duygusal sahnelerle
baştan sona akıcı bir hikâye.” kidsreads.com

Pegasus Yayınları: 2182

Mor Ejderha Bahçesi

Carole Wilkinson

Özgün Adı: Garden of the Purple Dragon

Editör: İlker Sönmez

Düzeltili: Esengül Aydın Yalçın

Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Kapak Uygulama: Fatma Can

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 45121

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Ocak 2020

ISBN: 978-605-299-768-0

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2020

Copyright © Carole Wilkinson, 2005

Harita © Julian Bruère

Bu kitap ilk kez 2005 yılında Black Dog Books
tarafından yayımlanmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler
Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil,
optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz,
çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 45118

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.

Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han

No: 11/9 Taksim / İSTANBUL

Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

 [pegasusyayinlari](https://www.facebook.com/pegasusyayinlari) [pegasusyayinevi](https://twitter.com/pegasusyayinevi) [pegasusyayinlari](https://www.instagram.com/pegasusyayinlari) [Pegasus Yayınları](https://www.youtube.com/PegasusYayinlari)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

CAROLE WILKINSON

MOR EJDERHA BAHÇESİ

İngilizceden çeviren:

Bora Serkan Yavuz

PEGASUS YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM BİR	KARA EJDERHA GÖLETİ	11
BÖLÜM İKİ	BİR KÂSE, BİR KOVA VE BİR KEPÇE	25
BÖLÜM ÜÇ	KIRMIZI ANKA KUŞU	35
BÖLÜM DÖRT	BİR EJDERHA DOSTU	47
BÖLÜM BEŞ	BİR KAN DAMLASI	53
BÖLÜM ALTI	GÖZ BAĞI	57
BÖLÜM YEDİ	BİR ÇOBAN KULÜBESİ	63
BÖLÜM SEKİZ	KOYU YEŞİL	77
BÖLÜM DOKUZ	ZORLU YOLCULUK	93
BÖLÜM ON	UZUN ÖMÜR MECLİSİ	103
BÖLÜM ON BİR	GÜLÜMSEYEMEYEN PRENSES	117
BÖLÜM ON İKİ	UĞURLU SERÇE	133
BÖLÜM ON ÜÇ	OKUMA DERSLERİ	143
BÖLÜM ON DÖRT	FARE VE PRENSES	157
BÖLÜM ON BEŞ	CENNETİN ÖFKESİ	181
BÖLÜM ON ALTI	BAMBU KİTAPLAR	193
BÖLÜM ON YEDİ	PLANLAR VE ALDATMACALAR	205
BÖLÜM ON SEKİZ	İLK DON	217
BÖLÜM ON DOKUZ	DUVARLARIN ARDINDA	229
BÖLÜM YİRMİ	KIVRILAN YILAN GEÇİDİ	247
BÖLÜM YİRMİ BİR	BİR KUM TANESİ	261
BÖLÜM YİRMİ İKİ	BİR LAHANA TARLASI	269
BÖLÜM YİRMİ ÜÇ	KAVUŞMA	277
BÖLÜM YİRMİ DÖRT	KAPLAN ORMANI	291
BÖLÜM YİRMİ BEŞ	KAN VE ATEŞ	303
BÖLÜM YİRMİ ALTI	ÇAMURLU SULAR	317
BÖLÜM YİRMİ YEDİ	BEŞİN GÜCÜ	335
BÖLÜM YİRMİ SEKİZ	İPEK KARE	355
SÖZLÜK		371
TEŞEKKÜRLER		373

MING YANG KÖŞKÜ

Cennete
Dokunuş Kulesi

Prenses Yangsin'in
Koşutu

SARI NEHİR

İlk baharın

Sonsuz
Bulutlar
Odası

Gizli Ahenk
Bahçesi

Ejderha Kanadı

Hışırtilı
Bambu
Cardağı

Ferah Köşeleri

Huzurlu İnziva
Salonu

İmparator'un

Bahçevah Kulübe

Kafesler

KAPLAN ORMANI

EJDERHA BAKICISI ZAMANINDA HAN İMPARATORLUĞU

• bölüm bir •

KARA EJDERHA GÖLETİ

*Ping, dağların zirvelerinin daha alçak ve yumuşak
olduğu güneye doğru bakmayı tercih ediyor ve
unutmasının daha iyi olacağı hatıraları geri
getirmek istemiyordu.*

Duyulabilen tek ses, şelaleden dökülen suyun çıkardığı aralıksız gürültüydü. Su bir falezden aşağı dökülüyor ve geniş, karalık bir gölette toplanıyordu. Yüzeyin altında karanlık gölgeler turluyordu; ök gibi fırlayan ince, uzun balıkların gövdeleri ve daha geniş oval şekiller. Sığ kesimlerdeki siyah kayalıkların arasında, gruplar halinde sazlıklar yetişiyordu. Gölet kıyısının daha ileri kesimleri boyunca dağılmış olan, siyah renkli, pürüzsüz çakıl taşları arasından zarif eğreltiotları yükseliyordu. Karanlık, oval şekillerden biri yavaşça suyun yüzeyine doğru sürüklendi. Bu bir sukaplumbağasıydı. Girdap şeklindeki bir akıntı kaplumbağayı yakalamıştı ve

göletin kenarına doğru sürüklüyordu. Kaplumbağa, perdeli ayaklarını oynatarak sıcak göletin sularının dışarı taşıdığı kenara doğru sürüklenmekten kurtulmaya çalışıyordu. Dışarı taşan su, dağın kenarından aşağı doğru yolculuğuna hızla devam ediyordu.

Bir yusufçuk, göletin hemen üzerinde durdu. İnce bacakları kan kırmızısıydı. Yusufçuğun ince ve uzun gövdesi, sanki aydınlık gökyüzünün dünyaya düşmüş parçası gibi, çarpıcı bir mavi tonundaydı. Böceğin, üzerlerinde çapraz desenli siyah damarlar bulunan, iki çift narin kanadı vardı. Her kanatta, göze benzer birer desen vardı. Dikkatsiz bir prensesin düşürdüğü değerli bir mücevherden farkı yoktu. Yusufçuğun kanatları pır pır etti ve yaratık havalandı. Böcek önce sazlığa, sonrasında ise sazlıktan bir kayanın üzerine doğru pır pır uçu.

Yusufçuğun üzerine, karanlık bir gölge çöktü. Sazlardan yapılmış bir demet, havayı yarararak ilerledi ve küt diye böceğin üzerine kondu, yusufçuğu ezerek dümdüz etti. Ping, ölü yusufçuğu aldı ve belinde sallanan deri keseye, ezilmiş kırkayaklar ve düzleştirilmiş pervane böcekleri koleksiyonunun yanına koydu.

Hafif bir rüzgâr, sazlıkları hareketlendirdi. Havada, kışın çok da uzakta olmadığını hatırlatan keskin bir serinlik vardı. Ping, gözlerini dikip uzaklara doğru baktı. Genç kız, aynı manzaraya yarım senedir bakıyordu ancak henüz bundan bıkmamıştı. Gökyüzünün apaçık olduğu bir gündü ve dağların zirveleri, devlerden oluşan bir kalabalık gibi genç kızın önünde uzanıyordu. Alçak ve daha az eğimli yamaçlar, çam ormanlarıyla kaplıydı. Daha yükseklerde, dik

eğimli yamaçlardaysa sadece birkaç eğri büğrü çam ağacı vardı ve bu ağaçlar da, köklerinin tutunabileceği toprak parçalarının üzerine akbabalar gibi tünemişti.

Çam ağaçlarının tekdüze yeşilliği arasında birkaç ağaç, hafifçe turuncu ve sonbahar kırmızısına boyanmıştı. Uzaktaki bir gölün üzerinde, güneş ışıkları parıldadı. Ping, zaman zaman Huangling Sarayı'nın duvarlarında asılı bir tablonun içinde yaşıyormuş gibi hissediyordu. Bir zamanlar genç kız, bu gibi manzaraların sadece ressamların hayal güçlerinde var olduğuna inanıyordu. Ancak artık gerçek olduklarını biliyordu.

Genç kızın arkasında, Taay Şan dağının dimdik yamaçları gökyüzüne doğru gözden kayboluyordu. Ping, dağların zirvelerinin daha alçak ve yumuşak olduğu güneye doğru bakmayı tercih ediyor ve unutmamasının daha iyi olacağı hatıraları geri getirmek istemiyordu.

Öğleden sonranın sessizliği, kulak tırmalayıcı bir ciyaklamayla bozuldu. Ping gözlerini kapayıp iç çekti. Ciyaklama gittikçe yükseldi ve daha ısrarlı bir hal aldı. Sanki bir şey boğuluyormuş gibi bir ses geliyordu. Genç kız acele etmedi. Bir çam ağacı sırasına doğru yürüdü. Bunlar, Ping'in boyunun iki katından daha kısa, budaklı, eğri büğrü ve küçük ağaçlardı. Ciyaklama, kesintisiz, tiz bir çığlığa dönüştü.

Genç kız, elleri belinde, belli bir ağacın altında durdu.

“Lung Kay Divaan,” dedi kız sinirli bir şekilde. “Sana ağaçlara tırmanmamamı söylemiştim.”

Ufak bir yaratık, ağacın en üstündeki dallardan birinde, tepe aşağı sallanıyordu. Yaratık, güneş ışığındaki menekşelerin renginde mor pullarla kaplıydı. Sırtından

aşağı doğru, bir sıra keskin diken uzanıyordu. Yaratığın kuyruğu, ağacın dalına dolanmıştı. Vücuduna oranla çok büyük görünen, iri pençeleri vardı. Yaratığın her pençesinde, dört adet keskin, siyah renkli tırnak vardı ve bunların hepsi ağacın gövdesine saplanmıştı. Küçük yaratık, tepetaklak duran başını Ping'e çevirdi. Parlak yeşil gözler, endişeyle kırışırdı. Yaratığın düz ve uzun burnunun ucu iri ve pembe renkliydi, burun delikleri titriyordu. Yaratık bir çığlık daha atmak üzere iri ağzını iyice açınca küçük, keskin dişlerle, uzun ve kırmızı bir dil açığa çıktı. Bu, bir kediden ya da tavşandan pek de büyük olmayan, küçük bir ejderhaydı.

Yaratığın ön pençelerinin altındaki ağaç kabukları dallardan ayrıldı. Küçük ejderhanın bağırtısı daha da tizleşti. Arka ayaklarının tırnakları, yaratığın tüm ağırlığını taşıyamıyordu. Ejderha dalı bıraktı ve sadece kuyruğundan asılı, sallanır bir halde kaldı. Ping bir kayanın üzerine çıktı ve ejderhaya doğru uzandı. Ejderha, genç kızın ona uzanan kollarına yapışıp tırnaklarını genç kızın etine batırdı.

“Acıyor!” dedi Ping ancak ejderha anladıysa bile dik-kate almadı.

Ping, kayanın pürüzsüz yüzeyi üzerinde kaydı ve gü-rültüyle sert toprağa, kalçası üzerine düştü. Ejderha, genç kızın kolunu bıraktı, burnuna küçük, keskin bir ısırık atıp koşarak uzaklaştı.

Ping burnunu sildi. “Senin teşekkür etme şeklin buysa, zahmet etmemeni tercih ederim.”

Genç kız, kolundaki çizikleri inceledi. İki kolu da pençe izleriyle dolmuştu; bazıları yeni, bazıları iyileşmek üzere olan izler. Genç kız, bir su sıçraması duydu. Kay, ağaç-

lara tırmanmanın çok tehlikeli olduğuna karar vermiş ve gölette yüzmeye gitmişti. Yüzmek, yaratığın en sevdiği eğlenceydi ve onu saatlerce mutlu ediyordu. Ejderha kuvvetli bir yüzücüydü ve suyun içinde de, dışarıda olduğu kadar rahattı ancak Ping yine de onu endişeyle izliyordu. Genç kız yüzmeye bilmiyordu. Ve kendini derin suların altında bulunduğu zamanlarda, dehşete kapılmıştı.

Ping'in, küçük, mor ejderhayı götürebileceği bir yere ihtiyacı olmuştu. Onları kimsenin rahatsız etmeyeceği, Kay'ın kimselere görünmeden ortalıkta koşuşturabileceği ıssız bir yere. Genç kız İmparatorluk hakkında bilgisiz sayılırdı. Kimsenin, hiçbir zaman gitmediği Taay Şan dağı biliyordu, hükümdarlığının başlangıcında, cennetin kutsamasını istemek üzere genç İmparator'un tırmandığı ve kendisinin de eşlik ettiği kutsal dağı. Cennet yolunun yarısı olarak bilinen belirli bir noktanın ilerisine sadece İmparator'un ve şamanlarının tırmanmasına izin veriliyordu. İmparatorluk izni olmadan böyle bir şey yapmanın cezası ölümdü.

Taay San'dan okyanusa kadar Lung Danze'nin, Kay'ın babasının, sırtında uçmak bir günden az sürmüştü. Taay Şan'a yürümekse bir hafta sürmüştü. Genç kız, yumurtadan yeni çıkan Kay'ı taşıyarak imparatorluk yolundan yukarı tırmandı, cennet yolunun yarısı kapısının altından geçti ve yasak alana girdi. Daha sonra, keskin yamaçlar kesen yoldan ayrıldı. Liyu Çör, genç İmparator, batıdaki bir göletten bahsetmişti: Kara Ejderha Göleti. Bu isim kulağa korkunç geliyordu ancak içinde ejderha kelimesi geçen bir isimle, burası Kay'ı yetiştirmek için uğurlu bir yer olabilirdi.

Kara Ejderha Göleti, ismi kadar tehditkâr bir yer değildi. Taay Şan dağının dik yamaçlarının, ufak bir plato oluşturmak üzere düzleştiği alanda, kayalık bir çöküntünün içinde çağlayanın suları toplanıyordu. Suyun rengi siyah değildi; gölete bu rengi veren kayalardı. Göletin bir tarafında, çam ağaçlarından oluşan bir koru, diğer tarafında ise dar, çimenlik bir alan vardı. Plato, günün büyük bir bölümünde güneş ışığı alıyordu. Ping burada, yeşil mercimek ve tahıllardan oluşan basit yemeğine ekleyebileceği bazı kökler, mantarlar ve kabuklu yemişler bulabiliyordu. Aynı zamanda dereye balıklar da vardı.

Kay göletten sıkıldığı zaman, güneş çentikli ufuk çizgisi üzerinde portakal rengi bir topa dönüşmüştü. Uzaktaki göl, aynı rengi tekrar yansıttı, sanki güneşin içinden erimiş bir sıvı dünyaya akmış gibiydi. Ping, bitene kadar bu manzaranın tadını çıkarmak için eliyle gözlerini güneşten korudu. Daha sonra küçük bir ateşin üzerinde, toprak kapta pişen balık çorbasını karıştırmaya geri döndü. Genç kız, göletin sığ kısımlarında banyo yaparken, kendisine doğru masumca yüzen balığı yakaladığı için suçluluk hissediyordu ancak bitki köklerinden ve kabuklu yemişlerden daha fazlasını yemesi gerekiyordu. Yeşil mercimek ve tahıllardan oluşan ufak stokunu kış için saklamalıydı. Sukaplumbağaları, balıklardan sonra güzel bir değişiklik olurdu ancak Ping'in onları öldüresi gelmiyordu. Yavru ejderha dışında tek arkadaşları onlardı.

Bir meleme sesi, genç kıza bunun pek de doğru olmadığını hatırlattı.

“Evet, sen de benim arkadaşımısın,” dedi kız, yakındaki bir ağaca bağlanmış olan dişi keçiye. “Aslında, seni Kay’ı anladığımdan daha çok anlıyorum.”

Ping, keçiyle birlikte oturdu ve onu sağdı. Ejderhayı çağırması gerekmedi. Bir kâse sıcak sütü yere bırakmadan önce ejderha oraya gelmiş, sütü uzun diliyle höpürdeterek içiyordu. Ön pençeleri kâsenin içindeydi ve burnuna süt sıçramıştı.

Keçi tekrar meledi.

“Ayrıca sen ondan daha terbiyelisin,” dedi Ping.

Genç kız ateşin yanma oturup ellerini ısıttı. Yavru ejderha büyümüşü. Ejderha taşından dışarı çıkan ve Ping’in kucağına düşen o küçük yaratığın on katı kadar olmuştu. Ve on kat daha fazla yemeğe ihtiyacı vardı. Kay, kâseyi kupkuru yapana kadar yalamayı bitirince hüzünlü bir şekilde viyakladı.

“Senin için bir şeyim daha var.”

Ping, belindeki deri keseden yusufluğu çıkardı. Kay, böceği genç kızın elinden kaptı. Ping, ejderha onun parmaklarını da ısırmadan önce böceği bıraktı. Ejderhanın uzun burnu, daha fazla böcek için genç kızın kesesini koklamaya başladı.

“Keşke kendi yemeklerini kendin yakalamaya başlasaydın,” diye homurdandı Ping kırkayağı ejderhaya verirken.

Kay kırkayağı bütün olarak yuttu. Daha sonra Ping’in kesesindeki diğer beş kırkayağı da çabucak yedi. Ejderha, arka ayakları üzerine oturup geçirdi. Ping, bunun sonunda ejderhanın doyduğunun göstergesi olduğunu umdu. Ping’in elbisesinin eteklerinin etrafında üç tur attıktan sonra, kü-

çük ejderha sakinleşti ve yere çörekledi. Neredeyse anında uyumuştı.

Yaşlı ejderha, genç kızı bakması gereken, yumurtadan yeni çıkmış bir ejderhayla birlikte, okyanusun kıyısında bırakıp Kutsanmışlar Adası'na uçtuğu zaman, Ping'in bundan sonra ne yapacağı hakkında bir fikri yoktu. Danze genç kıza, onun Ejderha Bakıcısı olduğunu ve ne yapılması gerektiğini bileceğini söylemişti. Bu, on ve iki yaşındaki bir kız için ağır bir sorumluluktı. Kız, kumsalda kalmak istemiyordu. Okyanus'u sevmemişti. Okyanus akıl almaz derecede kocamandı. Okyanusun bitmek bilmez suları karşısında küçücük kalmadan önce de Ping kendisini yeteri kadar önemsiz hissediyordu.

Kay'ın ejderha taşından dışarı çıktığı kumsal, herhangi bir kasabadan veya köyden çok uzaktaydı ancak bu durum, kumsalın her zaman terk edilmiş olduğu anlamına gelmiyordu. Balıkçılar bambulardan ve keçi derisinden sandallarını denize indirmek için buraya geliyorlardı ve Ping, insanlardan uzak durması gerektiğini biliyordu. Kay'ı herhangi biri görecektense, yavru ejderhayla ilgili haberler insandan insana, köyden köye yayılırdı. Genç kız bunu istemiyordu. Ejderha avcısı Deeav, ölmüş olsa da ejderhaları sadece kesilecek ve satılacak yaratıklar olarak gören başkaları olabilirdi. Genç kız, onlardan biriyle çoktan yüzleşmek zorunda kalmıştı: Bir ruh çağırıcı. Büyücü onu ve Danze'yi yakalamış ve ejderha taşını almıştı. Adamın, yalnızca şeytani amaçlar uğruna kullandığı, gizemli güçleri vardı. Ayrıca, tıpkı yaşlı ejderha gibi bir şekil değiştirendi. Ping, içinde bir anlık

gurur parlaması hissetti. Genç kız, kurnazlığıyla büyücüyü yenmeyi başarmış, Danze ve ejderha taşıyla birlikte adamdan kaçmıştı.

Böyle açgözlü adamlar için Kay büyüklüğündeki bir ejderha bile bir sürü altın ederd. Ayrıca ejderhayla ilgili haber İmparator'un kulağına giderse, genç İmparator, kızı tutuklamaları için imparatorluk muhafızlarını yollardı. İmparator'un tüm ilgilendiği, Ping'in, kalan tek imparatorluk ejderhasının kaçmasına yardım ettiğiydi. Bir de yeni doğan bir ejderhayla ilgili gerçeğin kendisinden saklandığını öğrenecek olursa, İmparator çok öfkelenirdi.

Güneş, uzaktaki bir dağın arkasında gözden kayboldu. Gökyüzü karardı. Liyu Çör'ü düşündüğü her zaman olduğu gibi, yalnızlık yine bir ürperti gibi Ping'in üzerine çöktü. Baş başa uzun sohbetler etmişlerdi. Liyu Çör imparator olmasına rağmen yalnızca on ve beş yaşındaydı, kızla vakit geçirmekten hoşlanmıştı. Ping, kötü davranılan bir köle kızın yalnızlık içindeki hayatını yaşamıştı. Liyu Çör ise, fazlasıyla korunan bir prensin şımartılmış hayatını. Ancak ikisinin ortak bir noktası vardı. Asla kendi yaşlarında arkadaşları olmamıştı.

Genç kız, kâsesindeki balık çorbasından bir kaşık almak için uzandı. Elbisesi, eteğinin üzerinde uyuyan küçük ejderha yüzünden yere mihlandığından, ateşin üzerinde kaynayan kaba ancak erişebiliyordu. Çorba kaşığı, kovası kadar sıradan bir şekilde yapılmamıştı (kızın kendisi bir ağaç kütüğünden oyarak yapmıştı); bu bronz bir kepçeydi ve ucunda ejderha başı bulunan zarif, oyma bir tutacağı vardı. Keçiye ve mercimekle tahıl stokunu satın almaya

gittiği köyden almıştı onu da. Demir bir kepçe daha ucuz olurdu ancak demir, yakınlarında olduğu zaman, ejderhalara zarar veriyordu. Onların derisine temas ettiğinde yakıyordu. Genç kızın bıçağı da bronzdu.

Ping, Kay uyuduğu için rahatlamıştı. Artık ciyıklama sesi yoktu, derisine batan tırnaklar da yoktu. Ancak Ping geceleri sevmiyordu. Arkadaşlarını en çok özlediği zamanlar, geceler oluyordu. Kaybettiği tek arkadaşı Liyu Çör değildi. Genç İmparator'un kendisine kısa bir süre için eşlik etmesi kızın hoşuna gitmişti ancak batıdaki dağlardan doğudaki okyanusa kadar tüm yol boyunca devam eden tehlikeli yolculuğunda genç kıza, Danze ve evcil faresi Hıvar arkadaşlık etmişti. Danze pek de konuşkan olmayan bir ejderhaydı ama geceleri daha çok konuşuyordu. İnsanlar, farelerin pis, çirkin haşereler olduğunu düşünürler ancak Hıvar, birçok kez Ping'in kurtarıcısı olmuştu. Hıvar, hayatına girmeden önce genç kızın hiç kimsesi yoktu. Kızın asla bir ailesi olmamıştı. Ailesi, henüz küçükken onu Efendi Lan'a köle olarak satmıştı.

Eski arkadaşlar ve yenileri, genç kız bir şekilde hepsini kaybetmeyi başarmıştı. Kızın aklına, yaşlı ejderhanın çıkardığı sesler geldi. Yavru ejderhanın çıkardığı sesler gibi, genç kızın tüylerini diken diken etmiyorlardı. Danze'nin çıkardığı sesler, ejderhanın ruh haline göre değişiyordu. Melankolik olduğu zaman rüzgâr çanları gibi konuşurdu; hızla çalınan bir gong gibi konuşması, bir konuda sabırsızlığını göstermek içindi; çalınan çanlar gibi sesler ise ejderhanın kahkahasıydı. Bir de genç kızın zihninde duyduğu kibar bir ses vardı ve bu ses, ejderhanın çıkardığı diğer sesleri

kelimelere dökerdi. Kay hâlâ ejderha taşının içindeyken, genç kız, onu da duyabiliyordu. Sadece kelimeler olarak değil ham duygular olarak; üzüntü, mutluluk, korku. Bu yetenek, yavru yumurtadan çıktıktan sonra kayboldu. Yaşlı ejderhayla uzaklara uçtu. Genç kız, daha önce Danze'yle olduğu gibi yavru ejderhanın sesini de zihninde kelimeler şeklinde duymayı bekledi ancak hiçbir şey yoktu. Kay her tür ciyaklama ve viyaklama sesleri çıkartıyor ancak bunların ne anlama geldiğini Ping'in tahmin etmesi gerekiyordu.

Genç kız kâsesini duruladı ve içine ateşin üzerindeki daha küçük bir kapta kaynayan sudan doldurdu. Sıcak sudan bir yudum aldı. (Ping, uzun süre önce çay yapraklarından oluşan küçük stokunu tüketmişti.) Kızın düşünceleri, gökyüzüyle birlikte karardı. Danze ve Hıvar'ı çok fazla düşünmemeye çalıştı. İkisinin de iyi ve mutlu olduklarına inanmak istiyordu. Yaraları ve yorgunlukları, okyanusun ötesindeki Kutsanmışlar Adası'nın sihirli sularında iyileşecekti. Ancak genç kız, bunun doğru olduğuna kendini ikna edemiyordu. Başlangıçta kız, yaşlı ejderhanın ona doğru kanatlarını çırparak geleceğini umarak saatlerce doğuya doğru bakıyordu ancak aylar geçtikçe Ping, ejderhanın asla geri dönmeyeceğini kabul etmek zorunda kaldı. Genç kız, Kutsanmışlar Adası'nın gerçekten var olduğuna inandığından bile emin değildi.

Danze'yi hatırladığı bazı zamanlarda, genç kızın gözleri yaşlanıyordu. Diğer bazı zamanlardaysa içinde aniden bir bıkkınlık ve öfke belirliyordu. Genç kız, onu Huangling Sarayı'nda kölelikle geçen sefil hayatından kurtardığı için yaşlı ejderhaya minnet duyuyordu. Şifalı bitkiler bilimiyle,

takımyıldızlarla ve *qi* gücünü nasıl odaklayacağıyla ilgili kendisine verdiği tüm bilgiler için ejderhaya teşekkür borçluydu. Her şeyini Danze'ye borçluydu. Ejderha hayatına girene kadar, kız kendi ismini bile bilmiyordu.

Aynı zamanda ejderhaya çok sinirliydi. Okyanusa doğru yolculukları boyunca, günlerce, *li*'lerce, genç kız dünya hakkında ejderhadan çok şey öğrenmişti ancak hakkında hiçbir şey öğrenmediği tek şey, yavru bir ejderhanın nasıl büyütüleceğiydi. Danze, taşıdığı ejderha taşının bir yumurta olduğunu bile söylememişti. Ona, kuşların ve çiçeklerin isimlerini, ayların çiftleşme alışkanlıklarını anlatmak yerine, neden her dakikasını ejderha yetiştirmekle ilgili bildiği her şeyi anlatarak geçirmemişti? Bunun yerine Danze, uzaklara uçup ejderha oğlundan sonsuza kadar ayrılmadan önce genç kıza birkaç tavsiyede bulunmuştu.

Bunun hakkında düşünmek Ping'i öfkeliyordu. Ejderha, yavru ejderhanın süte ihtiyacı olduğunu söylemişti ve geç kız da yavrusu ölen bir dişi keçiyi satmaya istekli bir çoban bulmuştu. Ama yavru ejderhanın her gün ne kadar süte ihtiyacı olduğunu bilmiyordu. İzin verse, yavru ejderha patlayana kadar süt içecekmiş gibi görünüyordu. Danze ayrıca yavru ejderha büyüdükçe, yemek listesine böceklerin ve daha sonra küçük kuşların eklenmesi gerektiğini söylemişti genç kıza ancak ne zaman ve ne kadar olacağından bahsetmemişti. Genç kız, üç aylık olduğu zaman ejderhaya kırkayaklar ve yusufoçuklar vermeye başlamıştı çünkü yavru ejderha sanki açmış gibi sürekli ciyaklıyordu.

Ping soğuktan titredi. Ateş sönmüştü. Karanlıktı. Sıcak su kabı soğumuştur. Çizgi gibi incecik ayın ışığında, uyuyan

ejderhanın mor pulları hafifçe parlıyordu. Genç kız, ejderhayı uyumak için kullandıkları mağaraya taşıdı. İçeride yatak görevi gören, kurutulmuş çimenlerden ve çam ağacı iğnelerinden oluşan bir yığın vardı. Genç kız, Kay'ı yatağa bıraktı ve onun yanına uzandı. Kay, sımsıkı sarmalanmış şekilde uyuyordu, burnu arka pençelerinin altındaydı ve kuyruğunun sonu ortadan yukarı doğru çekilmişti. Sanki birisi, ejderhaya düğüm atmış gibi görünüyordu. Yavru ejderha Ping'e doğru kıvrıldı ve sırtındaki dikenler kızın yan tarafına battı.

En azından ejderha rahat uyuyordu. Ping'in geceleri huzurluydu ancak pek uyuyamıyordu. Genç kızı uyanık tutan, kulağının yanındaki horlama değil, kızın zihninde çalkalanan düşüncelerdi. Taay Şan yaşamaları için doğru yer miydi? Acaba okyanusa yakın mı kalmalıydı? Kışı nasıl geçireceklerdi?

• bölüm iki •

BİR KÂSE, BİR KOVA VE BİR KEPÇE

“Şekil değiştirebiliyorsun!”

*Yavru ejderha kocaman, yeşil gözlerini kırptı
ve tekrar viyaktı.*

Tüm sabah boyunca, gri gökyüzünden yağmur boşalmıştı. Ping mağaranın ağzında durmuş, yağmur tanelerinin göletin yüzeyinde açtıkları gamzeleri izlemişti. Kay, solucanlardan oluşan hafif bir kahvaltı yapmıştı ancak bu yeterli değildi. Yağmur duracak gibi görünmüyordu ama genç kız, er ya da geç dışarı çıkıp keçiye sağmak zorunda kalacaktı.

Kız burnunu çekti. Havada kötü bir koku vardı. Tekrar burnunu çekti. Sanki çürümüş kuş yumurtasıyla uzun süredir ölü bir balığın kokuları birbirine karışmış gibi sülfürik bir kokuydu ve fazlasıyla tanıdıktı. Ping ayağa kalktı ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

çok geçmeden mağaranın bir köşesinde koyu yeşil bir sıvı birikintisi buldu.

“Kay! Sana çişini yapmak için dışarı çıkmanı söylemiştim. Yağmur yağsa bile!”

Küçük ejderha, başını öne eğdi. Sırtındaki dikenler indi. Pulları, erik suyu rengine dönüşerek donuklaştı.

“Sürekli gölette yüzmekten dolayı hep ıslaksın ama birkaç yağmur damlasıyla başa çıkamıyorsun!”

Kay, mağaranın arka tarafına sıvıştı ve başını ön pençeleri altına sakladı.

“Ben bunu temizleyene kadar süt için beklemek zorundasın.”

Ping ejderhanın idrarını koku gidene kadar kuru yosunlarla silip temizledi.

Havada bir düzelme işareti yoktu. Keçi, üstünden yağmur damlaları dökülerek, dışarıda dikiliyordu. Ping sıırıslıklam olma havasında değildi bu yüzden keçiye içeri getirdi. Genç kız hayvanı sağarken, sıırıslıklam gövdesine yanağını dayadı. Keçi hiç sorun çıkarmayan, sabırlı bir hayvandı ve yavru bir ejderhayla yaşamının getirdiği sorunlarla, şikâyet etmeden başa çıkabiliyordu. Kay, dizlerini ısırdığında ya da bir kayanın arkasından birden fırlayıp onu korkuttuğunda sorun çıkarmamıştı. Hem keçi hiç aksatmadan her gün süt veriyordu.

Ping bir kâse doldurdu. Her zaman olduğu gibi ejderha bir anda orada bitmiş ve açlıktan ölüyormuş gibi sütü yalayıp yutmaya başlamıştı. Bazen içmesi için Ping’e de biraz süt kalıyordu. Bu sefer değil. Kay bir damla bile bırakmamıştı.

Islak keçinin kokusu da içerdeki kötü kokuya eklendi ancak Ping'in yüreği, hayvanı tekrar yağmura çıkarmaya el vermiyordu. Erzak azalmıştı. Genç kızın, gidip fındık, meyve ve mantar toplaması gerekiyordu, hiçbir şey yapmadan oturması değil. Ping boş gözlerle, yağmur damlaları arasından dışarıya baktı. En yakın zirveler donuk griydi, ortadakiler soluk gri, en uzaktakiler ise çok siliklerdi ve neredeyse sislere karışmışlardı. Belki de ertesi gün dışarı çıkmalıydı.

Kay, mağaranın içinde kendisini eğlendirecek bir şeyler bakındı. Çam iğnesinden yatağı eşeledi. Keçinin kuyruğunda sallandı. Böcekleri kovaladı ancak hiçbirini yakalamayı başaramadı. Ejderha çok geçmeden mağaranın içinde bulabileceği eğlencelerden sıkıldı ve sataşmak için Ping'in yanma gitti. Kızın kucağına tırmandı ve yerleşmeye hazır olana kadar keskin tırnaklarını kızın etine batırarak daireler çizdi. Ancak ejderhanın uykusu yoktu. Kulağının arkasını kaşıdı, Ping'in belindeki kuşağın ucunu kemirdi ve daha fazla böcek var mı diye kızın kesesini kokladı. Soğuk bir günde, kucağında bir kedinin ya da yavru bir köpeğin oturması güzel bir şey olabilirdi ancak ejderhalar kucaklanası yaratıklar değildiler. Sıcakkanlı yaratıklar olmalarına rağmen derileri dokunmak için fazla soğuktu ve Kay'ın, Ping'in elbisesinden içeri batan birçok keskin çıkıntısı vardı.

Ping, zaten kötü durumda olan mağaranın havasına bir de duman eklemek istemedi, bu yüzden ateş yakmadı. Öğle yemeği olarak bir gün önce topladığı meyveleri ve fındıkları yedi. Kay, kızın kesesinde kalan son böcekleri yedi ve hâlâ aç olduğunu gösteren, çok tiz ağlama sesleri çıkardı.

Ping onunla ilgilenmedi bu yüzden ejderha, mağaranın arkasındaki kaya çatlaklarından birinde büyük bir pervane böceği bulana kadar etrafı koklayarak gezindi. Ejderha, böceğe ulaşmak için zıpladı ancak iri pençeleri, ağır taşlar gibi onu aşağı çekiyordu. Kaç defa denese de, yeteri kadar yükseğe zıplayamadı. Ping ayağa kalkıp pervane böceğini, onun için yakalayabilirdi ancak havanın durumu, genç kızı gökyüzü kadar donuk ve cansız bırakmıştı.

Mağaranın için soğuktu. Kay'ın nefesi buharlaşıyordu. Ejderha Ping'e sataşmak istiyorsa bunu sonraya bırakabilirdi. Mağaranın içine dolan rutubetli beyaz sis, havayı daha da soğutmuştu.

Yaz mevsiminin havası, Ping'i yumuşatmıştı. Henüz sonbahardı ancak kız sanki kışın ortasıymış gibi titriyordu. Kızın elbisesi, her ne kadar kirli ve birçok yerinden onarılmış olsa da, Huangling'de köle olduğu zamanlarda giydiği yırtık pırtık ceketten daha kalındı. Oradayken, geceleri altında uyuyabileceği sıcak bir keçi derisi de yoktu. Soğuk, esintili bir ökü z ağı lında uyuyordu ve Efendi Lan, ısınmak için ateş yakmasını da yasaklamıştı. Anılar, genç kızın daha çok titremesine sebep oldu. İçinde sıcak bir şeylere ihtiyaç duyuyordu. Kız, sonunda ateş yakabileceğine karar verdi.

Ping, dışarı yağmura çıktı ve hızlıca sırlıklam odunlardan birkaç parça topladı. Ateş çıkaran çubuklarıyla, kuru bir çimen parçasını tutuşturdu ancak ıslak odun yanmıyordu. Kızın tüm başardığı, mağarayı dumanla doldurmak olmuştu.

Mağaranın arkalarından, kayalara düşen metalik bir şeyin sesi geldi. Kay, genç kızın kıymetli şeylerini sakladığı ve ejderhanın ulaşamayacağını düşündüğü raf görevi

gören oyuğu keşfetmişti. Genç kız, ejderhanın ne kadar büyüdüğünü fark etmemişti. Ejderha arka ayakları üzerinde durmuş, kıza ait eşyaları didik didik ediyor, onları raftan aşağı, mağaranın sert kaya zeminine atıyordu.

“Bırak onları, Kay!” diye bağırdı kız. “Onlar benim.”

Ejderhanın ilgisini çekecek, yiyecek hiçbir şey yoktu. Ejderha, kuyruğunu yerde sürüyerek oradan sıvıştı ve başını, am iğnelerinde yapılmış yatağın altına sakladı. Ping, onu tekrar azarlamadı. Bir anlamı yoktu. Ejderha, genç kızın söylediği hiçbir şeyi, hiçbir zaman dikkate almıyordu.

Ping dağılan eşyalarını topladı. Aralarında, arkadaşlarının değerli hediyeleri vardı. Danze’nin ona verdiği bronz ayna ve İmparator’un bizzat kendisinin kıza hediye ettiği, beyaz yeşim taşından yapılmış mühür. İnce, dikdörtgen şekilli yeşim taşın bir ucunda, düz yüzeyin üzerinde kazınmış harfler vardı. Taşın diğer ucu ise, bir ejderha fiğ r  şeklinde oyulmuştu. Genç kız, soğuk yeşim taşı üzerinde parmaklarını gezdirdi. Yere arpan köşesi kırılmıştı. Genç kız, eşyalarının geri kalanlarını topladı; yine yaşlı ejderhanın hediyeleri olan bir tarak ve bir ejderha pulu. Altın ve bakır paralar, yeşim taşı bir kolye, bir çanak mühür mürekkebi, kemikten bir iğne ve bir parça kırmızı kumaş. Birçok mor renkli yumurta kabuğu parçaları vardı, ejderha taşından geriye kalanlar bu kadardı. Ayrıca kurutulmuş ve ikiye katlanmış, iri bir yaprak vardı. Son olarak da, ailesi tarafından kıza verilen ve üzerinde isminin yazdığı, kare şeklindeki bambu parçası vardı. Genç kızın bazı eşyaları çok para ederdi, bazıları değersizdi ancak Ping hepsine değer veriyordu.

Bambu kolye, genç kızın boynunda her zaman asılı oluyordu ancak Kay, kolyenin ipini haftalar önce koparmıştı. Genç kız, kırmızı kumaştan şeridi aldı, bambu kolyeyi onun üzerine geçirdi ve tekrar boynuna taktı.

Bir eline yeşim taşı mührü, diğer eline de bronz aynayı aldı. Her ikisi de Ejderha Bakıcısı makamının sembolleriydi ancak çok farklı rolleri temsil ediyorlardı.

Genç kız, zarar görmediğinden emin olmak için bronz aynayı inceledi. Aynanın bir yüzünde, aşınmış bir şekil vardı. Merkezden çıkan bir topuzun etrafına sarılmış, yetişkin bir ejderha. Ejderhanın pençesi, sanki bir inci gibi değerliymişcesine topuza uzanıyordu. Ping, Danze'den aynayı kabul ederken, ejderha, bu hediyenin kendisine ve vârislerine bir ömür boyu bağlılık anlamına geldiği konusunda genç kızı uyarmıştı. Kay, Danze'nin oğluydu, tek vârisiydi ve muhtemelen yaşayan son ejderhaydı. Genç kız aynayı gururla kabul etmiş, Ejderha Bakıcısı rolünü gururla üstlenmişti ancak bununla birlikte gelen sorumluluğu ve seçmiş olduğu yapayalnız hayatı tam olarak anlamamıştı. Ayna, Danze'nin gerçek Ejderha Bakıcılarının tamamı tarafından taşınmıştı. Yüzlerce yıllıktı. Genç kız, bu onuru hak ettiğine emin değildi. Başlangıçta, ejderhayla istemeden yolculuk etmişti. Kendisinin köle olduğu ve ejderhanın da esaret altında tutulduğu Huangling Sarayı'nda, Danze'yi beslemek kızın işiydi. Ejderhanın kaçmasına yardım etme niyetinde de değildi. Aslında onu özgür bırakan Danze olmuştu. Genç kıza, ejderha taşını Okyanus'a kadar tüm yol boyunca taşıma görevini vermişti. Sefil evini terk etme ihtimali ortaya çıktığında nasıl dehşete kapıldığını hatırla-

yan genç kız gülümsedi. Ping, aynayı çevirdi. Diğer yüzün, cilalanmış bronz olması gerekiyordu. Bunun yerine, diğer taraf toz içindeydi ve üzerinde bir salyangozun bıraktığı gümüşümsü, çapraz iz vardı. Genç kız, aynayı kesesine attı. Yağmur durduğunda dışarı çıkıp aynayı yıkayacaktı.

Yeşim taşı mühür, görevi İmparator'un sahip olduğu ejderhalara bakmak olan, İmparatorluk Ejderha Bakıcısı'nın nişanıydı. Ping, bu mührü hiçbir zaman kabul etmemeliydi. Danze tekrar esaret altına alınmaktansa ölmeyi tercih ederdi.

Bir çatırtı, genç kızın düşüncelerini böldü. Portakal rengi küçük bir alev, yanan odunları yaladı. Ping, parlayan akkor halindeki odunlara üfledi ve alevler tekrar canlandı. Genç kız, ateşin üzerine bir tas su astı ve suya güzel bir tat vermeler için tase birkaç tane kırmızı dut attı. Kay, ateşin yanına geldi ve sanki yanlış bir şeyler yapan genç kızmış gibi ona üzgün bir bakış attı. Yavru ejderhanın ayakları odun yığınının takıldı ve Kay burnunun üzerine düştü.

Ping kahkaha attı. "Ejderhaların muhteşem görüş yetenekleri olması gerekir!"

Genç kız, ejderhaya karşı asla sinirli kalamıyordu.

Kay ateşin yanına oturdu. Alevlerin aydınlığında ejderhanın pulları, mör kuvars kristalleri gibi parladı. Yavru ejderha viyakladı.

"Ve sakın ateşin üzerine tas koydum diye sana yiyecek bir şeyler vereceğimi düşünme. Akşam yemeğine daha saatler var."

Ejderha viyaklamaya ve su tasma bakmaya devam etti.

"Neden seninle konuşmakla uğraştığımı da bilmiyorum. Söylediğim tek bir kelimeyi bile anlamıyorsun."

Ping, tası bir sopa yardımıyla ateşin üzerinden aldı ve suyu kâsesine boşaltmak için tası yana eğdi. Ejderha tekrar viyakladı.

“Sen sıcak suyu sevmezsin,” dedi Ping.

Ejderhanın etrafındaki hava titreşip pırıldadı. Aniden ateşin yanında oturan ejderha gözden kayboldu ve yerine, genç kızın tuttuğu kâsenin aynısından bir tane daha belirdi. Ping o kadar şaşırdı ki sıcak suyu kendi eline döktü. İkinci taştan bir viyaklama sesi geldi. Ping, çıldırmaya başladığından şüphelendi. Kendi başlarına yaşayan insanlara garip şeyler olurdu. Ya da genç kızın bir şeyler görmeye başlamasının nedeni, sürekli balık yemesi olabilir miydi? Ping, çorba kepçesini aldı ve tası dürtmek için kepçeyle uzandı. Genç kız dürtmeden önce hava tekrar pırıldadı. Tasın, elinde tuttuğu, bir ucunda ejderha figürü bulunan çorba kepçesinin aynısına dönüşmesini izleyen genç kız, midesinde bir bulantı dalgası hissetti.

“Kay, bu sen misin?”

İkinci çorba kepçesi önce bir kovaya, sonra da tekrar yavru ejderhaya dönüşürken, kızın mide bulantısı arttı.

“Şekil değiştirebiliyorsun!”

Yavru ejderha kocaman, yeşil gözlerini kırptı ve tekrar viyakladı.

“Bu harika! Sen ne kadar akıllı bir ejderhasın.”

Genç kız, mağaraya gitti ve uyuyan pervane böceğini avuçlarının arasına aldı. Böcek, genç kızın avucuna çirkin, yeşil renkli bir toz dökerek çılgınca kanat çırpı. Ping, çırpınan böceği Kay’a uzattı.

“Bir ödülü hak ettin.”

Ejderhanın çenesi, böceği ve Ping'in parmak uçlarını içine alarak kapandı.

“Aferin oğlum Kay’a.”

Genç kız, ateşi tüm gün boyunca yanık tuttu. Akşama doğru yağmur durdu. Ping, yaşlı ejderhanın pulunu, mağaranın arka tarafında durduğu yerden aldı ve dışarı çıktı. Ay, erken yükselmişti ve gökyüzü yıldızlarla pırıl pırıldı. Gün ışığında ejderhanın pulu soluk gri renkтейdi ancak ay ışığında yeşilimsi bir pırıltı yayıyordu. Genç kız, parmaklarını pulun pürüzlü yüzeyinde gezdirdi. Kay'ın, sonunda ejderha yeteneklerini öğrenmeye başladığını Danze'ye söyleyebilmiş olmayı diledi. Kızın içinde bir umut ışığı titreşti. Ejderha şekil değiştirebiliyorsa, bu, insanların arasında gezebilecekleri anlamına geliyordu. Bir pazaryerine gidebilir ve kışı geçirmek için erzak satın alabilirlerdi. Belki de bir gün Kay büyüyüp gerçek bir ejderha olabilirdi.

*Bu her neyse, canlı bir şeydi
ve Ping'e doğru geliyordu.*

Çamurlu suyu karıştırmayın, böylece su yavaş yavaş berraklaşacaktır.

Ejderhanın pençesi, genç kıza uzandı. Yavrunun pençeleri iri ve keskindi ve kolaylıkla genç kızın etini kesip açabilirdi ancak pençeler kızın eline sanki bir kelebekmişçesine büyük bir özenle dokundular.

“Ne demek istediğini bilmiyorum Danze,” dedi Ping.

Ping biliyor.

“Bilmiyorum.”

Biliyorsun.

Ejderha kanatlarını açtı. Yırtılmış ya da yaralanmış de-ğillerdi, tamamen iyileşmişlerdi. Kanatların üzerindeki zar,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

tıpkı bir yarasa kanadı gibi uzun ince kemikler tarafından parçalara bölünmüştü. Dolunay, bir bulutun arkasından çıktı. Danze çok aydınlık, yeşil bir renkte parlayana kadar ay ışığı, ejderhanın vücudunda toplandı.

“Beni yalnız bırakma, Danze.”

Gitmek lazım.

Genç kız, ejderhaya doğru koşmaya çalıştı ancak ayakları hareket etmiyordu. Kız, yere baktı. Toprağın geri kalan tüm kısımları, güneşte ağarmış bir kemik kadar kuruydu ancak kızın ayakları, yapışkan bir çamur birikintisinin içindeydi. Genç kız, onları dışarı çekemiyordu.

Ejderha, yerden havalandı.

“Lütfen beni bırakma,” diye ağladı genç kız. “Sırtına çıkmama yardım et.”

Doğru yol sıklıkla zorlu yoldur.

Ay ışığıyla parlayan, güzel ejderha gece göğüne doğru kanat çırttı. Ping, ayağını çamur birikintisinden çıkarmak için ne kadar çabalarsa, ayakları o kadar derine batıyordu. Ejderha, ışıktan oluşan küçük bir nokta kadar küçüldü ve sonra genç kız, onu bulutların ardında gözden kaybetti. Yerdeki yaprakları ve küçük taşları kamçılaman bir rüzgâr esti. Taşlardan biri, kızın burnuna sertçe çarptı. Taş burnuna battı ancak kalbindeki ağrı çok daha fazla canını acıtıyordu.

Ping uyandı ve burnunu çimdikleyen küçük, mor renkli bir ejderha gördü.

“Kay, beni uyandırmak için keşke daha az acı veren bir yol bulabilsen,” dedi Ping doğrulup otururken.

Rüyasındaki çaresizlik hâlâ genç kızla birlikteydi. Rüyasında Danze'yi çok sık görmüyordu ancak gördüğünde kalbi sızlıyordu. Ejderha bir şey söylemeye çalışıyor gibi görünüyordu ancak genç kız mesajı asla anlayamıyordu. Yeni günle yüzleşecek gücü bulması, kızın birkaç dakikasını aldı.

Kay'ın şekil değiştirebildiğini öğrenmenin heyecanı, kısa süre sonra kayboldu. Ejderhanın şekil değiştirmesini gördüğü zamanlarda hissettiği bulantı hissiyle, Ping'in midesi durmaksızın çalkalanıyordu. Genç kız, değişimi izlememeyi denemişti ancak en beklemediği anda, ejderhanın bir şeyden başka bir şeye dönüşmesini görmekten kaçınmak zordu.

Kay, gözüne çarpan her şeyin şekline giriyordu. Yavru ejderha bir anda bir çalı, sonra bir kaplumbağa daha sonra ise bir kâse oluyordu. Ping, ejderhayı püsküllü, kahverengi kırkayaklarla ödüllendirerek onu tek bir şekilde kalmaya teşvik etmeye çalıştı. Bu böcekler Kay'ın en sevdiği yemektir ancak Ping, bu tür kırkayakları toplamaktan hoşlanmıyordu çünkü onları yapraklardan aldığı anda kırkayaklar, kıza yapışkan, yeşil bir sıvı püskürtüyorlardı. Kay, her zamanki gibi Ping'in söylediği tek bir kelimeyi bile anlamadı. Ejderha, kırkayakları yedi ve başka bir şeye dönüştü. Ping'in iyimserliği soldu. İnsanlarını gözleri önünde, çalıya veya kovaya dönüşen bir kâseyle dolaşmak, yavru bir ejderha taşımak kadar yaygaraya sebep olurdu.

Ping, sağlıklarını koruyabilirlerse ejderhaların binlerce yıl yaşayabildiğini biliyordu. Danze'nin ona *söylediği* bir şeydi bu. Beş kere yüz yıldan sonra ejderhaların boynuzları çıkıyordu, bin yıldan sonra da kanatları. Belki de ejderha yeteneklerini öğrenmeleri de yüzlerce yıl sürüyordu. Ping

yüz yaşına kadar yaşayabilseydi bile, Kay hâlâ çok genç bir ejderha olacaktı. Hâlâ bakıma ihtiyacı olabilirdi.

Ejderha yumurtadan çıktığından beri, Ping'in zihninin derinlerinde bir soru oluşmaktaydı. O öldükten sonra Kay'a kim bakacaktı? Bir gün, kendi yerini alması için birini bulması gerekecekti. Genç kız, ejderhalar hakkında bildiği her şeyi onlara öğretebilirdi ancak kim böyle bir görevi üstlenmek isterdi ki?

Ping, gözleriyle göletin yüzeyini taradı. Görünürde yusufçuk yoktu. Yakınlardaki çalıları aradı ancak bir tane bile kırkayak bulamadı. Önceki gece dışarı çıkıp pervane böceği aramakla da uğraşmamıştı. Şimdi kahvaltıda Kay'a verecek böceği yoktu.

Havanın güzel olduğu her gün yaptığı gibi, Kay gölette yüzüyordu. Ejderha yürüdüğü zamanlarda sakar ve beceriksizdi, sürekli kayalara ya da kırılmış ağaç dallarına takılıp düşüyordu. Ama suda hızlı ve incelikle hareket ediyordu, göletin dibindeki taşlara doğru dalıyor ve onlara çarpmadan önce son saniyede başka bir yöne süzülüyordu.

“Kendi böceklerini yakalamaya başladığın zaman çok memnun olacağım,” dedi kız, ejderha nefes almak için sudan çıktığında.

Ping karanlık sulara doğru dikkatle baktı. Kamışların arasında dalan, siyah ve sarı şeritli, iri su böceklerini görebiliyordu. Kay'ın yemesi için bu böceklerin larvalarını toplamıştı ama artık bunun sezonu değildi. Böcekler büyümüştü. Bunlardan üç veya dört tanesi, yavru ejderha için güzel bir yemek olurdu.

“Onları sadece kovalamak yerine neden yakalamıyorsun?” diye homurdandı Ping.

Ejderha onu dinlemediğinden iş yine Ping’in başına düşmüştü. Gidip ince ve bükülebilen çerçöpten ördüğü balık ağını getirip gölete daldırdı. Birkaç dakika içinde beş böcek yakaladı.

“Bunları bir dene Kay,” dedi Ping. “Lezzetli bir yemek olacak gibi görünüyorlar.”

Kay göletten çıktı. Ağda kıvranan böcekleri kokladı.

“Bu sabahlık bu kadar,” dedi Ping.

Kay viyakladı.

“Peki, onları senin için ezeceğim,” dedi Ping.

Genç kız, ağdaki böcekleri düz bir kayanın üzerine boşaltıp tahıl ezmek için kullandığı taşla ezdi. Kay tekrar kokladı. Ejderha, ezilmiş böcek kabuklarından süzülen sarı sıvıyı yaladı. Daha sonra, böceklerden birini ağzına aldı. Kabuğunu dişleriyle çatırdattı ve sonra böceği geri tükürdü.

Ping iç çekti. “Bunların tadını beğenmediysen, sütle idare etmek zorunda kalacaksın.”

Ping keçinin bağlı olduğu yere gitti. Dizlerinin üzerine çöktü ve yanağını, keçinin yan tarafına dayadı. Keçi çimleri yemeye devam etti.

“Keşke Kay’ı beslemek de seni beslemek kadar kolay olsaydı,” dedi kız.

Kay tekrar sesler çıkarmaya başladı. Aç olduğu zamanlarda çıkardığı, şikâyet eden seslerden değil. Ping’in, kendisiyle oynamasını istediği zaman çıkardığı seslerden değil. Bu, boğuk bir öksürük sesiydi. Ping döndü ve ejderhanın öğürmekte olduğunu gördü. Kız, ona doğru koştu.

“Sorun ne Kay?”

Ping, ejderhanın sırtını pışpışladı ki bu sırtında, başından kuyruğına kadar, sivri dikenler olan bir yaratık söz konusu olunca kolay bir şey değildi. Ejderha nefes alabiliyor gibi görünmüyordu. Ping, ejderhanın yuttuğı bir şey yüzünden boğulduğunu düşündü. Yavrunun sırtına daha sert vurdu. Ejderha hâlâ nefes alamıyordu. Daha sonra ejderha, son bir öğürtüyle Ping’in kucağına kustu. Kırkayak derisi ve yusuşuk böceğı bacaklarından oluşan, nahoş, sütümsü bulamacın içinde ezilmiş bir su böceğı vardı.

Kay ağlamaklı bir ses çıkardı ve yere uzandı. Gözleri donuktu. Dilinin parlak kırmızısı gitmişti. Pulları çürüme rengine dönüşmüştü. Ping ona bir kâse süt getirdi ancak ejderha içmedi. Genç kız ejderhayı mağaraya taşıyıp yatağı yatırdı. Yavru ejderhanın midesini yavaş yavaş ovaladı.

“Özür dilerim, Kay,” dedi kız. “Yemen için sana o böcekleri vermemeliydim.”

Ping utanmıştı. Kay’ın yemek listesine böcekleri eklediğı ilk zamanlarda, ona önce ufacık parçalar vermişti. Ejderha ertesi gün kötü tepki vermezse kız biraz daha fazla veriyordu, böceğın zehirli olmadığına emin olana kadar miktarı bir haftaya yayarak artırılıyordu. Ama şimdi dikkatsiz davranmıştı. Ejderhayı öldürmüş olabilirdi.

Ping kahvaltıda kendisine hiçbir şey hazırlamadı. Kay yiyemezken, onun bir şeyler yemesi adil görünmüyordu. Tüm gün boyunca ejderhanın yanında oturdu ve onun midesini okşadı. Sonunda, gecenin ilerleyen vakitlerinde, ejderhanın inlemesi kesildi ve uykuya daldı.

• • •

Ertesi sabah, Kay çok az yedi. Öğleden sonra olduğunda ejderha her zamanki oyunlarına dönmüş, keçiye sataşıyor, yatağı dağıtıyor ve her saat başı yemek istiyordu. Ping, taze ezilmiş bir yusufçuk böceğini kesesine koyarken, eli bronz aynaya değdi. Aklına aynayı temizlemek için verdiği söz geldi. Aynayı gölete götürdü. Güneş, kızın yüzünü ısıtıyordu. Kızın içinde, kış bastırmadan önce görecekleri çok fazla sıcak gün kalmadığına dair bir his vardı. Etrafına bakındı ancak Kay'ı göremedi.

“Neredesin Kay?” dedi kız.

Ejderha çok uzun süredir sessizdi. Haylazlık peşinde olduğuna dair bir işaret bu. Çam ağaçlarından birinin altında, daha önce orada olmayan bir dal vardı.

“Mağaranın yakınlarında kalmanı istiyorum,” dedi kız dala.

Dal karşılık vermedi.

“Tamamen iyileştiğinden emin olana kadar.”

Kızın arkasından, bir viyaklama geldi. Genç kız, arka bacakları üzerinde oturan ejderhayı görmek için arkasını döndü. Kız gerçekten de, bir ağaç dalıyla konuşmuştu. Kay'ın yeni keşfettiği şekil değiştirme gücünün büyük bir dezavantajı vardı. Ejderha, burnunun dibinde olduğunda bile, genç kız onu bulamayabiliyordu. Bu yeni yeteneğini nasıl kullanacağını öğrenmek, ejderhanın biraz zamanını alacaktı. Tıpkı yürümeyi öğrenen bir çocuk gibi. Sabırlı olmalıydı.

Ayna, kızın avucuna tam oturmuştu. Kız, elbisesinin bir köşesini gölete batırdı ve bununla aynayı silerek temizledi. Aynada yansımalarını görebiliyordu. Kızın saçları düğüm düğüm olmuştu ve aralarına karışmış yapraklar vardı. Yüzü kirli ve tırmalanmıştı. Burnunun üzerinde bir yara kabuğu vardı. Ve kız daha zayıftı. Yavru ejderhaya bakmakla o kadar meşguldü ki kendisine bakmayı unutmuştu.

Ping, Danze'nin, ona banyo yaptırdığı ve saçlarını taradığı zamanı hatırladı. Bu hatıra, kızın yüzüne bir gülümseme ama kalbine de acı getirdi. Yaşlı ejderhaya dair anılar, genç kızı hep bu şekilde etkiliyordu. Kızın saçlarının bu halini görseydi yaşlı ejderha kızardı. Ping tarağını almak için mağaraya gitti, Fildişinden, sedef kakmalı tarak güzel bir şeydi. Saçlarını taramaya başladı.

Genç kız saçlarını tararken gözü sonsuz gökyüzüne takıldı. Doğuya doğru, uzak bir mesafede, siyah bir nokta fark etti kız. Gözlerini ovuşturdu ancak nokta kaybolmadı, daha da büyüdü. Kız bakmayı sürdürürken, siyah nokta bir şekle büründü. Bu, Taay Şan'a doğru uçan bir kuştı. Uçarak daha da yaklaştıkça ve kızın başının hemen üzerine gelene kadar, kuşun büyümesi devam etti. Bu, iri bir kuştı. Başlangıçta, bunun güneşin yarattığı bir yanılsama olduğunu düşündü genç kız ancak kuş parlak kırmızı renkteydi. Kuş alçaldı ve bir çam ağacı dalına kondu.

Ping'in daha önce gördüğü hiçbir kuşa benzemiyordu. Uçlarına doğru kıvrılan, üç tane, uzun kuyruk tüyü vardı. Başının üzerinde dik bir ibik vardı. Kuş uzun kanatlarını topladı. Gerçekten *kırmızıydı*, olgun ahududu rengindeydi. Bu bir kırmızı anka kuşuydu. Genç kız, kuşa bakarken

sırtında bir kamburluk olduğunu fark etti. Ancak bunun tam olarak ne olduğunu anlayamadı. Kamburluk, kuşun vücudunun geri kalanı gibi, kırmızı tüylerle kaplı değildi. Gri renkteydi. Ağacın altındaki kayadan bir viyaklama sesi geldi ve taş, yavru ejderhaya dönüştü. Kay, Ping'e doğru koştu, kızın üzerine atladı ve boynuna sarıldı. Yavru, burununu kızın saçlarının altına gömdü ve kuyruğunun ucunu, kızın kulağının etrafına doladı. Ping, ejderhayı rahatlatmaya çalıştı ancak yavru, kabuklu bir deniz hayvanının kayaya kenetlendiği gibi kenetlenmişti.

"Nefes alamıyorum Kay," dedi kız boğulur gibi.

Ping, kendini kurtarmak için uğraşırken, yarattığı karmaşanın farkında olmayan ve ürkütücü kuyruk tüylerini yalayan kuşu görebiliyordu. Her bir tüy, Ping'in bir kolu uzunluğundaydı ve uçlarında, gökkuşağı renklerinde, göz şeklinde bir benek vardı.

Anka kuşunun sırtındaki gri şekil yer değiştirdi. Kuşun vücudundan ayrıldı ve hızlıca, ağacın gövdesinden aşağı indi. Bu her neyse, canlı bir şeydi ve Ping'e doğru geliyordu.

Genç kız, arkasına saklanabileceği bir şey olmasını diledi ancak hiçbir şey yoktu. Kız, çorba kepçesine uzandı, yakınlarda kendini korumak için kullanabileceği tek şey oydu. Gri renkli bulanıklık, doğrudan kıza koştu. Ping, kepçeyle ona vurmaya çalıştı ancak yaratık çok hızlıydı. Yavru ejderhaya saldıracakmış gibi, kızın elbisesinden yukarı tırmandı. Kay, dehşet içinde ciyaklayarak yere atladı ve gölete koşturup suya daldı.

Ping gri şeyi üzerinden atmaya çalıştı. Yaratığın, kendini boğazından yakalayacağını sandı ancak bunun yerine, gri

şey, kızın elbisesinin içine emekledi. Genç kız çığlık attı, yaratığı yakaladı ve uzağa fırlattı. Yaratık, düzgünce, dört ayağının üzerine kondu. Gri şeyin ne olduğunu Ping ilk kez görebildi. Bu bir fareydi ancak sıradan bir fare değildi. Çok iriydi ve parlak, mavi gözlerini dikmiş, kıza doğru bakıyordu. Gün ışığında farenin kürkü, işlemeli bir saten kumaş gibi mavimsi bir parlaklık yayıyordu. Ayrıca kulaklarından birinin, büyükçe bir parçası eksikti. Ping gözlerini fareye dikti. Kulaklardan birinin, bir parçası olmayan başka bir fare tanıyordu genç kız.

“Bu sen...” Ping bunu söylemek için kendini zorla ikna etti. “Bu sen misin Hıvar?”

Genç kız yere oturdu, donmuş kalmıştı.

Fare, kızın kucağına koştu, başını kaldırıp kıza baktı ve ciyakladı. Ping bakakalmıştı. Genç kız, fareye uzanıp farenin kürkünü dikkatli bir şekilde okşadı.

“Bu sensin Hıvar!” dedi Ping. “İyileşip büyüdün ve...” farenin mavi gözlerine ve kocaman, sarı dişlerine dikti gözlerini genç kız, “ve değiştin.”

Genç kız, Hıvar’a sarıldı, mavimsi kürkünü inceledi ve fareye tekrar sarıldı. Kızın yüzündeki gülümseme, büyümeye devam etti. “Seni gördüğüme çok sevindim.”

Fare, hafifçe kızın kulağını dişledi.

Kırmızı anka kuşu, tüylerini yalamayı bitirdi, kanatlarını çırpı ve havalandı. Ping, kuş tekrar gökyüzündeki siyah bir noktaya dönüşüne kadar onu izledi. Görüldüğü kadarıyla Hıvar bundan sonra burada yaşamaya gelmişti.

Ping, Hıvar'ın aldığı yaralara dair hiçbir iz bulamadı. Fare tamamen iyileşmişti. Her ne olursa olsun, Kutsanmışlar Adası gerçekten de vardı.

“Kay,” diye seslendi genç kız. “Gel ve Hıvar’la tanış.”

Kız etrafına bakındı. Gülümsemesi büzüştü ve sonra tamamen kayboldu. Kay, gölete dalmış ve geri çıkmamıştı.

*Göletin yüzeyine doğru bir şey çıktı.
Mor, dikenli ve cansız bir şey.*

Ping, endişe içinde gölete dikkatle baktı. Hiçbir şey göremiyordu.

“Kay! Neredesin? Benden saklanıyorsan, başın dertte demektir.”

Genç kız, kamışların arasını aradı ve daha önce orada olmayan bir kaya ya da kırık ağaç dalı olup olmadığına bakındı. Hıvar onu korkuttuktan sonra Kay gölete dalmıştı. Hava almak için şimdiye kadar yukarı çıkmış olmalıydı. Ejderha, genç kızın bakmadığı bir anda tekrar yüzeye çıkmış olabilir miydi? Yoksa hâlâ suyun altında mıydı?

Ping elbisesinin eteklerini dizine kadar çekti, uçlarını beline sıkıştırarak gölete adım attı. Su buz gibiydi. Göletin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

karanlık derinliklerine dikkatle baktı ancak sadece balıkları ve su yosunlarını görebiliyordu. Su beline gelene kadar göletin içine yürüdü. Kay sudayken, tıpkı balıklar gibi kendi evinde sayılırdı. Taşan sularla birlikte göletin kenarından dışarı düşmüş olabilir miydi? Korku, kızın kalbini sımsıkı kavradı. Kaygan kayalar üzerindeyken ayağı kaydı. Suları sıçratıp köpürterek tekrar dengesini sağlamayı başardı.

Kulaklarında patlarcasına hissettiği kalp atışları, zamanın geçtiğini hissettiriyor ve Kay ortalıkta görünmediği sürece, ses daha da hızlanıp daha da yükseliyordu. En az on ve beş dakikadır ejderha suyun altındaydı. Ping ne tür bir Ejderha Bakıcısı'ydı? Tüm yapması gereken, küçük bir ejderhaya bakmaktı. Ejderhaya yeteri kadar dikkatli göz kulak olmamıştı.

Su altında kaldığı zaman yaşadığı dehşeti hatırladı. Köylüler, gölde olduğuna inandıkları ejderha tanrı için genç kızı kurban etmeye çalıştıklarında, neredeyse boğuluyordu. Nefes almaya çalıştığında ve içine hava yerine, su çektiğinde yaşadığı paniği hatırladı. Panik, genç kızın boğazından tekrar yükselmeye başlamıştı, vahşi bir çığlık olarak patlamak üzereydi. Paniğini yutkundu. O zaman Danze kızı kurtarmıştı. Kız da Kay'ı kurtarmak zorundaydı.

Derin bir nefes aldı ve suya daldı. Gözlerini açtı ancak bütün o tökezlemeler çamuru kaldırıp suyu bulandırmıştı. Bulanık suya uzandı ancak ellerine sadece kaygan kayalar geliyordu. Tekrar yüzeye çıkıp nefes aldı.

Ping bir kayaya takıldı, titreyen bacakları onu taşı-mıyordu. Genç kız, Ejderha Bakıcısı aynasını kenara attı. Yanaklarından aşağı gözyaşları süzül-dü.

Hıvar, kayanın üzerine atladı ve güneş ışınları yüzeyine gelene kadar aynayı, burnuyla döndürdü. Parlak bir ışık huzmesi göletin içine yansıdı. Göletin yüzeyine bir şey çıktı. Mor, dikenli ve cansız bir şey. Göletin ortasındaki bir anafora yakalanmış, tekrar ve tekrar yavaşça dönüyordu. Yavru ejderhanın cesedi. Zavallı Kay. Onun binlerce yıl yaşaması gerekirdi, birkaç ay değil. Gözyaşları kızın görüşünü bulandırdı. Ping dizlerinin üzerine çöktü. Kay yüzü Ping'e dönene kadar bir kez daha yavaşça döndü. Yeşil renkli, iki iri göz kırıştı. Kırmızı bir ağız açıldı ve bir viyaklama duyuldu.

Ping, ayağa fırladı. "Kay!"

Yavru ejderha, kocaman ayaklarını suda oynattı ve suyun çekiminden kolaylıkla kurtuldu. Ancak sudan çıkıp kıza gelmiyordu. Ejderha, dik dik Hıvar'a bakıyordu.

Ping suya girerek ejderhaya doğru yürüdü. "Sorun yok," dedi kız. "Bu Hıvar. Sana zarar vermeyecek. O bir ejderha dostu."

Ping en sonunda ejderhayı göletten çıkması için ikna etti. Yavru, kıza yakın duruyor, dik dik fareye bakıyordu. Hıvar, Kay'ın kendisinden korktuğunu tamamen anlamış gibi görünüyor ve uzakta duruyordu. Ping ıslak ve titrer bir halde ateş yakmaya çalıştı. Odunlar yeteri kadar kuruydu ancak neler olabileceğinin düşüncesiyle kızın elleri titriyordu. Titrek elleriyle yeteri kadar sürtünme yaratamıyordu. Hıvar, ateşin yanma geldi ve arka ayakları üzerinde doğruldu. Kay panikle ciyakladı. Farenin kürkü diken diken oldu ve üzerine güneş ışığı düşmemesine rağmen mavi renkli görünüyordu. Daha

da büyük duruyordu. Birden farenin ağzından küçük bir damla tükürük fişkırdı. Tükürük topu, odunlara çarpınca büyük bir gürültüyle ve bir alev dalgasıyla patladı. Alev sadece bir veya iki saniye canlı kalmıştı ancak bu odunların yanması için yeterliydi. Daha sonra Hıvar dört ayağının üzerine oturdu, kürkü düzleşti ve donuklaştı, Ping gözlerine inanamıyordu. Kay şaşkın bir halde gözlerini kırpıştırdı ancak ateşin sıcaklığına doğru yanaştı.

“Hıvar,” dedi Ping. “Ne kadar olağanüstü bir fare olmuşsun sen.”

Ping, ateşin üzerine bir tas su koydu ve acil durumlar için sakladığı tahıl ve mercimeklerin bir kısmını pişirmeye başladı. Bu kadar çok şok ve sürprizden sonra, bir şeyler yemesi gerekiyordu.

Ping ejderhaların su altında uzun süre kalabileceklerini bilmesi gerektiğini fark etti. Danze su altında sağ kalmıştı. Ping, ejderhanın kışı geçirebilecekleri kadar yemek bulamazlarsa, en soğuk ayları derin göllerin diplerinde kış uykusuna yatarak geçirebildiklerini söylediğini hatırladı. Kay sadece nasıl ejderha olunacağını öğreniyordu. Genç kız da bir şey öğrenmişti. Kay yansıyan güneş ışığına tıpkı bir köpeğin sahibinin ıslığına verdiği tepki gibi bir tepki vermişti. Danze aynanın ejderhalar için bir sinyal olarak kullanılabileceğini söylemişti ancak genç kız bunu Kay’la bağlantı olarak düşünmemişti. Hıvar olmasaydı, bunu hiçbir zaman fark edemeyebilirdi. Genç kız birkaç kez aynayla güneş ışığını yansıttı ve her defasında Kay yanına geldi. Kız, ejderhaya yusufçuk böceklerini ve fazladan da bir kâse

süt verdi. Ejderha, kızı ne kadar korkuttuğın farkında bile olmadan ateşin yanına oturdu ve böcekleri ktır ktır çiğnedi.

Ping yemeğini Hıvar'la paylaştı. Farenin pençelerinin, eskiye oranla ne kadar becerikli olduğunu fark etti. Hıvar tırnaklarının her birini, birbirinden bağımsız olarak oynatabiliyor ve ön ayaklarıyla, Ping'in ellerini kullandığı kadar rahat bir şekilde bir şeyleri tutabiliyordu.

"Keşke konuşabilseydin, Hıvar," dedi kız.

Ping onu son gördüğünde fare neredeyse ölmek üzereydi. Küçük vücudu, ejderha avcısının kullandığı sopanın sert darbesiyle ezilmişti. Danze yaşam suyuyla iyileştirmek için fareyi Kutsanmışlar Adası'na götürmüştü. Fare konuşabilseydi, kıza, Danze'ye neler olduğunu anlatabilirdi. Hıvar ciyakladı ancak farenin okyanus ötesindeki maceraları anlatılmamış olarak kaldı.

Ping iç geçirdi. Artık yol arkadaşları vardı, üç taneydipler ancak onlardan duyduğu sesler ciyaklamalar, ciyaklamalar ve melemelerden ibaretti. Genç kızın aklına, Liyu Çör ile olan sohbetleri geldi. Ejderhalar ve çiçekler ve elbiselerin renklerinden bahsetmişlerdi. Genç kız, kendi sesinden başka bir insan sesi duymaya uzun süredir hasret kalmıştı. Aileyle birlikte geçirilmiş güzel zamanların anıları bile genç kızın yalnızlığını kolaylaştırabilirdi ama genç kızın hiç böyle bir anısı yoktu. Huangling Sarayı'nda esir olduğu zamanlarda ailesini düşünebilmek için ya çok meşgul ya da çok yorgun oluyordu. Ama Taay Şan'da geceler uzundu ve annesi ve babasının yüz­süz silüetleri sıklıkla genç kızın düşüncelerine ulaşmanın yolunu buluyordu.

• bölüm beş •

BİR KAN DAMLASI

Yalnız olmadığından emindi. Yavaşça ileriye doğru süründü. Daha sonra genç kız hafif bir hışırtı sesi duydu.

Hıvar'ın beklenmedik gelişinden bir hafta sonra Ping, kulağının yanında hüzünlü bir şekilde sızlanan bir pişirme kabı bularak uyandı. Kap her defasında sızlanarak önce bir kovaya daha sonra bir kayaya dönüştü. Ping başını çevirdi. Ocağa küçük, akkor halinde bir ateş vardı. Bunun yanında, genç kızın kahvaltısı için küçük bir mantar yığını duruyordu. Hıvar her sabah ateşi yakıyor ve yiyecek aramaya çıkıyordu, yalnızca kendisi için değil genç kız ve Kay için de. Artık Kay için böcekleri de o topluyordu. Ping, her şeyi kendisinin yapmak zorunda olmamasının getirdiği rahatlıkla gerindi.

Genç kız elbisesini, çoraplarını ve ayakkabılarını giydi ve keçiyi sağlamak için dışarı çıktı. Kay, pulları sarkmış bir halde mağaranın ağzına oturuyordu. Dağa, dondurucu bir sis çökmüştü. Ping, keçiyi bulmak için çevreye bakındı. Hayvan en yakın ağaca bağlanmış olmalıydı. Ping hâlâ uyku sersemiydi. Belki de Hıvar keçiyi daha fazla çimen olan bir yere götürmüştü. Genç kız etrafa bakındı ancak sis işleri zorlaştırıyordu. Ping titredi ancak soğuk yüzünden değildi. Bir şeylerin yolunda gitmediği hissine kapıldı. Platonun kenarına yürüdü. Keçiyi hiçbir yerde bulamıyordu. Ona seslenemiyordu bile çünkü keçiyi isim verme zahmetine girmemişti. Genç kızın ensesi karıncalandı. Çabucak arkasını döndü ancak orada biri varsa bile sis yüzünden göremeyecekti.

Çam ağaçlarından oluşan koruya doğru yürüdü. İçindeki his katı bir kütleye dönüştü, tıpkı midesindeki bir taş gibi. Çam ağaçlarının arasında saklanan biri vardı, bundan emindi.

Kızın üzerindeki, iç içe geçen dallar güneş ışığını keşiyordu. Ayakları, çam iğnelerinden oluşan kalın halının üzerinde sessizce hareket etti. Ne bir kuş sesi vardı ne de böceklerin vızıltısı ya da çimenlerin hışırtısı. Sanki duvarları bütün sesi engelleyen halılarla kaplı bir odada yürüyordu. Yalnız olduğundan da emin değildi. Yavaşça ilerledi. Birden hafif bir hışırtı duydu. Kızın önüne, çam iğneleri arasından sürünen bir yılan çıktı. Üzerinde siyah ve portakal rengi şeritler olan, büyük bir yilandı bu. Başını kaldırıp kıza baktı. Yılanların mevsimi geçeli uzun zaman oluyordu. Genç kız, bıçağını yanında getirmiş olmayı diledi, böylece yılanı

öldürebilirdi. Mağaranın güvenliğine geri dönmek istedi ancak ayakları hareket etmiyordu. Yılan, tekrar sisin içinde süründü. Ping yürümeye devam etti. Ağaçlar seyrilmeye başladı. Zemin tekrar kayalığa dönüştü ve dik bir şekilde aşağı doğru uzandı. Daha ileriye yürümek güvenli değildi. Kızın içindeki izleniyor olduğuna dair his kuvvetlendi. Kızın ayakları bir şeye takıldı. Bu bir kaya değil, ağır ama yumuşak bir şeydi. Kız, keçiyi bulmuştu. Ayaklarının önünde yatıyordu. Cansız bedeninden kan damlaları süzülüyordu.

Keçiye bir hayvan saldırmış olmalıydı. Belki bir yaban kedisi? Hayvanı, tam avını yemek üzereyken, genç kız mı korkutmuştu? Ping, keçinin vücudunu incelemek için öne eğildi. Neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. Hayvanın başı geriye doğru çekilmişti ve boynunun bir yanından diğerine doğru, kırmızı, açık bir yara vardı. Ancak bir hayvan saldırısı gibi paramparça bir yara değildi. Keçinin boynu, keskin bir bıçakla dümdüz bir şekilde kesilmişti. Hayvanın vücudu hâlâ sıcaktı. Birkaç dakikadan daha uzun süredir ölü olamazdı.

• bölüm altı •

GÖZ BAĞI

*Yerden yükselen bir kaya parçasına geldiğinde,
genç kız kayanın arkasına saklandı ve elleriyle
Kay'ın çenesini kapalı tuttu.*

Ping kalbi çarpa çarpa çam ağaçlarının arasından geri koştu. Kay, kızın onu bıraktığı yerde, mağaranın ağzında oturmuyordu. Genç kız etrafa bakındı ama sis tabakası göz bağı gibiydi. Ejderhaya ismiyle seslendi ve mağaranın içine koştu. Yavru ejderha yatağı eşeliyor ve çam iğneleri her tarafa dağıtıyordu. Ping ona doğru koştu. Ejderha, azar işitmeye hazır bir şekilde, başını önüne eğdi ancak kız onu kucaklayıp kaldırdı ve dikenlere aldırmaksızın ejderhaya sarıldı.

“Yaşamak için başka bir yer bulacağız,” dedi kız sakın görünmeye çalışarak.

Genç kız yemek pişirmede kullandığı kap kaçağı topladı ve sığabilecekleri herhangi bir şekilde, deri çantanın içine sokuşturdu. Değerli şeylerini ve ufak yemek erzaklarını da aldı. Sonra hep birlikte mağaradan çıktılar. Kay direnmedi. Genç kız, saklamaya çalışsa da ejderha onun korkusunu hissedebiliyordu.

“Her şey yolunda,” dedi Ping. “Seninle ilgileneceğim.”

Genç kız ikna edici olduğunu umdu.

Ping, mağarayı terk edip cennet yolunun yarısı kapısına uzanan imparatorluk yoluna doğru hızla ilerledi. Keçinin katilinin her an önlerine fırlamasını bekliyordu. Hıvar kızın elbisesin eteklerindeydi. Ping koşturaya başladı.

Nefes nefese imparatorluk yoluna ulaştı. Sadece kendisinin bildiği ufak patikaları kullanmayı tercih ederdi ancak bu sisin içinde onları takip etmek çok zor olurdu. Bazen zikzaklar çizerek oldukları yerde dönüyor bazen de beklenmedik, dik ve derin uçurumlara çıkıyorlardı. Bu patikalar çok tehlikeliydi. Dağdan aşağı inen, güvenli tek yol imparatorluk yoluydu. Ancak Ping bu yolda rahatsız hissediyordu, açığa çıkmış gibi. Gerçi sisin içinde kimsenin onu görme ihtimali yoktu.

Yol, dağın yamacından dik bir şekilde aşağıya iniyor ve kısa sürede, kayalara yontulmuş sert basamaklara dönüşüyordu. Ping kimsenin onları takip etmediğine kendini ikna etmek için arkasına baktı ve ayağı takılarak altı basamak aşağı düştü. Kendini topalardı, Kay’ın iyi olup olmadığını kontrol etti ve tekrar yola koyuldu. Basamakları daha yavaş inmek için kendini zorladı. Yavru ejderha, Ping’in başını ağrıtan çok tiz ciyıklama sesleri çıkarıyordu. Ping’in ne-

reye gittiğine dair en ufak bir fikri yoktu. Gözucuyla insan silüetlerine benzer şekiller gördü ancak başını çevirdiğinde bunların, sisin içinden fırlayan çarpık çurpuk çam ağaçları ve kayalar olduklarını fark etti. Ancak birinin yakınlarda olduğu hissi bir türlü gitmiyordu.

Birden batıya doğru yol alan dar bir patikaya yöneldi. Bu patika koyun veya keçiler tarafından açılmış ancak bir süredir kullanılmamış, üzeri tekrar çimlerle örtülmeye başlamıştı. Genç kız, kendisini nereye götürürse götürsün bu patikayı takip edecekti.

Patika tehlikeli olabilirdi ancak bu kızın avantajına da olabilirdi. Kimse önünü kesemezdi, gerçekten yakınlarda birileri varsa bile arkasında olmalıydılar. Başka bir patikaya saptı ve sonunda kendini başladığı yerde bulmamayı umarak bir başkasına daha girdi. İçine saklanabileceği sis olmasından memnundu. Yerden yükselen bir kaya parçasına geldiğinde, genç kız, kayanın arkasına saklandı ve elleriyle Kay'ın çenesini kapalı tuttu. Kulakları en küçük bir sesi bile duymaya çalışır halde, bir süre bekledi kız. Hıvar da dinliyordu. Hiç ses yoktu. Genç kız bir süre daha bekledi, ta ki kimsenin onları izlemediğine emin olana kadar.

Birinin keçiyi niye öldürdüğünü bulmaya çalışarak sabahki olayları tekrar tekrar gözden geçirdi. Sadece tek bir cevap bulabilmişti. Biri, onu korkutmak istemişti. Zihni sorularla doldu. Nerede uyuyacaklardı? Ne yiyeceklerdi? Başka bir keçiyi nereden bulacaktı?

Elbisesi ıslaklığın ağırlığıyla tenine yapışmıştı. Soğuk, kemiklerine kadar işliyordu. Kay sızlandı. Ejderhanın vücut ısısının, bir şekilde pullarının arasından bir yol bulup ken-

disini ısıtmasını umarak Kay'a sıkıca sarıldı. Güneş batana kadar yürümeyi planlamıştı ancak şimdiden tükenmişti.

Attığı her adım, çaba gerektiriyordu. Bu kadar yürümeye alışmamış bacakları ağrıyordu. Kay'ı taşımaktan kolları acımişti. Ne yapması gerektiğini düşünmeye çalışmaktan başı zonkluyordu.

Genç kız, Kay'ı yere bıraktı. “Seni görebileceğim şekilde önümde yürü.”

Yavru ejderha, ortalıkta dolaşamayacak kadar korkmuştu. Mümkün olduğu kadar Ping'e yakın durmaya çalışıyordu. Arada bir aniden duruyor, başka bir şeye dönüşüyordu – büyük bir yaprak, bir tavşan, bir gübre öbeği– ve Ping ona takılıyordu. Genç kız, ejderhaya nasıl arkadan yürüyeceğini gösterdi, kızın elbisesinin eteğinden ağzıyla tutacaktı ve böylece birbirlerini kaybetmeyeceklerdi.

Ping, Kara Ejderha Gölü'nü terk etmenin bir hata olduğunu düşünmeye başladı. Belki de aşırı tepki vermişti. Başka açıklamalar düşünmeye çalıştı. Aç bir münzevi, keçiye rastlamış ancak onu taşımasına fırsat kalmadan Ping'i görüp kaçmış olabilirdi. Bir çoban, keçiye görmüş ve Ping'in, o keçiye sürüden çaldığını düşünmüş olabilirdi. Şamanın teki cennete adak sunmak üzere kutsal dağa tırmanmış, kızın ateşinden çıkan dumanı görmüş ve Taay Şan'ın yasaklanmış yamaçlarında dolaştığı için Ping'i cezalandırmak istemiş olabilirdi. Teorilerinin hiçbirisi, genç kıza daha rahat hissettirmiyordu.

Genç kız, tökezleyerek sis boyunca yürüdü. Ayağı iri bir taşla çarpınca patikadan çıktığını ve dizlerine kadar ıslak

çimlerin içinde olduğunu fark etti. Kaybettiği tek şey, patika da değildi. Kay artık kızın elbisesinin eteklerini tutmuyordu.

“Neredesin Kay?” diye seslendi kız ve daha sonra ayağı çimlerin arasında duran ejderhaya takıldı. Ejderha, acı bir şekilde sızlandı. Hıvar, Kay’ın ayakları arasında korunaktaydı.

Hissettiği öfke dalgasının, kızın hissiz bedenini ısıtmaya faydası olmamıştı. Onları Kara Ejderha Gölü’nden uzaklaşmak zorunda bırakan, isimsiz kişiye sinirliydi. Bu kadar güçsüz olmasına sinirliydi. Daha sonra belli belirsiz bir şekilde, uzun süredir hissetmediği bir duygu hissetti. Bir şey onu çekiyordu, sanki kıza bağlı, görünmeyen bir ip vardı ve ipin diğer ucundaki kişi onu çekiyordu. Bu duygu genç kıızı cesaretlendirdi. Kay’ı yerden alıp ipi izledi.

Bir saat sonra, sisin içinde karanlık, kareye benzer bir şekil belirdi. Bu bir kulübeydi. Kızı çeken şey buydu. Genç kız, bir şekilde kulübenin orada olduğunu biliyordu. Aynı şekilde, kulübede kimsenin olmadığını da biliyordu. Ping kapı mandalını kaldırıp içeri girdi.

Kulübe tek bir odadan ibaretti. Tek ışık kaynağı, odanın ortasındaki şöminenin dumanı dışarı çıksın diye tavanda açılmış delikti. Duvardaki kirişlerde, samandan bir döşek asılıydı. Ping, düzgünce dizilmiş bir odun yığını, bir kova dolusu katlanmış koyun postu ve yemek dolu bir sandık buldu. Arkalarında bıraktıkları, dondurucu mağarayla kıyaslandığında bu kulübe çok konforluydu.

Hıvar, kirişlerden yukarı tırmandı ve Kay için birçok böcek seçeneği keşfetti. Ping, yemek sandığından tuzlanmış et, kurutulmuş meyve ve kabuklu yemişler yedi. Yemeği bittikten sonra kız, kirişlerdeki samandan döşeye yere indirdi

ve yerde bir yatak hazırladı. Kay'ın, hiçbir teşvike ihtiyacı yoktu. Ejderha, saniyeler içinde koyun postlarının altına kıvrılıp yattı. Ping de, onun yanına kıvrıldı.

Kız neredeyse önsezisini unutmuştu. Kara Ejderha Gölü'nde basit bir hayat yaşamak; buna ihtiyacı yoktu. Bir şeyi gerçekten bulmak istediğinde, zihninde ona odaklanabilir ve bir şekilde bulmak istediği şeye doğru çekilirdi. Kızı kulübeye getiren de, bu duygu olmuştu. Öfke, kızın önsezisini kendiliğinden uyandırıyordu ancak kız, bu gücünü istediği zaman çağırmayı da öğrenmeye başlamıştı. Önsezi gücü aynı zamanda, kız için bir tehlike uyarısı görevi de görüyordu. Bir korku ve endişe hissi keçi öldürüldüğü zaman; midesinde hissettiği katı kütle gibi bir his.

Ping, pişirilmiş bir gulgas kökü kadar sıcak hissetti. Bahçede yetişmiş meyvelerin ve yemişlerin neredeyse unutulmuş, muhteşem tadı kızın damağında kaldı. Kulübe kışı geçirmek için mükemmel bir yerdi.

*“Ejderhalar, haftalarca su altında kalabilirler,”
dedi kız Hıvar’a, endişeli bir şekilde yosunların
arasına göz atarak. “Nasıl yaptıklarını
bilmiyorum. Balıklar gibi suda nefes alabiliyor
olmalılar.”*

Ping, ertesi sabah uyandığında, kalktı ve pencerelerin kepenklerini açtı. İçeriye gün ışığı doldu. Geç yatmıştı. Yemek sandığı açıktı. Yemişler ve kuru fasulyeler, yerlere saçılmıştı. Bir sürü kuru eriğin üzerinde, belirgin olarak ejderha dişlerine benzer diş izleri vardı. Kay sefil bir halde ciyaklıyordu. Çobanın yemekleri, ejderhanın hoşuna gitmemişti. Kay açtı.

Kapı açıldı. Hıvar, üç tane güve taşıyarak geldi ve onları daha önce topladığı, büyükçe mantarın yanına koydu.

“Bak. Hıvar bize kahvaltı getirdi.”

Ping, ufak bir ateş yakıp mantarı pişirdi. Güveler ejderhayı doyurmaya yetmemişti. Hıvar artık sağlayacak bir keçileri olmadığı için Kay'ın daha fazla yiyeceğe ihtiyacı olduğunu anlamış gibi görünüyordu. Fare tekrar koşturup gitti ve çok geçmeden bir kuş yumurtasıyla geri geldi.

“Hıvar! Ne istediğimi benden önce sen biliyorsun!” diye çığlık attı genç kız.

Fare yumurtayı ejderhanın önüne yere bıraktı. Kay yumurtayı koklayıp burnuyla yuvarladı. Daha sonra, mutsuz bir şekilde Ping'e viyakladı.

Ping kahkaha attı. “Şunu bana getir, Hıvar.”

Hıvar yumurtayı kıza verdi. Genç kız, farenin parlak mavi gözlerinin içine baktı. Farenin gözlerinde tanıdığı insanların bile bazılarında olmayan bir anlayış pırıltısı görabiliyordu. Farenin küçük, kürklü kafasının içinde yararlı bilgiler olmalıydı, genç kız bundan emindi.

“Keşke ne düşündüğünü bilseydim,” dedi Ping.

Bir kâseye kırdığı yumurtayı Kay çiğ çiğ yedi.

Belki de Danze fareyi yardım etmesi için yollamıştı. Kutsanmışlar Adası'ndan buraya kadar, bütün yolu uçacak gücü olmayabilirdi. Genç kız, yaşlı ejderhayı tamamen iyileşmiş, Kutsanmışlar Adası'nda mutlu bir halde güneşin altında oturmuş, ölümsüzlük şeftalileri yerken ve yaşam suyundan yudumlarken hayal etmeye çalıştı. Sebep ne olursa olsun, Hıvar'ın geri dönmesinden memnundu.

Kahvaltıdan sonra dışarı çıktılar. Kulübenin duvarları, körpe ağaçlardan ve ağaç kabuklarından yapılmıştı. Çatı, düzgünce örülmüş ve taşlarla yerine tutturulmuş saman öbeklerinden oluşuyordu. Kulübe iyi yapılmıştı ve Ping,

kulübenin rüzgârı ve yağmuru dışarıda tutacağından emindi. Evin diğer tarafında, saçakların altındaki korumalı bir yerde, bir bahçıvan küreği ile düzgünce istiflenmiş daha fazla miktarda odun yığınları vardı. Genç kız, koyun postlarının ve erzakın düzgünce paketlenmiş olmasından dolayı kulübenin sahibi olan çobanın, kış için sürüsünü köyüne geri götürmüş olmasından kuşkulandı.

Kulübe, yamaca oyulmuş, dar bir set üzerinde inşa edilmişti. Çoban, kulübenin yerini iyi seçmişti. Kulübenin önünde, otlayan koyunlar için tepeden aşağı doğru hafif meyilli, çimenlik alan bir alan uzanıyordu. Kapıdan bakıldığında, karşıdaki iki dağın zirvelerinin muhteşem manzarası görülüyordu. Zirvelerin arasındaki dar boşluktan, Ping, ufka kadar uzanan düz araziye görebiliyordu. Kız, ufak bir köyü hayal meyal seçebiliyordu. Belki de, çobanın yaşadığı köy buydu.

Kulübenin arkasında dik bir tepe vardı. Onun da arkasında daha dik ve daha yüksek bir başka tepe vardı. Taay Şan'ın zirvesi, onların arkasındaydı. Karanlık dağın, biraz daha güvenli bir mesafede olması ve Kara Ejderha Gölü'nde olduğu gibi, kızın her hareketini izliyor olmaması iyi bir şeydi. Uzun bir yol yürümüşlerdi.

Az sayıdaki bulut, güneşle aralarındaki mesafeyi kordular ve Ping, güneşin sıcaklığının tadını çıkardı. Korkuları, sisle birlikte kaybolmuştu.

“Çobanın ilkbahara kadar dönmeyeceğinden eminim,” dedi Hıvar’a. “Kışı burada geçirebiliriz. Ama daha öncekine göre çok daha dikkatli olmak zorundayız.”

Kulübeye geri döndü ve yaktığı ufak ateşi söndürdü. “Köyde birisi, ateşin dumanını görecek kadar keskin görüşlü olabilir. Ateş yakma işini karanlık çöktükten sonraya bırakmalıyız.”

Bir kova aldı. “Haydi Hıvar. Keşfe çıkalım. Su bulmamız lazım.”

Genç kız yola koyulunca Kay, hüzünlü bir şekilde viyakladı.

“Sen de gelebilirsin ama seni taşımam.”

Yavru ejderha genç kızı takip etti.

Yaz mevsiminde çimenlik çiçeklerle kaplı olurdu ancak bu sabah, önceki gece yağın yağmur yüzünden saklandıkları yerlerden dışarı çıkmak zorunda kalmış küçük salyangozlarla kaplıydı. Salyangozlar, Kay’ın hoşuna gitmişti. Ping, ejderha için biraz salyangoz topladı.

Genç kız, bir dere veya göle dair hiçbir işaret göremiyordu. Kulübenin batı tarafı, düz, yeşil yamaçtan yükselen iri, dikdörtgen şekilli kayalarla kaplıydı. Uzun bir zaman önce, dağdan bir parça kopmuş, yamaçtan aşağı kadar yuvarlanmış ve buraya saplanmış, manzaranın doğal bir parçası olmuş gibi görünüyordu.

“Belki de o tarafta bir dere vardır,” dedi Hıvar’a.

Kayalar, Ping’ten daha uzundu. Kayaların arasından uzanan yol kayalık, düz bir platforma çıkıyordu. Platformun ortasında, su dolu bir delik vardı.

Ping gülümsedi. “Çobanın bu evi, sudan çok uzağa yapmadığını biliyordum.”

Havuz, Kara Ejderha Gölü’nden çok daha küçüktü, boydan boya bir çeng yoktu. Daha çok bir kuyu gibiydi

ancak doğa tarafından şekil verilmiş, insanlar tarafından kazılmamıştı. Üzerine dökülen bir şelale ya da havuzu dolduran bir dere yoktu, sadece dingin havuz vardı. Ping suyun nereden geldiğini kestiremedi, bir yer altı kaynağı mı vardı yoksa sadece yağmur suları mı birikmişti? Havuzun yüzeyini yapışkan yosunlardan oluşan bir ağ kaplamıştı ve suyun derinliğini görmek imkânsızdı. Ping yosunları kenara itti ve avucuna biraz su aldı. Suyun yeşilimsi bir görüntüsü vardı. Genç kız, suyun tadına baktı. Suyun tadı, Kara Ejderha Gölü'nün suyu kadar tatlı değildi ancak çoban için yeterli olmuştu ve onun için de kesinlikle yeteri kadar iyiydi. Kovaşını suya daldırdı.

Kay havuzun kenarına geldi ve suyu kokladı. Daha sonra suya daldı ve yüzeyin altında kayboldu.

“Keşke bunu yapmasa,” dedi Ping, Hıvar’a.

Kara Ejderha Gölü’nde yaşadıkları tecrübeden sonra Ping endişelenmek için bir sebep olmadığını biliyordu. Yavru ejderha er geç yüzeye çıkıyordu.

“Ejderhalar haftalarca su altında kalabilirler,” dedi Hıvar’a, endişeli bir şekilde yosunların arasına göz atarak. “Nasıl yaptıklarını bilmiyorum. Balıklar gibi suda nefes alabiliyor olmalılar.”

Ping kendini sanki suyun altındaki oymuş ve sadece ciğerlerinde tutabildiği bir parça havaya güvenebilirmiş gibi nefesini tutarken buldu. Sonunda nefes almak zorunda kaldı. Belki yemek, Kay’ı havuzdan çıkmaya ikna edebilirdi. Salyangozları kesesinden çıkarıp bir kayanın üzerine koydu, yapış yapış olan ellerini elbisesinin eteklerine sildi. Salyangozlar, kabuklarından yavaşça çıkıp sürünmeye başladılar.

“Neredesin Kay?” diye seslendi. “Acele etsen iyi olur, yemeğin kaçıyor.”

Aklına ayna geldi. Aynayı kesesinden çıkarıp güneş ışığını yansıtacak şekilde tuttu. Birkaç saniye sonra Kay su yüzeyine çıktı. Ping derin bir nefes aldı. Kay sudan çıktı, başında bir parça yosun ve yüzünde mutlu bir ifade vardı. Suya girince canlanmış gibi görünüyordu. Ejderha silkelendi ve Ping’i su damlalarıyla yıkayarak salyangozların yanına gitti. Kay, Ping’e beklenti dolu gözlerle baktı.

“Onları kendi başına kırıp açman gerekiyor,” diye söylendi Ping elinde bir taşla salyangozları ezerken. “Ben olmasam ne yapardın?”

Kay, salyangoz etini bulmak için kırık kabukları kokladı. Ping, yavru ejderhanın başını kaşdı. Ejderha birçok yerinin kaşınmasından hoşlanıyordu; sol koltuk altı, pençelerinin içlerinin arası, burnunun etrafındaki kırıksıklıklar. Çenesi dışında neredeyse her yerinin kaşınmasından hoşlanıyordu ki bu çok garipti çünkü Danze çenesinin altındaki bu yumuşak bölgeden kaşınmayı severdi. Kay’ın, kaşınmasından en çok hoşlandığı yer, başındaki yumruların yani bundan yüzyıllar sonra, nihayet boynuzlarının çıkacağı yerlerin arasındı. Yavru ejderhanın geleceğini düşünmek, genç kızı endişelendirdi. Ejderha büyüdükçe, işlerin kolaylaşacağını umuyordu ancak emin olamıyordu. Kay, kızın parmaklarını yavaşça ısırды, bu onun yeteri kadar kaşındığını anlatma şekliydi. Yavru ejderha, hiç salyangoz eti kalmadığından emin olmak için tekrar kırık salyangoz kabuklarını yalamaya koyuldu. Yavrunun uzun, kırmızı diliyle, bir parça kabuğu kayaların arasında kovalaması Ping’i güldürdü.

Kulübeye doğru geri yürürken kendisini bu yere çeken görünmez ip hakkında düşündü. Danze, kızın önsezisinin bir ejderhayla birlikte vakit geçirdikten sonra geliştiğini anlatmıştı ona.

“Danze’nin bana anlattığı birçok şeyi unuttum,” dedi Ping. “Önsezimi ve *qi* gücümü unutmuştum. Onu hâlâ çağırıp çağıramayacağımı bile bilmiyorum.”

Qi, tüm canlıların içinde akan yaşam gücüydü. Danze, kıza, *qi* gücünü nasıl toplayabileceğini ve böylece kendisinden çok daha güçlü saldırganlara bile nasıl karşı koyabileceğini öğretmişti. Aynı zamanda genç kız, parmak uçlarından odaklanmış enerji okları fırlatabiliyordu. Bu beceride uzmanlaşması için haftalarca çalışması gerekmişti.

“*Qi* çalışmalarımı yapmayalı çok uzun zaman oldu,” dedi Hıvar’a. “Kara Ejderha Gölü’nü terk etmeseydik, Danze’nin öğretilerini tamamen unutabilirdim.”

Cennetin altında olan her olayın bir nedeni vardır. En azından Danze böyle söylemişti.

Çobanın kulübesinin önündeki çimenlik bayırda durdu ve yüzünü batmakta olan güneşe döndü. Tıpkı Danze’nin ona öğrettiği gibi batan güneşin havasını içine çekerek derin nefesler aldı. Sabah güneşi *qi* açısından en zengin olanıydı ancak portakal rengi, öğleden sonra güneşi de idare ederdi. Daha sonra genç kız, ejderhanın kendine öğrettiği egzersizleri yapmaya başladı, kol ve bacakların yavaşça döndürüldüğü hareketler. Kız, hareketleri unutmamıştı ancak biraz paslanmıştı. Sallanmadan tek ayağı üzerinde duramıyordu. Zihnindeki bütün düşünceleri temizlemek gibi zihin için de egzersizler vardı. Kış aylarını, bu çalışmaları yapmak

ve becerilerini geri kazanmak için kullanmaya kesin karar verdi.

“Ve ben *kendi* becerilerime çalışmak zorundaysam,” dedi Kay’a, “sen de *kendi* becerilerine çalışmalısın. Düz araziye inmek ve başka bir keçi almak zorundayız. Ve sen bir formda en az bir saat kalmayı başaramadan bunu yapmayacağız.”

Kay kıza göz kırptı. Ping, ejderhanın anlayıp anlamadığını çözemedi.

“Bu akşam, yemeğini hak etmen gerekiyor,” dedi kız. “Şekil değiştirip başka bir şeye dönüşmeli ve en az bir dakika öyle kalmalısın.”

Ejderha kulağını kaşdı.

Ping basit eşyalara dönüşmenin, ejderha için daha kolay olup olmadığını merak etti. Yavru ejderhayı yerden aldı ve onu bir kaya parçasının önüne koydu.

“Bu forma dönüş,” dedi kız.

Ejderha kaya parçasına baktı ve tamamen aynı şekilde bir kayaya dönüştü. Ping çok memnun oldu.

“Aferin sana Kay,” dedi kız. “Şimdi, bu şekilde en az bir dakika kal ve...”

Kız cümlesini bitiremeden, ejderha bir anda eski formuna dönüştü ve tekrar kıza viyaklamaya başladı.

Kız eliyle kayayı gösterdi. “Hayır, o şekilde kal.”

Kay tekrar kayaya dönüştü.

“İşte böyle!”

Kay uzun süre kaya formunda kalmadı ancak en azından, etrafta gördüğü her şeye de dönüşmüyordu.

“Bu iyiydi, Kay,” dedi Ping ancak söylediklerini ejderhanın anladığından tam anlamıyla emin değildi. Yavru

ejderha sadece gerçekten gördüğü şeylere dönüşüyor gibi görünüyordu ve görünürde kayalardan başka pek bir şey de yoktu. Hıvar yemek arayışından geri döndü. Kaya şeklindeki Kay'ın önünde durdu. Kaya, tıpkı Hıvar gibi görünen başka bir fareye dönüştü. İçlerinden biri ejderhaya dönüşmeden önce iki fare, kısa bir süre kuşkulu bir şekilde birbirlerini kokladılar.

“Bakalım sana birkaç böcek bulabilecek miyim,” dedi ejderhaya. “Her ihtimale karşı, bunu bilerek yaptın.”

Çobanın evinde geçen rahat bir geceden sonra Ping, güneş doğarken *qi* odaklama egzersizlerini yapmak için erken kalktı. Yavru ejderha kahvaltı etmekle meşguldü. Hıvar ejderhaya birçok şişman solucan ve çeşit çeşit güveler getirmişti.

Ping, yüzünü güneşe döndü ve her harekete yoğunlaşarak sabah egzersizleri yapmaya, serin sabah havasını ve *qi* yönünden zengin, altın renkli güneş ışınlarını içine çekmeye başladı. Egzersizler serisini tamamladıktan sonra, düşüncelerine yoğunlaşma çalışmaları için yere oturdu. Kay kahvaltısını bitirmişti. Yavru ejderha gelip Ping'in önüne oturdu ve bir yemek pişirme kabına dönüştü. Pişirme kabı geçirdi.

“Beş yüzden geri sayacağım,” dedi Ping. “Bakalım ben bunu yaparken, sen de bu şekilde kalabilecek misin?”

Ping, gözlerini kapatmadan geriye doğru sayamıyordu ancak ejderhayı kontrol etmek için gözlerini her açışında, yavrunun hâlâ pişirme kabı şeklinde oturduğunu görüyordu. Genç kız, sayı saymayı bitirdi ve başka bir egzersize başladı. Gözlerini uzaktaki bir dağa dikti ve dağın üzerindeki

bir kınkanatlı böceğin yolunu takip ettiğini canlandırdı zihninde. Kay, yemek kabı şeklinde kalmaya devam etti.

“Bu iyiydi Kay,” dedi kız çalışmaları bitince. “Şimdi normal şekline dönüşebilirsin. Kulaklarını temizlemek istiyordum.”

Kay yemek kabı şeklinde kalmaya devam etti.

Çimen tohumları bazen ejderhanın kulaklarına sıkışabiliyor, koyu renkli, yapışkan bir akıntıya neden olabiliyordu. Ping, ince bir dal buldu ve ejderhanın kulaklarını karıştırabilmek için, dalın bir ucunu çiğneyerek bundan yumuşak uçlu bir fırça yaptı ancak Kay hâlâ yemek kabı şeklindeydi.

“Bugün için bu kadar şekil değiştirme yeter, değil mi Kay?”

Kap kımıldamadı.

Günün geri kalan kısmında, kız ne kadar ikna etmeye veya bir tabak ezilmiş salyangozla aklını çelmeye çalışsa da Kay bir türlü kendi formuna dönüşmüyordu. Ping hiç ilgilenmiyor gibi görünürse, ejderhanın bu oyundan sıkılacağını düşündü ve bu nedenle, kendine kulübenin etrafında meşgaleler buldu ancak değişen bir şey olmadı.

Ejderhanın onun düşündüğünden daha fazlasını anlayıp anlamadığını merak etti. Belki de Ping’in kulaklarını temizleyeceğini biliyordu ejderha.

“Tamam,” dedi kız. “Kulaklarını temizlemeyeceğim. Kulaklarını bir daha asla temizlemeyeceğim. Kokmaya başlarsa başlasınlar, umurumda değil.”

İşe yaramamıştı. Yavru hâlâ yemek kabı şeklindeydi. Akşamüstüne doğru genç kız endişelenmeye başlamıştı.

Yavruyu yerden almak için uzandı. Gözleriyle bir yemek kabı görüyor olsa da, kızın elleri küçük, pullu bir vücudu sardı. Kızın başının dönmesine ve gözlerinin önünde ılık zerrelere görmesine sebep olan rahatsız bir histi ejderhayı tutmak. Genç kız, baş dönmesinin geçmesi için kısa bir süre bekledi ve sonra Kay'ı içeri taşıdı.

“Lütfen Kay, ejderha şekline dön. Hiç süt içemediğin için mi böyle oldu? Derdin bu mu?”

Yemek kabı cevap vermedi.

“Öyleyse yarın yeni bir keçi aramaya gideriz. Uzun süre tek bir formda kalmayı öğrendiğine göre gidebiliriz.”

Yemek kabı hareket etmedi.

“Yarın kalkar kalkmaz keçi ya da koyun bulmaya gideceğiz.”

Çobanın yatağının sıcaklığı ve konforuna rağmen Ping o gece boyunca pek uyumadı. Yatağın ucundaki yemek kabının uyumakla ilgili bir sorunu yoktu. Onun horladığını duyabiliyordu.

“Belki de sıkıştı,” diye düşündü kendi kendine. “Şekil değiştirmek çok zor bir şey olmalı. Geri dönüşememiş olabilir.”

Ertesi sabah Kay hâlâ yemek kabı şeklindeydi. Hua'nın, Kay'ın kahvaltısı olarak getirdiği ağustosböceklerine dokunulmamıştı. Yemek kabından acınası bir sızlanma sesi geliyordu ve Ping ejderhanın geri dönüşemediğine ikna olmuştu.

Kızın yardım isteyebileceği hiç kimse yoktu. Bir otacı veya hekim aramaya çıksa bile onlara, ejderhasının bir ye-

mek kabı şekline sıkıştığını söylemesi çok zor olurdu. Kızın deli olduğunu düşünürlerdi.

“Ne yapabilirim Hıvar?”

Fare gözlerini kırptırdı. O da yardım edemiyordu.

Ping, yüzme şansının ejderhayı geri dönmek konusunda ikna etmesini umarak yemek kabını kuyunun yanına götürdü. İşe yaramadı.

Korkunç bir Ejderha Bakıcısı’ydı. Bir gün önce becerilerinden ötürü kendini tebrik ediyordu. Ancak bir sorunu olduğunda yavruya nasıl yardım edeceği hakkında hiçbir fikri yoksa kışı geçirmek için güzel bir yer bulmanın ne faydası vardı? Keşke ejderha Danze’nin yaptığı gibi zihninin içinde kızla konuşabilseydi.

Qi odaklama egzersizleri yapmadı. Fazlasıyla endişeliydi.

“Burada, dağın tepesinde *qi* güçlerimin bana ne faydası olacak ki zaten?” diye sordu fareye.

“Belki ayağa kalkmak zorunda kalmadan salyangozları ve kırkayakları öldürebilirim,” dedi kız.

Ejderha avcısı yakınlarda olduğunda, önsezisi kızı uyarak çok faydalı olmuştu. Bu açıdan, kızı hiçbir zaman yüzüstü bırakmamıştı. Onları ülke boyunca kovalayan, Danze’yi öldürmeye ve ejderha taşını almaya çalışan De-eav’ın hatırası genç kızın tüylerini ürpertti.

“En azından artık bu sebeple önsezime ihtiyacım olmayacak,” dedi Hıvar’a.

Kelimeler ağzından henüz çıkmıştı ki mide boşluğunda bir ağırlık hissetti. Kalbi dövülüyordu. Ayağa kalktı ve De-eav’ın bir kayanın arkasından çıkmasını bekleyerek etrafa bakındı.

“Bu imkânsız,” dedi kız kendi kendine. “O öldü.”

Ejderha avcısı, Taay Şan dağının zirvelerinden birinde genç kızla karşı karşıya geldiğinde, kız, parmaklarından bir *qi* gücü oku fırlatmıştı ve avcının ayaklarını yerden kesmişti. Avcının platonun kenarından aşağı yuvarlandığını görmüştü. Vücudu aşağıdaki zemine çarptığında, parçalanan kemiklerinden gelen sesleri duymuş ancak vücudunu görmemişti. Ya hayatta kaldıysa? Ya adamın kemikleri iyileştiyse? Kötü bir şeyler olacağına dair his, kızda kaçma ve saklanma isteği yarattı. Genç kız, havayı kokladı. Taze ve temizdi. Ejderha avcısının her zaman üzerinde olan, ham hayvan postlarının mide bulandırıcı kokusuyla kirlenmemişti ama midesindeki yumak da yanlış anlaşılır gibi değildi.

Güneş, bir bulutun ardında kayboldu. Sadece küçük bir buluttu ancak güneşi tamamen kapadı. Kötü bir şey olacağı hissi kuvvetlendi. Ping’in ensesindeki saçlar karıncalandı. Kanı, buza döndü. Genç kız arkasını döndü.

İki kayanın arasında, ayakta duran bir adam vardı. Koyu renkli, kapüşonlu bir pelerin giyiyordu. Tamamen hareketsiz duruyordu, sanki bir süredir oradaymış gibiydi. Kapüşonunu arkaya doğru kaldırdı. Genç kız, adamın yüzüne baktı ve içindeki bütün umut çekildi. Adamın kafası keldi ve sert, turuncu bir sakalı vardı. Bir gözünün üzerindeyse göz bandı duruyordu. Adamın sağ yanağında koyu renkli bir leke bulunuyordu. Bu Deeav değildi, ruh çağırandı.

• bölüm sekiz •

KOYU YEŞİL

Adamın dudakları, çirkin ve ekşi bir yüz ifadesiyle büküldü, lekeli ve yontulmuş dişlerini açığa çıkardı. Ping, bunun bir gülümseme çabası olduğunu fark etti.

“O titrek, yaşlı ejderha nerede?”

Ruh çağırının sesi tıpkı bir taşa boydan boya sürtülen bıçak gibi kulak tırmalayıcı ve sertti. Ping aylardır başka bir insan sesi duymaya hasretti ancak bu ses, bir daha asla duymak istemediği bir sestti. Genç kız, ruh çağırana şüphe dolu gözlerle baktı. Adamın, kendisini takip edebileceği kızın hiç aklına gelmemişti.

Adamın yanağındaki iz, yelesinden kurukafalar sallanan, dişleri açıkta, canavar gibi bir yaratığın dövmesiydi. Belinde ölümcül silahlar asılıydı; kavisli bir uzun kılıç, testere

dişli bir bıçak, bir balta, ince bir hançer. Silahların kesici kenarları bilenmiş ve parlaktı.

“Nefes aldığı sürece ejderhanın ne kadar zayıf olduğu fark etmez,” diye devam etti ruh çağıran.

Adam, yaşlı ejderha herhangi bir tehdit oluşturmuyormuş gibi konuşuyordu ancak gözleri etrafı tarıyor ve Danze için tetikte bekliyordı.

“Peki ufaklık nerede?”

Ping kuyunun kenarında duran yemek kabına kısa bir bakış attı. “Ne demek istediğini anlamıyorum.” Kay’ın, gerçek şekline dönüşmek için o anı seçmemesi için dua etti.

“Taay Şan’da sizi gözetlerken, onu kendi gözlerimle gördüm. Ejderha taşı bana çok pahalıya mal oldu –çaba ve altın olarak– ve sen, onu benden çaldın. O taştan her ne çıktıysa benimdir. Büyük ejderha kadar para etmeyecektir ama yine de bir şeyler eder. Onu, Vuuçeng’e götürünce keseceğim. Taze ejderha parçaları servete bedeldir.”

Ping kaynama noktasına yaklaşan su gibi içinde fokurdamaya başlayan bir öfke hissetti.

Vuuçeng büyücülerin ve sihirbazların iksirleri ve büyüleri için malzeme satın aldıkları kasabaydı. Orada en değerli malzeme bir ejderhanın kalbiydi.

Deeav ve ruh çağıran, ejderha taşını açgözlülükle ellerinde tutmuşlardı. Genç kız, ejderha taşını ruh çağırandan adam uyurken geri çalmıştı. Ruh çağıran peşlerinden geldiğinde ise o ve Hıvar, adamla dövüşüp kaçmış, ruh çağıranı çamurlu bir nehir kenarında debelenir bir halde bırakmışlardı.

Adamın dudakları, çirkin ve ekşi bir yüz ifadesiyle büküldü, lekeli ve yontulmuş dişlerini açığa çıkardı. Ping, bunun bir gülümseme çabası olduğunu fark etti.

“Keçini ölü bulunca oldukça sarsıldın, öyle değil mi?” diye kıkır kıkır güldü ruh çağırان. “Korkutulmuş bir tavşan gibi koşuşturmanı izlemek hoşuma gitti.”

Genç bir kızın adamı alt ettiği haberi, Vuuçeng’de yayıldıktan sonra ruh çağırان alay konusu olmuştu. Ping, adamı utanç içinde bıraktığına memnundu.

Ruh çağırان, kıza o kadar yaklaştı ki Ping neredeyse onun pis nefesinin kokusunu alabilecekti. Ruh çağırانın yüzündeki çirkin gülümse bir hırıltıya dönüştü.

“O ejderhaya ve yavrusuna ihtiyacım var. Ve daha fazla bekleyemem.”

Adam belinden ağır bir kılıç çekti ve ucunu Ping’in yanağına dayadı. Genç kız, kılıcın keskin ucunun derisine battığını hissetti ve kızın boynundan aşağı kan damlaları süzöldü.

“Bana yaşlı ejderhanın nerede olduğunu söylersen seni öldürmeyeceğim.”

“Ona asla ulaşamayacağın kadar uzaklara gitti. Kut-sanmışlar Adası’na uçtu ve yavruyu da yanına aldı.”

Ping *qi* gücünü çağırdı. Her ne kadar antrenmansız da olsa, ruh çağırانا karşı duyduğu nefret kızın gücünü kolaylıkla toplamasını sağlamıştı. Genç kız, sol koluyla ileri saldırdı ve adamın kılıcı elinden düştü.

“Acınası numaralararla benim vaktimi harcama,” diye alay etti adam. “O numaralar, benim güçlerimin dengi değil.”

Adam elini kaldırdı ve Ping, görünmeyen bir güç tarafından havaya kaldırıldığını hissetti. Genç kız, zihnini odaklamaya çalıştı. Az önce, tek bir *qi* saldırısını yapabilmek bile genç kızı tüketmişti. *Qi* saldırısı, ruh çağıranı kızdırmış ama yaralamamıştı. Adam, Ping'in zayıflığını hissetti. Kızın tekrar yere inmesine izin verdi ve adamın yüzündeki çirkin gülümse geri döndü. Ping, zihnine sözünü dinletmeye çalışarak –bir plan düşünmek ve *qi* gücünü tekrar toplamak için– adamdan geri kaçtı.

Ruh çağırın, kılıcını yerden aldı. Ping'in nefret duygusunun yerini korku almıştı. Adam haklıydı. Kızın güçleri acınacak haldeydi. Adam onu rahatlıkla yenebilirdi.

Kayalardan birinin üzerinde Hıvar belirdi. Farenin parlak, mavi gözleri ters ters ruh çağırana bakıyordu. Hayvanın tüyleri dimdik oldu ve uçları gün ışığında mavimsi bir parlaklık saçtı. Fare, devasa ve bu dünyadan değilmiş gibi görünüyordu. Ruh çağırının yüzündeki güven tıpkı elekten akan su gibi akıp gitti. Ancak adam sadece bir anlığına tereddüt etti. Ping'i elbisesinin ensesinden yakaladı ve kıza saldırmaya hazır bir şekilde kılıcını kaldırdı. Hıvar bir tükürük topu fırlattı. Top küçük bir patlama ve bir alev dalgası çıkartarak adama isabet etti. Adam Ping'i serbest bıraktı ve pelerinin yanan yerini silkelemeye çalıştı. Hıvar bir tükürük topu daha fırlattı. Top adamın kafasına isabet ettiğinde ruh çağırın acı içinde haykırdı. Ping yanan etin kokusunu alabiliyordu. Adamın uzanamayacağı kadar geriye sıçradı. Arkasındaki kuyunun tam ağzında durduğunu ancak bundan sonra fark edebildi. Genç kız yuvarlandı. Düşerken, ruh çağırının kılıcıyla Hıvar'a saldırdığını gördü. Fare,

adamdan daha hızlıydı. Kılıç kayanın üzerinde cınlarken kıvılcımlar uçtu.

Ping, suya düştü. Ayaklarıyla kuyunun dibine ulaşmaya çalışırken, suya battı. Zemini bulamıyordu. Kuyu derindi. Bulanık bir acı çılgılığı duydu. Genç kız, yeşilimsi sudan yukarı doğru baktı ve tüm görebildiği ruh çağırının karanlık silueti ve alev dalgalarıydı. Ping, batmasına engel olmaya çalışarak kollarını çırpmaya başladı. Yüzeye geri çıkmalı ve Kay'ı kurtarmalıydı. Kızın kolları, demir çubuklar kadar ağırdı. Elbisesi, başının üzerinde yelken gibi şişmişti.

Sonra, suyun yüzeyine bir şey çarptı ve kabarcıklar arasından kıza doğru dalışa geçti. Kabarcıklar dağıldığında bunun yemek kabı olduğunu gördü. Yemek kabı, çarpılıyor ve şekli bozuluyordu. Kay sonunda ejderha şekline geri dönüyordu. Ejderhanın küçük ve sert vücudu kıza çarptı. Ping'in nefesi tükenmek üzereydi. Yaşadığı panik, kıza güç verince bacaklarıyla kendini yukarı itti ve kollarını çırpıttı. Kızın vücudu yavaşça yükselmeye başladı. Ping yüzeye çıktı ve bir şeyin kendisini tekrar suyun altına çektiğini hissetmeden önce bir ağız dolusu nefes alabilecek kadar zamanı oldu. Genç kız, aşağıya baktı ve ağzıyla, elbisesinin eteğini yakalamış olan yavru ejderhayı gördü. Yavru onu aşağı çekiyordu. Suyun içinde ejderha kızdan daha güçlüydü. Genç kız mücadele etmeye çalıştı ancak tüm yedek enerjisini de kullanmıştı. Ejderha, genç kızı çekiştirmeye devam etti. Kuyu, kızın hayal edebileceğinden bile daha derindi. Yeşil, karanlık sularında yavru ejderhanın görülebileceği kadar bir ışık bile kalmayana kadar Kay, genç kızı derinlere doğru çekti.

“Yapma Kay.” Her ne kadar yavru ejderhanın bu kelimeleri duymasına imkân olmasa da Ping, kelimeleri zihninin içinde haykırdı. “Ben, senin gibi su altında kalamam.” Kafasının içindeki ses kıza umutsuz geldi. “Kay, boğuluyorum.”

Ping nefes almalıydı. Hemen. Kay, şimdi onun üzerindedeydi, iri pençeleriyle kıızı dibe itiyordu. Genç kız, gücünü nson şu’su ile ejderhaya direnmeye çalıştı. Kızın acınası çabaları boşunaydı. Kendini suya bıraktı. Genç kız ağzını açtı ve karanlık suda nefes aldı. En azından Kay, derinlerde gizlenebilirdi. Ruh çağırandan kurtulmuş olabilirdi. Bu düşünce, kıızı sakinleştirdi. Daha sonra zihninin içinde zayıf bir ses duydu.

“Ping.”

Biri onun ismini söylüyordu.

“Ping.”

Bu, daha önce duyduğu bir ses değildi. Sesin, kendisini cennete çağıran atalarına ait olabileceğini düşündü ancak ses, tıpkı bir çocuğun sesi gibi yüksek ve heyecanlıydı. Kay, iri pençeleriyle kıızı kenara doğru itti. Genç kız, başını kayalardan oluşan kemerli bir geçide çarptı.

Sonrasındaysa kız su öksürüyor ve tekrar nefes alıyordu.

Etraf zifiri karanlıktı. Ping, neler olduğunu anlamaya çalıştı. Vücudu hâlâ soğuk suyun içinde yüzüyordu ancak başı havadaydı. Minnettar bir şekilde, havayı içine çekti. Küf kokulu ve bayattı. Genç kız, karanlığa doğru uzandı. Bir şey, parmaklarını yavaşça ısırdı. Kay. Ping etrafını yokladı. Ejderha, bir kaya çıkıntısı üzerindeydi. Genç kız,

kendini de bu çıkıntının üzerine çekti. Bir çuval dolusu taşı kaldırmak kadar zor olmuştu.

Etraflarındaki taşlarda, gümüş bir flütten çıkan neşeli notalara benzer bir ses yankılandı.

“Ping,” dedi kızın zihnindeki ses. “Ping.”

Kızın beceriksiz elleri, yavru bir ejderha şekli buldu. Pençeleri ve dikenleri derisine saplanmış olsa da ejderhaya sımsıkı sarıldı. Batanları umursamadı. Genç kız, daha birkaç dakika önce öleceğinden ve Kay’ın kendi başının çaresine bakmak zorunda kalacağından emindi. Sadece, ikisinin bir arada ve canlı oldukları gerçeği bile bir mucize sayılırdı. Kay, kızın kulağını kemirdi. Ping çınlayan flüt notalarını tekrar duydu. Bunlar ejderhadan geliyordu.

“Ping,” diye tekrarladı kızın zihnindeki ses.

Kızın vücudu soğuk yüzünden hissizleşmiş ancak beyni tekrar çalışmaya başlamıştı. Zihninde gerçeklik kazanan bir şey, kızın yüzüne tokat gibi indi. Zihnindeki bu ses. Bu Kay’ın sesiydi.

“Hayatımı kurtardın Kay,” dedi kız.

“Ping.”

Elleriyle etrafı kolaçan etti. Mağarası küçük, kollarını açtığında her iki tarafına dokunabileceği kadar dar ve ayağa kalkamayacağı kadar alçaktı. Bu hava cebini, Kay daha önceki dalışlarından birinde bulmuş olmalıydı. Kızı, mağaraya itmek için ejderha suya atlamıştı. İlk kelimesini de söylemişti ve bu kızın ismiydi.

Rutubetli karanlıkta otururken, kız için her şey aniden berraklaştı. Tıpkı sabah güneşinde, üzerine çiğ yağmış bir örümcek ağı gibi. Onun sesini duyamıyor olması Kay’ın

suçu değildi. Kendi suçuydu. Daha önce ejderhayla hiç zihninde konuşmamıştı. Tüm bu aylar boyunca hep ağzıyla konuşmuş ve azarlamıştı ama bir kere bile, ejderhayla zihninden konuşmayı düşünmemişti. Ta ki boğulana ve her tarafı suyla kaplıyken, konuşmak için ağzını açamayana kadar. Ta ki Danze'yle konuştuğu gibi yavru ejderhayla da zihninden konuşmaya zorlanana kadar. Genç kız hep bir şekilde Kay'ın iletişimi başlatmasını beklemişti, önce ona öğretmesi gerektiğini fark edememişti. Ne kadar da aptaldı! Bebekler bir sabah yataktan kalkıp konuşmayı öğrenmiş olmuyordu. Anneleri onlarla her gün konuşur, dili onlara yavaş yavaş öğretirdi, kelime kelime. Ping utanç duyuyordu. Tüm derdi kendisi olmuştu. Yalnızlığı, sorumlulukların yükü, ejderha için yapmak zorunda kaldığı fedakârlıklar. Ölmek üzere olduğunu ve Kay'ı bu dünyada yalnız bırakacağını düşünene kadar yavru ejderhayla kalpten konuşmakla ilgilenmemişti.

Genç kız, yavru ejderhayla olan ilişkisini her zaman tek yönlü bir şey olarak düşünmüştü. Hiçbir ödül olmadan tüm işi yapmalıydı. Kay, genç kıza Danze'nin verdiği gibi ders vermiyordu. Gerçeği fark etmekte çok geç kalmıştı. O, Kay için dünyadaki en önemli şeydi. Ve aynı şekilde, Kay da genç kız için dünyadaki en önemli şeydi. Yavru ejderha onun yaşam sebebiydi, hayatının işiydi. Yavru ejderha ölürse genç kızın devam etmesi için bir sebep kalmazdı. Neden bunu daha önce fark edememişti ki? Yavruya bakmak bir yük değildi. Bir zevk, bir ayrıcalıktı. Ve kesinlikle tek yönlü bir ilişki de değildi. Kay henüz çok gençti ama buna rağmen

kızın hayatını kurtarmıştı. Kızı, ruh çağırandan kurtarmıştı. Yavru ejderha kızın parmaklarını kemirdi.

Etraf zifiri karanlık olmasına rağmen genç kız gözlerini kapadı. Bu, odaklanmasına yardımcı oluyordu. Ruh çağır-
ran, onun boğulduğunu varsayabilirdi. Kay'ı bulmak için
çoban kulübesini arayabilirdi, bulamadığında da giderdi.

“Bekleyeceğiz,” dedi Kay’a ağzını bile açmadan. “O
gidene kadar burada bekleyeceğiz.”

“Ping,” dedi yavru ejderha genç kıza ve başı kızın ku-
cağında, yanlarındaki çıkıntıya kıvrıldı.

Rutubetli karanlığın içinde zamanı tahmin etmek im-
kânsızdı. Ping, dakikalar mı saatler mi geçtiğini bilemiyordu
ancak kendisini daha güçlü hissetti. Genç kız gözlerini ve
kulaklarını kapadı ve kendisini dünyaya bağlayan tek şey
önsezisi kalana kadar bedensel tüm algılarını tek tek ka-
patmaya devam etti. Midesinde katı bir kütle yoktu. Ruh
çağırın gitmişti, kız bundan emindi.

“Haydi Kay,” dedi zihninde kelimeleri seslendirerek.
“Yukarı çıkıyoruz ama bunu senin yardımın olmadan ya-
pamam. Yolu sen göstermelisin.”

Ping, Kay'ı göremiyordu ancak ejderhanın suya dalı-
şını duydu. Genç kız, ejderhayla daha önce sanki ilkel bir
dilde konuşuyormuş da yavrunun dilinde konuşmaya yeni
başlamış gibiydi. Kendini suya bıraktı.

Alnında Kay'ın kuyruğunu hissetti. Kuyruğa tutundu
ve derin bir nefes aldı.

“Yüz Kay,” dedi kız ancak kelimeleri sesli söylememişti.

“Ping,” dedi kızın zihnindeki ses.

Genç kız suyun hareket ettiğini hissetti. Gözlerini kapalı tuttu, mümkün olduğunca nefes almamaya ve ayaklarıyla suyu itmeye yoğunlaştı. Kuyudan yukarı doğru olan yolculuk uzun görünüyordu, aşağıya yolculuktan çok daha uzun. Genç kızın ciğerleri patlayacak gibiydi. Gözlerini açtı. Genç kızın üzerinde hâlâ sular yükseliyordu ancak rengi karanlıktan yeşile dönmüştü. Kay bir balık kadar becerikli yüzüyordu.

Sonunda Ping yüzeye ulaştı ve gözlerini körleştiren güneş ışınlarıyla dolu havayı, aç ciğerlerine çekti. Genç kız, kendini kuyudan dışarı çekti, hâlâ zorlukla nefes alıyordu. Ayağa fırladı ve kendini bir saldırıya hazırlayarak *qi* gücünü çağırdı. Gözleri gün ışığına alıştı. Öğleden sonrayı geçmişti ve etrafta ruh çağırana dair bir işaret, onun kirletici varlığından bir iz yoktu. Kay da kuyudan çıktı ve ıslak bir köpek gibi silkelendi. Hıvar ağzının etrafında kan damlalarıyla ortaya çıktı.

Ping, Hıvar'ı yerden alıp kulübeye gitti. Ruh çağırın içeri girmişti. Koyun postları yere atılmış, yemek sandığı açılmıştı ama ortalığın karmaşasına bakılırsa düzenli bir aramadan çok öfkeyle yapılmış işlerdi. Yine de Ping dikkatli olmalıydı, ruh çağırın bir şekil değiştirendi. Ama kızın, adama göre bir avantajı vardı. Önsezisi. Genç kız, önsezisine daha çok güvenmeliydi.

Ping titredi. "Yakında ateş yakabileceğimiz ve akşam yemeğini yiyebileceğimiz kadar karanlık olacak," dedi kız.

Kay flüte benzer, çınlayan bir ses çıkardı.

• • •

Ping ateşin yanında oturmuş sıcak bir akşam yemeği yerken, yaşadıkları bu basit konforlar için minnettardı. İyi şansını bir daha asla garanti görmeyecekti. Kış bastırmadan önce yapması gereken bir şey vardı. Kay'ın günlük süt içmeye ihtiyacı vardı. Genç kız başka bir keçi bulmalıydı. Ertesi gün dağdan inmeye ve en yakın köye gidip yeni bir keçi almaya karar verdi. Ayrıca kış erzakları için yemiş ve meyve toplama konusunda da kararlıydı. *Qi* egzersizlerini her gün, hiç aksatmadan yapacaktı. Şimdi Kay'la zihninde konuşmuştu ancak yatma zamanı gelince ona hikâyeler anlattı. Önemli kelimeleri yüksek sesle söyledi böylece Kay, zamanla konuşulan sözleri daha iyi anlayabilecekti. İnsan arasına karıştıklarında konuşulanları anlamak Kay için önemli olacaktı. Koyun güden çobanlar, akıllı bir fare ve bir dağda yalnız başına yaşayan köle bir kız hakkındaki basit hikâyeler, yavru ejderhanın hoşuna gitmişti.

Kay uykuya dalınca Ping ateşin yanına oturdu ve kulübesini kullanmanın karşılığı olarak çoban için ne yapabileceğini düşündü. Onun için bir kâse oyabilirdi. Adamın her yanı delinmiş yazlık pantolonlarını ve gömleklerini yamatabilirdi. Hâlâ koyunların sırtındaymış gibi kokan, koyun postlarını yıkayabilirdi. İlkbaharda burayı terk ederken, kulübenin her tarafını pırıl pırıl temizleyebilirdi.

Genç kız, dağdan aşağı olan yolcuğuna çıkmak için ertesi sabah şafak vakti uyandı. Yola çıkmadan önce kulübenin önündeki çimenlik bayırda *qi* egzersizlerini yaptı, doğan güneşin *qi* gücünü içine çekti ve sıcaklığını teninde hissetti. Kay kızı rahatsız etmeyi sürdürdü.

“Ping, Ping.”

Yavru ejderha, dağdan aşağı yapacakları yolculuk için heyecanlıydı.

“Şişşt Kay, birazdan yola çıkacağız.”

Ping, gözlerini kapadı, böylece odaklanacak ve diğer tüm dış etkenleri engelleyecekti.

“Ping, Ping, PİNG!”

“Kay, sana beklemeni söyledim.”

Ping gözlerini açtı. Altın renkli güneş ışıkları bir metalden yansıyorlardı. Kılıçlar ve mızraklar vardı, birçok kılıç ve mızrak. Ayrıca kırmızı renkli deri kepler, yelekler ve tahta kalkanlar. Etrafındaki alışkın olmadığı şeylerin ne olduklarını anlamak kızın birkaç saniyesini almıştı. Gördüğü bir manga imparatorluk askeriydi, on asker. Hiç ses çıkarmadan, yamaçtan yukarı sürünmüşlerdi. Kay bir kaya şeklini aldı. Muhafızlar, kızın etrafında bir halka oluşturdular ve tüm mızraklar kıza yöneldi. Ping, önsezisinin kendisini neden uyarmadığını anlayamamıştı.

“Taay Şan’ın kutsal yamaçlarından izinsiz geçmek ciddi bir suçtur,” dedi komutanları.

Askerlerden biri Ping’e dikkatlice baktı. “Bunun kim olduğunu biliyorum,” dedi asker. “Bu Huangling’deki büyücü.”

“İmparatorluk ejderhasıyla birlikte kaçan mı?” diye sordu komutan.

Asker başıyla onayladı ve ejderhanın ortaya çıkıp onlara saldırmasını bekleyerek endişeyle etrafa bakındı. Komutan dimdik durdu.

“Yüce İmparator, Cennetin Oğlu, Orduların Komutanı, Bilgeler Bilgesi adına seni görev yerini terk etmek,

son imparatorluk ejderhasını çalmak ve Taay Şan'ın kutsal yamaçlarından izinsiz geçmek suçlarından tutukluyorum,” dedi komutan. “Sekiz Ölümsüz’ün önünde, beş kutsal dağ arasında, güneşin ve ayın altında seni tutukluyorum ve İmparator’unun önünde diz çökmen ve suçlarını itiraf etmen için götürüyorum.”

Mavi renkli kürke benzer bir bulanıklık, en yakındaki adama yapıştı. Hıvar adamın kolunu ısırp da kanlar fışkırınca muhafız acı içinde böğürdü. Başka bir muhafız atıldı ve kılıcının kabzasıyla ona vurdu. Hıvar adamın kolunu bıraktı ve yere yığıldı.

“Hayır,” diye bağırdı Ping. “Onu öldürmeyin! O özel bir fare, bir büyücünün faresi. İmparator, onu incelemek isteyecektir.”

Ping, endişeyle etrafa bakınarak Kay’ı aradı. Kay yok olmuştu. Kızın tüm görebildiği, kulübe duvarına yaslanmış bir bahçıvan küreği idi. Kızın akıllı, çalışması gerektiği kadar hızlı çalışmıyordu. Bahçıvan küreğinin, evin öbür tarafında olduğunu düşündü. Genç kız, tekrar tekrar keskin bir flüt notası duydu. Bu Kay’dı. Korkmuştu.

“Ping,” dedi kızın zihninde korkmuş bir ses.

Bahçıvan küreği bir çorba kaşığına dönüştü. Tüm muhafızlar Ping’e baktığı için şekil değişimini görmediler. İki tanesi, kıza doğru ilerledi. Genç kız kolunu uzattı ve bir *qi* enerjisi fırlattı. Görünmez güç dalgası, en yakındaki muhafızın ayaklarını yerden kesti. Diğer muhafızlar kalkanlarını kaldırdılar. Ping, bir *qi* enerjisi daha yolladı ancak bu dalga, muhafızın kalkanından sekti. İki muhafız, Ping’i kollarından yakaladılar.

Adamlar, Ping'in eşyalarını dışarı çıkarıp incelediler. Komutan, birbirinin aynısı olan iki adet çorba kepçesine şaşkın ve çatık kaşlarla baktı. Kepçelerden birini almak için uzandı. Ping, nefesini tuttu ve yavru ejderhanın ortaya çıkmasını bekledi. Komutan kepçeyi tutmak istediğinde, kaşığın etrafındaki hava hafifçe değişti. Adamın eli kaskatı kesildi. Yüzünden renk çekildi. Gözleri karardı. Adam bir şey söylemek için ağzını açtı. Kelimeler söylenmeden kaldı. Adam, büyük bir gürültü çıkartarak yere düştü ve bir mızrak gibi dimdik uzandı. Muhafızlar, ne yapacaklarını bilmez bir halde komutanlarının kaskatı vücuduna baktılar. Bir tanesi adamın göğsüne eğildi.

“Hâlâ nefes alıyor,” dedi muhafız.

Tüm muhafızlar, korku içinde Ping'e döndüler. Genç kız, elbisesinin üzerinden tenine batan, dokuz adet mızrak hissetti. Zihninin içinde, endişe içindeki “Ping, Ping, Ping” sesini duyabiliyordu. Çok fazla demir silah vardı. Kay'a yakın olmasalar da hâlâ yavru ejderhanın canını yakıyorlardı.

“Başka bir büyü daha deneme yoksa seni mızraklarız,” dedi muhafızlardan biri.

Adam, mızrağını kızın eşyaları üzerinde gezdirdi. “Topla bunları,” dedi.

Ping, pişirme kapları ile diğer kepçeyi aldı ve bunları çantasına koydu. Genç kız, aslında Kay olan diğer kepçeyi alırken ejderhayı demirden koruyarak muhafızlara arkasını döndü. Kız kepçeye uzandığında tuttuğu şey ejderha şeklindeydi. Elinde, gözleriyle gördüğünden tamamen farklı bir şey hissetmek kızın başını döndürdü. Gözlerinin önünden ışık benekleri geçti ve kulaklarında bir cınlama vardı. Genç

kız, kendinden geçmiş komutana baktı. Belli ki bu durum, başka insanlarda çok daha dramatik etkiler bırakıyordu. Kay, kuyruğunu kızın koluna doladı. Muhafızların görebildiği, kızın kolunda asılı duran bir kepçeydi.

“Aferin Kay.”

Muhafızların bir kısmı kulübeyi aradılar.

“Burada ejderha yok,” dedi içlerinden biri.

Ping mızrakların dürtüşünü hissetti. “O zaman gidelim.”

Genç kız çantayı koluna astı. Muhafızlar mızraklarının uçlarıyla kızı itiyorlardı. Aşağı doğru inen çayırlardan yürüdükleri sırada, Ping çobanın kulübesine baktı. O kadar konforlu ve davetkâr görünüyordu ki burayı terk ettikleri için kızın kalbi acıdı. Tüm huzuru ve güvenliği, sabah güneşindeki sis gibi buharlaşıp gitmişti.

• bölüm dokuz •

ZORLU YOLCULUK

“Ejderha büyücüsünü yakaladık,” dedi içlerinden biri böbürlenerek. “Bize büyü yapmaya çalıştı. Komutanımıza ne olduğunu duydunuz mu?”

Yük arabası yavaşladı. Deri örtü kapalıydı, bu nedenle Ping neler olduğunu göremiyordu. Muhafızların konuşmalarının, fısıldaşmalarını duyabiliyordu. *Akşam olmuş olmalı* diye düşündü kız kendi kendine. *Gece için bir köyde mola veriyoruz.* Önceki üç gece boyunca öyle olmuştu. Genç kız, vagonun dışındaki manzarayı hayal etti. İmparatorluk muhafızlarının eşlik ettiği esirin kim olduğunu bir anlığına görebilmek için bütün köy ahalisi toplanmış olmalıydı. Sadece genç bir kız olduğunu gördüklerinde, kalabalıktan hayal kırıklığı dolu bir uğultu yükselecekti. Muhafızlardan biri, birilerine fısıldayacaktı.

“Büyücü,” diyecekti muhafız ve bu kelime kalabalığın içinde, ateşe düşen bir su damlası gibi tıslayacaktı.

Muhafızlar, sabırlı bir öküzün çektiği iki tekerlekli bir yük arabasının kendilerini beklediği Taay Şan dağının eteklerine kadar yürüttüler Ping’i. Araba insanları değil tahıl ve sebze çuvallarını taşımak için yapılmıştı ve kayalık dağ yollarındaki darbelere de dayanacak kadar sağlam görünmüyordu. Muhafızlar, genç kızın ellerini ve ayaklarını bağladılar ve sonra kızı arabaya doğru ittiler. Arabanın çatısı o kadar alçaktı ki Ping çatının altında düz bir şekilde oturamıyordu bile.

En azından Kay’ı fark etmemişlerdi. Ping, uzun ve alçak notalar duydu. Kucağındaki yavru ejderhaya doğru baktı.

“Ping, Ping, Ping,” dedi Kay.

Bu bir suçlama gibiydi. Neden güzel dağ evlerini bırakmışlardı? Neden esir alınmalarına izin vermişti? Canını bu kadar acıtan, o korkunç metal şeyler nelerdi? Yavru ejderhayı rahatlatmak için Ping’in söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Elleri bağlıyken, yavruyu okşayamıyordu bile. Ejderha parmaklarını kemirdiğinde genç kız sızlanmadı.

Muhafızlar aslında Ping’i aramıyorlardı. Önsezisi, bu nedenle onların yakında olduğunu kıza söylememişti. Tehlike arz etmiyorlardı. Genç kız, muhafızların neden Taay Şan’ın etrafında dolandıklarını bilmiyordu. Adamların hepsi “Ejderha Büyücüsünü” duymuşlardı ancak elleri bağlandıktan sonra kızdan o kadar da korkmuyorlardı. Hıvar’sa başka bir meseleydi. Genç kız, farenin gün ışığında olağan dışı bir renk alan kürkünden, muazzam boyutlarından ve ağzından fırlattığı ateş toplarından bahseden muhafızlar

duyabiliyordu. Bu doğa dışı yaratığı, tek bir mızrak darbesiyle öldürebilirdi ancak Ping'in haklı olduğunu biliyorlardı. İmparator, farenin canlı olarak geri getirilmesini isterdi. Muhafızlar, kaçmaması için fareyi bağlamışlardı ve ağzını da deri bir kayışla tıkamışlardı, böylece ateş topları tüküremeyecekti. Komutanlarının başına gelenlerden sonra adamların hepsi kepçeden korkuyordu ve kimse kepçeyi kızıdan almaya cesaret edememişti.

Kay dehşet içindeydi ve genç kız, elleri bağlı haldeyken yapabileceği kadarıyla onu rahatlattı. Her şeyin iyi olacağına dair verdiği güvencelerin ikna edici olmadığını farkındaydı. Yük arabası içinde, sağa sola çarpa çarpa süren yolculukları boyunca kızın yapabildiği tek şey, yavru ejderhaya hikâyeler anlatmak oldu. Genç kız, ejderhayla sürekli zihninden konuştu, ancak yavrunun kelime dağarcığı hâlâ gelişmemişti. Söyleyebildiği tek kelime kızın adıydı.

Yavru ejderha iniledi.

"En azından seni bulmadılar," dedi kız.

Pek bir teselli olmadı.

Muhafızların, deri örtüyü her kaldırıışlarında, Kay'a şekil değıştirmesini söylemesi gerekmemişti. Bu, yavrunun tehlike altında olduğı zamanlardaki doğal içgüdüsiydü. Genç kız, yük arabasından çıkmasına her izin verilisinde, kepçe şeklindeki Kay'ı yanına alabilmişti. Bu zamanlar çok azdı ve araları çok fazlaydı. Muhafızlar, kızı sabah akşam üstü örtülü yük arabasının içinde tutuyorlar ve sadece günde birkaç dakika dışarı çıkıp bacaklarını esnetmesine izin veriyorlardı.

Kızı iyi sayılabilecek ölçüde beslediler ancak yemek yerken tenine batan mızraklar vardı. Ayrıca muhafızların, kendi yulaf lapası haklarının yendiği hakkında söylendiklerini de duyuyordu kız. Ping'in Taay Şan dağındaki yemekleri basit ve az oluyordu ve keçi eti yahnisi de balıktan sonra güzel bir değişiklik olmuştu ancak Kay bunu yiyemedi. Genç kız, Hıvar'ın kendisine yardım edebileceğini ummuştu ancak fare, tıpkı pişirilmeye hazır bir tavuk gibi bağlanmıştı ve kaçamıyordu.

Ping, Liyu Çör'ün öfkeli olacağını biliyordu. Genç İmparator, İmparatorluk Ejderha Bakıcısı pozisyonunu vermişti kıza. Bu büyük bir onurdu ve kız bunu reddetmişti. İmparator ona bir arkadaş gibi davranmış ve güvenmişti. Kendisine ilk ismiyle hitap etmesine bile izin vermişti. En yakın aile üyeleri dışında hiç kimsenin böyle bir ayrıcalığı yoktu. Bunun karşılığındaysa genç kız, son imparatorluk ejderhasının kaçmasına yardım etmişti. Bu ölümle cezalandırılacak bir suçtu.

Genç kız, dışarı çıkmasına izin verilen kısa zamanlarda birkaç solucan ile bir-iki salyangoz toplamayı başarmıştı. Kay, hâlâ arabanın tabanında duran çürümüş sebzeler arasında birkaç kurtçuk buldu. Ping, kendi yahnisi içindeki kurtçukları da ejderha için ayıkladı ancak yavru hâlâ çok açtı. Ayrıca muhafızların her yaklaşmalarında, demir kılıçlar yavruyu daha zayıf ve hasta yapıyordu.

Ping düşünmeye çalıştı ancak zihni de vücudu kadar yorgun düşmüştü. İmparator, yılın bu zamanlarında Chang'an'da olabilirdi. Öküzün ağır ağır ilerleyişiyle, başkente kadar olan tüm o yolu geçmek haftalar sürerdi. Nehirden gide-

cek olsalar bile yavaş bir yolculuk olurdu çünkü kürekçiler, kuvvetli akıntıya karşı kürek çekmek zorunda kalacaklardı. Bir an önce bir kaçış planı düşünmek zorundaydı yoksa Kay açlıktan ölecekti.

Yük arabası mola için durduğunda, Ping yaklaşan ayak sesleri duydu.

“Kay, şekil değiştirme zamanı.”

Yavru ejderha, kuyruğunu kızın koluna doladı ve bir çorba kepçesi şeklini aldı. Deri örtü açıldı. Ping gözlerini kırptı ve elleriyle güneşe siper yaptı. Gözleri ışığa alıştı ve genç kız bir köyde değil her tarafında yüksek duvarlar bulunan bir avluda olduklarını gördü. Arkalarından iri, ahşap kapılar kapanmıştı. Kapı, kırmızı yarasa ve mavi turna resimleriyle süslenmişti. İyi şans ve uzun ömür sembolleri. Kendilerini esir alan muhafızlar, kapıdaki başka muhafızlarla konuşuyor ve onları işaret ediyordu.

“Ejderha büyücüsünü yakaladık,” dedi içlerinden biri böbürlenerek. “Bize büyü yapmaya çalıştı. Komutanımıza ne olduğunu duydunuz mu?”

Yük arabası tekrar hareket etti. Bu sefer muhafızlar deri örtüyü indirmediler. Başka bir geçidin altından geçtiler. Bunun üzerinde altınla resmedilmiş üç iri karakter vardı.

Yük arabası, geniş bir gölün üzerinden geçen çok kemerli, kavisli bir köprü boyunca yoluna devam etti. Dik, kayalık bir ada, suyun üzerinde yükseliyordu. Adanın tepesinde bir çadır vardı. Gölün diğer tarafında söğüt ağaçları üzgünce başlarını eğmişlerdi, dalları suya batıyor ve yaprakları akan gözyaşları gibi dökülüyordu.

Burası, Taay Şan'da olduğu gibi vahşi bir güzelliğe sahip değildi; her ağaç, her çiçek ve her kaya dikkatlice yerleştirilmişti. Devasa bir bahçeydi. Gölün diğer tarafında, dar bir yol yükseliyordu. Bahçe, küçük bir tepenin yamacına yayılmıştı. Yük arabası, yaprakları henüz kırmızıya dönüşmeye başlamış bir akağaç kümesinin yanından geçti. Ping daha önce bu ağaçları görmüştü. Yol, çiçek yataklarının arasından kıvrılarak tepenin zirvesine yarı yol mesafede bulunan güzel bir binaya uzandı. Ping nerede olduğunu biliyordu. Burası, Ming Yang Köşkü'ydü. Kızın imparatorla tanıştığı, imparatorluk av köşkü.

Yük arabası Ming Yang'a ulaştığında, gergin görünen bir muhafız, Ping'in ellerini ve ayaklarını çözdü. Diğer muhafızlar, mızraklarını sertçe arabadan inen kıza doğrulttular. Genç kız, Ming Yang Köşkü'ne baktı. Farklı görünüyordu. Köşkün çatıları artık siyah değildi. Kasvetli, kara kiremitlerin yerini pırıl pırıl, sarı kiremitler almıştı. İmparator, imparatorluk rengini değiştirme planına devam etmişti. Ping sırtına batan mızrak uçlarına rağmen gülmüsedti. Liyu Çör'e imparatorluk renginin siyahtan sarıya değişmesini o önermişti.

Köşk sessiz görünüyordu. İki hizmetçi kadın, Ping'e korkulu bakışlar atarak yanından aceleyle geçti ancak genç kızın, en son burada bulunduğu zamandaki gibi ortalıkta telaş içinde koşturan hizmetçiler ve danışmanlar yoktu. Mutfak tarafından pişen yemeklerin kokusu geliyordu. Genç kız sarımsak, zencefil ve erik sosu kokularını ayırt edebiliyordu. Midesi guruldadı. Bunlar, imparatorluk ziyafetlerinin mis kokulu aromalarıydılar. Genç kızın kalbi gümbürdemeye

başladı. Bu kokuların tek bir anlamı olabilirdi. İmparator, Ming Yang Köşkü'nde idi. Genç kız, Liyu Çör'e neler söylemesi gerektiğini planlamak ve hayatı için yalvarmanın bir yolunu bulmak için haftalarca zamanı olduğunu düşünüyordu. Ancak artık düşünmek için hiç zamanı kalmamıştı.

Genç imparatoru tekrar görme düşüncesi, Ping'in heyecan ve korkunun birbirine karıştığı garip duygular hissetmesine neden oluyordu. Daha önce burada geçirdiği kısa sürede İmparator'la olan sohbetlerinden büyük keyif almıştı. İmparator olmasının yanı sıra, genç çocuk, Ping'in tanıdığı ve kendi yaşıtı olan tek kişiydi. Tek genç çocuk. Zaman zaman Huangling Sarayı'nda da çalışan genç çocuklar oluyordu; ekşi suratlı, çatık kaşlı seyyis yamakları ve bahçıvanlar. Ancak hepsi genç kızdan çirkin bir örümcekmiş gibi uzak dururlardı. Yakışıklı ve genç İmparator, haşmetli makamına rağmen genç kıza gülümsemiş ve ona saygıyla davranmıştı. Genç kız henüz bir köleyken bile İmparator kızın söylemesi gerekenleri ciddiye alarak dinlemişti. Genç kız, İmparator'la olan dostluğunu tazelemeyi çok isterdi ancak bunun olmayacağını biliyordu. Danze'yle birlikte uçup gittikleri sırada, Liyu Çör'ün yüzündeki ifadeyi görmüştü.

Muhafızlar, Ping'i, İmparator'un huzuruna ya da Ming Yang Köşkü'ne daha önceki ziyaretinde uyuduğu güzel yatak odasına götürmediler. Bunun yerine, köşkten belli bir uzaklıkta, bambu çubuklardan aceleyle inşa edilmiş, çatısı dağınık çerçöp ve dal demetlerinden yapılmış yeni bir yapıya götürdüler genç kıızı. Ping, yapıdan gelen garip sesleri duyabiliyordu. Hayvan sesleri; hırlamalar ve tiz çığlıklar. Yapının içinde bambu kafesler bulunuyordu. Kafeslerden

birinde, bir kaplan büyüklüğünde siyah bir kedi vardı. Başka bir kafeste ise iki üzgün gözlü maymun. Muhafızlar kara kedinin bulunduğu kafesten uzak durdular. Adamlardan biri, kolundaki derin bir kesik izine dokundu.

“Bu hayvan Kaplan Ormanı’na salındığı zaman memnun olacağım,” diye söylendi.

Liyu Çör’ün, güneye doğru yer alan bahçelerin ardında uzanan Kaplan Ormanı’m, imparatorluğun her köşesindeki hayvanlar için nasıl bir vahşi hayvan rezervine çevirmeye karar verdiğini hatırladı Ping.

“Farem nerede?” diye sordu kız.

Adamlar, kızı duymazdan geldiler ve onu bir kafese yönlendirdiler. Muhafızlardan biri, kızın kolundaki çorba kepçesini almak için uzandı.

“Ona dokunma!” diye bağırdı Ping.

Ancak adam ciddiye almadı. Adam kepçeye dokununca yere düşmeden ve tahta bir kalas gibi uzanıp kalmadan önce yüzünden garip bir ifade geçti. Diğer muhafızlar, kafesin kapısını açtılar ve genç kızı içeri itiştiler. Kafesteki tüm eşya kirli bir saman yığını ve bir kovaydı. Muhafızlar kafesin kapısını kilitlediler ve kızı hayvanlarla birlikte bıraktılar. Ping’in, İmparator’un kendisini affedebileceğine dair tüm umutları da kayboldu.

Kolundaki kepçe bir ejderhaya dönüşürken, Ping, gözlerini kapadı.

“Aç,” dedi kızın zihnindeki hüznü ses.

Birkaç gün önce, Kay’ın başka bir kelime daha söylediğini duymaktan daha mutlu edemezdi hiçbir şey genç kızı.

Ancak şimdi kızın daha ciddi sorunları vardı. Kendini de, yavruyu da hayatta tutmalıydı.

Genç kız, samanların içine gömüldü. At gübresi kokuyorlardı.

“Aferin Kay,” dedi yavru ejderhanın başındaki yumruların etrafını kaşıyarak ve durumdan memnun görünmeye çalışarak. “Bugün iyi iş çıkardın.”

Yavru ejderha inil dedi. Neşeli sözler yavruyu hiç kandıramamıştı.

Genç kız için kendi duygularının bir önemi yoktu. İlk önceliği Kay’dı. Yavru ejderha zayıflamıştı ve pulları da donuktu. Kay samanların içine uzanmıştı ve çıkardığı yumuşak ve hüzünlü sesler sadece kızın kendisini daha da kötü hissetmesine neden oluyordu. Ping yavrunun bu sesleri çıkarmak yerine kendisini ısırtmasını tercih ederdi.

Bir süre sonra, bir muhafız geldi ve tek kelime etmeden, bir kâse etli lapayı kızın kafesinin parmaklıkları arasından içeri itti. Kay lapayı yemeye çalıştı ancak bu yavrunun sadece midesini bulandırdı. Henüz eti sindiremiyordu. Ping, lapadan bir lokma yedi ancak aç ejderha kendisini izlerken daha fazla yemeyi içine sindiremedi.

Ping daha önce de hapsedilmişti. Silahlı, kuvvetli düşmanlar tarafından köşeye sıkıştırılmıştı. Genç kız her defasında kaçmanın bir yolunu bulmuştu. O zamanlar Danze de yanındaydı. Şimdiyse kız kendi başınaydı. Ona yardım etmek için Hıvar bile orada değildi. Kızın kaçabilmesinin bir yolu yok gibi görünüyordu.

Genç kız samanlara uzandı ve onu rahatlatabilmek için yavru ejderhanın yanına kıvrıldı.

Yavru önünde sonunda uyudu ancak Ping uyanık kaldı. Kay'ı beslemek için kızın aklına tek bir yol geliyordu. Yavrunun, ejderha taşından çıktığı günü hatırladı genç kız. O zaman da yavrunun süte ihtiyacı vardı ancak hiç süt yoktu. Danze, kendi göğsünü kesmiş ve yavruyu kendi kanıyla beslemişti. Genç kız da aynısını yapmalıydı. Tüm gece boyunca, kendi etini kesebileceği kadar keskin bir şeyi nereden bulabileceğini düşünerek uyumadan yattı Ping.

Ping sadece çardakta belli belirsiz bir şekil olduğunu seçebiliyordu. Bu bir kadındı. Başını öne eğilmişti. Yumuşak bir şekilde, hıçkırarak ağlıyordu.

Bambu duvarlardan içeri, sabahın erken ışıkları sızıyordu. Ping, Danze'yi hayal ederek ne yapması gerektiğini onun söyleyeceğini umdu. Ancak genç kız hiç uyumamıştı. Kız, ejderhanın yumuşak sesini, zaman zaman ağzının nasıl gülümsüyormuş gibi görüldüğünü ve ilginç şeyleri pençelerinden biriyle nasıl gösterdiğini hatırladı.

Perişan haldeki bir ejderha sesi, "Aç, aç, aç," dedi kızın zihninde.

Ejderhanın ikinci kelimesinin, kızın Ejderha Bakıcısı görevinde ne kadar başarısız olduğunu ispatlayan bir kelime

olmasının yarattığı hayal kırıklığı içindeki Ping, yavrunun başını okşadı.

Genç kız, elleriyle etrafta keskin bir cisim aradı. Bambu çubukların birinden, uzun bir parça kıymık kopardı ve kendi koluna batırdı ancak kıymık kızın kolunda ancak bir çizik oluşturdu. Genç kızın ihtiyacı olan bir bıçak ya da kırılmış bir çömlekten keskin bir parça veya bir gül ağacı dikeniydi. Muhafızların çantasını ve bıçağını almamış olmalarını diledi.

Daha sonra Ping, ihtiyacı olan şeyin elinin altında olduğunu fark etti. Danze'nin kendi etini kesmek için kullandığı cismin ta kendisi: Bir ejderha pençesi. Genç kız, Kay'ı kucağına oturttu ve eliyle yavrunun sol ön pençesini kavradı. Kedilerin aksine ejderhalar, kullanmadıkları zamanlarda tırnaklarını içeri çekmiyorlardı. Pençeler her zaman dışarıdaydı ve Ping bunu çok iyi biliyordu. Kay'ın pençeleri kısıydı ama çok keskindi. Çoğu zaman, kızın etini kanatıyorlardı.

Ping, kolunun iç tarafını inceledi. Teninin hemen altında, kanını tüm vücudunda gezdiren mavi hatları görebiliyordu. İçlerinden en irisi olan dirseğinin iç kısmındakini seçti ve yavrunun pençesini, kendi hassas tenine dayadı. Genç kız bağırmmamak için dişlerini sıkarak pençeyi koluna iyice batırdı. Açılan yaradan kanlar fışkırdı ve kız bu kanı, birleştirdiği avucunda topladı.

“Burada Kay,” dedi kız. “Bunu iç.”

Yavru ejderha, tereddüt içinde gözlerini kırıştırdı.

“Sorun yok, canım acımıyor,” diye yalan söyledi kız.

“Bu seni daha güçlü yapacak.”

Yavru ejderha kan havuzunu şapırdattı, önce dikkatlice ancak sonra daha hızlı bir şekilde. Yara pıhtılaşmaya başlayana kadar yavru ejderha kanı içmeye devam etti.

Ping'in kesige bandaj yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kızın başı döndü. Samanlara uzandı ve uyudu.

Dış kapı açılınca Ping uyandı. Tamamen gündüz olmuştu. Genç kızın, bir imparatorluk muhafızı gelene ve kafesin önünde durana kadar ancak Kay'ı elbisesinin altına saklamaya zamanı olmuştu. Kızın gözleri, bir çift yırtık pırtık terlikteki deliklerden dışarı fırlayan, şekilsiz ayak başparmaklarına odaklandı.

"Ah ha!" dedi neşe içindeki bir ses.

Kız, yukarı baktı. Sesin sahibi bir imparatorluk muhafızı değil, imparatorluk danışmanı elbisesi ve şeritleri giymiş şişman bir adamdı. Adam nefes nefeseydi.

"Demek ki hakkında bu kadar çok şey duyduğum korkunç büyücü sensin."

Ping ayağa kalkmaya çalıştı ancak kafes etrafında dönmeye başladı ve bu nedenle genç kız, dizlerinin üzerine kadar doğrulabilmeye razı oldu.

Bu adam, daha önce gördüğü zayıf, acımasız yüzlü imparatorluk danışmanlarına hiç benzemiyordu. Yüzünde kocaman bir gülüş ve kaşlarının altında parlak, ılık saçan gözleri olan adam Ping'e, Kay'ın en sevdiği yemek olan püsküllü kırkayakları hatırlattı. Adamın kulakları, kızın şimdiye kadar gördüğü en uzun kulaklardı. Bıyıkları karman çormandı ve ciddi olmaya çalıştığı zamanlarda bile gülümsemeden duramayan bir ağzı vardı.

“Ben Dung Fang Sivor,” dedi adam. “İmparatorluk Büyücüsü.”

“Büyücü mü?” dedi Ping.

Dung Fang Sivor, tam o anda çok komik bir şey hatırlamış gibi kıkır kıkır güldü. “İnsanları kurbağaya çeviren türden bir büyücü değil,” diye kahkaha attı adam. “Ben bir biliminsanıyım. Daha önce tanışmıştık.”

Ping neşeli, yaşlı adama baktı. Başındaki danışman kepi, yana doğru çarpıktı. Adamın elbisesi, iri ve yuvarlak göbeğinin üzerinde gerilen kısmı dışında buruş buruştu. Makamının şeritleri birbirine dolanmış ve düğümlenmişti. Genç kız, adamı hiç tanımadı.

“Senin imparatorluk ejderhasıyla kaçtığın o unutulmaz günde İmparator tarafından çağrılan biliminsanlarının arasındaydım.” Dung Fang Sivor kahkaha attı.

“Seni hatırlamıyorum,” dedi Ping.

“O zamanlar çok daha mütevazı bir pozisyondaydım. Sayın İmparator Majesteleri beni daha yüksek bir mevkii ile onurlandırdı.” Adam derin bir nefes alarak göğsünü şişirdi ve biraz daha dik durdu. “Artık Sayın İmparator Majesteleri’nin Özel Danışmanı, İmparatorluk Büyücüsü ve Uzun Ömür Meclisi’nin Başkanıyım.”

Ping etkilenmiş gibi görünmeye çalıştı ancak Uzun Ömür Meclisi’nin ne olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Dung Fang Sivor, Ping’e baktı.

“*Seni* hatırlıyorum,” diye kıkırdadı adam. “Ve ejderhanı da. Bana maceralarım anlatmalısın. Zamanımız olduğunda.”

Adam, muhafızlardan birine, eliyle kafesin kapısını açmasını işaret etti. Ping ayağa kalktı. Samanlarda kü-

çük, mor bir ejderha değil de, bir çorba kepçesi yattığını gördüğünde rahatladı.

“Farem nerede?” diye sordu Ping.

İmparatorluk Büyücüsü’nün gülüşü biraz azaldı. “Esir tutuluyor... Başka bir yerde.”

“Ona zarar vermeyeceksiniz, değil mi?”

Dung Fang Sivor, kızın sorusunu görmezden geldi. “Sonsuz Bulutlar Odası’nda hazır bulunman bekleniyor.”

Ping, kafesin parmaklıklarına tutunup dengesini sağlamaya çalışarak ayağa kalktı.

“Biraz solgun görünüyorsun,” dedi Dung Fang Sivor neşeyle.

“Biz üç gündür bir yük vagonu içine kapatıldık, sonra da bir hapse atıldık,” diye cevapladı Ping.

“Biz?” diye sordu İmparatorluk Büyücüsü.

“Yani ben demek istiyorum,” diye kekeledi Ping. “Düzgün düşünemiyorum. Biraz temiz havaya ihtiyacım var.”

Bu, Ping’in ilk kez Sonsuz Bulutlar Odası’nda bulunuşu değildi. İpek duvar askıları, tavandaki kirişlere resmedilmiş ejderhalar ve oymalı kepenkler, kızın hatırladığı kadar güzeldiler. Dung Fang Sivor, Ping’i odanın merkezine doğru götürdü. Odanın her yanına imparatorluk muhafızları yerleştirilmişti. Her muhafızın gözü, kızın üzerindeydi ve mızrağı ona yöneltilmişti. Muhafızların komutanı ileri çıktı ve kızı dizlerinin üzerine itti. Taay Şan’da baygınlık geçiren adamdı bu. Kendisine karşı sert tavırlarına rağmen Ping, adamın iyileşmiş olmasına memnun oldu.

Ping'in kalbi normalden hızlı atıyordu. Kalp atışlarını kontrol edebilmek için birkaç kez derin nefes aldı. İmparator'un ortaya çıkmasını bekliyordu ancak öyle olmadı. Bunun yerine odaya dört bakan girdi ve kızın çevresinde bir çember oluşturarak onu tıpkı kara kediyi veya maymunları inceledikleri gibi incelemeye başladılar. İmparatorluk danışmanlarına ait, kanatlı başlıklar takıyorlardı ancak bunun dışında hiçbir yönden, kızın daha önce gördüğü imparatorluk danışmanlarına benzemiyorlardı. Danışmanlarından birinin, aralarına örülen ölü çiçeklerle beş ayrı örgüye bölünmüş sakalları vardı; bir diğerrinin ise beline bağlı bir kaplan kuyruğu vardı ve boyu çok kısaydı, adam Ping'in beline kadar ancak geliyordu; üçüncü adam yalınayaktı ve saçları sanki hiç taranmamış gibi keçeleşmiş öbekler halinde omuzlarından aşağı sarkıyordu; sonuncu ise kavisli bir asa taşıyordu ve kördü. Danışmanlar kızını sorgulamaya başladılar.

"Ejderha nereye gitti?" diye sordu ufak tefek danışman. "Onun geri dönmesini bekliyor musun?"

"Kendisini, senin gibi insanların rahatsız edemeyeceği bir yere uçtu," diye cevapladı Ping. "Ve geri dönebilecek gücü olduğunu sanmıyorum."

"Ejderha yaralandıktan sonra kanının bir kısmını sakladın mı?" diye sordu kör danışman.

"Hayır!"

"Sana sihirli güçler sağlayan şey nedir?" diye sordu yalınayak olan adam.

"Muhafızlar neden büyülendi?" diye sordu sakalında çiçekler olan danışman.

“Benim sihirli hiçbir gücüm yok. Ben büyücü değilim,” dedi kız dürüstçe. “Ve muhafızların neden bayıldıklarını da bilmiyorum,” diye ekledi pek dürüstçe sayılmayacak bir cevapla.

Adamlar birbirleriyle fısıldaştılar ve odayı terk ettiler.

Ping, “O adamlar kim?” diye sordu Dung Fang Sivor’a.

“Onlar, Uzun Ömür Meclisi’nin diğer üyeleri,” diye cevapladı İmparatorluk Büyücüsü. “Sayın İmparator Majesteleri, meclise, kendisinin son derece uzun bir hayatı olmasını sağlayacak yeni bir yol bulması için bir görev verdi. Böylece imparatorluk, kuşaklar boyu onun yönetiminden faydalanabilecek.”

“Sonsuz Bulutlar Odası’nda son bulunuşumda, İmparator, bilimsinlerini ve simyacıları, onu sonsuza kadar genç tutacak bir iksir yapmaları için bir araya toplamıştı,” dedi Ping. “Başaramadılar mı?”

Ping, bunun şımarık bir çocuğun geçici bir hevesi olduğunu düşünmüştü o zamanlar.

“Böyle bir iksir yapmanın imkânsız olduğuna karar verdiler. İmparator onları gönderdi ve Uzun Ömür Meclisi’ni kurdu.”

Dung Fang Sivor, muhafızlara, kızı hapse geri götürmelerini söyledi. Hayvan kafeslerine geri dönüş yolunda bahçıvan barakalarının yanından geçtiler. Tamamen çürüdüklerinde bahçe yataklarına yayılmak üzere bekleyen yaprak ve ölü bitki öbekleri vardı. Ping, bir tırmığa takılmış ve dizlerinin üzerine düşmüş gibi yaptı.

Genç kız, yaprak öbeklerinin arasını eşeledi. Muhafızlar kızı mızraklarıyla dürttüler ancak kız umursamadı, ölü bitkiler arasında bulabildiği böcekleri topladı.

“Ayağa kalk!” diye bağırdı muhafızlardan biri.

Ping böcekleri kesesine sokuşturdu ve tekrar ayağa kalktı.

Muhafızlar, kız hakkında fısıldaşıyor, topladığı böcekleri yiyeceği ya da bir büyü için kullanacağı konusunda tartışıyorlardı. Kızı aceleyle kafesine geri götürdüler.

Bahçenin sesleri arasında –kuşlar, böceklerin vızıltısı, yaprakların hışırtısı– Ping, başka kısık bir ses daha duya-bilmişti. Dinlemeyi bıraktı. Biri ağlıyormuş gibi bir sestti. Muhafızlar mızraklarıyla kızı dürttüler.

Genç kız, muhafızlar kafes kapısını kilitleyene ve dışardaki nöbet yerlerine geçene kadar bekledi ve sonra böcekleri kesesinden çıkardı.

“Senin için bir şeyim var, Kay,” dedi kız.

Yavru ejderha, aç bir şekilde böcekleri yedi. Genç kız, kolundaki yarayı tekrar kanattı ve kendi hayatını tehlikeye atmadan önce bunu kaç kez daha yapabileceğini merak ederek yavruya bir kez daha kendi kanından içirdi. İki asık yüzlü muhafız kafes kapısına geldiklerinde genç kız, uykuya dalmak üzere olduğunu hissediyordu.

“Dung Fang Sivor bahçede yürümeye iznin olduğunu söyledi,” dedi muhafızlardan biri. Kısa sakalı ve yan yan bakan gözleri vardı.

Diğer muhafız daha gençti ve başarısız bir şekilde bıyık bırakmaya çalışıyordu. Ters ters Ping’e baktı. Mahkûmun bu kadar özgür bırakılmasından memnun olmadığı açıkça görülüyordu.

• • •

Ping'in, Ming Yang Köşkü'nün bahçelerinde son yürüyüşünden bu yana iki mevsim geçmişti. O zamanlar, ilkbaharın tam çiçeklenme dönemi idi. Şimdiyse sonbahar, ağaçların yapraklarını renklendiriyordu. Mabet ağaçlarının pervane şeklindeki yaprakları sararıyordu. Dökülmüş birkaç yaprak, hafif rüzgârla birlikte kızın ayaklarına dolandı. Akağaçlar, dişbudak ağaçları ve Ping'in isimlerini bilmediği diğer ağaçlar turuncuya ve kırmızıya dönüşüyorlardı. Kızılcık ağaçları ve çobanpüskülleri ve kırmızı dutlar. Tatlı zeytin ağacının küçük, beyaz çiçekleri havayı güzel bir kokuyla dolduruyordu. Tüm bu sonbahar renklerinden ayrılan sadece bir servi korusu vardı, her zaman oldukları gibi koyu bir yeşil renkteydiler.

Ping solmaya tutmuş krizantem çiçeklerine daha yakından bakmak için dizlerinin üzerine çöktü ama aslında, yaban elması ağacından düşen meyvelerle daha çok ilgileniyordu. Genç kız, çürümüş meyvelerin aralarını yavaşça açtı ve salyangozlar ve sümüklüböcekler buldu.

Ayağa kalkarken "Gizli Ahenk Bahçesi'ni ziyaret etmek istiyorum," dedi muhafızlara.

Adamlar birbirlerine baktılar.

"Bundan pek emin değilim," dedi sakallı muhafız.

"Danışman Dong, benim oraya gidemeyeceğimi söyledi mi?"

Genç kız, muhafızın kafasının içinden aldığı emirleri geçirdiğini görebiliyordu.

"Tam olarak değil."

“Sadece manzaranın tadını çıkarmak istiyorum,” dedi Ping.

Muhafızlar mızraklarını sıkıca kavradılar.

“Seni izlediğimizi unutma,” dedi başarısız, bıyıklı muhafız.

Ping, sanki acı çekiyorlarmış gibi garip şekillerde yamulmuş ve şeklini kaybetmiş kayaların arasından, tepeden yukarı uzanan yolu takip etti. Genç kız, her bir kayanın, bir aslana veya ejderhaya benzemesi için dikkatle seçildiğini ve heykel olarak hayranlık uyandırmaları için bahçeye yerleştirildiklerini biliyordu.

Gizli Ahenk Bahçesi tepenin üzerindeydi. Genç kız yaklaşıncı tepeye varmadan oranın değişmiş olduğunu fark etti. Tepenin zirvesinden bir kule yükseliyordu.

“Bu nedir?” diye sordu Ping.

“Burası Cennete Dokunuş Kulesi,” diye cevapladı muhafızlardan biri. “İnşa edilmesini İmparator emretti, taş ustaları yapımını yeni bitirdiler.”

Ping, yoldan yukarı doğru daha hızlı yürüdü. Zayıf müzik sesini duyabiliyordu; berrak, çınlayan notalar. Genç kız tırmandıkça ses yükseliyordu. En sonunda düzlüğe ulaştılar ve Gizli Ahenk Bahçesi, genç kızın önünde uzanıyordu. Kızın aklına, İmparator’la birlikte burada yürüdükleri sabah, zikzak köprü üzerinde Yeşim Taşı Gölü’nü geçişleri, gölün derinliklerine dikkatlice bakarak su kaplumbağası arayışları ve Manolya Tomurcuklarının Açışını İzleme Çardağı’nda oturuları geldi. Ping, İmparator’un ona kişisel ismiyle hitap etmesi konusunda ısrar ettiği yeri tam tamına hatırladı. Bir üzüntü dalgası tıpkı bir okyanus dalgasının kıyıdaki ayak

izlerini silip yok etmesi gibi, genç kızın mutlu anılarını silip götürdü. O gün Danze, onlarla birlikteydi.

Artık nergisler, manolya çiçekleri ve kiraz çiçekleri yoktu. Sonbahar çiçekleri açıyordu; dağ laleleri, gündüz zambakları, rüzgâr çiçekleri, anemonlar. Ancak nergisler ve manolyalar çiçek açsalar da Ping'in ilgisini çekemezdi.

Kızın, Gizli Ahenk Bahçesi'nde son bulunuşunda, zikzak köprünün yarısında küçük bir çardak vardı. Artık çardak kaldırılmıştı ve onun yerinde kule yükseliyordu. İmparatorluk başkenti Chang'an'da, giriş kuleleri dört kat yüksekliğindeydi. Bu kule, onların iki katından uzundu. Sanki bir dama tahtası gibi sırayla kırmızı ve beyaz renge boyanmış, iri bloklardan yapılmıştı. Köşe taşlarının üzerine girdap gibi dönen bulut şekilleri resmedilmişti. Taştan kulenin en tepesinde, oymalı saçakları ve balkonları bulunan, ahşap bir ev inşa edilmişti. Birisi o kadar yükseğe nasıl tırmanabilirdi, Ping'in aklı almıyordu. Sarı kiremitli, köşk çatısının ufak bir minyatürü gibi bir çatı, yapının tepesini oluşturuyordu. Balkonların kenarlarından, saçakların altından ve çatının köşelerinden çanlar sarkıyordu. Kızın duyduğu müziğin kaynağı bu çanlardı. Alçaktaki çanlar genişlerdi ve derin bir çınlama sesi çıkarıyorlardı. Saçakların altındaki çanlar daha küçüktüler ve daha tiz çınlama tonları çıkarıyorlardı. Çatının köşelerinde asılı çanlar ise daha da küçüktüler ve zayıf tıngırtılar çıkarıyorlardı. Her bir rüzgâr esintisi farklı melodiler yaratıyordu, güzel ama hüznü. Kulenin en tepesinde ise, bir Ölümsüz heykeli gün ışığında parlıyordu.

"Altın mı şu?" diye sordu Ping.

"Evet," dedi muhafız sakın bir sesle. "Som altın."

Ping gün ışığında detayları görebilmek için ellerini güneşe siper yaptı. Ölümsüz ellerini, başının üzerine kaldırmıştı. Avucunda yeşil yeşim taşından yapılmış bir tabak tutuyordu.

“Ama İmparator bu binayı neden yaptırdı?”

“Cennetin, yıldızlardan damlayan saf çiyini toplayabilmek için,” diye cevapladı sakallı muhafız. Bilgisiyle gurur duyuyordu.

Üstün gelinmiş olmamak için diğer muhafız devam etti. “Uzun Ömür Meclisi, İmparator her gün yıldız çiyi içerse, onun bin yıl yaşayabileceğine inanıyor.”

“Çiyi toplamak senin işin mi?” diye sordu Ping.

Muhafızlar dehşete kapılmış gibi görünüyorlardı.

“Hayır! Bizim işimiz değil,” diye bağırdı başarısız bıyıklı muhafız. “Bir damlasını bile dökmek, ölümle cezalandırılan bir suçtur. Bu şamanın işi.”

Ping kuleye doğru dik dik baktı. Genç kız, şamanın, çiyi döküp hayatını riske atmadan nasıl bu kadar yukarı tırmanabildiğini merak etti ancak muhafızlara bir şey sormadı. Artık genç kız muhafızları rahatlamış halde yakalamıştı ve onlara başka bir sorusu vardı, buraya geldiğinden beri sormak istediği bir soru.

“İmparator, Ming Yang Köşkü’nde mi?”

“Hayır,” diye cevapladı muhafızlar aynı anda. “Sayın İmparator Majesteleri Chang’an’da.”

Ping rahatlama mı yoksa hayal kırıklığı mı hissedeceğini bilemedi.

• • •

Gizli Ahenk Bahçesi'nden dönerken Ping, yapraklarının kolundaki yarayı iyileştireceğini bildiği bir bitki gördü. Bambulardan oluşan bir çembere doğru çıkan yolun üzerinde yetişen bir bitkiydi. Bambu kamışları, Ping'in boyunun üç katı uzunluğundaydı ve birbirlerine o kadar yakın büyümüşlerdi ki aralarından geçecek bir yol bulmak imkânsızdı. Genç kız, bambu kamışların arkasından gelen yumuşak bir ses duyabiliyordu. Bu, daha önce duyduğu ağlama sesine benzeyen bir sestti.

Ping, bambu kamışların o kadar da yoğun olmadıkları bir yer buldu. Şifalı bitkiyle ilgileniyormuş gibi yaparken bu aradan içeri dikkatle baktı. Tek bir yönü hariç her tarafına duvar örülmüş, kare şeklinde bir çardak görebiliyordu. Ping sadece çardakta belli belirsiz bir şekil seçebiliyordu. Bu bir kadındı. Baş öne eğilmişti. Yumuşak bir şekilde, hıçkırarak ağlıyordu. Bu, mutlu olmaktan tamamen umudunu kesmiş birinin sesiydi. Ping'in şimdiye kadar duyduğu en üzgün sestti. Bambu kamışlar, yaşayan bir hapishane oluşturmuşlardı. Görünen oydu ki Ming Yang Köşkü'ndeki tek esir Ping değildi.

Kadının elleri, avuçları yukarı bakacak şekilde yanındaki bankın üzerine uzanıyordu. Kulaklarından ufak süsler sarkıyordu ve kadın hıçkırarak ağladıkça sallanıyorlardı. Kadın, gözyaşlarının yüzünden akmasına izin veriyordu. O kadar çok gözyaşı vardı ki, kadının soluk mavi ipek elbisesi sıırıslıkla olmuş olmalıydı. Üzerindeki güzel elbiselere bakarak kadının soylu ve zengin olduğu görülebiliyordu. Bu kadar ayrıcalıklı biri, nasıl bu kadar mutsuz olabilirdi?

Muhafızlar Ping'in ne yaptığını fark ettiler.

“Prensesi gözetlememelisin,” diye tısladı adamlardan biri kızı tekrar yola dönmeye ikna edene kadar.

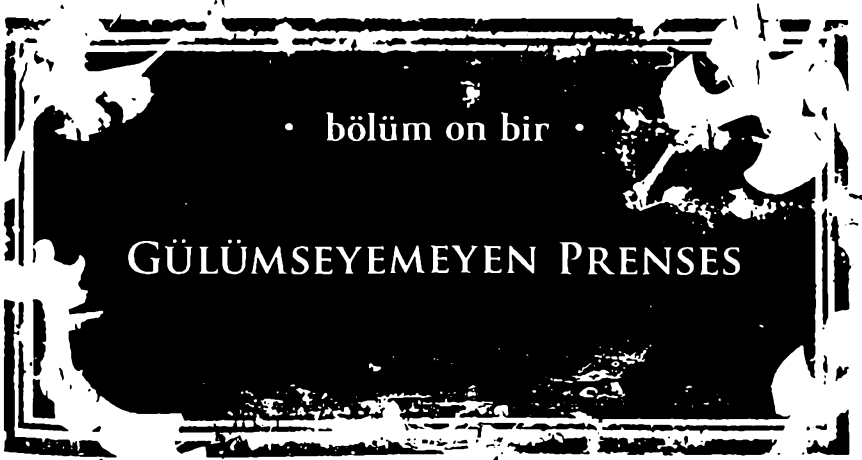
Muhafızlar onu uzaklaştırırken Ping, ağlayan kadına yeni bir merakla dönüp tekrar baktı.

Muhafızlar aniden yol üzerinde donup kaldılar, yüzleri dehşet içindeydi.

“Esir böyle bahçelerde dolanarak ne yapıyor?” diye sordu bir ses.

İki muhafız da dizlerinin üzerine çöktüler ve başlarını yere kapadılar.

Ping başını döndürmesine gerek kalmadan gelenin kim olduğunu anlamıştı. Bu Liyu Çör’dü. İmparator.

*“Bir imparatorluk ejderhasını çalmanın cezası
ölümdür, Sayın İmparator Majesteleri,” dedi
adam. “Mahkûmun infaz edilmesini
istiyor musunuz?”*

Liyu Çör, elleri arkasında kenetli bir şekilde ayakta duruyordu. Ping, onu son görüşünde giydiği sarı renkli seremoni elbisesini değil altın işlemeli, lacivert, saten bir elbise giyyordu. Elbisesinin üzerine kürklerle süslenmiş kolsuz bir kaban giymişti. Çok yorgun görünüyordu. Üç hükümdarlık danışmanı, birçok imparatorluk hizmetçisi ve birtakım imparatorluk muhafızı da, İmparator’un peşinden yol boyunca aceleyle yukarı doğru koşuşturuyorlardı. Her zaman olduğu gibi adamlar genç İmparator’a yetişmekte zorlanıyorlardı.

İmparator’un yüz ifadesi acımasızdı, tıpkı Ping onunla ilk tanıştığındaki gibi. Buna rağmen, genç kız içinde ufak bir

umut baloncuğu hissetti. Genç kızın sadece doğru olduğunu düşündüğü şeyi yaptığını mutlaka anlayacaktı İmparator. Kız diz çöktü ve alnı taş yola değene kadar yere kapandı.

“Sizi tekrar görmek güzel Sayın İmparator Majesteleri,” dedi Ping.

“Sayın İmparator Majesteleri’yle konuşma!” dedi muhafızlar, kızı tekmeleyerek.

“Mahkûmun sorularıma cevap vermesine izin veriyorum,” dedi İmparator.

Ping, İmparator’un ayaklarının kendine doğru yaklaştığını görebiliyordu.

“Ejderhamın kaçmasına izin verdin,” dedi İmparator açıkça.

Aslında bu bir soru değildi ancak Ping yine de cevapladı.

“Evet, Sayın İmparator Majesteleri. Bunun tek seçeneğim olduğunu hissettim. Danze yaralanmıştı. Esaret altında uzun süre yaşayamazdı.”

“İmparatorluk görevini terk ettin.”

“Evet.”

Genç kız, İmparator’u görebilmek için başını kaldırdı.

Muhafızlar, kıza doğru ilerlemeye başladı ancak İmparator elini kaldırarak onları durdurdu. Liyu Çör değişmişti. Artık bir çocuk değil genç bir adamdı. Boyu oldukça uzamıştı. Saçları başının arkasında sıkı bir şekilde toplanmıştı ve genç adam, köşelerinden siyah boncuk sallanan siyah, kare şeklinde bir başlık takıyordu. Ping aniden buruş buruş olmuş elbisesini, dağınık saçlarını ve kir içindeki tırnaklarını fark etti. Daha güzel görünüyor olmayı diledi. İmparator, gözlerini kendisine diken kızın bakışına karşılık vermedi.

Bunun yerine, kızın kesesinden dışarı sürünen bir salyan-
gozu izledi. Ping, genç İmparator'u tekrar gördüğü için çok
mutluydu ve gülümsemesine engel olamıyordu. Düşünce-
leri, kelimelere dönüşüp ağzından kaçıverdi. "Daha yaşlı
görünüyorsun."

İmparator'un kaşları çatıldı. "Bu bir iltifat değil."

İmparator'un pürüzsüz teni, fındıkkabuğu rengindeydi.
Ağzı, sert görümlü olsa da güzel bir şekle sahipti. Sağ
kaşı üzerindeki küçük yara izi, genç adamın yüzündeki tek
kusurdu. İmparator, kızın gözlerinin içine baktı ve Ping'in
gülümsemesi soldu. Genç adamın karanlık gözleri, kış mev-
simindeki taşlar kadar soğuktu.

Ping, Liyu Çör'ün kendisini görünce aralarındaki dost-
luğu hatırlayacağını ve onu affedeceğini umuyordu. Ancak
genç adamın içinde en ufak bir yumuşama belirtisi yoktu,
sadece öfke vardı.

"Bu durumda benim ejderham nerede?" diye ısrar etti
İmparator.

Dung Fang Sivor nefes nefese taş yoldan yukarı doğru
geldi ve İmparator'un hemen arkasında durdu.

"Danze, Hıvar'la birlikte okyanusu geçerek Kutsan-
mışlar Adası'na uçtu," diye cevapladı Ping. "Bu yolculukta
hayatta kalıp kalmadığını bilmiyorum."

"Faren Kutsanmışlar Adası'na mı gitti?" diye sordu
İmparatorluk Büyücüsü.

İmparator sözünü kestiği için tam İmparatorluk Bü-
yücüsü'nü azarlamak üzereydi ki durdu ve Ping'e döndü.

"Öyle mi yaptı?"

"Evet, Sayın İmparator Majesteleri."

“Şu anda bizim elimizde olan fare mi?” diye devam etti İmparatorluk Büyücüsü. “Mavi gözlü olan?”

Ping başıyla onayladı.

Herkes Kutsanmışlar Adası’nı biliyordu, okyanusun ötesinde uzanıyor olması gereken sihirli yer. Orası hakkındaki hikâyelerde, ağaçlarda yetişen dev ölümsüzlük şeftalileri ve sonsuz hayat mantarları anlatılıyordu. Ayrıca yeşim taşı suyu akan bir dere de vardı. Yaşam suyu. Bazı insanlar, bu sihirli adayı bulmak için derme çatma sandallarıyla denize açılmışlardı. Geri dönen olmamıştı. Ping’in artık tek umudu buydu. İmparator, genç kızın Kutsanmışlar Adası hakkında bilgi sahibi olduğunu düşündüğü sürece onu hayatta tutabilirdi.

“Maalesef Uzun Ömür Meclisi onu incelediği sırada fare kaçtı, Sayın İmparator Majesteleri,” diye itiraf etti İmparatorluk Büyücüsü.

Ping’in kalbi hopladı. Hıvar serbest kalmıştı.

İmparator, “Nerede olduğunu biliyor musun?” diye sordu Ping’e.

Genç kız, Hıvar’ın nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını tüm dürüstlüğüyle söyleyebildi.

“Farenin bulunmasını istiyorum,” diye emretti İmparator.

Dung Fang Sıvor, başını öne eğdi. “Sayın İmparator Majesteleri ne emrederse,” dedi adam.

Diğer danışmanlardan biri öne çıktı ve İmparator’un önünde diz çöktü.

“Bir imparatorluk ejderhasını çalmanın cezası ölümdür, Sayın İmparator Majesteleri,” dedi adam. “Mahkûmun infaz edilmesini istiyor musunuz?”

İmparator'un yüzü tekrar sertleşti.

"Henüz değil."

İmparator arkasını dönüp gitti.

Muhafızlar, mızraklarıyla Ping'i dürtte dürtte hücreesine götürdüler.

Muhafızlar gider gitmez, Kay ejderha şekline geri döndü. Genç kız, onun için topladığı salyangozları ve sü-müklüböcekleri yavru ejderhaya verdi. Yavru bunları yedi ama hüznü ve pes sesler çıkarmaya devam etti. Genç kız, samanlara oturdu ve yavrunun, kanından biraz daha içmesine izin verdi.

Ping, yahnisinin içinde bulduğu sivri uçlu bir kemik parçasını sakladı. Bu kemikle, kafesini oluşturan bambu kamış-lardan birini kesmeye çalışarak tüm gece boyunca ayakta kaldı. Bambu kamışlardan sadece bir tanesini bile yerinden çıkartabilseydi kaçabilir, o ve Kay, şanslarını Kaplan Or-manı'nda deneyebilirdi. Diğer seçenek ise Kay'ın varlığını İmparator'a açıklamaktı. Ancak bunun geri dönüşü olmazdı. Yavru ejderha, hayatının geri kalan kısmını esaret altında geçirirdi. Danze'nin istediği bu değildi. Yaşlı ejderha, her ne kadar Huangling'de senelerce esaret altında tutulmuş olsa da, öncesinde yüzlerce yılını özgür geçirmişti.

Ertesi sabah Ping'in tekrar bahçede yürümesine izin verildi ancak aynı iki muhafız, kızın birkaç adım gerisinde sürekli onu izliyordu. Kız büyü yapmayı denerse diye mızrakları da hazır durumdaydı. Ping bir kez daha Gizli Ahenk Bahçesi'ne gitmek istemedi. Göğe yükselen kule, duvarlı bahçenin tasarımını berbat etmişti. Zaten oraya

kadar yürüyebilmek için de çok halsizdi. İrice bir sümük-lüböceği ezerken aniden bir ağacın arkasında Dung Fang Sıvor belirdi. Genç kızdan korkmuyor gibi görünen tek kişi oydu. Adam bir şey söylemeye fırsat bulamadan, Ping kendi sorusunu sordu.

“Bambu korulukta hapsedilen kadın kim?”

“O İmparator’un kız kardeşi, Prenses Yangşin,” diye cevapladı Dung Fang Sıvor. “Ancak hapsedilmiş değil.”

“O zaman neden o kadar mutsuz?”

İmparatorluk Büyücüsü, muhafızların kendilerini duymadığından emin olmak için etrafa bakındı.

“Babası onu Yan Dükü’yle evlendirdi. Politik olarak mükemmel bir evlilikti. Geçmişte, Yan Eyaleti ile çıkan anlaşmazlıklar, birçok imparatorluk askerinin hayatına mal olmuştu. Dük’ün gücünü, Çin Seddi’nin diğer tarafındaki barbarlarla birleştireceğine dair dedikodular bile vardı. Bu, İmparatorluk için büyük bir tehlike olurdu. Bu evlilik barış getirdi.”

Hikâye son derece ciddi olmasına rağmen İmparatorluk Büyücüsü gülümsemeye devam etti.

“Ne yazık ki bu evlilik, Prenses açısından o kadar da cazip değildi. Kocasını yaşlı, çok kaba saba yemek alışkanlıklarına sahip ve hâlihazırda altı karısı olan bir adamdı. Sayın Prenses Hazretleri, işgalci barbarların ok menzili içindeki topraklarda seneler geçirdi.”

“Çok yalnız olmalı,” dedi Ping. “Ama şimdi burada olduğunda göre Dük onun erkek kardeşini ziyaret etmesine izin vermiş olmalı.”

İmparatorluk Büyücüsü prensesin çardağına doğru döndü.

“Altı yıldır güldüğünü gören olmadı.”

Adamın kendi gülümsemesi bile küçülerek bir portakal kabuğu parçası kadar ufak bir kıvrıma dönüştü. Büyücünün yüzü, çatık kaşlı yüz ifadesine en çok yaklaşılabileceği ifade bu gibi görünüyordu.

Adam, genç kıza Danze hakkında sorular sordu. Ejderhanın geri dönmesini bekliyor muydu? Yaşlı ejderha, diğer ejderhalar hakkında konuşmuş muydu? Ne gibi sihirli güçleri vardı? Yarım saat kadar sonra, bir cümlemin tam ortasında, adam aniden aceleyle uzaklaştı, tıpkı beklenmeyen ortaya çıkışı gibi.

Ping, günün geri kalanını, maymunların sefil çılgınlıklarını ve kara kedinin yumuşak mırıltılarını dinleyerek geçirdi. Daha sonra Dung Fang Sıvor, kızın kafesinin diğer tarafında belirdi ve sanki yarım gündür ortadan kaybolmamış da, sadece aklına gelen bir fikir nedeniyle bir anlığına duraklamış gibi kızla sohbetine bıraktığı yerden devam etti. Ping, İmparatorluk Büyücüsü’nün sorularını cevaplamaya çalıştı ancak sadece uyanık kalabilmek için bile tüm gücüyle odaklanmak zorunda kaldı.

Ertesi gün Ping, yere yığılıp kalmadan bir kez daha yarasını kanatamayacağını biliyordu. Muhafızlar kızı günlük yürüyüşüne çıkarmak üzere geldiler.

Ping, “Bugün seni dışarıya, bahçeye götüreceğim,” dedi Kay’a. Kay, kuyruğunu genç kızın koluna dolayıp kepçe şeklini alırken, Ping muhafızlara arkasını döndü.

“Onu neden yanma almak istiyorsun?” diye sordu ince bıyıklı muhafız.

“Dereden su içebilmek için,” dedi kız. “Susayacak olur-
sam.”

Muhafızlar soluk tenli, sessiz mahkûmlarından artık o kadar da korkmuyorlardı. Birbirilerine bakıp omuz silki-
tiler.

Adamlar kızı bahçenin sessiz sakin bir köşesine götür-
düler. Bu bölüme kimse gelmiyor gibi görünüyordu hatta
bahçıvanlar bile; dökülmüş yapraklarla kimse ilgilenmemişti
ve köşelerde yaprak öbekleri oluşmaya başlamıştı. Komu-
tanlarının görüş alanından uzakta bulunan muhafızlar,
taştan banklardan birine oturdular ve çakıl taşlarıyla bir
oyun oynamaya başladılar.

Rüzgâr, hayal meyal ağlama sesini taşıyordu. Ping bir
kez daha ağlayan Prenses’e bakmak istedi ancak oraya kadar
yürüyecek gücü yoktu. Genç kız, tam Kay’ı İmpara-
tor’a göstermek zorunda kalacağını düşünüyordu ki yaprak
öbeklerinden birinde bir kımıldanma fark etti. Kız, kan
kaybı yüzünden hayal gördüğünü düşündü. Yaprakların
arasında bir fare başı belirdi. Ping, dudaklarının arasından
bir sevinç çığlığı kaçmasını engellemek için elleriyle ağzını
kapatmak zorunda kaldı. Genç kız, taş bank üzerinde uza-
nan muhafızlara baktı.

“Hıvar!” diye fısıldadı kız. “Senin için çok endişelen-
miştim.”

Kız, fareyi yerden alıp iyice inceledi. Hayvanın kür-
künün bir bölümü düzgünce tıraş edilmişti ve bıyıklarının
da birçoğu yerinde yoktu.

“Sana ne yaptılar?”

Dung Fang Sivor aniden çarpık bir kayanın arkasından
fırladı. Hua, yaprak öbeğine geri daldı.

“Ya ejderhanın konuşması?” diye sordu İmparatorluk Büyücüsü.

Adam sanki bir an düşüncelerini sıralamak için mola vermiş gibi sohbetlerine dün kaldıkları yerden devam etti. Ping o kadar güçsüz hissediyordu ki her an bayılabileceğinden endişe duyuyordu. Tüm dikkatini büyücünün şekilsiz terliklerine verdi.

“Ejderhayı anlayabilen bir tek sen miydin?”

“Ejderha konuşmasını anlayabilen başka sadece bir kişiyle tanıştım,” diye cevapladı Ping. “O da Veeng Tso’ydu, otacı. Ne yazık ki bir ejderha avcısı onu öldürdü. Ancak o, gerçek bir Ejderha Bakıcısı değildi. Önsezi gücü yoktu.”

“Sen her zaman Danze’yi anlıyor muydun?” diye sordu adam.

“Hayır, Ejderha Bakıcısı ancak ejderhasıyla birlikte bir süre vakit geçirdikten sonra onu anlamaya başlayabilir gibi görünüyor.”

Dung Fang Sıvor başıyla onayladı. “Önsezi gibi,” dedi adam.

“Evet.”

İmparatorluk Büyücüsü, bunu oldukça uzun bir süre düşündü. Daha sonra tekrar konuştu. “Benimle gel, Ping. Uzun Ömür Meclisi bekliyor.”

İmparatorluk Büyücüsü, Ping’i Sonsuz Bulutlar Odası’na götürdü. Ping yavaşça adamı takip etti. Odanın bir ucuna üzerlerinde minderler bulunan, iki adet oyma sandalye yerleştirilmişti. Uzun Ömür Meclisi’nin diğer dört üyesi orada toplanmışlardı. Gergin görünen bir muhafız, bir elbise bohçası taşıyarak odaya girdi. Bohçayı bir seh-

panın üzerine bıraktı ve dikkatle bohçanın köşelerini açtı. Kızın tüm eşyaları bohçanın içindeydi; altın sikkeleri, yeşim taşından kolyesi, ejderha taşı parçaları, ejderha pulu ve ikiye katlanmış iri bir yaprak. Kızın tarağı, dikiş iğnesi ve ipliği de oradaydı. El oyması kovası ve kolunda asılı duran kepçenin aynısı olan kepçesi de, yemek pişirmek için kullandığı kap kacak gibi oraya getirilmişti. Kızın eşyalarından orada olmayanlar sadece elbisesinin içine dikili gizli bir cepte sakladığı Ejderha Bakıcı aynası ve kesesinde sakladığı İmparatorluk mührüydü.

Uzun Ömür Meclisi'ndeki garip adamlar kızın eşyalarını dikkatlice incelediler. Kızın basit yemek kaplarına bile sanki içlerinde derin sırlar saklı olabilmemiş gibi baktılar. Ancak malzemelerin hiçbirine dokunmadılar. Kızın eşyalarını sopalarla iteklediler. Her bir eşyayı ayrı ayrı koklayan kör danışman hariç.

Odadaki herkes bir anda dizlerinin üzerine çöktü ve alınlarını yere kapadı. İmparator, üzerinde süzülen ejderha desenleri bulunan sarı, resmi, saten elbisesi içinde gözleriyle etrafı tarayarak odaya girdi. Ping çok halsiz hissediyordu bu nedenle dizlerinin üzerine çökmekten memnun olmuştu. İmparator'un yanında, elini hafifçe onun koluna koymuş genç bir kadın vardı. Bu, çardakta ağlayan kadındı. Prenses Yangşin. Prenses, bir fidan kadar narindi ve yürürken o kadar küçük adımlar atıyordu ki tıpkı dingin bir gölde süzülen bir kuğuya benziyordu. Elbisesi leylak renkli, ince, ipek bir kumaştan yapılmıştı ve o kadar hafifti ki sanki kızın etrafında uçuşuyor gibi görünüyordu. Elbisenin kolları da çok uzundu, neredeyse yere değeceklerdi.

İmparator, oymalı sandalyelerden birine kadar Prensese eşlik etti. Prens incelikle sandalyeye doğru otururken, İmparator ona destek olmak için elini tuttu. Bir nedime, genç kadının elbisesini düzeltti. İmparator, Prensese bakarak gülümsedi. Ping, ani bir üzüntü sancısı hissetti. Kay'ı biliyor olsaydı, ona da tekrar gülümseyebilirdi.

İmparator, ayağa kalkmaları için herkese izin verdi. Ping, dizlerinin üzerinde kaldı. Prensese'in yüzünü ilk kez görüyordu. Genç kadının gözleri parladı. Prensese'in gözleri karanlık ve gözyaşları sel olup akmak üzereymiş gibi nemli görünüyordu. Dudakları kırmızıya boyanmıştı ancak büküktü. Yüzü ay ışığı kadar soluktu. Prensese, Ping'in şimdiye kadar gördüğü en güzel kadındı. Ama aynı zamanda en üzgünüydü de. Sadece hüznü dolu yüzü de değildi. Korkunç bir mutsuzluk örtüsü genç kızı örtüyordu, tıpkı muhteşem elbisesinin katlarının örttüğü gibi.

İmparator oturmadı. Ping'in bulunduğu tarafa bakmadan sehpaye doğru yürüdü ve üzerine yayılmış eşyaları inceledi. Ping kendini çok rahatsız hissetti. Genç kızın tüm hayatı o sehpanın üzerine seriliydi, tüm umutları ve sırları, gördüklerini yorumlama zahmetine katlanacak olan herkese tamamen açılmıştı. İmparator eşyalardan birini almak için uzandı.

"Eşyalara dokunmamanızı tavsiye ederim, Sayın İmparator Majesteleri," dedi Dung Fang Sıvor.

"Neden dokunmayayım?" diye sordu İmparator.

"Büyücünün eşyaları üzerinde bir çeşit büyü var." İmparatorluk Büyücüsü'nün gülümsemesi, solmaya tehlikeli derecede yaklaştı. "Kızın eşyalarına dokunan iki imparator-

luk muhafızı bayılarak anında yere düştüler. İçlerinden biri birkaç gün sonra uyandı ve diğeri hâlâ kendinden geçmiş halde, baygın yatıyor. Hekimler, onu kendine getirmeyi başaramadılar. Eşyaları sizin için başka biri eline alsın, Sayın İmparator Majesteleri.”

İmparatorluk Büyücüsü, İmparator için eşyalardan birini almaya gitti ancak sonra fikir değıştirdi ve bu iş için hizmetçilerden birine eliyle işaret etti. Dehşet içindeki hizmetçi, titreyen elleriyle kızın tırağına uzandı ancak ona dokunmadan hemen önce parmaklarını kaçırdı.

İmparator sabırsızca iç geçirdi. Tırağı ve yeşim taşından yapılma kolyeyi aldı. Tüm eşyalara baktı ve sonra ejderha taşından bir parçayı eline aldı. İmparator, bu parçayı ışığa tuttu.

“Bu, Taay Şan’da ejderha avcısının senin elinden almaya çalıştığı ejderha taşının bir parçası mı?”

Ping başıyla onayladı. Genç kızın, Deeav’la olan kavgasına uzak bir mesafeden şahit olmuştu Liyu Çör. Kızın ejderha avcısını yenişini, ejderha taşını yanına alışını ve daha sonra yaşlı ejderhanın sırtına binip kaçışını izlemişti.

“Ona ne oldu?”

“Düşürdüm,” diye cevapladı Ping. “Kırıldı.”

İmparator, parçayı geri bıraktı.

“İmparatorluk Ejderha Bakıcısı mührünü artık taşı mıyorsun,” dedi öfkeyle.

“Hayır, taşıyorum,” dedi Pin, kesesinden beyaz yeşim taşından yapılma mührü çıkartırken.

Liyu Çör, Dung Fang Sivor’a eliyle mührü geri almasını işaret etti. İmparatorluk Büyücüsü, mühre sıkışmış olan

kırkayak iç organlarını ve böcek bacaklarını temizledikten sonra mührü İmparator'un eline bıraktı. İmparator mührü inceledi ve kırılan köşeyi başparmağıyla ovdu. Ping, mühre çok daha iyi bakabilmiş olmayı geçirdi içinden. İmparator mührü sehpanın üzerindeki diğer eşyaların yanına bıraktı ve katlı duran iri yaprağa uzandı. Yaprığın katlarını açtı. Ping'in yanakları kızardı. Yaprığın içinde İmparator'un, Ejderha Bakıcısı mührünün nasıl kullanılacağını kızı gösterirken üzerine baskı yaptığı manolya taç yaprağı vardı. Ping, bu yaprağı mutlu zamanların bir hatırası olarak saklamıştı. Genç adam yaprağı geri bıraktı. Manolya yaprağı oldukça narin bir şeydi ve biraz sert davranılacak olsa parçalanırdı ancak İmparator, ona hiç zarar vermeden yaprığın katları arasına yerleştirdi.

İmparator, Ping'e döndü.

"Eşyaların kafa karıştırıcı," dedi genç adam.

Sehpanın üzerindeki kepçeyi eline aldı ve ejderha başı şeklindeki tutacağını inceledi. Daha sonra, Ping'in kolunda asılı duran kepçeye baktı.

"Casuslarım, senin Taay Şan dağında bir mağarada yaşadığını söylediler."

Genç adam konuşurken, kızın önünde durmak için ilerledi.

"Neden bu kadar pahalı bronz kepçelerden iki tanesine ihtiyaç duydun?"

İmparator bu kadar yakınında dururken, genç kız verecek bir cevap düşünemedi. Genç adam, kızın kolundaki kepçeyi almak için uzandı.

“Ona dokunma Liyu Çör!” diye çığlık attı Ping ayağa sıçrayıp İmparator’un elini geride tutarak.

Bir an kısa ve sert bir rüzgâra benzer bir ses yükselmiş ve salonda bulunan herkes büyük bir şaşkınlık içinde nefeslerini tutmuştu. Ping, İmparator’a dokunma ve ona kişisel ismiyle hitap etme cüretini göstermişti. Çoğu insanın, bu ismi değil söylemek duymasına bile izin verilmiyordu. Ancak imparatorluk muhafızları, genç kızı sürükleyip götürmeden önce Ping’in koluna asılı çorba kepçesi pırıldamaya başladı. Rengi, mat bronzdan mora dönüyordu. Salondakilerin kesilen nefesi, gerçek korku çığlıklarına dönüştü. Oradaki iki kere on veya daha fazla sayıda görgü şahidinin önünde, çorba kepçesi küçük bir ejderhaya dönüştü.

Prensesin nedimleri çığlık attı. Hizmetçilerden biri, elindeki şarap testisini düşürdü. Danışmanlar ve muhafızlar geri sıçradılar. Onu bir süredir uğraştıran bulmacayı az önce çözmüşçesine içtenlikle kıkır kıkır gülen Dung Fang Sivor hariç. Hizmetçiler yavru ejderhaya bakakaldılar. Prenses yavruya daha yakından bakabilmek için sandalyesinde öne eğildi. İmparator, bir İmparator’dan çok korkmuş bir çocuğa benzeyen görüntüsüyle, ağzı açık bir şekilde öylece kaldı.

Kay, gözlerini kırptırdı ve bir flütle tekrar tekrar tek bir tiz nota gibi sesler çıkardı. Yavru çok korkmuştu. Daha önce hiç bu kadar çok insan gözlerini dikip ona bakmamıştı. Ejderha önce bir kovaya, sonra bir saksıya daha sonra yine bir ejderhaya dönüştü. Şekil değişimini izlemeye devam edenler, hissettikleri rahatsızlık yüzünden inlemeye başladılar. Prensesin hizmetçilerinden birisi kustu.

Ping değişik sesler duydu, çok tiz ama nağmeli. Seslerin ejderhaya ait olmadığını anlamak, Ping'in birkaç saniyesini aldı. Bu sesler, Prenses Yangşin'den geliyordu. Yavru ejderha tekrar görüldüğünde, melodi tekrar ortaya çıkıverdi. Prenses kahkahalar atıyordu. Muhafızlar ve hizmetçiler, bakışlarını yavru ejderhadan Prenses'e çevirdiler, hangisinin daha mucizevi olduğuna emin olamıyorlardı. Gözlerinin önünde bir ejderha belirmekle kalmamış aynı zamanda Prenses, yıllardır gülümsemeyen genç kadın, kahkaha atıyordu. Dung Fang Sıvor da, onunla birlikte kahkaha atmaya başladı. Prenses'in kahkahası bulaşıcıydı. Danışmalar ve muhafızlar da kıkırdamaya başladılar. Ping de gülümsedi.

Kay, İmparator'un gülümseyen yüzünü gördü. Yavrunun çıkardığı sesler, neşeli flüt notalarına dönüştü.

"Onun adı Kay, Sayın İmparator Majesteleri. Lung Kay Dıvaan," diye açıkladı Ping. "Ming Yang'da son bulunuşumda, onunla ilgili bilgim yoktu ancak ejderha taşı bir yumurtaymış. Okyanusa ulaştığımızda Kay yumurtadan çıktı."

Yavru ejderha, İmparator'a doğru, heyecanlı sesler çıkartarak koştu, sanki birisi flütteki en tiz notaları çalıyormuş gibiydi. İmparator ayağının dibinde duran mor yaratığa baktı. Şaşkınlıkla içinde başını iki yana salladı.

"Merhaba Kay," dedi İmparator. "Benim adım Liyu Çör."

"Li... Li," dedi Ping'in zihnindeki ejderha sesi, tanıdık olmayan ismi telaffuz etmeye çalışarak. "Li-Li!"

Kay altın işlemeli ayakkabılarına oturunca İmparator kahkaha attı.

“Bu çok kutlu bir gün,” diye bildirdi genç İmparator. “Cennet bana bir hediye yollamaya karar verdi. Yazıcı nerede? Hükümdarlığımın ilk yılının dokuzuncu ayının dokuzuncu günü, Ming Yang Köşkü’nde yeni bir ejderha belirdiğini geçsin kayıtlara.”

· bölüm on iki ·

UĞURLU SERÇE

*“Ejderhayla ilgilenmem konusunda bana
güvenmedin mi Ping?”*

Bu sefer İmparator konuşmuştu.

Ping yanaklarının yandığını hissetti.

Ping ve Kay, hayvan kafesinden çıkartılmış ve Ming Yang Köşkü'nün bir odasına taşınmışlardı. Ping'in, Ming Yang Köşkü'nde daha önce kaldığı kadar güzel bir odaydı ancak bu sefer konforlu yatakta uyuyacak olan Kay'dı. Ping'in yerdeki saman döşekte uyuması bekleniyordu.

Bir aşçı geldi ve ejderhanın ne yediğini sordu. Ping adama uzun bir böcek listesi verdi. Daha önce hiç böyle şeyler hazırlaması istenmemiş olan aşçı, kafası çok karışmış bir şekilde oradan uzaklaştı. Çok geçmeden bir hizmetçi geldi ve Kay'a, bir kayık tabak dolusu, estetik bir şekilde dizilmiş ve kelebek kanatlarıyla süslenmiş solucanlar, salyangozlar

ve kırkayaklar getirdi. Ayrıca bir büyük kâse dolusu süt de vardı. Yavrunun, Taay Şan'da yediği yemeklerin üç katı kadar yemek gelmişti ancak Kay hepsini yedi, süslemeleri bile. Ping, Kay'ın, şu kısa hayatı boyunca ilk kez yeteri kadar yediğini düşündü. Kay yemeğini bitirince hizmetçi, Ping'e küçük bir kâse lapa getirdi.

Artık canları ne zaman isterse bahçelerde yürümele-
rine izin veriliyordu ancak bazı şeyler değişmemişti. İki
imparatorluk muhafızı, hiçbir zaman onların çok arka-
sında kalmıyorlardı. Ping, Kay'ı gözünün önünden ayır-
mamaya çalışıyordu ancak yavru ejderhaya ayak uydurmak
kolay değildi. Kay özgürlüğünün tadını çıkarıyordu. Taay
Şan'dayken Ping onun uzaklaşmasına asla izin vermezdi.
Yavrunun, kendi koca ayaklarına takılıp uçurumdan aşağı
düşmesinden korktuğu için sadece gölün etrafındaki sınırlı
bir alanda oyun oynama izni vardı. Şimdiyse canı nereye
isterse oraya koşturabiliyordu.

Ping, Ming Yang tepesinden yukarı doğru yavaşça yürüdü.
Gücünü geri kazanmak için genç kızın biraz zamana ihtiyacı
vardı. Kay'a ayak uyduramıyordu. Yavruyu en son Saklı
Ahenk Bahçesi'ne doğru giderken görmüştü genç kız. Ma-
nolya Tomurcuklarının Açılışını İzleme Çardağı'na gelince
dinlenmek için oturdu. Genç kız, ayak sesleri ve neşeli, tatlı
flüt notaları duydu. İmparator, ayaklarının yanında mutlu
bir ejderhayla çardağa doğru yürüyordu.

"Ping," dedi Kay'ın sesi kızın zihninde. "Aç değil, Ping."

Ping dizlerinin üzerine çöktü ve İmparator'un önünde
eğildi.

“Li-Li,” dedi yavru ejderha heyecanlı. Sanki burada doğmuşçasına alışmıştı imparatorluk hayatına.

İmparator hiçbir şey söylemedi. Kay’ın ona bulduğu ismi bilse İmparator’un ne düşüneceğini merak eden Ping, dizlerinin üzerinde kalmaya devam etti. İmparator’un işlemeli ayakkabılarının yanma bir çift yırtık pırtık terlik geldi. İçlerindeki ayakların üzerinde bulunan yumrular için terliklere delikler açılmıştı. Ping, İmparatorluk Büyücüsünün kesik nefesinin sesini duyabiliyordu.

“Suçlar listene başka bir yenisi daha eklenmiş gibi gözüküyor,” dedi İmparator. “Bir imparatorluk ejderha yumurtasını çalmak.”

Ping, Liyu Çör’ün sesinin tonundan artık ona kızgın olmadığını anlayabiliyordu. Genç kız, yola doğru gülümsedi ve topuklarının üzerine oturdu.

“Evet, Sayın İmparator Majesteleri.” Genç kız, Kay’ın çiçek yatakları içinde gezindiğini ve arka ayağını kaldırıp saksılardan birine çişini yapmadan hemen önce sarı renkli güz çiğdemi çiçeklerini ezdiğini gözucuyla görebiliyordu.

“Çiş,” dedi yavru gururla. Bu, yeni bir kelimeydi.

“Niye bu suçu işledin?” diye sordu İmparatorluk Büyücüsü.

Ejderha idrarının berbat kokusu bahçede gezindi.

“Pis koku,” dedi Kay. Başka bir yeni kelime.

“Danze’nin yapmamı istediği buydu,” diye cevapladı Ping. “Oğlunun esaret altında yaşamasını istemedi.”

“Çiş, pis koku,” dedi ejderha. “Pis koku, Ping.”

Dung Fang Sivor'un makam şeritleri rüzgârda dalgalanıyordu. Yavru ejderhanın dikkatini çektiler. Yavru, o tarafa koştu ve ağzıyla şeritleri yakalamaya çalıştı.

“Yani genç ejderhayı Sayın İmparator Majesteleri'nden saklamayı tercih ettin?” dedi İmparatorluk Büyücüsü.

Ping başıyla onayladı.

Kay'ın dişleri, şeritlerden birinin çevresine kapandı. Ejderha hırlayarak şeridi çekti.

“Bırak onu Kay,” dedi Ping. “Dung Fang Sivor'u rahatsız etme.”

“Şiş-ko,” dedi Kay.

“Ejderhayla ilgilenmem konusunda bana güvenmedin mi Ping?”

Bu sefer İmparator konuşmuştu. Ping yanaklarının yandığını hissetti.

“Bu Danze'nin isteği idi.”

“Danze'nin geri dönmesini bekliyor musun?” diye sordu İmparator, ejderhası ile İmparatorluk Büyücüsü arasındaki itişmeyi umursamadan.

İmparatorluk Büyücüsü, şeridi diğer ucundan çekti. Şerit koptu ve bir parçası yavru ejderhanın ağzında sallanır kaldı. Dung Fang Sivor, göbeği hafifçe sallanarak geri sendeledi.

“Şişko, Şişko, Şişko” dedi Kay.

Ping, İmparator'un onu gülümserken görmemesi için alnını tekrar yola doğru eğdi.

“Sorumu duydun mu Ping?” dedi İmparator.

“Evet, affedersiniz Sayın İmparator Majesteleri,” diye kekeledi Ping, “ama Kay sürekli dikkatimi dağıtıyor.”

“Yaşlı ejderhayla olduğu gibi onun çıkardığı sesleri de anlayabiliyor musun?”

“Evet,” dedi Ping.

“Ne söylüyor?”

“Çiş çiş pis koku,” dedi Kay.

“Anlamlı bir şey değil Sayın İmparator Majesteleri,” dedi Ping. “Sadece bebek konuşması.”

“Ayağa kalk Ping,” diye emretti İmparator. “Yola doğru konuşurken neler söylediğini duyamıyorum.”

Ping ayağa kalktı.

“Uzun Ömür Meclisi’yle konuşuyordum,” dedi genç adam. “Genç ejderhanın bu zamanda gelmesinin çok kısmetli bir şey olduğunu düşünüyorlar. Bu durumu, ejderhalar hakkında daha fazla şey öğrenmek için eşsiz bir fırsat olarak görüyorlar.”

“Ejderhalar yüzyıllarca belki de binlerce yıl yaşadıkları için,” dedi Dung Fang Sivor, “meclis, Sayın İmparator Majesteleri’nin uzun ömür arayışında ejderhaların önemli olabileceğine inanıyor. Ona bu kadar uzun bir ömrü neyin verdiğini keşfetmek için bu ejderha üzerinde çalışmayı dört gözle bekliyoruz.”

Ping tam Kay üzerinde çalışmanın nasıl olacağını sormak üzereydi ki Dung Fang Sivor hayretler içinde nefesini tuttu.

“Bakın,” dedi adam. “Sayın İmparator Majesteleri, yeşil bir serçe! En uğurlu kuştur.”

Adam, bir ağacı gösteriyordu. Ping ve İmparator, her ikisi de dikkatle baktılar ancak kuş göremediler. Yapraklar hışırdadı.

“Onu görüyorum!” diye haykırdı Liyu Çör.

Ping ağaca iyice baktı ancak hâlâ kuşu göremiyordu.
“Orada, alttaki dalda.”

Ping, sonunda kuşun yerini buldu. Tıpkı normal bir serçe gibiydi ancak bu yeşil renkliydi. Parlak bir yeşil değil kahverengiyle karışmış daha donuk bir renkti. Kenarlarından kahverengine dönmeye başlayan yaprakların arasına, neredeyse görünmez olacak kadar karışmıştı kuş. İmparator ve İmparatorluk Büyücüsü bu donuk renkli, ufak kuştan çok heyecanlanmışlardı.

“Daha önce hiç böyle bir kuş görmemiştim!” dedi İmparator.

“Ben, siz Sayın İmparator Majesteleri’nden neredeyse dört kat daha uzun yaşadım ve böyle bir kuşu sadece ikinci defa görüyorum!” dedi İmparatorluk Büyücüsü. “Bu, cennetin hükümdarlığınız üzerine gülümsediğinin gerçek bir işareti.”

Ping bu kuşun, Taay Şan’da gördüğü Kırmızı Anka Kuşu ile kıyaslandığında çok pasaklı ve sıradan olduğunu düşündü ancak bunu kendine sakladı.

İmparator gülümsedi. Ping, onu mutlu görmekten memnundu.

“Güzel,” dedi genç adam. “Uğurlu bir kehanet umuyordum.”

Kuş, başka bir dala doğru kanat çırpı ve yaprakların arasında gözden kayboldu. Ping neden daha fazla yeşil kanatlı kuş olmadığını merak etti. Bu onlar için mükemmel bir gizlenme yöntemi idi.

İmparator, Ping’e döndü. Gülümsemesi kaybolmadı. “Senin başının kesilmemesine karar verdim.”

“Sayın İmparator Majesteleri çok nazik.”

“Başka seçeneğim yoktu,” dedi genç adam açık açık. “Ailemin ihmalkârlığı sağ olsun, sarayın ejderhalar hakkındaki bilgisi çok çok azaldı. Sen, ejderhalar hakkında herkesten daha çok şey biliyorsun.”

Genç adam, taş bir banka oturdu. “Ama yine de diğer ejderhamın kaçmasına izin verdiğin için sana kızgıyım.”

“Affedersiniz, Sayın İmparator Majesteleri.”

“Ama kız kardeşimin kahrkaha atmasını sağladın. Bunun için minnettarım.” Kardeşi hakkında konuşurken genç adamın sesi yumuşadı.

“Teşekkür ederim, Sayın İmparator Majesteleri. Ama ona kahrkaha attıran Kay’dı, ben değil.”

“Benimle ters düşme Ping yoksa kararımı değiştirebilirim. Onu buraya sen getirdin. Etrafta bir ejderha olması hoşuma gidiyor.”

“Sizden hoşlanıyor, Sayın İmparator Majesteleri,” diye cevapladı Ping. “Diğerlerinden ürküyor ama size hemen-
cecik koştu.”

İmparator, Ping’e gelmesini ve taş banka, yanına oturmasını işaret etti. Kay, İmparator’un elbisesinin eteğine oturmaya çalışıyordu. “Bana tekrar Liyu Çör diyebilirsin Ping,” dedi İmparator.

“Li-Li,” diye onayladı Kay.

“Teşekkürler,” dedi Ping. “Kay’ı sizden gizlememeliydim. Onu sadece daha fazla tehlikeye attım.”

“Kay’a iyi bir şekilde bakacağım konusunda bana güvenmelisin.”

“Güveneceğim.”

Kay, birkaç sonbahar yaprağı peşinde koşarken birlikte sessizce oturdular. Dostlar arasındaki huzurlu bir sessizlikti bu.

“Seninle sohbetlerimizi özledim Ping,” dedi Liyu Çör. “Dostluğumuzu tazelemek için sabırsızlanıyorum.”

“Ben de öyle,” diye fısıldadı Ping.

“İlk tanışmamızı hatırlıyor musun? Bana sıkıcı çocuk demiştin.”

Bu anı Ping’in yüzü kızarttı. Liyu Çör’ün kıza bakarken, gözlerinde sıcaklık ve ilgi vardı. Genç kız, uzun süredir bu kadar mutlu hissetmemiştir. İşin aslı, genç kız hayatı boyunca hiç bu kadar mutlu olmadığını hissetti.

“Seni, İmparatorluk Ejderha Bakıcısı makamına geri getiriyorum,” dedi İmparator.

Ping bir an konuşamadı.

“İmparatorluk personelinin bir parçası olarak Ferah Kokular Salonu’nda, danışmanlarla ve benimle birlikte yemek yiyeceksin.”

“Teşekkürler Liyu Çör,” diye fısıldadı kız.

“Ayrıca yeni bir elbiseye de ihtiyacın olacak.”

Ping kurtlanmış elbisesine baktı.

“Bana farenin bahset Ping,” dedi Liyu Çör. “Kutsanmışlar Adası’ndan döndüğünden beri nasıl değişti?”

Ping, İmparator’dan sır saklamanın artık bir manası olmadığını düşündü. Genç kız, Hıvar’ın yeni becerilerini anlattı genç adama. İmparator çok ilgilendi. Farenin her gece kendini ziyarete geldiğini ise İmparator’a anlatmadı.

“Okyanusa açılmaları ve Kutsanmışlar Adası’nı bulana kadar doğruya doğru yelken açmaları için altı adam gönder-

dim,” dedi İmparator hevesle. “Biraz yaşam suyuna sahip olmalıyım. Eğer bir fareyi bu şekilde dönüştürebiliyorsa, düşünsene bir İmparator’u nasıl dönüştürür?”

“Liyu Çör, sana söylemem gereken bir şey var,” dedi kız. “Taay Şan’da bulunduğum sırada, bir ruh çağırان tarafından saldırıya uğradım. Keçimi öldürdü. Adam, Danze’yi arıyordu.”

İmparator, şaşırmış bir halde baktı. “Bir ruh çağırان mı?”

“Danze’yi yakalayan o adamdı ve onu öldürüp vücudunu parça parça Vuuçeng kasabasında satacaktı. Ejderha taşını da ele geçirmişti ama ben taşı ondan geri çaldım. Adam, intikam almak istiyor.”

İmparator’un kaşları çatıldı. “Bu konu hakkında bir şey biliyor musun, Dung Fang Sivor?”

İmparatorluk Büyücüsü, başını iki yana salladı. “Ölülerin ruhlarını çağırان ve karanlık büyülerle uğraşان insanlar olduğunu duydum,” diye cevapladı büyücü.

İmparator, kaşları çatık bir halde Dung Fang Sivor’a döndü. “Bana böyle adamların varlığından neden hiç bahsetmedin?”

“Sayın İmparator Majesteleri, ben...”

“Bu ruh çağırان için bir arama başlatmalıyız,” diyerek büyücünün sözünü kesti Liyu Çör. İmparator, İmparatorluk Büyücüsü’ne ters ters baktı. “Muhafızların komutanını çağırان. Hemen!”

Endişelerinin İmparator tarafından bu kadar ciddiye alınıyor olması Ping’in hoşuna gitmişti. Dung Fang Sivor itiraz etmek için ağzını açmak üzereydi ki bir krizantem

çalılığının arkasından gelen ve kulakları tırmalayan bir ciyaklama adamın sözünü kesti. Sesin nereden geldiğini görmek için herkes döndü ancak ses ansızın kesildi. Kay, kendinden çok memnun bir halde çalılıarın arkasında belirdi. Ping'in kalbi sıkıştı. Yavru ejderhanın yanakları iyice şişmişti ve ağzından dışarı yeşil tüyler sarkıyordu.

"Kay!" diye bağırdı Ping, oturduğu banktan fırlayıp ejderhaya doğru koşarken.

Ping, ejderhanın sırtına sertçe vurdu. Kay yutkundu. Artık çok geçti. Yavrunun uzun, kırmızı dili dudaklarında dolaştı. Ejderha, uğurlu yeşil serçeyi yemişti.

"Sen kötü bir ejderhasın!" diye yavruyu azarladı Ping.

Kay, yüksek sesle geçirdi. Yaptığından ötürü hiç üzgün görünmüyordu.

Ping, Liyu Çör'e kaçamak bir bakış attı. Uğurlu yeşil serçenin yenilmesi mutlaka kötü bir alametti. Ancak ne Dong, ne de İmparator öyle düşünüyordu. Her ikisi de kakhaha atıyorlardı.

"Acıkmış olmalı," dedi İmparator. "Ona yemesi için daha fazla şey vermeliyiz."

Ping, günün geri kalanında Kay'ı daha yakından izledi. Genç kız, yavrunun su böceklerini yediğinde başına gelenleri hatırladı. Kuşları yemek için ejderhanın henüz çok genç olmasından endişelendi. Ancak kuşun zararlı herhangi bir etkisi olmuş gibi görünmüyordu.

"Sanırım artık kuşları yemende bir problem yok," dedi Ping yavru ejderhanın artık Ming Yang Köşkü'nün her tarafına dağıtmaya alıştığı dışkılarını incelerken.

"Minik kuş güzel," dedi Kay.

• bölüm on üç •

OKUMA DERSLERİ

“Sen çağırılmadan İmparator’un huzuruna çıkmaya nasıl cesaret edersin!” dedi adam.

Ping, Liyu Çör’ün büyükbabasının ejderhalardan fazlasıyla nefret ettiğini ve bu nedenle onları Huangling Sarayı’na yollayıp varlıklarını tamamen unutmak istediğini biliyordu. Genç adamın babası da imparatorluk ejderhalarını bir ejderha avcısına satmayı planlamıştı. Liyu Çör’ün ejderhalara karşı tavrının bunların tam tersi olması genç kızı memnun ediyordu. İmparator, Kay’ı her gün görmek istemişti. Atalarının bu konudaki ihmalkârlığını telafi etmeye de kararlı görünüyordu. İmparator, kendi ekibinden beş kişiyi yavru ejderhanın ihtiyaçlarıyla ilgilenmeleri için görevlendirmişti ve her birine özel unvanlar vermişti. Ejderha Refakatçısı’nın görevi ortalıkta dolaşan Kay’ı takip etmek, çiş havuzlarını

ve dışkıları temizlemek ve eğer yavrunun canı yürümek istemezse, onu nakışlı, ipek bir minderin üzerinde taşımaktı. Ejderha Aşçısı, her gün altı öğün ejderha yemeği hazırlıyordu. Aşçının yanı sıra bir de Kuşların Büyük Avcısı vardı ve görevi serçe yakalamaktı. Koyun Emniyet Memuru da, ejderhaya süt sağlayan küçük bir koyun sürüsünden sorumluydu (Kay artık keçi sütü sevmediğine karar vermişti). Ördeklerin Baş Yetkilisi, yumurtaları sadece Kay için olan bir ördek sürüsüyle ilgileniyordu.

İmparator, yeni ejderhasından o kadar memnundu ki, Ming Yang Köşkü'nün etrafındaki bahçeye onun ismini vermeye karar verdi.

“Bundan sonra bu bahçe, Mor Ejderha Bahçesi olarak bilinecek,” diye bildirdi İmparator bir akşam yemeğinde.

İmparatorluk Büyücüsü ve Uzun Ömür Meclisi üyeleri alkışlarla onayladılar. İmparatorluk danışmanları ise o kadar memnun görünmüyorlardı.

Liyu Çör, demirden yapılmış tüm alet edevatı ve silahları, bronzdan yapılanlarla değiştirtmiş ve demirleri başka bir yere yollatmıştı. Ping, ejderhalar için zararlı olan diğer şeyleri de anlattıktan sonra İmparator, bahçedeki iki adet tespih ağacının kesilmesini emretmişti bahçıvanlara. Genç adam, tüm bunlara ek olarak hizmetçilere beş iplikli kumaştan yapılmış elbiseler ve duvar kâğıtları için bir arama yaptırmış ve bu iplikten yapılmış her şeyi köşkten yollatmıştı.

Kay'ın artık üç ayrı odası vardı; bir tanesi uyumak, bir tanesi yemek yemek içindi ve sonuncusunun ise diğerleri gibi özel bir kullanım sebebi yok gibiydi. Bu odalara artık

Ejderha Konutları deniyordu. Ping'in de özel bir odası vardı ancak Kay'ın odalarına kıyasla çok küçük kalıyordu.

Kay'ın, bahçede istediği her yere gitmesine izin veriliyordu ve yavru ejderha çalıları eziyor, çiçekleri yiyor ve süs havuzlarındaki balçık toprakla oynuyordu. Yavru ejderha, İmparator'u gittiği her yerde takip ediyordu. Genç adam, imparatorluk tahtında oturup danışmanlarını kabul ederken ve önemli kararlar alırken, ejderha onun kucağına tırmanmaya çalışıyordu. Kay, çalıların arkasından aniden fırlayıp hizmetçileri korkutuyor, salonlarda çamurlu ayak izleri bırakıyor ve mutfakta karmaşaya sebep oluyordu.

Ping hayatı boyunca ilk kez rahatlayabilmişti. Tüm yapması gereken, ejderhanın konuşmalarını tercüme etmektir. Gün içinde yavruyu çok az görebiliyor olsa da, Kay geceleri birlikte uyumak için hep Ping'in yanına geliyordu. Ejderhanın kendine ait, kocaman bir yatak odası olsa da, yavru hep samandan yapılmış bir döşekte yatan Ping'in yanına kıvrılıp uyumayı tercih ediyordu. Her akşam Ping'e, gündüz yaşadığı maceraları anlatmaya çalışan Kay'ın kelime dağarcığı da gelişti. Yavrunun pulları, pırıl pırıl parlayan mor bir renge dönüştü, leylak rengine.

Ping, bir kaçış planı düşünmeyi bıraktı. Kay o kadar mutlu ve sağlıklıydı ki tutuklanmanın o ana kadar başına gelen en güzel şey olduğunu düşünmeye başladı genç kız. *Felaketlerin neden iyi bir kaderle sonuçlandıklarını kim bilebilir ki?* Danze, genç kıza bir defadan çok söylemişti bunu. Kay'ın bu şekilde bir esaret altında yaşamasını mutlaka onaylardı yaşlı ejderha.

Hizmetçiler, Kay'ın kötü davranışlarına şikâyet etmek sizin katlanıyorlardı, ejderha onları ısırduğında bile. Ancak Hıvar'ın alışkanlıkları daha temiz olsa ve fare kimseyi ısırmasa bile, hizmetçilerin fareyi gördükleri birkaç seferde mutlaka kargaşa çıkmış ve insanlar kafes ve tuzaklardan bahsetmeye başlamışlardı.

“Gözden uzak durmalısın, Hıvar,” dedi Ping akşam yalnız oldukları sırada fareye.

Farenin sımsıcak kürkünü okşadı. İnsanların fareden neden hoşlanmadıkları genç kız için tam bir bilmeceydi. Kendi yemeğinden artanları (kendine servis edilen yemeklerin tamamını hiçbir zaman yiyemiyordu) fareye getiriyordu ve fare böylece gün boyunca uyuma ve geceleri gezintiye çıkma alışkanlığı kazandı.

Ping, bahçenin batı sınırı olan Sarı Nehir'in setlerine kadar bir yürüyüşe çıktı. Genç kız, öğleden sonrasının büyük kısmını orada, nehirdeki sandalları ve su kuşlarını izleyerek geçirdi. Daha sonra, akşam yemeğinde ne olduğunu merak ederek Ming Yang Köşkü'ne geri yürüdü. Genç kızın düşünceleri, Geç İlkbahar Evi'nin dışında kesintiye uğradı.

“Affedersiniz hanımefendi.”

Ejderha Refakatçisi, Ping'in önünde durmuş, kıza başını eğerek selam verip vermemesi konusunda karar vermeye çalışıyordu. Adamın adı Zao Zeng'di ancak Kay ona Düşük Pantolon ismini takmıştı. Bu lakabın nedeni, pantolonlarının çok büyük olması ve adamın onları sürekli yukarı çekiştirmek zorunda kalmasıydı. Refakatçinin gözleri, akan gözyaşları yüzünden parlıyordu.

“İmparatorluk ejderhasını hiçbir yerde bulamıyorum,” dedi adam, sıırıslıkam ellerini sıkarak.

“Yine onun kulaklarını temizlemeye mi çalıştın?”

Ejderha Refakatçisi, sefil bir halde başıyla onayladı. Uzun boylu, yaklaşık dört kez on yaşında bir adamdı. Çoğu zaman hüzünlü bir ifadeye sahip, mahzun bir yüzü vardı adamın. Ayrıca biraz da orantısız görünüyordu. Bunun sebebi ise adamın ayaklarından birinin çıplak olmasıydı.

“Ayakkabımı aldı.”

Ping, gülümsememek için dudaklarını ısırđı.

“Onu bulmana yardım edeceğim,” dedi Ping.

Ejderha Refakatçisi, yavrunun genelde saklandığı yerleri çoktan aramıştı (havuzların içleri, sebzelerin depolandığı kiler, bahçeleri bereketlendirmek için kullanılan hayvan gübresi yığınlarının arkası) ancak onu hiçbir yerde bulamamıştı.

“Nerede olduğunu bildiğime eminim,” dedi Ping.

Ping, uzun adımlarla Sonsuz Bulutlar Odası'na ilerledi. “Burada bir yerde saklandığını biliyorum.”

Genç kız, saklanan küçük bir ejderha yerine, odada İmparator'u ve İmparatorluk Büyücüsü'nü buldu. Her ikisi de, kendilerini bambu kitaplara kaptırmışlardı. Odanın diğer ucundaki ipek duvar kumaşı, az önce yanından hızlıca biri geçmiş gibi aşağı doğru eğilmişti. Bir an bir sessizlik oldu. Dung Fang Sivor, paramparça olmuş bir kitabın kenarlarını tekrar birleştiriyordu. İmparator, genç kızın odaya dalıp işlerini kesintiye uğratmasından rahatsız olmuş gibiydi ancak sessizliği bozan Dung Fang Sivor oldu.

“Çağırılmadan İmparator’un huzuruna çıkmaya nasıl cesaret edersin!” dedi adam.

Büyücü adam, baktığı kitabı rulo yaptı ve elbisesinin altına bir şey sakladı. Ping daha önce İmparatorluk Büyücüsü’nün hiç bu kadar sinirli konuştuğunu duymamıştı. Genç kız, kıpkırmızı olan yüzünü saklayabilmekten memnun bir halde dizlerinin üzerine çöktü ve İmparator’un önünde, yüzünü yere kapadı.

“Beni affedin, Sayın İmparator Hazretleri,” dedi kız. “Burada olduğunuzu bilmiyordum. Kay’ı arıyordum. Zaman zaman buraya saklanıyor.”

“Sayın İmparator Majesteleri, rahatsız edilmek istemiyor,” diye devam etti Dung Fang Sıvor.

Bu sert çıkış, adamın terlemesine sebep oldu. İmparatorluk Büyücüsü, elbisesinin koluyla alnını sildi.

“Sorun yok Dong,” dedi Liyu Çör. “Ping, burada olabileceğimi bilmiyordu.”

İmparator okuduğu kitabı ağzına kadar kitaplarla dolu bir sandığa geri koydu. “Kay burada değil. Onu bugün hiç görmedim.”

Ping kitaplar hakkında bir şey sormadı ancak İmparator, orada bulunma sebeplerini yine de açıkladı.

“Bu bambu kitaplar, başkent Chang’an’dan buraya getirildiler,” dedi İmparator. “İmparatorluk kütüphanesindeki ejderhalar hakkındaki tüm kitaplar bunlar. Onların buraya gönderilmeleri için ulaklar yollamıştım.”

“Çok çabuk gelmiş olmalılar,” dedi Ping yolun büyük bir bölümünü coşkun Sarı Nehir üzerinde geçirmiş olmalarına rağmen kendisinin ve Danze’nin, Chang’an’dan

buraya yaptıkları yolcuğunun ne kadar uzun sürdüğünü hatırlayarak. Ming Yang Köşkü'nde, Kay'ın aniden ortaya çıkışının üzerinden sadece bir hafta geçmişti.

“Ulaklar gece gündüz koşarak dört günden kısa sürede oraya vardılar. Kitapları Chang'an'dan buraya, hızlı bir sandal taşıdı.”

Genç kız, yerde açık duran bir kitaba baktı. Kitap, yan yana birbirine bağlanmış ince bambu şeritlerden oluşuyordu. Her bir şeridin üzerine yazılmış bir karakterler dizini mevcuttu. Genç kız için bu karakterler anlamsız karalamalardı.

Ping, iç geçirdi. “Keşke onları okuyabilseydim.”

İmparator kitabı yerden aldı ve parmağını bir yazı dizisinin üzerinden aşağı doğru kaydırды.

“İmparatorlar binlerce yıl boyunca ejderhalara sahip çıktılar, yazıyor” dedi parmağıyla karakterleri takip ederek. “Ejderhalar iyi şans getirir.”

“Danze bana, imparatorluk ejderhaları mutlu olurlarsa bunun İmparator için hayırlı bir işaret olduğunu söylemişti,” dedi Ping. “Ejderhalar kötü durumdaysa, bu da aynı şekilde imparatorluğun iyi yönetilmediğinin işaretidir.”

Tam o anda, Kay koşarak odaya girdi. Ejderhanın ağzında bir şey vardı.

“Ne var ağzında Kay?”

“Hiç,” dedi ejderha.

Küçük ejderha saklanmaya çalışarak başını alçak bir sehpanın altına sokuşturdu.

“Seni hâlâ görebiliyorum,” dedi Ping.

Genç kız, ejderhayı kuyruğundan çekerek sehpanın altından çıkardı.

Yavrunun ağzındakini almaya çalıştı. Ejderha bırakmıyordu. Genç kız, cisim ortadan ikiye ayrılana kadar çekti. Kızın elinde üst yarısı kaldı. Bu şey, ejderha salyasıyla yapış yapış olmuş ve çiğnenmiş bir deri parçasıydı. Cismin ne olduğunu kızın anlaması, daha doğrusu eskiden ne olduğunu anlaması biraz sürdü.

“Kay,” diye bağırdı Ping. “Düşük Pantolon’un ayak-kabısını çiğnememelisin. Bu çok ayıp!”

İmparator kahkaha attı. “Düşük Pantolon kim?”

“Kay’ın, Ejderha Refakatçisi’ne taktığı isim,” diye cevapladı Ping.

Kay, odanın bir köşesinde ipek topunu buldu. Bunu İmparator’un kucağına attı.

“Li-li oyun,” dedi yavru.

“Kay ne istiyor, Ping?”

“Sizin onunla top oynamanızı istiyor, Sayın İmparator Majesteleri.”

İmparator, topu eline aldı ve daha önce hiç öyle bir şey görmemişçesine inceledi. Sonra topu ejderhanın ayaklarının dibine bıraktı. Kay’ın sırtındaki dikenler indi. Liyu Çör, rahatsız olmuş gibi görünüyordu. Ping, İmparator’un daha önce topla oynama fırsatına erişmediği fikrine kapıldı.

Ping, Kay’ın kovalaması için topu fırlattı ve yavru, cilalanmış ahşap zeminde kayarak topun peşinden koştu.

İmparator gülümsedi. “Sanırım emin bir şekilde, imparatorluk ejderhasının mutlu olduğunu söyleyebiliriz,” dedi ayağa kalkarken. “Bu kitapları çok dikkatli bir şekilde okumaları için âlimleri görevlendir, Dong. Ejderhalar hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek istiyorum. İmparator-

luktaki tüm hayvanlar içinde en uzun yaşayanlar onlar. Onlara bu kadar uzun bir ömür veren şeyin ne olduğunu bulmak zorundayız.”

“Okumayı öğrenebilseydim, bu işi yapmaları için birilerini görevlendirme derdinden kurtarabilirdim sizi,” dedi Ping.

“Maalesef şu anda sana okuma dersleri verebilecek kimse yok,” dedi Liyu Çör.

“Ben Ping’e okumasını öğretebilirim,” dedi kısık bir ses kapı aralığından.

Bu Prenses Yangşin’di. Henüz içeri girmişti. Ping genç prensesin konuştuğunu ilk defa duyuyordu.

Ping, İmparator’un yüzünde bir anlığına bir memnuniyetsizlik işareti gördüğünü düşündü.

“Buna gerek olmayacak,” dedi Liyu Çör. “Eminim bu iş için birileri bulunacaktır.”

“Bu görevi ben üstlenmek istiyorum,” diye ısrar etti Prenses. “Günlerimi geçirmeme yardımcı olacaktır.”

İmparator’un dudakları yumuşadı. Genç adam, kız kardeşinin ellerini tutup ona gülümsedi. “Peki, o zaman,” dedi.

Ping, İmparator’un yüz ifadesini yanlış okuduğunu düşündü. Liyu Çör asla kız kardeşinden rahatsız olmuş olamazdı.

Ertesi sabah Prenses Yangşin’in bir nedimesi, Ping’i ilk dersine götürmek üzere geldi. Genç kız, Leydi An’ı daha önce görmüştü. Kadın her zaman Prenses Yangşin’in yakınındaydı. Gölgede oturuyor, birkaç adım arkasından yürüyor ve hanımının bir şey istemesi ihtimaline karşın sürekli Prenses’i izliyordu. Leydi An, yaklaşık üç kere on

yaşlarında bir kadındı ve tıpkı Prenses gibi, o da büyük bir zarafet içinde hareket ediyordu. Kadın, Ping'e ancak birkaç kelime söyledi ancak yüzündeki kibar ifade, dostça ve cesaret vericiydi. Kadın, Ping'i Hışırtılı Bambu Çardağı'na götürdü. Ping'in Prenses'i ağlarken gördüğü yere.

Ping, çardağı çevreleyen bambu kamışlara geldiğinde durdu. Leydi An, genç kıza, bambu kamış perdesinin arasından geçmenin sırrını gösterdi. Kamışlar aslında bir daire olarak ekilmemişlerdi, bu bir göz yanılsamasıydı. Bambular spiral bir şekilde ekilmişlerdi ve kamışların arasından dar bir yol kıvrılarak ilerliyor, en sonunda çardağa ulaşıyordu. Ping, Leydi An'ın kendini takip etmesi için bekledi ancak kadın başını iki yana salladı.

“İçeri gel Ping,” dedi Prenses.

Ping, başıyla Prenses'i selamladı. “Bana okumayı öğretmek için zaman harcamanız sizin yüce gönüllüğünüzden, Sayın Prenses Majesteleri.”

Ping, Prenses Yangşin'i ilk kez bu kadar yakından görüyordu. Prenses'in saçları zarıfçe topuz yapılmış ve küçük, gümüş taraklarla tutturulmuşlardı. Topuzun üzerinde, yeşim taşından yapılmış, kuş şeklinde bir süs vardı. Kuşun, gümüşten yapılmış, Prenses her hareket ettiğinde uçuşan ipek elbisesi kadar ince ve narin kanatları vardı. Kadın, çiçek motifleri şeklinde dikilmiş küçük, gümüş disklerle ve boncuklarla süslenmiş, soluk mavi renkli bir elbise giyiyordu. Altından yapılmış lotus çiçekleri şeklindeki süsler sallanıyordu kulaklarından. Prenses'in gözleri hâlâ hüznüydü ancak dudakları ufak bir gülümsemeyle bükülmüştü. Kadın,

İmparator'dan büyüktü. Ping, onun yaklaşık iki kere on yaşında olduğunu tahmin etti.

Ping, her hareketi zarafet dolu bu genç ve güzel kadının yanında kendini sıradan ve beceriksiz hissetti. Eliyle sineğin tekini kovarken bile zarıfçe dans edermiş gibi görünüyordu. Yeni elbisesi ve taranmış saçlarıyla bile Ping bu kadının yanında kendini pasaklı bir köle gibi hissediyordu.

Danze, Ping'e sayı saymayı öğretirken, kızın tüm ihtiyacı olan on tane rakamı öğrenmek olmuştı. Diğer tüm binler ve binlerce sayı, sadece bu on rakamı kullanarak elde edilebiliyordu. Genç kız, sistemi bir kere anladıktan sonra okumayı öğrenmenin de bu kadar kolay olacağını bekliyordu.

"Kelimeler, rakamlar kadar kolay değildir," diye açıkladı Prenses. "Her bir kelime için farklı bir karakter vardır. Okumayı öğrenebilmek için binlerce farklı karakteri öğrenmen lazım."

Ping'in kالبine bir ağırlık çöktü. Genç kız, Prenses'in kucağında açık duran kitaba baktı. Tüm karakterler farklı fırça darbelerinin birleşiminden oluşuyordu; çizgiler, kavisler ve noktalar. Birini diğerinden ayırt etmek imkânsız gibi görünüyordu. Prenses, bazı karakterlerin sadece üç veya dört fırça hareketiyle oluştuğunu, bazıları için ise iki kere on kadar çok hareket gerektiğini belirtti.

Ping önce *ejderha* kelimesi için olan karakteri öğrenmek istedi ancak o çok fazla karışıktı. Bunun yerine genç kız, sadece dört çizgiyle çizilebilen Kay kelimesiyle başladı. Kızın kendi ismi bundan çok daha zordu, on ve bir fırça hareketinden oluşuyordu ancak genç kız, kendi ismini ya-

zabilmeyi istiyordu. Prenses biraz mürekkep, fırçalar ve Ping'in üzerinde yazım alıştırmaları yapabilmesi için bir parça boyanmamış ipek kumaş getirmişti.

"Bu feci bir ipek kumaş israfı gibi görünüyor," dedi Ping karakterleri doğru yazabilmek için harcayacağı ipek kumaş parçalarını hayal edince.

"Bol miktarda ipek kumaşımız var," diye cevapladı Prenses. "Ama sen istiyorsan dana derisi de kullanabilirsin. Yıkandığında mürekkep çıkacaktır ve böylece aynı deriyi tekrar tekrar kullanabilirsin."

Ping fırçayı alıp mürekkebe batırdı. Prenses'in dana derisine çizdiği dört çizgiyi kopyalamaya çalışırken kızın eli titredi. Prenses'in çizdiği karakterler tıpkı hareketleri gibi hafif ve akıcıydı. Ping'in çizgileri ise kalındı ve birbirlerine karışıyordu.

"Belki de sağ elini kullanırsan daha güzel yazabilirsin," dedi Prenses.

"Hayır," diye cevapladı Ping. "Yazım çok daha kötü olur."

Genç kız tekrar denedi.

"Doğru yazmak için çok fazla alıştırmaya yapmam gerekecek," dedi. "Bu kadar mürekkebi boşa harcama fikrine katlanamıyorum. Çizgilerin uzunluğunu ve sırasını doğru yapmayı öğrenene kadar karakterleri çamur üzerine sopayla çizebilir miyim? Sonra mürekkep kullanabilirim."

Birlikte bahçeye çıktılar, bahçenin kışa hazırlanmış ve ilkbahara kadar ekilmeyecek olan bir bölümünü buldular. Ping, düz bir sopa buldu ve iki karakteri çamura çizdi. Prenses'in çizdiği güzel karakterleri kopyalamaya çalışırken

ortaya çıkan çirkin denemeleri kolayca silmesine olanak sağlayan bu yöntemi tercih etti genç kız.

Prenses Yangşin, kızı cesaretlendirmeye çalıştı.

“Bir kitabı okuyabilmek için en az iki bin karakteri görünce tanıyabilmen lazım,” dedi Prenses durumu hafife alan bir ses tonuyla. Sanki iki bin ayrı karakteri öğrenmek, bir keçinin nasıl sağılacağım veya bir öküz ağlının nasıl temizleneceğini öğrenmekten daha zor değilmiş gibi. “Her gün iki karakter öğrenirsen, çok geçmeden o noktaya varırsın.”

Ping’in karakterlerle arası pek iyi değildi ancak genç kız sayılar konusunda bayağı bir beceri kazanmıştı. Her men kafasından bir hesap yaptı. Günde iki karakterlik bir hızla, genç kızın bir kitabı okuyabilmesi iki seneden uzun sürerdi. Liyu Çör, onu idam ettirmemeye karar verdiği için Ping, önünde bir gelecek olduğu gerçeğine henüz yeni yeni alışıyordu. Genç kız önünde uzanan yıllar hakkında çok fazla düşünmemişti ancak öyle görünüyordu ki en azından Prenses, genç kızın Mor Ejderha Bahçesi’nde kalacağını düşünüyordu.

“Ama sen yakında Yan’a döneceksin, değil mi?” diye sordu Ping.

Prenses’in gülümsemesi kayboldu.

“Hayır,” diye cevapladı kadın sessizce. “Yan’a dönmeyeceğim.”

• bölüm on dört •

FARE VE PRENSES

“O duvarların ötesine geçebilmek güzel olurdu,”

dedi kızın arkasından bir ses.

Ping arkasını döndü. Sesin sahibi Prenses’ti.

Kay, artık aç kalmaktan şikâyet etmiyordu. Her gün daha da büyüyor gibi görünüyordu. Aslında iyice şişmanlamaya başlamıştı. O ve Ping, her akşam İmparator, Prenses ve danışmanlarla birlikte Ferah Kokular Salonu’nda yemek yiyorlardı. Yemekler uzun sürüyordu ve her biri bol miktarda, altı farklı servisten oluşuyordu. Şişmanlamaya başlayan sadece Kay değildi.

Ping önce, yaban çakalı suyunda salamura edilmiş acı sebze ve yeşil mercimek doldurulmuş domuzlu kâsesine baktı ve daha sonra gözünü içinde tek bir yumurta ve biraz kabuklu yemiş bulunan İmparator’un kâsesine çevirdi.

“Aç değil misin Liyu Çör?” diye sordu Ping.

Ping ve Kay'ın aksine İmparator zayıflamış görünüyordu.

“Uzun Ömür Meclisi, benim için özel bir diyet tasarladı. Bunun hayatımı uzatmaya yardımcı olacağını söylüyorlar.”; İmparator, kâsesindeki ayçiçeği çekirdeklerinden birini yemek çubuklarıyla aldı ve enfes bir şey yemiş gibi ağzına attı. “Turna yumurtası, pırasa, ayçiçeği çekirdeği ve şeftaliden oluşan ufak öğünler yemem lazım. Şarap yerine de içinde dövülmüş inci ve altın tozu bulunan iksirler içmeliyim.”

Genç kız, Ming Yang Köşkü'ne ilk gelişinde Liyu Çör'ün yediği devasa öğünleri hatırladı. O zamanlar genç adam, beş farklı yemeğin servis edildiği bir ziyafeti hafif bir öğün olarak görüyordu.

Ping, her gün Hışırtilı Bambu Çardağı'na gidiyordu ve Prenses Yangşin sabırla ona iki karakter öğretiyordu. Dersler çok uzun sürmüyordu. Derslerden sonra genç kız, Mor Ejderha Bahçesi'nde yürüyüş yapıyor, çiçekleri ve sonbahar yapraklarını izliyordu. İçlerinde kırkayaklar olabileceği için değil sadece güzelliklerinden ötürü. Göletlerin üzerinde uçuşan yusufluklar gördüğünde, onları yakalamak için üzerlerine atlamak yerine sadece manzaranın tadını çıkarmayı düşünüyordu.

Genç kız için Kay'ın ihtiyaçlarıyla ilgilenmemek garip bir duyguydu ancak kızın inkâr edemeyeceği bir şey daha vardı, ejderhayı bahçede yaramazlık ederken her görüşünde, yavru daha önce olmadığı kadar sağlıklı ve mutlu görünüyordu. Artık ejderhanın günlük ihtiyaçlarıyla başkaları ilgilendiği için genç kız okuma-yazma öğrenmeye odaklanabilir, böylece kitaplar üzerinde çalışabilir ve eski

zamanların Ejderha Bakıcıları gibi bilgi dolu ve kültürlü olabilirdi. Bu uzun zaman alacaktı. Yılın diğer zamanlarında bahçenin nasıl görüneceğini hayal etti ve ilkbaharda da burada olmayı sabırsızlıkla beklemeye başladı.

Ping'in artık Kay için endişelenmesi de gerekmiyordu çünkü ejderha İmparator'un koruması altındaydı. Kay, Ming Yang Köşkü'ne ve Mor Ejderha Bahçesi'ne sanki tüm ömrü boyunca orada yaşamış gibi alışmak üzereydi. Küçük ejderha sülünleri kovalıyor, süs havuzlarında yüzüyor ve zavallı Düşük Pantolon'dan saklanıyordu. Kendisiyle ilgilenmenin Ejderha Refakatçisi'nin işi olduğunu biliyordu ancak adamın hayatını mümkün olduğunca zorlaştırmayı tercih ediyordu.

Ping en sonunda hep dilediği güvenliğe ve arkadaşlığa kavuşmuştu. Genç kız, Liyu Çör ile tekrar arkadaş olmuştu. Hıvar neredeyse her gece onu ziyarete geliyordu ancak Ping yine de huzurlu değildi. Neden olduğunu anlayamıyordu ancak içinde, derinlerde bir yerlerde tedirginlik hissediyordu. Bir şey genç kızı rahatsız ediyordu. Sanki ayağına batmış bir kıymık ya da kaşıntı gibi bir his. Bir öğleden sonra, sakin bir odada Dung Fang Sıvor'yla oturduğu zamana kadar genç kız bu hissin ne olduğunu anlayamamıştı ya da en azından İmparatorluk Büyücüsü onu sorgulayana kadar.

"Ejderhalarla ilgili böyle bir önsezin varsa," dedi İmparatorluk Büyücüsü, "o zaman ejderha taşının yumurta olduğunu nasıl biliyordun?"

Soğuk bir öğleden sonraydı ve yağmur çiseliyordu. Ming Yang tepesinin batı yamacında bulunan Geç İlkbahar Konağı'nda oturuyorlardı. Binanın üç cephesinde, dört yapraklı goncalara benzeyen şekilleriyle kafesli pencereler

bulunuyordu. Serin havaya rağmen, binanın pencereleri açıktı. Dung Fang Sivor, ejderha bakıcılığı becerileriyle ilgili Ping'e sorular soruyordu. Genç kız, saçakların altında yağmurda korunmaya çalışan kumru kuşlarının yumuşakça ötüşlerini dinliyordu ve dikkatinin yalnızca yarısı İmparatorluk Büyücüsü'nün sorularındaydı.

"İyi bir Ejderha Bakıcısı olduğumu söylemedim," dedi Ping. "Ejderha yetiştirmekle ilgili hâlâ çok az şey biliyorum. Danze o bilgileri benden sakladı." Genç kızın içinden yaşlı ejderhayla ilgili tanıdık bir hayal kırıklığı hissi geçti. "Bunun için hazır olduğumu düşünmüyordu."

Dung Fang Sivor, başıyla bilgece onayladı ve esnemesini bastırdı.

Ping, çatının köşesinden damlayan yağmur damllarını izledi. Kızın aklına, Taay Şan'da yaşadığı dönemden bu yana düşünmediği bir şey geldi.

"Dung Fang Sivor, seninle konuşmak istediğim bir konu var," dedi Ping.

İmparatorluk Büyücüsü başıyla onaylamayı bıraktı ve kırkayağa benzer kaşlarından birini kaldırdı.

"Aşırı yaşlanana kadar yaşasam bile, Kay hâlâ çok genç bir ejderhayken öleceğim," dedi Ping. "Ona gerektiği gibi bakılması için ben öldükten sonra başka Ejderha Bakıcılarının olması gerekecek."

Ping, Kay'ın bronz aynada kendi yansımasını keşfettiği yere göz attı.

"Tahmin ediyorum ki önünde yaşayacağın uzun bir hayat var," diye cevapladı Dung Fang Sivor. "Uzun yıllar boyu başka Ejderha Bakıcıları düşünmemize gerek yok."

Kay, arka ayakları üzerine kalkmış ve hareketsiz bir şekilde önündeki aynada duran diğer ejderhaya hayretle bakıyordu.

“Eve ama beklenmeyen şeyler olabilir. Ya ben hastalanırsam? Ya ruh çağıran hâlâ beni öldürmek istiyorsa?”

Ruh çağırandan bahsedilmesi İmparatorluk Büyücüsü’nü dürtmüş ve uyandırmış gibi göründü.

Diğer ejderhanın kendisiyle aynı anda yere oturması ve kulağının arkasını kaşması, Kay’ı korkuttu. Yavru ejderha boyalı bir perdenin arkasına saklandı.

“Sen artık İmparator’un koruması altındasın, Ping,” diye devam etti Dung Fang Sivor. “Kimse sana zarar vermeyecek. Hastalanacak olursan imparatorluktaki en iyi hekimler seninle ilgilenecekler.”

Yavru ejderha, ürke ürke tekrar aynanın karşısına doğru süründü.

“Burada bizimle ilgilenileceğini biliyorum,” dedi Ping, “ama...”

“Uzun Ömür Meclisi, İmparator’un istediği gibi binlerce yıl yaşamasını sağlayabilirse,” diye söze girdi Dung Fang Sivor. “Sayın İmparator Majesteleri, ejderhanın tüm ömrü boyunca ona yoldaşlık edecek.”

Ping, Liyu Çör’ün uzun ömür arayışının sadece bir heves olduğunu düşünmüştü ancak bu artık bir takıntıya dönüşmeye başlıyordu. Kızın onu son gördüğü zamandan o güne kadar geçen yarım yılda, genç çocuk çok değişmişti. Genç kız, İmparator’un bin yıl içinde ne kadar değişebileceğini merak etti.

Kay, aynada kendisine bakan garip yarattığı korkutmak için yüksek sesle ciyakladı. Diğer ejderhanın da ağzını sununa kadar açması yavruyu panikletti. Kay koşarak kaçtı ve başını bir yastığın altına sakladı.

“Hâlâ bir bakıcıya ihtiyacı olacak,” dedi Ping.

İmparatorluk Büyücüsü tekrar esnedi. Öğlen şekerlemesinin zamanı geçmişti.

“Ejderhanın önemini, İmparator’dan daha fazla bilen yoktur.”

“Her ne olursa olsun, İmparator’un Kay’la ilgileneceğini biliyorum ancak onun sesini duyabilen bir tek ben varım. Ne söylediğini anlayabilen tek kişi benim. Ben olmadan, onun aptal bir hayvandan hiçbir farkı yok, evcil hayvandan farksız.”

Kay çömeldi ve aynaya doğru aniden fırlayarak kafa attı. Ejderha acı içinde bağırdı. Ejderha Refakatçisi dışarıda dört dönüyordu. Adam koşarak içeri geldi ve endişeyle ejderhanın gözünün içine baktı.

“Şu anda sadece küçük ve sersem,” diye devam etti Ping, “ama büyüdükçe Danze gibi bilge olacak. İmparator, ona danışmak isteyebilir. Eğer bir Ejderha Bakıcısı olmazsa, İmparator’un onunla konuşmak için hiçbir yolu olmayacaktır.”

“İmparator, Kay’la uzun bir ortaklık düşünüyor, onun bilgisinden ve iyiliklerinden yararlanmak istiyor.”

Düşük Pantolon, Kay’a ezilmiş sümüklüböcek ve tavukayakları teklif eder etmez yavrunun acılı bağırtıları kesildi.

Dung Fang Sivor, başıyla Ping’in söylediklerini onayladı. Sonra başıyla onaylamaya devam etti. Ping, adamın bir şeyler söylemesini bekliyordu ancak büyücü bir şey söyle-

medi. Sonunda adamın sallanan başı, göğsünün üzerinde durdu. Büyücü uykuya dalmıştı.

Ping, İmparatorluk Büyücüsü'nün yanından ayrılıp bahçeye çıktı. Dikkatle etraftaki manzaraya baktı. Genç kız, Kaplan Ormanı'm, çiftçilerin tarlalarını ve Sarı Nehir'in bir kıvrımını görebiliyordu. Bu mesafeden bakıldığında, Mor Ejderha Bahçesi'ni çevreleyen duvarlar üzerlerinden atlanabilecek kadar kısa görünüyorlardı.

"O duvarların ötesine geçebilmek güzel olurdu," dedi kızın arkasından bir ses.

Ping arkasını döndü. Sesin sahibi Prenses'ti.

"Ancak ikimiz de bu duvarlarla hapsedilmiş durumdayız."

Ping, duvarların arkasındaki dünyaya tekrar baktı. Genç kız, Ming Yang Köşkü'ndeki hayatından çok memnundu ve bir gün gitmek istese dahi buradan gidemeyeceğini daha önce hiç fark etmemişti. Ama Prenses Yangşin haklıydı. Prenses de buradan ayrılamıyor gibi görünüyordu. Ping arkasına baktı ancak Prenses gitmişti.

Ping, bir sabah erken saatlerde, gözlerini dikmiş, Cennete Dokunuş Kulesi'ne bakıyordu. Altından yapılma Ölümsüz, her zamanki gibi sabır içinde ayakta duruyor ve insanların uzun yaşamasını sağlayan yıldız çiyllerini yakalıyordu. Genç kız, şafak vaktinden çok önce uyanmış, uzanarak o öldükten sonra Kay'a ne olacağını düşünüyordu. Konu sadece kendisinin yerini alacak bir Ejderha Bakıcısı bulmak değildi. Genç kız, uygun birini bulabilse bile sonunda o da ölecekti ve başka birini daha bulmak gerekecekti. Ve başka birini daha. Kay, iki kere bin yıl veya daha uzun süre ya-

şayabilirdi. Birçok iyi Ejderha Bakıcısı bulmak gerekecekti. Ve görüşmeleri yönetmek için genç kız da orada olmayacaktı. Gecenin karanlık saatlerinde, genç kızın aklına bir fikir geldi. İçmek için yıldız çiyinden biraz alsa ne olurdu? Böylece başka Ejderha Bakıcıları bulmak konusunda endişelenmesine gerek kalmazdı. O da ejderha kadar uzun yaşayabilirdi.

Ping'in düşünceleri, yaklaşan birinin sesiyle yarım kaldı. Bir şaman tepeden yukarı, kuleye doğru çıkıyordu. Genç kız, adamın, yıldız çiyine ulaşmak için gökyüzüne doğru yükselen kuleye nasıl çıkacağını görmek istedi. Bir ağacın arkasına saklandı ve şamanın, kulenin altındaki bir kapının kilidini açışını izledi. 'Cennete Dokunuş Kulesi dışarıdan bakıldığında masif taştan yapılmış, yekpare bir yapı gibi görünüyordu ancak aslında içi boştu. Genç kız, şamanın ne yaptığını daha iyi görebilmek için sürünerek kuleye biraz daha yaklaştı. Kulenin içinde yukarı uzanan bir merdiven ya da basamaklar görmeyi bekliyordu ancak ikisi de yoktu. Bambudan yapılmış bir boru yukarıya doğru gözden kayboluyordu. Borunun ucunda, bronz bir küp vardı. Ping, kendi kendine gülümsedi. Şamanın her gün bu kuleye çıktığını ve üzerindeki heykele tırmanıp yeşim taşından yapılmış olan tabağı boşalttığını düşünmekle ne kadar da aptallık etmişti. Bambu boru kule boyunca yukarı çıkıyor, heykelin ortasından geçiyor ve tabağın dibindeki bir delikte son buluyor olmalıydı. Yıldızlardan akan çiy tabakta toplanıyor ve bambu borudan aşağıdaki bronz küpe akıyordu. Şamanın tüm yapması gereken, her sabah küpü oradan almak ve yerine yeni bir boş küp koymaktı. Genç kız, şamanın

tepeden geri inişini ve değerli çiyi taşıyışını izledi. Kuleyi inşa eden kişiler, genç kızdan çok daha zekiydiler.

Ping, Gizli Ahenk Bahçesi'nde o kadar çok oyalandı ki Prenses Yangşin'le olan dersine geç kaldı. Koşarak Hışırtilı Bambu Çardağı'na gidip özürlerini sıralamaya başladı.

Prenses, Ping'i yüzünde bir gülümsemeyle karşıladı. Genç kız, Prenses'in öğrettiği iki yeni karakteri çalışmayı bitirdikten sonra birkaç gündür düşündüğü bir soruyu sormaya cesaret etti.

"Majesteleri, bir istekte bulunabilir miyim?"

Prenses, başıyla zarifçe onay verdi.

"Mümkün olduğu kadar kısa sürede okuyabilmek istiyorum," dedi Ping. "Daha fazla karakter öğrenmek istiyorum, belki günde iki yerine altı tane olabilir."

Prenses cevap vermeye fırsat bulamadan Ping devam etti. "Bunun bana her gün daha fazla zaman ayırmak zorunda kalacağın anlamına geldiğini biliyorum ama sonuçta toplam süreç kısalmış olacak."

"Eğer günde altı karakter öğrenebileceğini düşünüyorsan," diye cevapladı Prenses Yangşin, "ben öğretmekten memnun olurum. Bir uğraşım olduğu için mutluyum."

Yağmur yağmaya başladı. Ping, Prenses'in dersi sona erdireceğini düşündü oysa Prenses onun yerine Leydi An'ı, kalın dolgulu palto ve verniklenmiş ipekten yapılmış bir şemsiye alması için yolladı. Ders devam etti. Yağmur durdu ve dersler sona erdikten sonra da Ping, muhteşem bir gökkuşağı kıvrımı altında Prenses'le birlikte oturmaya devam etti.

"İmparator zayıf görünüyor," demeye cesaret etti Ping. "Keşke hakkınızda endişelendiği kadar kendisi için de en-

dişeleniyor olsaydı. İmparator'un hareketlerini sorgulamak benim haddime değil ancak bazen düşünüyorum da, uzun ömür sahibi olmakla ilgili bu kaygıları biraz ..." Ping doğru kelimeyi bulmaya çalıştı.

"Sağlıksız?"

"Evet."

"Kardeşimin sorumlulukları on altı yaşındaki bir genç için ağır. İmparatorluğu iyi bir şekilde yönetmekten başka bir şey istemiyor. Babamız yaşlandıkça, şahsi zenginliği ve rahatı konusunu çok fazla düşünür olmuştur. İmparatorluğun yönetilmesi işini danışmanlarına bırakmıştı. Bazıları bu güçten kendileri adına faydalandılar. Liyu Çör, uzun bir hükümdarlık döneminin imparatorluk için çok faydalı olacağını düşünüyor."

Leydi An, üzerinde çay demliği ve bardaklar olan bir tepsi getirdi.

"İmparator'u eleştirmek istememiştin," dedi Ping Leydi An bardaklara çay koyarken.

Prences gülümsedi. "Onun için her şeyin en iyisini kalpten istediğini biliyorum Ping. Burada olmaktan mutluyum. O da senin arkadaşlığından hoşlanıyor."

Ping'in yüzü kızardı ve Leydi An yanlarından ayrılan kadar bekledi. "Bunu size kendisi mi söyledi?"

Prences çayından bir yudum aldı.

"Ben daha evlenmeden önce bile o, imparator olmak için büyütülüyordu. Birlikte olacak çok fazla fırsatımız olmadı. Ben Yan'a gittiğimde, o çok yalnız kaldı. Bana seninle olan dostluğu hakkında yazdı ve birlikte olmaktan keyif aldığı başka birini bulduğu için çok mutlu oldum."

“O kadar uzakta yaşamak sizin için zor olmalı.”

Prenses Yangşin’in gülümsemesi tıpkı don yemiş bir çiçek gibi soldu.

“Yan Dükü ile evlendiğim zaman sadece bir çocuktum Ping, senin şu an olduğundan pek de büyük değildim. Ayrıca senin şu an dünya hakkında sahip olduğun tecrübeye de sahip değildim. O kadar yalnızdım ki öleceğimi düşünmüştüm.”

Ping ne diyeceğini bilemedi. Prenses’e bu kadar mutsuz olduğu zamanları hatırlatmamış olmayı tercih ederdi.

“Dük beni reddetti. Beni geri yolladı. Bu İmparatorluk için bir yüz karası ancak benim umurumda bile değil.” Genç kadın gülümsedi. “Bu, burada kardeşimle olabileceğim anlamına geliyor.”

O akşam İmparator, Ferah Kokular Salonu’na geldiğinde oturdu ve tatsız tuzsuz yemeğini bir kenara itti.

“Soğukta ve yağmur altında oturmamalısın, Yangşin,” dedi kız kardeşine.

Ping, Prenses’e kaçamak bir bakış attı. Hiçbir şey İmparator’un dikkatinden kaçmıyordu.

“Ping’in dersleri son bulmalı,” dedi İmparator.

Ping’in kalbi burkuldu. Okuma dersleri olmadan, uzun kış günlerini nasıl geçirecekti?

“Dersleri durdurmamız gerektiğini düşünmüyorum,” dedi Prenses. “Derslere ilkbahara kadar benim odamda devam edemez miyiz?”

İmparator, genç kadının bulduğu çözümden memnun görünmüyordu ancak Prenses Yangşin uzanıp genç adamın eline dokundu. “Lütfen.”

“Pekâlâ, dersler devam edebilir... Şimdilik.”

Ping, Prenses’e gülümsemesiyle teşekkür etti ancak İmparator’un keyifsiz hali yemek boyunca devam etti.

Herkes gittikten sonra, Ping kalıp Düşük Pantolon’a, Kay’ın yarattığı dağınıklığı temizlemede yardım etti.

“İmparator’a uzun süredir mi hizmet ediyorsun?” diye sordu genç kız.

“Tüm hayatım boyunca ettim, hanımefendi,” diye cevapladı Ejderha Refakatçisi.

“Prenses ne zamandır burada?”

“Aylardır.”

“Dük onu gerçekten geri mi yolladı?” Ping adamın bu kadar güzel bir eşi gerçekten reddetmiş olduğuna inanmıyordu.

Düşük Pantolon kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakındı. “Prenses, Yan’da çok yalnızdı. Bu sebeple Dük, annesinin yani İmparatoriçe’nin onu senede iki kez ziyaret etmesine izin verdi. Ancak bu ziyaretlerden birinde Prenses...” Ejderha Refakatçisi sesini daha da alçalttı. “İmparatoriçe’nin kıdemli imparatorluk muhafızıyla bir bağ oluşturdu. Kocasını öğrenince çok öfkelenildi. Anında muhafızın başını vurdurdu. Dük daha sonra Prenses’i... tıpkı... bir top kalitesiz ipek kumaş gibi geri gönderdi. O da yaşamak için buraya, Ming Yang Köşkü’ne geldi.”

Hizmetçiler, ziyafetten arda kalan bulaşıkları toplamak için salona geldiler ve Düşük Pantolon bu kadar çok şey anlattığı için pişman olmuş gibi görünerek aceleyle uzaklaştı.

Ertesi gün, Ping ilk kez Prensese'in özel odasına girdi. Ming Yang tepesinin kuzey yamacında, yılan gibi kıvrımlı Sarı Nehir'e yukarıdan bakan bir konumdaydılar. Tüm duvarlar ipek resimler ve süslemelerle doluydu. Yerdeki her bir nokta, bambudan yapılma hasır örgüler ve dokuma halılarla kaplanmıştı. Odanın dört bir yanına dağılmış, üzerleri işlemeli, büyük minderler vardı. Liyu Çör, Prensese'in o kadar narin olduğunu düşünüyor gibiydi ki sanki genç kadının teni sert bir zemine değecek olursa canı yanacaktı. Oda aynı zamanda çok sıcaktı. Odanın ortasında, içinde akkor halinde kömürler bulunan, ayaklı, bronz bir tabak vardı. Tüm pencerelerin kepenkleri sımsıkı kapatılmıştı. Orkide kokulu bir yağla yanan lambalar, odaya yumuşak bir aydınlık veriyordu. Prensese'in üzerinde incilerle süslenmiş, koyu mavi renkli bir malzemeden yapılmış bir örtü vardı. Prensese'in özel odasında hiç kimse fısıltıdan yüksek bir sesle konuşmazdı. Ping daha önce böyle bir konfora hiç şahit olmamıştı ancak aynı zamanda biraz da bunaltıcı bir ortamdı sanki. Boğarak öldüren bir kucaklama gibi.

"Kardeşim benim bir kamelya çiçeği kadar narin olduğumu düşünüyor," dedi Prensese gülümseyerek.

"Sayın İmparator Majesteleri sizi çok seviyor," dedi Ping. "Sağlığınız konusunda biraz endişeleniyor."

Prensese'in gülümsemesi soldu. "Benim yıllarca Çin Seddi'nin gölgesinde, gecelerin yaz mevsiminde bile soğuk

olduğu, kış aylarında ise yağın karın kapılarının önünde birikip açılmalarına engel olması yüzünden üç ay binalardan dışarı çıkmanın bile imkânsızlaştığı bir yerde yaşadığımı unutuyor.”

Genç kadın bir süreliğine sessiz kaldı ve sonra bir parça ipek üzerine yeni bir karakter yazdı.

“*Soğuk*” dedi genç kadın. “Yedi çizgi.”

Dersleri artık açık havada yapamadıkları için Ping çalışacağı karakterleri dana derisi üzerine yazmak zorundaydı. Yazı konusunda ilerlemişti. Artık fırçasına doğru miktarda mürekkep alıyor ve fırçayı parmakları arasında hafifçe ve dengeli tutuyordu. Kendine güvenerek, ufak bilek hamleleriyle yazdı karakteri. Çizdiği karakterler genç bir çocuğun elinden çıkmış gibiydi ancak ilk zamanlara göre çok gelişmişlerdi. Artık çizdiklerinden başlangıçtakiler kadar utanmıyordu. Çok karmaşık karakterlerin bile bazılarını öğrenmişti; *mavi*, *yemek çubuğu* veya *yazmak* gibi. On ve altı çizgiden oluşan *ejderha* karakterini bile öğrenmişti ve hatırlamakta hiç zorluk çekmiyordu.

Ping öğrendiği tüm karakterleri bir başka dana derisi üzerine kopyaladı. Çizdiği her karakterin yanına, ne anlama geldiklerini hatırlamak için ufak birer tane de resim çizdi. Genç kız, bu dana derisini yanında taşımayı düşünüyordu, böylece her istediği zaman karakterleri gözden geçirebilecekti.

Prenses dersten sonra Ping’i çay içmek için biraz daha orada kalmaya davet etti.

“Kitap okumayı denemek istiyorum,” dedi Ping Prenses’e, çaylarını yudumlayıp ballı kek yerken.

“Otuz sekiz karakter kitap okumak için pek de yeterli değil Ping,” diye cevapladı Prensese nazikçe.

“Denemek istiyorum.”

“Hayal kırıklığına uğrayacaksın.”

Prensese Yangşin, bir kitap getirmesi için Leydi An’ı kütüphaneye yolladı. Leydi geri döndüğünde, Prensese kitabın bağlarını açtı ve onu masaya serdi. Ping bunun ejderha bakımıyla ilgili bir kitap olmasını umuyordu. İlk sütundaki karakterlere baktı. Genç kız sadece bir tanesini okuyabiliyordu. Diğer sütunlarda da durum aynıydı. Herhangi bir sütunda Ping’in anlayabildiği en fazla iki karakter vardı. Prensese, bölümü yüksek sesle okudu. Yazı rakamların anlamlarıyla ilgiliydi. Ejderhalarla hiçbir ilgisi yoktu.

“Bir sayısı evren içindir, bütün halde ve bölünemez. İki, *yin ve yang* olarak bilinen güçler için. Eşit ve karşıt, evreni bir arada tutarlar. Üç, mükemmel bir fazilet ve bilgelikle ülkeyi yöneten üç bilge imparator içindir. Beş sayısı, beş element içindir; toprak, su, ateş, metal ve tahta. Cennetin altındaki on binlerce şeyin hepsi bu elementlerden yapılmıştır. Toprak suya üstün gelir, su ateşe, ateş metale, metal tahtaya ve tahta toprağa. Bu sayede evren sürekli değişmektedir.”

Kelimelerin teker teker anlamlarını bilmek bir şeydi ama cümlelerin içinde yan yana dizildiklerinde ne anlama geldiklerini anlamak bambaşka bir şey. Hıvar halının kıvrımları arasında belirlediği sırada, Ping bu paragrafın ne anlama geldiğini çözmeye çalışıyordu. Fare, odanın bir ucundan diğerine hızla koşuşturdu. Ping farenin kendisini görmeye neden şimdi geldiğini merak ederek gülümsedi. Ancak farenin acelesi Ping’e gitmek için değildi. Ping, fa-

renin ağzında bambu bir şerit taşıdığını ve Prensese doğru gittiğini fark etti. Fare Prensese'in ayaklarının dibine oturdu ve bambu şeridi kadının saten terliklerinin üzerine bıraktı. Prensese'in odasındaki huzurlu sessizlik bir anda çığlık sesiyle bozuldu. Tüm hizmetçiler, parmaklarıyla Hıvar'ı işaret ediyor ve dehşet içinde çığlık atıyorlardı. Prensese Yangşin ayağa fırladı ve bir masanın üzerine sıçradı. Ping, Prensese'in bu kadar hızlı hareket edebileceğini asla tahmin edemezdi. Hizmetçilerden biri, bir süpürge kaptı ve onunla Hıvar'a vurmaya çalıştı.

“Durun!” diye bağırdı Ping. “Onu rahat bırakın.”

Genç kız, yastıkların üzerinden emekledi ve fareyi yerdenden aldı. Hizmetçinin vurduğu süpürge darbesini sırtında hissetti.

Bir vazo düştü. İleri geri koşuşturan insanlar yüzünden çay demliği devrildi.

“Majesteleri,” dedi Ping. “Hıvar kimseyi incitmez. O çok iyi huylu bir faredir.”

Prensese tiksinti dolu bir ifadeyle fareye bakıyordu.

“Fareler çok pis yaratıklardır,” diye bağırdı hizmetçilerden biri.

Ping, hizmetçilerden birinin ilk kez fısıltıdan yüksek bir sesle konuştuğunu duyuyordu.

“Hayır, o temizdir, çok temiz. Yemek bulmak için çöplerin içinde aranmasına gerek yok.”

Sakin kalan tek kişi Leydi An'dı. Kendinden geçmiş hizmetçileri sakinleştirmeye çalıştı. Hıvar birden Ping'in ellerinden sıyrıldı ve odada yeni bir panik dalgası yaratarak hızla odadan dışarı kaçtı. Prensese hâlâ bir masanın üze-

rine tünemişti ve çevresini de hizmetçiler sarmıştı. Leydi An, Prenses Yangşin'i masadan inmeye ikna etti ve tir tir titreyen kadını yatak odasına götürdü.

Ping, odanın kapısına kadar onları takip etti. "Hıvar sizi üzmemek istemedi," diye açıkladı genç kız. "O asla, hiç kimseyi incitmez."

"Prenses'in farelere karşı özel bir korkusu var," dedi Leydi An.

"Neden?"

Leydi An cevap vermeden perdeyi çekti.

O akşam ziyafetinde, İmparator pek konuşkan bir havada değildi. Genç adamın solundaki, Prenses'in yeri boş bırakılmıştı. Ping, İmparator'un sağında kendisi için ayrılan özel bir yeri olan Kay'ın yanına oturdu. Ejderhanın, ikisinin arasında sürekli oynayıp durması ve Ping'den başka hiç kimsenin anlamadığı yorumlarda bulunması, genç kızın Liyu Çör'le sohbet etmesini zorlaştırmıştı.

Ejderha Aşçısı, Kay'a çeşit çeşit kızartılmış ve haşlanmış kuşlar getirdi.

"Kuşçuklar!" dedi Kay sevinerek.

Ejderha kuşların hepsini yedi ve yemeğine çeşit çeşit böceklerle ve altı tane sülün yumurtasıyla devam etti. Kay'ın yemek yeme biçimi felaketti. Yiyeceklerini Danze gibi zarıfçe pençeleriyle tutmuyor tıpkı aç bir köpek gibi üstlerine atlayıp midesine indiriyordu. Ejderha bir ayağını Ping'in keklik çorbası kâsesine soktu. Tadını beğenmediği her şeyi tükürüyordu. Ping bu kötü davranışları yüzünden Kay'ı azarladı ancak Ejderha Refakatçisi sabırla dökülen

yemekleri sildi, yere atılmış kemikleri topladı ve ejderhanın pençelerini temizledi. Kay, Ping'i dikkate almadı.

En sonunda ejderha yemeğini bitirdi ve bir öğleden sonra eğlencesi bulmak için ayağa fırladı. Bunun anlamı genelde danışmanlar ve hizmetçilerle uğraşmaktı. Kay'ın en sevdiği oyunlardan biri masalara tırmanmak, orada dikilmek ve sonra yerdeki minder öbeklerinin arasına bahlıkla atlamaktı.

Artık aralarında gürültücü bir ejderha yoktu ve böylece Ping, Liyu Çör'e kayıp Prenses'i sorabildi.

"O çok tükenmiş bir halde," diye cevapladı İmparator. "Prenses'in üzülmesine tolerans göstermeyeceğim. Muhafızlarım fareni yakaladılar. O hayvan kilitli tutulmalı."

Ping'in, servis edilen ayı pençesi çorbası için pek iştahı kalmamıştı. İmparator, önündeki dilim şeftaliden ufak bir ısırık aldı.

"Neden Prenses Yangşin farelerden bu kadar nefret ediyor?" diye sordu Ping.

"Bu seni hiç ilgilendirmez!" diye genç kızı tersledi İmparator.

İkisi de kâselerindeki yenmemiş yemekleri elleriyle ittiler.

Elleri kucağında birleşmiş olan Ping, "Özür dilerim, Sayın İmparator Majesteleri," dedi üzgünce.

İmparator'un acımasız tavrı yumuşadı.

"Kız kardeşimin mutsuz bir hayatı oldu. Sanıyorum dedikoduları çoktan duymuşsundur," dedi genç adam. "Muhafızların komutanına nasıl âşık olduğunu?"

Ping başıyla onayladı. "Yan Dükü, onu öldürttü."

“Hikâyenin sonu değildi o,” diye açıkladı Liyu Çör. “Ek bir ceza olarak komutanın vücudu şehir duvarına asıldı. Yan Dükü, fareler adamın vücudunu yavaş yavaş yiyip bitirirken her gün olanları izlemeye zorladı kız kardeşimi.”

Ping’in iştahı tamamen kaçtı. “Bilmiyordum.”

“Aslında Hıvar’ı öldürtmeyi tercih ederdim ama Uzun Ömür Meclisi fare üzerinde daha çok çalışma yapmak isteyebilir. Ancak tekrar kaçarsa hizmetçilere yerlere zehir bırakmalarını emredeceğim.”

Ping başıyla sessizce kabullendi. “Siz nasıl isterseniz Sayın İmparator Majesteleri.”

Ping, Hıvar’ın zehirleri yemeyecek kadar akıllı olduğunu biliyordu ancak farenin Prenses’i üzmemiş olmasını tercih ederdi.

Odanın diğer tarafından gelen acı bir çığlık sessizliği bozdu. Bu çığlığın sorumlusunun kim olduğunu anında anladı Ping. Kay yine bir çeşit haylazlık peşindeydi. Genç kız, ne olduğuna bakmak için odanın diğer tarafına gitti.

Ejderha Refakatçisi ve birçok hizmetçi, en az Ping kadar uzun, boyalı kilden bir vazoun etrafında toplanmışlardı. Vazoun kıvrımlı kenarları şişkindi ve ağzına doğru daralıp koni şeklini alıyordu. Vazo, üzeri bulut ve garip hayvan desenleriyle süslenmiş, zarif bir süs eşyasıydı.

Genç kız tanıdık ancak boğuk bir viyaklama sesi duyabiliyordu. Ses, vazoun içinden geliyordu. Kay, bir pencere eşiği üzerinden vazoya atlamayı denemişti. Ancak bunun yerine vazoun içine düşmüştü. Hizmetçiler hep bir ağızdan konuşuyorlardı ve genç kadına vazoun en az yüz yıllık olduğunu, üzerindeki desenlerin ünlü bir ressam tarafından

altın boya ve bir önceki imparatorun kanıyla çizildiğini anlatıyorlardı. Binlerce *jìn* değerindeydi.

“Sıkıştı!” diye inildedi Kay.

“Evet, sıkıştığını biliyorum,” dedi Ping sabırsızca. “Sen aptal bir ejderhasın.”

Ping hizmetçilere, vazoyu yavaşça bir kenarı üzerine yatırmalarını emretti.

“Zao Zheng, vazoya uzan ve ejderhayı dışarı çek.”

Ejderha Refakatçisi, kendine söyleneni yaptı.

Kay, pençelerinden dışarı doğru çekilirken acı içinde, tiz bir sesle bağırdı.

“Ah!” diye inledi ejderha. “Düşük Pantolon, Kay’ın burnunu acıttı.”

Ejderha Refakatçisi elinden geldiği kadar kuvvetlice dışarı çekti ejderhayı ancak Kay’ın başı vazodan çıkmasına rağmen omuzları sıkışıp kaldı.

“Oraya girebildin,” dedi Ping. “Dışarı da çıkabilmen lazım!”

Genç kız, yağ getirmesi için Ejderha Refakatçisi’ni mutfağa yolladı.

“Ters dön, Kay,” dedi Ping. “Belki seni geri geri çekip çıkarabiliriz.”

“Kuyruk çekmek yok,” dedi vazoun içindeki üzgün bir ses.

Genç kız dışındaki herkes sanki birisi oyuncak bir düdükle çıkarabileceği en tiz sesi çıkarıyormuş gibi çok cırtlak bir bağırtı duydu.

“Peki, o zaman orada kal!” dedi Ping sinirli bir şekilde.

Bir anlık sessizlikten sonra, vazonun içinde kıvrılarak dönen ve sefil bir halde sızlanan ejderhanın sesini duydu Ping.

Ejderha Refakatçisi, elinde bir yağ kavanozu ile mutaktan döndü.

“Onu vazonun içine dök,” dedi Ping. “Bu onu kayganlaştıracaktır.”

“Dur Düşük Pantolon!” dedi Kay, Ejderha Refakatçisi vazonun içine yağı dökerken.

Ping ejderhayı kuyruğundan yakaladı ve çekebildiği kadar kuvvetlice çekti ancak ejderha hâlâ sıkışmış durumdaydı.

Hizmetçiler birden yere kapandılar, tüm bu karmaşanın ne olduğunu görmek için İmparator gelmişti.

“Vazoyu kırın,” dedi genç adam.

“Ama Sayın İmparator Majesteleri...” diye başladı Ping. Genç kızı susturmak için elini kaldırdı Liyu Çör.

“Dediğimi yapın,” diye emretti.

Muhafızlardan biri, bir balta kaptı ve vazoya vurabileceği kadar sert vurdu. Vazo parçalara ayrıldı ve başının üzerinde bir vazo parçası duran, yağlar içindeki ejderha ortaya çıktı.

“Kırık,” dedi Kay.

Ertesi gün, okuma dersleri için Ping, Prenses’in odasına gittiğinde hizmetçi kadınlar içeri girmesine izin vermediler.

“Prenses iyi değil,” dediler.

Genç kadın, İmparator’u okuma derslerine devam etmesi için ikna etmek üzere Dung Fang Sıvor’a durumu açıklamaya çalıştı. Büyücü başarılı oldu. Ping’e okuma

yazma öğretme görevini imparatorluk danışmanları üstlendi. Prenses olmadan, bu çok hoş bir tecrübe sayılmazdı. Genç kadın, Ping'e son derece sabırlı davranıyor, her karakteri tekrar tekrar gösteriyor, her bir parçasının anlamını açıklıyor ve genç kızın daha kolay hatırlamasını sağlayacak hikâyeler anlatıyordu. Ancak Ping ve Prenses, kitaplar ve karakterler dışında başka konulardan da konuşuyorlardı. Prenses Yangşin kendi çocukluğundan ve doğduğu andan beri İmparator'la olan bağından bahsediyordu. Liyu Çör'ün çocukluğunu ve kız kardeşine olan bağlılığını dinlemek, Ping'in hoşuna gidiyordu. Çay içtikleri bir sırada, Leydi An genç kıza saçını düzgünce örmeyi öğretmişti. Dersler tüm öğleden sonra boyunca sürüyordu.

Şimdiyse her sabah bir danışman geliyor ve genç kızın dana derisi üzerine Ping'in öğreneceği yeni karakteri çiziyordu. Her gün farklı bir danışman geliyordu. Gelen danışman, Ping'e her bir karakterin anlamını anlatıyordu. Ping, gelen danışmana karakterleri ezberden sayıyordu ve danışman gidiyordu. Ping, karakterleri kendi kendine, eğer hava yağmurlu değilse bahçede, yağmurluysa odasında çalışıyordu. Öğleden sonra, danışman, genç kadını test etmek için geri geliyordu. Karakterler düzgünce çizilmemişse, düzgün çizilebilen kadar genç kıza tekrar tekrar çizdiriyordu.

Artık karakterleri oluşturan parçaların anlamlarını anladığı için günde altı yeni karakter öğrenmek Ping'in çok zamanını almıyordu. Danışmanları günde on ve iki yeni karakter öğretmeleri konusunda ikna etmesine ve o zamana kadar öğrendiklerini her gün tekrar çalışmasına rağmen tüm bunlar Ping'in sadece birkaç saatini alıyordu.

Genç kız, süs havuzlarında yüzerken Kay'a da göz kulak oluyordu. Ayrıca Kay'a çiçekleri ezip çiğnememeyi öğretmeye çalışıyordu. Görevliler, ejderhanın neredeyse bütün ihtiyaçlarıyla ilgileniyorlardı. Neredeyse zamanın tümünde Uzun Ömür Meclisi ile meşgul olmasına ve Ping'le konuşacak vakit bulamamasına rağmen İmparator'un bile Kay'la birlikte geçirecek zamanı hep oluyordu.

Ping, Prenses'le vakit geçirmeyi özlüyordu. Her bir ağacın ve her bir kayanın yerini öğrenene kadar bahçedeki tüm yolları defalarca gezdi. Ördeklerin kışı geçirmek için ok başı düzeninde daha ılıman yerlere uçup gitmelerini izledi. Genç kız, kendini Huangling'deki kadar yalnız hissediyordu.

Ping, Hıvar'ı ziyaret etmeye gitti. Farenin kafesinin sadece tek bir mandalı vardı ve Hıvar'ın çevik pençeleriyle bu mandalı açıp her akşam gezintiye çıktığına inandırmaya çalıştı kendini genç kız. Farenin bu kadar uzun bir zaman boyunca hapsedilmiş olması yüzünden kendini çok kötü hissetti. Kutsanmışlar Adası'nda kalsaydı Hıvar için daha iyi olurdu..

“Bu haksızlık Hıvar,” dedi genç kız fareye. “Kay, tüm kötü davranışlara rağmen paçayı kurtarabiliyor ve hiç kimse bunu umursamıyor. Seninse sadece nefes alman bile başını derde sokmana yetiyor.”

Kafeslere geri dönmek Ping'in hiç hoşuna gitmedi. Hapsedildiği zamanların tekrar hatırlatılmasını istemiyordu genç kız. Maymunlar ve kara kedi artık orada değildi. Kaplan Ormanı'nda gezinmeleri için serbest bırakılmışlardı. Genç kız, bir gün kendisinin de o ormanda gezmek için bir şans olmasını umut etti.

• bölüm on beş •

CENNETİN ÖFKESİ

“Kay!” diye seslendi kız, kalbi korkuya kapılmıştı.

“Neredesin?”

Ping uyuyamıyordu. Dolu taneleri çatıyı dövüyordu. Ölüm-süzler, köşke bir sürü kaya fırlatıyor gibi bir sestti bu. Öfkeli bir rüzgâr, pencerenin kepenklerini salladı ve genç kızın odasının çatısındaki kiremitleri uçurdu. Kay, genç kızın yanına kıvrılmıştı. Ejderhanın yatağı, altındaki sıcak kö-mürlerle ısıtılan, tuğla bir platform üzerine serilmiş iri kuş tüylerinden oluşan bir döşekti. Ping ve Kay, genç kızın saman döşegi üzerine sıkışıp yattıkları için bu yatak çoğu gece boştu. Genç kız, daha fazla boş yer olduğu için ejder-hayla birlikte büyük yatakta yatmalarını önermişti ancak Düşük Pantolon bunu duymazdan gelmişti. Yatak yalnızca imparatorluk ejderhası içindi. Ping bu konuyu İmparator’a

da açabilirdi ancak genç adam o kadar meşguldü ki, onu bu kadar önemsiz bir şey için rahatsız etmek istemedi.

Çatı kirişleri arasında fısıldayan ve ısıklı çalan rüzgâr sesi, küçük ejderhayı korkuttu. Kay, bir saatten fazla bir süre kıvranıp sızlandı. Ping, Kay sonunda düğüm gibi kıvrılmış, yatağın dörtte üçünü kaplar ve hafif hafif horlar bir halde uyuyana kadar ona hikâyeler anlattı. Bir anlık bir ışık odayı aydınlattı. Yarım dakika kadar sonra, derin bir gümbürtü duyuldu. Daha sonra gece tekrar bir karganın kanadı gibi karanlığa büründü. Genç kız bir hışırtı sesi duyabiliyordu. Bu, yatağın bir bölümündeki samanları kendi faresel amaçlarına uygun şekilde ayarlayan Hıvar'ın sesiydi.

Fırtınalar Ping'i, daha önce hiç uykusuz bırakmamıştı. Genç kız, ejderhalar ve onların bakıcılarıyla ilgili kitapları düşünüyordu.

“O kitaplar sadece Uzun Ömür Meclisi üyeleri tarafından okunmak içindir,” demişti Dung Fang Sıvor, Ping kitaplara göz atmak istediğinde. Her ne kadar, henüz o kitapları okuyacak kadar çok karakter öğrenmemiş olsa da, adamın bu inatçılığı genç kızın canını sıkıyordu. Ejderhalar ve onların bakıcıları hakkında kitaplar varsa Ejderha Bakıcısı neden onları okumamalıydı?

Ping yan yattı, daha sonra ise sırtüstü. Ancak bir türlü rahatlayamıyordu. Ayağa kalktı ve neredeyse tamamı Kay'ın tarafında duran battaniyeyi düzeltti. Genç kız, başını ayak tarafına koyup ayaklarını Kay'ın burnuna doğru uzatarak yatmayı bile denedi. Saatlerdir yataktaydı ancak kendi henüz uyumaya yakın bile hissetmiyordu. Midesi guruldadı.

Genç kız, akşam yemeğinde kendini aç hissetmemiştir ve en sevdiği yemeğe (zencefil soslu yeşil kaz) bile dokunmamıştır.

“Ama şimdi de açım,” diye fısıldadı Hıvar’a. “Bakalım mutfaklarda yiyecek bir şeyler bulabilecek miyiz?”

O kadar karanlıktı ki Ping kapıya kadar el yordamıyla yolunu bulmak zorunda kaldı. Hâlâ horlayan Kay’ı kontrol etti ve sonra koridora çıktı. İçlerinde kandil yağı bulunan ufak hasır sepetler, yere aralıklı olarak yerleştirilmişti. Gece yarısını geçeli en az iki saat oluyordu. Lambaların çoğunun ya yağı bitmişti ya da rüzgârın kuvvetli esintisi tarafından söndürülmüşlerdi. Sadece birkaç lamba hâlâ yanıyordu.

Koridorlar ve salonlar tüyler ürpertici bir şekilde bomboştu. Genç kız, kepenklere rağmen dışarıda, saçakların altında duran ve başlıklarından yağmur damlaları süzülen acınası haldeki bir veya iki muhafızı görebiliyordu ancak içeride kimse uyanık değildi. Bu özgürlük Hıvar’ın hoşuna gidiyordu. Fare, duvardaki süslerin arkasında ve döşeme tahtalarındaki deliklerin altında neler olduğunu araştırmak için ok gibi sağa sola koşuşturuyordu. Farenin bu hali, Ping’e, Huangling’i birlikte keşfe çıktıkları zamanları hatırlattı. Bu hatıra genç kızı gülümsetti ancak bu çok garipti çünkü Ping o zamanlar aç ve kötü davranılan köle bir kızdı.

Genç kız mutfığa gitmeye niyetlenmiş olmasına rağmen ayaklarının onu götürdüğü yer orası değildi. Köşk, Huangling’deki saray gibi tamamen simetrik bir bina değildi. Üzerinde bulunduğu tepenin kıvrımlarına uyacak şekilde inşa edilmişti. Yapı, kıvrılmış halde bayır üzerinde uzanıyor ve sonra aniden dimdik bir yokuşa dönüşüyordu. Koridorlar beklenmedik anlarda yön değiştiriyor ve birden,

bazen yukarı bazen aşağı giden merdivenlere dönüşüyorlardı. Bazı odalar tamamen yapıdan bağımsızdı ve ana binayla bağlantılarını, tepe boyunca yukarı aşağı zikzak çizen, sonradan eklenmiş geçit yolları sağlıyordu.

Ping kendini, Uzun Ömür Meclisi'nin iksirler ve ilaçlar üzerinde çalıştığı Huzurlu İnziva Salonu'na giden yol üzerinde buldu. Genç kız, bu meclisin garip üyelerini sadece akşam ziyafetlerinde görüyordu. Günün geri kalanında (ve genç kızın bildiği kadarıyla gece boyunca da) çalışıyor ve deneyler yapıyorlardı. Genç kız bu salonda hiç bulunmamıştı. Ne zaman salona yaklaşılmaya çalışsa muhafızlar kızın yolunu kesiyorlardı.

Gün boyunca, yürüyüş yolu gizli bahçelerden ve büyük japonbalığı havuzlarından güzel manzaralar sunuyordu. Şimdiyse kepenkler kapalıydı. Geçit yolunda sadece iki lamba yanıyordu. Ping, hasır sepetteki lambalardan birini almak için eğildi ve rüzgâr esintisinin titreyen alevi söndürmemesi için eliyle siper yaptı. Büyük bir gürültüyle kepenklerden biri rüzgârdan açıldı. Genç kızın kalbi, çekiçle dövülen bir metal gibi atıyordu. Açılan pencereden bir yıldırımla aydınlanan ıslak bahçeyi gördü. Doğaüstü ve korkutucu bir görüntüydü. Eğri büğrü kayaların gümüşümsü silüetleri, hayalet gibi görünüyorlardı. Ağlamaklı bir kiraz ağacının dalları, kuvvetli rüzgâr yüzünden yatay bir halde uçuşuyorlardı. Sonrası ise tekrar karanlıktı.

Ping, koridor boyunca devam ederken ayağının altındaki zeminin aşağı doğru meyil aldığını hissetti. Rüzgârın uğultusu bir anlığına kesildi ve genç kız, cilalanmış zemin döşeme üzerinde Hıvar'ın ayaklarının çıkardığı yumuşak

ayak seslerini duydu. Daha sonraysa başka bir ses duydu. Ağır ve sert adımlar. Koridorda iki veya üç muhafız, hantal ve sakarca kızın arkasından geliyorlardı. Bir çarpma sesi geldi. İlk sepet devrilmişti ve içindeki kandil yağı yere döküldü. Fitilin ateşi, dökülen yağ izini hırsla alevlendirdi. Sazdan sepet yanmaya başladı.

“Yangın,” dedi Ping’in zihnindeki ses.

Alevlerin ışığında suçlunun bir sakar muhafız ekibi olmadığını görebiliyordu, suçlu sadece küçük bir ejderhaydı.

Ping geri koştu ve alevleri söndürmeye çalıştı.

“Kay, bütün köşkü yakabilirdin,” diye öfkeyle parladı Ping. “Burada ne yapıyorsun? Uyuyor olmalıydın.”

“Yalnız,” dedi Kay. “Korktu.”

Ejderhanın yeşil gözleri, lambanın ışığında kırpıştı. Günün başka bir saati olsaydı, geçtikleri hafta boyunca muhafızlardan öğrendiği kötü kelimeler dışında bir ilerleme göstermeyen ejderhanın konuşmasındaki gelişme yüzünden mutlu olabilirdi genç kız.

“Pekâlâ ama benimle geleceksen çok ama çok sessiz olmalısın. Anlıyor musun?”

Kay başıyla onayladı. “Sessiz.”

Huzurlu İnziva Salonu’nun dışında muhafız yoktu. Ping, Uzun Ömür Meclisi’nin garip üyelerinin hâlâ içerde çalışıyor olabileceğini yarı bekler halde, salonun kapısını hafifçe araladı ancak içerden ışık gelmiyordu. Genç kız salona girdi. Lambası sadece ufak bir ışık halkası oluşturuyordu. Genç kız, çeşitli kavanozlar ve kâselerle, bir tezgâh üzerinde duran bir havan ve tokmağını gördü. Salonda tatsız bir koku vardı; keskin ve ekşi bir koku, sanki sirke ve idrar

karışımı gibi. Bu tanıdık bir kokuydu ama Ping ne olduğunu anlayamadı. Midesindeki gürültü, acıya dönüştü. Hıvar tezgâhın üzerine sıçradı ve kâselerin içindekileri kokladı.

Kay tiz bir ses çıkardı.

“Şişşt, Kay. Ne dediğimi hatırlıyor musun?”

“Sessiz.”

Ping, lambasını kaldırdı. Bambu kitaplar, tezgâhın üzerindeki bir rafa dizilmişlerdi. Kitaplar düzgünce rulo yapılmış, bir kurdeleyle bağlanmışlardı ve her birinde bir etiket sallanıyordu. Bir tanesi, tezgâhın üzerinde açık duruyordu. Ping, lambayı yaklaştırdı. Genç kız, *uzun* ve *ömür* karakterlerini tanıdı. Diğer kitaplardaki etiketleri de inceleyen genç kız, iki tanesinin üzerinde *ejderha* karakterinin yazılmış olduğunu gördü. Bu kitaplardan bir tanesini açtı. Kızın anlayabileceği birçok karakter mevcuttu; *kalp*, *göz*, *kan*. Ping, cümlelerin anlamını tam olarak anlayamıyordu ancak ejderha parçalarının faydaları ile ilgili bir liste görmek kızın kötü bir hisse kapılmasına neden oldu. Diğer ejderha kitabını da raftan aldı. Düzgünce dizilmiş olan kitaplar büyük bir gürültüyle devrildiler.

“Şişşt,” dedi Kay sertçe. “Sessiz.”

Ping parmağını sütundaki karakterler üzerinde gezdirdi. *Ejderha* karakteri defalarca tekrarlanıyordu. Genç kız hayal kırıklığıyla iç çekti. Karakterlerin birçoğunu biliyor olmasına rağmen hâlâ bir anlam çıkartamıyordu.

Bir ses Ping’i korkuttu. Lambasını kaldırdı. Perdeyle kapatılmış bir geçiş, salonun iç kısmında bulunan daire şeklindeki bir odaya açılıyordu. Rüzgâr kesilmiş, dolu yağışı durmuştu ve dışarda sadece yağmurun pıttırtısı vardı.

Genç kız, sesi tekrar duydu. Perdenin diğer tarafında biri vardı. Ping'in midesindeki ağrı, keskin bir acıya dönüştü. Ancak kızın midesini acıtan açlık değildi. Bu, düşmanlar yakındayken kızın hissettiği korku hissiydi.

Ping, lambanın fitili başparmağı ve işaretparmağı arasında sıkıldı. Artık oda, bir mürekkep hokkasının içi kadar karanlıktı. Genç kız odanın bir köşesine çöktü ve ani bir ses çıkarma ihtimaline karşılık eliyle de Kay'ın ağzını örttü. Perdenin açılırken çıkardığı hisırtıyı ve zemin boyunca çıkan terlik sesleri duydu. Havada tatlı ve bayat şarap kokusu ve kuru bir deriyi kaşıyan tırnakların çıkardığı ses vardı. Parmaklar, el yordamıyla bir şey buldu. Bir kepenk açıldı. Bir an odayı bir yıldırım aydınlattı ve Ping, pencerenin önünde duran adamın başının arkasını gördü. Gök gürültüsü sessizliği bozdu, derin bir gümbürtü ve gümleme. Bir yıldırım daha çaktı. Adam pencereden tükürdü ve Ping'e doğru döndü. Kız nefesini tuttu ancak çıkardığı ses, gök gürültüsü içinde kayboldu. Genç kız, adamın yüzünü sadece bir anlığına görmüştü ancak bu görüntü kızın zihnini yaktı. Adamın yüzünün bir tarafında karanlık bir işaret vardı ve sağ gözü üzerinde de bir göz bandı. Genç kız, bu yüzü nerede olsa tanırdı. Bu ruh çağırıyordu.

Ping, çığlık atmamak için eliyle ağzını kapadı. Gök gürültüsü kesildi ve onun yerini, oyuncak bir düdükten çıkan tiz bir feryat aldı. Genç kız, ejderhanın çenesini bırakmıştı.

"Kötü adam!" diye ciyakladı Kay.

Ping karanlığın içinde ruh çağırının kendisine doğru döndüğünü hissetti. Korku hissi genç kıızı dizlerinin üzerinde durmaya zorladı. Kızın önsezi hissi seyreldi, sanki

sulandırılmış bir çorba gibi. Bu his, ruh çağıran neredeyse kızın yüzüne doğru nefes alana kadar tam gücüne ulaşmadı.

Bir yıldırım, tekrar odayı aydınlattı. Ping kımıldamak istedi ancak yapamadı.

“Beni son kez gördüğünü düşünmüştün, öyle değil mi?” Adam gülümsedi. “Boğulduğunu düşünmüştüm ancak daha sonra köylülerin tutuklanan bir cadı hakkında konuştuklarını duydum. Ayrıca şeytanımsı bir fare hakkında da dedikodular vardı. Sen olduğunu anlamıştım.” Adamın elleri Kay’a uzandı. “O ejderha yavrusu benim.” Adamın uzun, kara tırnaklarının uçları, küçük ejderhanın pullarında gıcırdadı.

Hıvar adama doğru atladı. Oda tekrar karanlığa gömüldü. Ruh çağıran acı içinde haykırdı. Ping’in bacakları sonunda kıza itaat etti. Ruh çağıran bir nefes daha almaya vakit bulamadan, Kay’ı kucaklamış olan Ping kapıdan dışarı çıktı. Koridor boyunca koştu. Hiç lamba yoktu ancak bu bir fark yaratmadı. Genç kızın ayakları önceki adımlarını, sanki koridoru on ve iki tane meşale aydınlatıyormuş kadar kendinden emin bir şekilde takip etti.

“Muhafızlar!” diye bağırdı kız. “Çabuk, içeri izinsiz giren biri var.”

Hiçbir muhafız gelmedi. Kay, kızın kollarında ilginç bir şekilde sessizdi. Yavru dehşete kapılmıştı. Ping, ne yapması gerektiğini düşünerek yağın yağmurun altında durdu. Kay’ı güvende olacağı bir yere götürmeliydi ancak köşk artık emniyetli görünmüyordu. Kay birden hayata döndü ve kuvvetli pençeleriyle kendini itti. Ping onu tutamadı. Ejderha aşağı atlayıp karanlığa doğru koştu. Yıldırımlar artık iyice sıklaşmıştı ve bahçe karanlık olduğundan yıldı-

rımların ışığıyla daha fazla aydınlanıyordu. Gök gürültüsü aralıksız bir gümbürtüye dönüşmüştü. Kızın arkasında kalan Huzurlu İnziva Salonu, tepenin yamacında, belli belirsiz bir karanlık içinde, saldırmaya hazır çömelmiş bir hayvan gibi görünüyordu. Bahçe daha güvenli görünüyordu. Bu sefer önsezileri kızı yanıltmamıştı. Genç kız göremiyor olmasına rağmen Kay'ın tepeden yukarı doğru Gizli Ahenk Bahçesi'ne koştuğunu biliyordu. Onu takip etti.

Ping, kuvvetli rüzgârda deliler gibi çalan Cennete Doku-nuş Kulesi'nin çanlarının sesini duyabiliyordu. Kay, sonunda kulenin ayaklarının dibinde durdu. Muhteşem bir ışık oku gökyüzünde zikzak çizdi ve bir kıvılcım yağmuru yaratarak altın heykelin yukarı doğru uzanan parmaklarından birini vurdu. Aynı anda sanki Cennet ikiye ayrılmış gibi kulakları sağır eden bir gümbürtü duyuldu. Kulenin üst kısmı alevler içinde kaldı. Ölümsüz heykeli yangın alevlerinin ışığında aydınlandı ve daha sonra bir tarafa doğru yattı. Kule uçtan uca devrildi. Ping, kuleye giden köprünün tam ortasıdaydı. Heykel düşüp köprüye çarptığında, Ping köprünün ayaklarının altında salladığını hissetti. Köşe taşlarından biri köprünün etrafındaki göle düştü ve sular sıçradı.

"Kay!" diye seslendi kız, kalbi korkuya kapılmıştı. "Neredesin?"

Yıldırımlar, gökyüzünde kalp atışı gibi tekrar tekrar parladı. Gök gürültüsü, aralıksız bir kükremeye dönüştü. Yağmur, gökyüzünden dökülen bir şelale gibi yağıyordu. Devrilen kuleden bir taş, sonra bir taş daha düştü ve kızın önündeki köprüyü parçaladı. Ping kararsızlık içinde dondu kaldı. Kay'ı bulana kadar geri dönüp kendini kurtaramazdı.

Kendisini yavru ejderhaya bağlayan görünmez ipi bulmak için önsezilerine odaklanmaya çalıştı. Başka bir taş parçası tam önüne düşerken yarattığı hava akımını hissetti. Kucağına atlayan yavru ejderhanın keskin pençelerini hissetti genç kız. Ping, yavruya sıkıca sarıldı, arkasını dönüp koştu.

Rüzgâr endişe içinde korkuyla bağırان sesleri taşıyordu. Tepeden yukarı doğru meşalelerden oluşan bir dere akıyordu. Alevlerin ışığı mızrakları, kalkanları ve kırmızı renkli deri tunikleri aydınlatıyordu. Düşen yıldırım, muhafızları sonunda ayaklandırmıştı. Komutanlar emirler yağdırıyordu. Kelimeleri keskin ve sertti ancak seslerinde korkunun ve kafa karışıklığının yarattığı titreme vardı. Gölün kenarında Liyu Çör belirdi, saçları ıslak diziler halinde sallanıyordu ve genç adamın omuzlarına, keçeli bir kaban kabaca atılmıştı. Adamın üzerinde hâlâ gece elbisesi vardı. Hizmetçiler, İmparator'u ellerindeki ipek şemsiyelerle yağmurdan korumaya çalışıyorlardı ancak kuvvetli rüzgâr, şemsiyesinin narin kumaşını yırtık pırtık bir paçavraya çevirmişti. Ping, genç adama doğru gitmek istedi ancak muhafızlar onu geri ittiler. Dung Fang Sıvor, nefes nefese İmparator'un arkasından geliyordu. Ping, büyücüyü ilk kez imparatorluk başlığı olmadan görüyordu. Adamın başının tepesinde yuvarlak, kel bir alan vardı.

Taş yağmuru durdu. Yıldırımların sıklığı azaldı. Gök gürültüleri daha gecikmeli duyulmaya başladı. Sonunda yıldırımlar da durdu ve fırtınanın öfkeli kükreyişi asabi bir gurultuya dönüştü.

Cennete Dokunuş Kulesi artık cennete uzanmıyordu. Daha önce yüce kulenin yükseldiği yerde şimdi bir taş yığını

ve için için yanmakta olan çatı kirişlerinden başka bir şey yoktu. Altından yapılma Ölümsüz heykeli, moloz yığını içinde yüzüstü uzanıyordu. Yeşim taşı tabak paramparça olmuştu.

Kara bulutların altından sızan soluk bir ışık, hafifçe doğu ufkunu aydınlattı. Neredeyse şafak vakti olmuştu. O sabah, İmparator'un içmesi için hiç yıldız çiyi olmayacaktı.

• bölüm on altı •

BAMBU KİTAPLAR

“Burada, Ming Yang Köşkü’nde olağanüstü bir özgürlüğe sahipsin, Ping. Ancak girmenin yasak olduğu birkaç yere bile gizlice sızdığına göre sabrımı zorlama konusunda kararlı görünüyorsun.”

Ping Sonsuz Bulutlar Odası’nın dışında bekledi. En sonunda İmparator tarafından çağırıldı. Artık ona ruh çağırandan bahsedebilecekti. Sert bakışlı muhafızlar, kapının iki yanında dikiliyordu. Odadaysa İmparator, şaman ve kâhinleriyle görüşüyordu. Saatlerdir içeriye kapanmışlardı. Ping’in görebildiği kadarıyla, kulenin neden çöktüğünü açıklamak için Liyu Çör’ün kâhinlere ihtiyacı yoktu. Bunun tek bir açıklaması olabilirdi. Cennet, İmparator’dan memnun değildi. Genç adam, Ölümsüzler’in yaşam yerlerine ulaşmak için bir kule inşa ettirmişti ve onlar da ilahi güçlerini kullanarak

bu kuleyi paramparça etmişlerdi. Bunun kötü bir kehanet olduğundan farklı bir açıklama nasıl olabilirdi ki?

Daha da kötüsü, Kay da iyi değildi. Ping, ejderhanın bir önceki gece ziyafetinde yediği on ve dört tane kızarmış kırlangıcın buna sebep olduğunu düşünmüştü ancak artık önsezilerine güvenmiyordu. Kızı yüzüstü bırakmışlardı. Belki de önsezisi fırtına yüzünden zayıflamıştı, genç kız tam emin olamıyordu. Ancak hiçbiri Kay'ın ilk kez sabah kahvaltısı etmediği ve yataktan çıkmayı reddettiği gerçeğini değiştirmiyordu. Hasta bir ejderha, İmparator için bir başka kötü kehanetti.

Sonunda şamanlar ve kâhinler, asık suratlarıyla tek sıra halde odadan çıktılar. Muhafızlar, Ping'i içeri aldılar. Liyu Çör, kolları göğsünde kavuşmuş bir halde oturuyordu ve kaşları çatılmıştı. Genç adam, eteklerine ve manşet bölgelerine siyah spiral desenler işlenmiş sarı bir elbise giyiyordu ve bu sefer saçları düzgünce örülmüştü. Ping önünde diz çöktüğünde, İmparator gülümsemedi.

“Kay nasıl?” diye sordu genç adam.

“Midesi rahatsız.” Ping, kendinden emin görünmeye çalıştı. “Endişelenecek bir şey olmadığından eminim.”

Genç kızın verdiği güvenceler, İmparator'un çatık kaşlarındaki buruşuklukları gidermedi.

“Chang'an'daki imparatorluk hekimini çağırıacağım,” dedi genç adam. “Kay'ı nasıl iyileştireceğimize dair tavsiyeleri olabilir.”

“Buna gerek olacağını sanmıyorum,” dedi Ping. “Onun sağlığından çok güvenliği için endişe ediyorum.”

“Ne demek istiyorsun? Kay burada, Ming Yang Köşkünde güvende.”

“Buna ben de inanıyordum.” Genç kız, söze devam etmeden önce durakladı. “Dün gece ruh çağıranı gördüm.”

İmparator şaşırılmış görünüyordu. İmparator’un kim hakkında konuşulduğunu anladığına emin olamadı Ping.

“Beni Taay Şan’da öldürmeye çalışan adam. Kay’ı da almaya çalışmıştı.”

“Onu gördün mü?” diye kekeleydi İmparator. “Nerede?”

Ping hemen cevap vermedi. Kimse onun bir önceki gece etrafta gizli gizli gezindiğini görmemişti. Genç kız, kolaylıkla yalan söyleyebilir ve adamı köşkün başka bir kısmında gördüğünü anlatabilirdi. Ancak yalan söyleyerek cenneti daha fazla kızdırma riskine girmenin mantıklı olmayacağını düşündü.

“Huzurlu İnziva Salonu’ndaydı.”

Liyu Çör genç kıza ters ters baktı.

“Bu ne zaman oldu?”

Ping, genç adamın gözlerinin içine bakamadı.

“Herhalde gece yarısını üç saat geçtikten sonra.”

İmparator’un ağzı ince bir çizgiye dönuştü.

“Burada, Ming Yang Köşkü’nde olağanüstü bir özgürlüğe sahipsin, Ping. Ancak girmenin yasak olduğu birkaç yere bile gizlice sızdığına göre sabrımı zorlama konusunda kararlı görünüyorsun.”

“Özür dilerim.” Ping başını yere kadar eğdi. “Sizin emirlerinize karşı gelmek değildi amacım Sayın İmparator Majesteleri.”

“Yani gecenin bir yarısı, Huzurlu İnziva Salonu’na kazayla mı düşüverdiniz?”

“Hayır ama oraya gitme niyetiyle yola çıkmamıştım. Ayaklarım beni oraya götürdü. O zaman fark etmemiştim ancak önsezilerim beni oraya çektiler.”

İmparator ayağa kalktı. Ping genç adamın hemen başında dikildiğini hissedebiliyordu.

“Cezalandırılmayı hak ettiğimi biliyorum ama ruh çağırın buradaydı, köşkte. Kay’ı almaya çalıştı. Bizi gözetliyor olmalı. Bu onun için çok kolay olurdu, o bir şekil değiştiren.”

Genç kız, İmparator’un hemen muhafızların komutanını çağıracağını bekliyordu. Ancak öyle olmadı.

“Dün gece neden kuledeydin, Ping?” diye sordu genç adam soğuk ve sakin bir sesle.

“Bi... Bilmiyorum. Ruh çağırandan mümkün olduğunca uzağa kaçmak istedim. Kay, Gizli Ahenk Bahçesi’ne koştu. Ben de onu takip ettim.” İmparator durumun ne kadar acil olduğunu anlamamış gibi görünüyordu. “Ruh çağırın, Kay’ın ona ait olduğunu sanıyor.” Ping ısrar etti. “O adam yakalanmalı.”

Ping, Liyu Çör’ün düşüncelerinin başka bir yöne kaydığını görebiliyordu.

“Kule yıkıldığında sen de orada mıydın?”

“Evet. Yıldırımın sanki özellikle orayı nişan almış gibi direkt kuleye düştüğünü gördüm.”

İmparator sessizdi.

“Kule için şanssız bir andı,” dedi Ping. “Ancak şimdi Kay’ı düşünmelisiniz. Onun korunması lazım. Ruh çağırın hâlâ bahçelerde olabilir.”

İmparator başıyla yavaşça onayladı. Ping genç adamın işaret ettiğini görmedi ancak buna rağmen muhafızların komutanı öne çıktı.

Ping, Liyu Çör’ün, Ejderha Odaları’nın önüne muhafız konulmasını ya da bahçelerde bir aramaya çıkılmasını emredeceğini bekliyordu. Ancak genç adam her ikisini de yapmadı.

“Bana dün gece Huzurlu İnziva Salonu önünde nöbette olması gereken muhafızı getirin,” dedi İmparator.

Komutan aceleyle koşturdu.

“Uzun Ömür Meclisi’nin odasında ne yapıyordun, Ping?”

“Ejderha bakımıyla ilgili kitaplara baktım,” dedi Ping gergin bir şekilde makamının simgesi olan mor kurdeleyle oynarken.

“Sanırım ellerin birden onların üzerinde belirivermiştir.”

“Ejderha bakımıyla ilgili bilinebilecek ne varsa bilmek istiyorum,” diye cevapladı Ping. “Böylece Sayın İmparator Majesteleri’nin bana vermiş olduğu görevi layığıyla yerine getirebilirim.”

“O kitaplar âlimlerin okuması içindir, herhangi birinin değil.”

Ping İmparator’un gözlerinin içine baktı. “Ben herhangi biri değilim. Ben İmparatorluk Ejderha Bakıcısı’yım.”

Ping genç adamın gözlerinden geçen ani bir öfke parıltısı gördü ancak adamın ağzı sımsıkı kapalı kaldı.

“Kitapların içindekileri senden saklamaya çalışmıyorum, Ping.” İmparator’un sesinin tonu değişmişti. Arkadaşça konuşmaya çalışıyordu ancak genç adamın öfkesi hâlâ oradaydı, tıpkı kapaklı bir kaptaki kaynayan çorba gibi. “Henüz bir kitabı okumana yetecek kadar karakter öğrenmedin.”

“Onlardan az da olsa bilgi alabileceğimi düşündüm.”

“Az bilgi tehlikelidir,” dedi İmparator. “Okuyabileceğin zaman o kitapları sana vermeyi planlıyordum. Prenses Yangşin’in de seninle birlikte kitapların üzerinden geçeceğini düşünmüştüm. Ama kız kardeşimi küstürdün.”

“Prenses’i üzmemek istememiştim.”

“Birçok şeyi yapmak istememiştin Ping ama sonuçta, bir şekilde hepsini yapıyorsun.”

“Endişeleriniz arasına bir de bunu eklediğim için gerçekten çok üzgünüm ama Kay için endişelenmişim. Yavru bir ejderhayı büyütmeyle ilgili daha fazla şey bilmek istedim.”

Genç İmparator, bir süreliğine sessiz kaldı. Sonra başıyla onayladı. “Kitapları Ejderha Odaları’na yollatacağım Ping ve Dung Fang Sivor’a, senin kitaplarını okumana yardım edebilecek birini ayarlayıp ayarlayamayacağını soracağım.”

“Çok nazıksınız, Sayın İmparator Majesteleri.”

“Söz dinlemez bir ejderha bakıcısından çok daha acil endişelerim var,” dedi genç adam. “Kâhinlerin, kulenin çöküşünü nasıl yorumladıklarını sana söylememe gerek olmadığına eminim. Evrenin dengesi altüst oldu. Danışmanlarımla buluşmam ve cenneti bu kadar kızdıranın ne olduğunu bulmam lazım.”

Ping odasına döndüğünde, Kay uyuyordu. Küçük ejderha hâlâ iyileşmemişti. Pulları donuk ve sırtındaki diken-

ler de sarkık duruyordu. Yatağının etrafında üç hizmetçi geziniyordu.

“Siz gidebilirsiniz,” dedi genç kız. “Onunla ben ilgileneneğim.”

Hizmetçiler hevesle gitti. Kimse hasta bir ejderhayla ilişkilendirilmek istemiyordu. Ejderhanın durumu kötüleşirse suçlanan onlar olurdu. Kay kocaman yatağının içinde ufacık ve çaresiz görünüyordu. Ping bu konuda haklı olmayı ve sorunun, ejderhanın fazla yemek yemiş olmasından öte bir şey olmamasını diledi.

Ejderha, öğle vakti uyandı. Ejderha aşçısı kızarmış ağustosböcekleri, solucan yahnisi ve serçe çorbasından oluşan, baştan çıkartıcı bir ziyafet getirmiş olmasına rağmen yavru çok az yedi. Kay ayakları havada sırtüstü uzandı ve Ping, onun midesini ovaladı.

Kapı çalındı ve hizmetçi, sırayla Ping’e karakterleri öğreten genç imparatorluk danışmanlarından birini içeri aldı. Danışman bir kutu dolusu bambu kitap taşıyordu.

“Danışmanların bu kitaplarla işi bitti,” dedi genç danışman. “Bu kitapları okuma iznin olduğunu söylediler.”

Genç danışman, ejderha kitaplarını Ping’e okumaya başladı. Genç kız, okunan karakterleri takip etmeye çalıştı ancak danışmanın eli sütundan aşağı uçar gibi kayıyordu ve kız bu hıza yetişemedi.

İlk kitap, üç kere yüz yıl içindeki tüm Ejderha Bakıcıları’nın isimlerinin listesiydi. İki kere on ve üç isim vardı. Danışman, isimlerin hepsini yüksek sesle Ping’e okudu. Tümü erkek ismiydi. Ping’in ismi listede değildi. Efendi

Lan'ın ismi de yoktu listede. Listedeki son isim, Efendi Lan'ın babası olan Lao Lan'ın ismiydi.

“Bazı Ejderha Bakıcıları, bu makamda çok kısa süre kalmışlar,” dedi Ping. “Ne oldu onlara?”

“Bazıları bu göreve getirildiklerinde yaşlılardı,” diye açıkladı danışman. “Bir tanesi, uçan bir ejderhanın sırtından düşerek öldü. İçlerinden biri, bir ejderhanın Prenses'i ısırmasına izin verdiği için infaz edildi. Bir tanesi, bir çeşit kazada öldü.”

Ping, ejderha bakıcılığının çok tehlikeli bir meslek olduğunu düşünmesine engel olamadı.

“O zamanlar on iki ejderha vardı,” dedi danışman.

Ejderha olmak çok daha tehlikeliydi. Birçok ejderha ölmüştü. Ping'in gözleri yaşardı.

Ping, ertesi gün Liyu Çör'ü görmedi. İmparator yemeğini odasında yemişti ve kapalı kapılar ardında danışmanlarıyla birlikte çok meşguldü. Öğleden sonra genç danışman tekrar geldi ve bambu kitapları okumaya devam etti. Danışman, genç kıza, her bir imparatorun hükümdarlığı sırasında kaydedilen olayları okudu.

“İmparator Şen Jing öldüğü zaman kırmızı ejderhanın ağzından bir inci tanesi düştü. Güneş ışınları İmparator'un üzerinde parladı ve gökyüzünde yeşil bulutlar süzüldü.”

Ping, yeşil bulutların ne önemi olduğunu anlamamıştı. Genç danışmanın da anladığı söylenemezdi.

“İmparator Nan, on dokuz sene hükmettikten sonra seller oldu. Şehrin dışında vahşi ejderhalar görüldü.”

Ping, vahşi ejderhalara ve inciye neler olduğunu merak etti ancak bu konuda daha fazla detay yoktu. Her kayıt çok kısaydı.

“İmparator Gao’nun hükümdarlığının ilk yıllarında ejderhalar geliştiler ve mutluydular.”

“İmparator Zin Ding’in beşinci yılının ilkbaharında ejderhalar Wei göletinde kavga ettiler.”

Liyu Çör’ün büyükbabası tahta geçtikten sonra kayıtlar kesilmişti. Genç danışman, şeritleri birbirine bağlayan sicimin yıpranmış uçlarını gösterdi parmağıyla.

“Son şerit kayıp. Seneler içerisinde düşüp kaybolmuş olmalı.”

“Ejderha Bakıcılarının nasıl seçildiğiyle ilgili bir şey anlatılıyor mu?” diye sordu Ping.

Danışman, başka bir kitabı daha karıştırdı.

“Ejderha bakıcılarının hep aynı ailelerden seçildikleri söyleniyor. Hay veya Yun.”

“Efendi Lan’ın babasının nasıl Ejderha Bakıcısı olabildiğini merak ediyorum.”

Danışman okumaya devam etti. “Burada yazılanlara göre onun görevi yeni bir Ejderha Bakıcısı atanana kadar sadece geçici olarak ejderhaları beslemekmiş.”

“Yeni bir atama olmuş mu?”

“Hayır, girilen son kayıt bu.”

“Ejderha Bakıcısı ailelerin nerede yaşadığı yazıyor mu?”

“Lao Lan’dan önceki Ejderha Bakıcısı, Yu Çan Gong imiş. Mang şehri yakınındaki Lu-lin köyünden geldiği yazıyor burada. Hay’lar kuşaklar boyunca Ejderha Bakıcısı olma-

mişlar. Hay olan son ejderha bakıcısı dağların doğusundaki ve Hong nehrinin batısındaki Zo-zin köyünde yaşamış.”

Danışman başını kitaptan kaldırdı.

“Senin ismin de bu listeye eklenmeli. Ailenin adı nedir?”

“Bilmiyorum,” dedi Ping.

“Ya Yun olmalı ya da Hay.”

Danze, genç kıza, ejderha bakıcılarının şimdiye kadar sadece iki aileden çıktığını söylemişti ancak kızın aklına, bu iki aileden birine ait olduğu hiç gelmemişti. Acaba listedeki son Yun, onun atalarından biri miydi? Bu fikir, kızın zihninde yankılandı. Genç kızın danışmanın anlattıklarına tekrar odaklanması için biraz zaman geçmesi gerekti.

Ping bambu kitaplardan pek fazla bir şey öğrenemedi. Ejderhalar hakkında bildikleriyle ilgili tüm boşlukları bu kitapların dolduracağını umuyordu. Bunun yerine, eskisinden de fazla sorular dolmuştu kızın aklına. Hasta ejderhalar için herhangi bir tedavi yoktu kitaplarda. En sonunda kızın aklına Danze’nin içtiği ve onun sağlığına çok faydalı olan arsenikli içecek geldi. Genç kız, imparatorluk otacısına gitti ve onda bu içecekten olup olmadığını sordu. Otacı, kıza üç tane çelik grisi renginde küçük kristal verdi. Genç kız, karışımın ellerine hiç bulaşmamasına özen göstererek bu kristalleri suda çözdü. Arsenik insanlar için zehirliydi ancak Kay karışımı keyifle höpürdeterek içti.

Ejderha Odası’nın kafesli pencerelerinden içeri süzülen, öğleden sonra güneşinin son demlerinde otururken Ping, Kay’ı mutlu ve sağlıklı tutmak için gerekli olan tüm bilgiye muhtemelen halihazırda sahip olduğunu düşündü. Belki de

kızın kafasının içinde ejderhalar hakkında tüm imparatorluk-
luktaki kitaplardan daha fazla bilgi vardı.

Bambu kitapları okumak, kızın aklında sadece cevabını
bulmayı istediği iki soru bırakmıştı. Soyadı Hay mıydı yoksa
Yu mu? Ve ailesi şimdi neredeydi?

• bölüm on yedi •

PLANLAR VE ALDATMACALAR

*“Ruh çağırın,” diye fısıldadı genç kız. “Onu
hissedebiliyorum, yakınlarda bir yerde.”
“Biliyorum,” dedi İmparator yüzünde bir
gülümsemeyle.*

Kulenin çöküşünden bir hafta kadar sonra Ping kendini, o ana kadar gördüğü en büyük ve en müsrifçe dekore edilmiş salonda dikilirken buldu. İmparator, genç kızı çağırtmıştı ancak imparatorluk muhafızı, genç kızı Sonsuz Bulutlar Odası'na götürmemişti. Bunun yerine İmparator'un şahsi odasına götürülmüştü. Genç kız, ilk kez Liyu Çör'ün şahsi odasında bulunuyordu. Odanın duvarlarından birisi tamamen kafes işi kepenklerden yapılmıştı. Dışarıdan gelen gün ışığı, bu kafeslerin arasından sızıyor ve bambu döşek üzerinde lotus çiçekleri şeklinde parlak desenler yaratıyordu. Ping, açık bir kapıdan dışarı doğru bakınca üzerinde Liyu

Çör'ün uzandığı bir kanepenin yer aldığı geniş bir balkon görebiliyordu. Dung Fang Sivor endişe içinde makamını temsil eden kurdelelerle oynuyor ve İmparator'la konuşuyordu.

“Ama sanırım Kutsanmışlar Adası'nı aramak için bir kayık daha yollamak akıllıca olmayacaktır,” dedi İmparatorluk Büyücüsü. “İlk kayığın enkazı geçen hafta kıyıya vurdu. İyi adamlar öldü.”

“Daha büyük bir kayık yapın,” dedi İmparator. “Ayrıca imparatorluğun batı sınırının ötesindeki dağlarda, sonsuz hayat yosunlarının bulunabileceğini duydum. Oraya bir keşif gezisi düzenleyin.”

İmparatorluk Büyücüsü durumdan memnun görünmüyordu ancak yine de itiraz etmedi. “Siz nasıl emrederseniz Sayın İmparator Majesteleri.”

İmparator, giriş kapısında duran Ping'i fark etti.

“Kay nasıl?” diye neşeyle seslendi genç kıza. “Onu bahçede görmedim.”

Ping İmparator'u başıyla selamladı.

“Tamamen iyileşti, Sayın İmparator Majesteleri,” diye cevapladı genç kız. “Sadece bir veya iki gün daha içerde kalmasını ve gözümün üzerinde olmasını istedim. Yarın tekrar dışarı çıkabilir.”

“Bunu duyduğuma çok sevindim Ping,” dedi Liyu Çör. “Dışarı balkona gel ki, bağırarak konuşmak zorunda kalmayayım.”

Balkon, üç evin bir araya gelebileceği kadar uzun ve genişti. Binadan dışarı doğru çıkıntı yapıyor ve aşağıdaki bahçelerin üzerinde sanki havada asılı duruyormuş gibi görünüyordu. Ping balkona çıkmak istemedi. Genç kıızı ra-

hatsız eden şey yükseklik değildi. Sonuçta hayatının büyük bir kısmını dağların tepelerinde geçirmişti. Kızı rahatsız eden şey yapının çok derme çatma görünmesiydi. Ping balkonun çökebileceğinden ve kendisinin tepeden aşağı doğru yuvarlanmasına sebep olabileceğinden endişeleniyordu. Liyu Çör, genç kızın isteksizliğine güldü.

“Burası tamamen güvenli,” dedi İmparator ayağa kalkıp kıpkırmızı boyanmış korkuluklara doğru yürürken. Oysaki bu korkuluklar, Ping’in gözünde geometrik desenler oluşturmaya çalışarak dizilmiş ince sopalardan daha fazlası değildiler.

“Bu balkon, benim çökertemeyeceğim kadar sağlam ağaç gövdelerinden yapılmış direkler üzerinde duran kuvvetli kirişler tarafından tutuluyor Ping,” dedi İmparator. “Bir grup öküzü bile taşıyabilir.”

Ping midesinde aniden bir acı duydu ancak bu acı, kızın balkon korkusundan kaynaklanmıyordu.

“Ruh çağırın,” diye fısıldadı genç kız. “Onu hissedebiliyorum, yakınlarda bir yerde.”

“Biliyorum,” dedi İmparator yüzünde bir gülümsemeyle.

Ping, İmparator’a bakakaldı.

“İmparatorluk muhafızları onu yakaladılar,” dedi genç adam.

Ping cevap vermedi.

“Seni o yüzden çağırttım,” dedi Liyu Çör. “Buna çok sevineceğini düşündüm.”

“Sevindim, çok sevindim,” diye kekeledi Ping. “Sadece bu kadar kolay yakalanmış olmasına şaşırdım.”

“Neden? Eğer sihirli güçleri varmış numarası yapan tek bir adamı bile yakalayamayacaklarını düşünüyorsan, muhafızlarımın çok da iyi olmadıkları fikrindesin.”

Ping ruh çağırana ilgili geçmiş tecrübelerinden dolayı adamın güçlerinin son derece gerçek olduğuna ikna olmuştu.

“Nerede şimdi? Görebilir miyim?”

“Evet,” dedi Liyu Çör. “Ama ancak çabuk olursan. Birazdan Chang’an’a nakledilmek üzere yola çıkartılacak.”

İmparator, genç kızın şaşkınlığı karşısında kahkaha attı ve balkonun korkuluklarından aşağıyı işaret etti. Ping dışarı doğru adım attı ancak sanki balkon yumurta kabuğundan yapılmış gibi davranıyordu. Kıpırmızı korkulukları tuttu ve aşağıya baktı. Ufak bir şelale, balkonun yanından aşağıdaki gölete doğru neşe içinde çağlıyordu. Ancak Ping manzaranın keyfine varmakla ilgilenmiyordu. Havuzun yanındaki avluda, pelerin giymiş bir adam zincire vurulmuş ahırlardan çıkarılıyordu. Muhafızlar yük arabasına ittikleri sırada (genç kızı Ming Yang Köşkü’ne getiren aynı yük arabası) adam dönüp yukarı baktı. Ping, ruh çağırının dövmeli yüzünü gördü. Genç kız midesini tuttu. Muhafızlar deri örtüyü adamın başına geçirdiler. Muhafızların komutanı bağırarak bir emir verdi ve arabacı kamçısını öküzde şaklattı. On imparatorluk muhafızı tarafından eşlik edilen yük arabası hızla hareket etti. Bu manzara Ping’e düşündüğü kadar büyük bir zevk vermedi.

Ping öğle yemeği için Ferah Kokular Salonu’na geldiğinde İmparator son derece mutlu görünüyordu.

“Kâhinler, Cennet’i sakinleştirmek için ne yapmam gerektiğine karar verdiler,” dedi genç adam heyecanla, Ping başıyla selam verip yerine geçerken. “Özel bir festival düzenlemem gerekiyor. Şamanlar, beş renkli topraktan oluşan bir höyük yapacaklar. Höyüğün tepesine akasya ağacı dallarından oluşan beş ateş yakılacak ve eğreltiotu sapları dikilecek. Su mandaları, keçiler ve domuzlar kurban edilecek. Kutsal bitkilerden örülmüş hasır üzerinde, Cennet’e diz çökeceğim. Beyaz sülünler salınacak gökyüzüne. Daha sonra ise müzikli bir ziyafet olacak ve Cennet’e övgü şarkıları söylenecek. Yakın bölgelerdeki toprak sahiplerini ve imparatorluk yöneticilerini de davet edeceğim. Bir günlük yürüyüş mesafesinde bulunan tüm köylülere de et ve şarap yollanacak, böylece şenliklere katılmış olacaklar ve Cennet’e benim hükümdarlığım altında ne kadar mutlu olduklarını gösterecekler. Öyle değil mi Dong?”

Genç adam diğer tarafında oturan İmparatorluk Büyücüsü’ne döndü.

“Çok doğru, Sayın İmparator Majesteleri,” diye cevapladı Dung Fang Sıvor. “Tütsüler, dualarımızı Cennet’e taşıyacak. Ayrıca Kay da festivale katılmalı böylece Cennet, ejderhanın da ne kadar mutlu olduğunu görecektir.”

Liyu Çör, büyük bir coşku içinde başıyla onayladı. “Ejderhamın sağlığı yerinde, ruh çağıran yakalandı ve festivalden sonra da her şey yoluna girmiş olacak.”

“Eminim Cennet sizin akıllı ve iyi bir hükümdar olduğunuzu anlayacaktır,” diye cevapladı Ping.

Hizmetçiler yemekleri dışarı getirdiler. Genellikle kötü bir önseziden sonra Ping’in pek iştahı olmazdı. Ancak İm-

parator'un mutlu hali bulaşıcıydı ve haşlanmış bildircinların ile ekşi soslu kızarmış balıkların harika kokuları da genç kızın ağzını sulandırmıştı. Hizmetçinin, kâsesini doldurmasına izin verdi genç kız. Liyu Çör bu kadar keyifliyen Ping aklındaki planı ona anlatabileceğini düşündü.

"Eski ejderha bakıcısı aileler hakkında bir şeyler okuyorduk," dedi genç kız.

İmparator'un hizmetçisi, genç adama tek bir turna yumurtası getirdi. Liyu Çör, yumurtayı yemek çubuklarıyla çevirdi.

"Hâlâ var olup olmadıklarını görmek istiyorum," diye devam etti Ping. "Eğer bana bir şey olursa, başka bir Ejderha Bakıcısı'nı nerede bulabileceğinizi bilmeniz gerekecek."

"Cennet'in sana uzun bir hayat bahşedeceğine eminim," diye cevapladı İmparator.

"Öyle olsa bile yine bir gün, yeni bir Ejderha Bakıcısı bulmanız gerekecek. Kay'ın hayatı boyunca birçok Ejderha Bakıcısı'na ihtiyacı olacak. Sanırım eski Ejderha Bakıcısı aileleri aramamız ve soylarının devam edip etmediğini bulmamız lazım. Eğer Lu-lin ve Ziyu-zin köylerine gidebilseydim..."

İmparator konuyla hiç ilgileniyormuş gibi görünmüyordu. Kâsesindeki yumurta dokunulmadan duruyordu.

"Ping, yemek yerken Sayın İmparator Majestelerini rahatsız etmemelisin," dedi Dung Fang Sıvor.

Hizmetçiler, bir sonraki yemeği getirdiler. Ping'in önüne olgun hurmalar ve zeytin ağacı yapraklarıyla tatlandırılmış çay geldi. İmparator'a ise üç dilim şeftali ve bir bardak dumanlı bir su verdiler.

“Yemeklerinizi dikkatlice sindirmeniz önemli, Sayın İmparator Majesteleri,” diye devam etti Dung Fang Sıvor. “Ancak bu şekilde Uzun Ömür Meclisi’nin size tavsiye ettiği diyetten tam anlamıyla faydalanabilirsiniz.”

Liyu Çör, bir dilim şeftali yedi. Ping, genç adamın keyfi yerinde havasının uçup gittiğini görebiliyordu. Uzun Ömür Meclisi’nin önerdiği diyet o kadar kısıtlıydı ki, İmparator’un asabi bir halde olmasına şaşırmamak lazımdı. Genç kızın sabırlı olması ve İmparator daha anlayışlı bir ruh haline dönene kadar beklemesi lazımdı.

Danışmanlardan biri İmparator’a yaklaştı. Zayıf, uzun bir adamdı ve ciddi görünümlü, ufak bir ağzı vardı. Elbisesi özenle ayarlanmış, düzgün katmanlar halinde yere doğru uzanıyordu. Günün ilerleyen saatleri olmasına rağmen danışmanın imparatorluk başlığı altından tek bir saç teli dahi dışarı taşmamıştı. Adam çok zarif, tek bir hareketle İmparator’un önünde diz çöktü ve başıyla selam verdi.

“Baş Danışman’dan başka bir mektup daha geldi Sayın İmparator Majesteleri,” dedi danışman. “İmparatorluğun yönetimiyle ilgili konulara eşlik etmek için hemen Chang’an’a dönmenizi acilen rica ediyor.”

İmparator, sinirli bir şekilde eliyle danışmana gitmesini işaret etti. “İmparatorluk, festivalimin bitişine kadar bekleyebilir.”

Danışman yerinden kımıldamadı. Liyu Çör, Ping’e döndü. Genç adamın gözlerinde sinsi bir parıltı vardı.

“Belki de haklısın Ping,” dedi İmparator, danışmanın da duyabileceği kadar yüksek bir sesle. “Tüm olasılıklar için

hazırlıklı olmak akıllıca olur. Yeni bir Ejderha Bakıcısı'na ihtiyacım olacağı gün eninde sonunda gelecek.”

Ping çok sevinmişti.

Halen önünde diz çökmüş olan danışmana baktı genç adam. “Danışman Ji, arayışı siz idare edebilirsiniz. Ping eski ejderha bakıcısı ailelerin hâlâ var olup olmadıklarını bulmak istiyor. Nerede bulunacaklarını söylemiştin?”

Ping’in gülümsemesi soldu. “Lu-lin ve Zi-Zin, Sayın İmparator Majesteleri.”

“Ama bu araştırmayı yapmak için oralara benim biz-zat gitmem gerekmiyor, Sayın İmparator Majesteleri,” dedi Danışman Ji. “Bölgenin Vali yardımcısına yazabilirim. Bir ulaşın oraya bu mektubu ulaştırması, benim bir araba içinde oraya taşınmamdan çok daha hızlı olacaktır.”

“Sanırım kişisel bir ziyaret çok daha uygun olacaktır, Danışman Ji.”

Liyu Çör, satranç oyununda rakibini alt etmiş biri gibi gülümsedi.

Ping de durumdan memnunmuş gibi görünmeye çalıştı.

Yemekten sonra, Ping yürüyüşe çıktı. Günün bu saatleri, bahçelerde yürüyüş için genç kızın en sevdiği saatlerdi. Öğle yemeğinden sonra herkes dinlenmeye çekiliyordu ve tüm bahçeler sadece ona kalıyordu. Yemekten sonra Kay da pek şekerleme yapma havasında değildi. Patika boyunca bir aşağı, bir yukarı koşturuyordu küçük ejderha. Neredeyse ilk kez yaramazlık yapmıyordu. Ejderhayı tekrar tamamen sağlığına kavuşmuş halde görmek sevindiriciydi. Kay’ı arka-

sından takip eden Ejderha Refakatçisi esnedi. Kay dinlenene kadar o da dinlenemezdi.

Ping kendini suçlu hissediyordu. Yalancı olmak doğru bir şey değildi. Özellikle de İmparator'a yalan söylenmezdi. Ona tam olarak gerçeği söylememişti. Gerçekten de başka bir Ejderha Bakıcısı'nı nereden bulabileceklerini bilmek iyi olurdu ancak genç kız da tıpkı İmparator gibi daha uzun yıllar boyunca başka bir Ejderha Bakıcısı'na ihtiyaçlarını olacağını beklemiyordu. Genç kız Ejderha Bakıcısı aileleri aramak istemesinin başka bir nedeni vardı: Kendi ailesini bulmayı umuyordu. Genç kızı köle olarak satan ailesi imparatorlukta bir yerlerde yaşıyordu. Kız ve erkek kardeşleri olabilir. Genç kız onlarla tanışmak istiyordu. Acaba onlar da genç kızla tanışmak ister miydi?

Ping, halinden memnun haldeki Kay'ı izledi. Ejderha bir şeyi kovalıyordu. Kovaladığı sadece bir böcekti ama yavru ejderha onu sanki bir kaplanı kovalarmış gibi kovalıyordu. Saldırmaya hazırlanarak yere eğildi. Sonra başını kaldırdı ve dişlerini açığa çıkardı. Bu pozisyon, saldırmak için doğru pozisyon gibi görünmüyordu. Daha sonra bunun yerine tekrar başını eğip kalçalarını kaldırdı. Ping kahkaha attı.

Yakında bir çalıhtaki hareketlenme genç kızın dikkatini çekti. Sebebinin bir tavşan ya da kertenkele olabileceğini düşündü ancak değildi. Bu bir fareydi.

"Hıvar!" diye bağırdı Ping. Taş bir bankın üzerinde şekerleme yapan Düşük Pantolon'a gözucuyla bir bakış attı. "Senin kafesinde olman lazımdı. Birisi görürse başın derde girer."

Genç kız fareyi yerden aldı ve onu kendi dirseğinin kıvrımına yerleştirdi. Farenin sonbahar güneşinde çok güzel görünen, sıcak kürkünü okşadı. Fare genç kızın ellerinden kurtuldu ve çalılıklara geri döndü. Tekrar ortaya çıktığında farenin ağzında bir şey vardı. Bu bambu bir şeritti. Prenses'i korkuttuğu zaman da ağzında taşıdığı aynı bambu şerit. Fare, bambu şeridi Ping'in kucağına bıraktı. Genç kız, bambu şeridi aldı ve üzerine yazılmış olan karakterleri inceledi. Şu ana kadar iki kere yüz kadar karakter öğrenmiş olmasına rağmen, bambu şerit üzerindeki karakterlerin sadece beş tanesini okuyabiliyordu ve bu da herhangi bir anlam çıkarmak için yeterli değildi.

"Ne yazdığını anlayamıyorum Hıvar," dedi Ping şu ana kadar ne kadar az şey öğrenebildiğini ispatlamaktan başka bir faydası olmayan bambu şeridi veren Hıvar'a biraz da bozularak.

Kay sırtını oynattı. Böceğe saldırmak üzereydi. Hıvar, bambu şeride olan ilgisini birden kaybetti. Fare, Kay'a doğru koştu ve yavru ejderhanın izlediği böceği yakaladı. Kay hayal kırıklığı dolu sesler çıkardı.

"Hıvar!" dedi Ping sertçe. "Kay onunla oynuyordu."

Ancak ondan sonra Hıvar'ın dişlerinin arasında sıkıştırdığı şeyin ne olduğunu fark etti. Bu bir kırkayaktı. Genç kız, ayağa fırladı ve yavru ejderhayı kollarının arasına aldı. Hıvar kırkayağı dişlerinin arasında ezip yuttu.

Ping, yavrunun sırtındaki dikenler kendisine batmasına rağmen onu sıkıca kucakladı. Sinirli bir şekilde Ejderha Refakatçisi'ne döndü.

“Düşük Pantolon... yani Zao Zheng... Kay’ı izlemen gerekiyordu.”

Ejderha Refakatçisi yerinden sıçrayarak uyandı.

“Özür dilerim, hanımefendi,” diye kekeledi adam.

“Kırkayaklar için gözlerini açık tutmanı söylemiştim sana!” dedi Ping.

“Demirden, beş renkli iplikten ve tespih ağacı yapraklarından bahsetmişsiniz ama kırkayaklar hakkında hiçbir şey söylememişsiniz.” Ejderha Refakatçisi’nin altdudağı titremeye başlamıştı. “Ufak dostumuzun bütün sürüngenleri ve ürkütücü böcekleri yediğini düşünmüştüm.”

“Hayır! Kırkayaklar çok tehlikelidir. Bir ejderhanın kulağından içeri sürünürlerse, onun beynini yerler.”

Bu sözleri söyler söylemez, Ping, bunların kulağa ne kadar saçma geldiğini fark etti. Ama Danze kırkayaklardan ölesiye korkuyordu ve bu yüzden genç kız da şansını denemeye hazır değildi.

Ping, ona bağırdığı için özür dilemek üzere Hıvar’a bakındı. Genç kız, genç danışmandan bambu şeridi ona okumasını isteyebilirdi. Ancak fare hiçbir yerde görünmüyordu. Tekrar gözden kaybolmuştu ve bambu şeridi de yanında götürmüştü.

• bölüm on sekiz •

İLK DON

“İyi değilsiniz, hava dışarda oturmanız için çok soğuk,” dedi Ping.

“Kendime ayırabildiğim tek zaman, burada gün doğarken geçirdiğim birkaç dakika.”

İlk don, toprağı bembeyaz ve katır kutur bırakmıştı. Sonbahar gitmek için acele etmiyordu ancak sonunda kış gelmişti. Kay kahvaltıdan önce yürüyüş yapmak için yataktan çıkmayı reddediyordu. Soğuyan hava Ping’i içeride tutmaya yetmemişti. Sabahın erken saatlerinde, bahçenin sessiz ve durgun hali genç kızın hoşuna gidiyordu.

Bahçenin sessiz, sakın bir köşesindeki bir çardakta, yalnız başına olan Liyu Çör’ü gördü. Elbisesinin üzerine kalın bir de kaban giymişti ancak buna rağmen genç adam, zayıf ve üşümüş görünüyordu. Elbisesinin kolları içinden kendi kollarını kaşıyordu. Genç kız biraz daha yakından

bakınca genç adamın yüzünün grimsi bir renkte olduğunu ve az önce kusmuş gibi koktuğunu fark etti.

“Sorun nedir Liyu Çör?” dedi Ping. “Gidip hekimi getireyim mi?”

“Hasta değilim,” dedi Liyu Çör. Nefes alıp verışı çok hızlıydı. “Az önce günlük kurtboğan porsiyonumu yedim.”

Ping, o bitkiyi biliyordu. “Ama o zehirlidir!”

“Küçük miktarlarda yemem tavsiye edildi,” diye cevapladı Liyu Çör. “Bu bitkinin ömrü uzattığını biliniyor. Sadece birkaç ufak yan etkisi var; ufak bir mide bulantısı ve kaşıntılı bir kızarıklık.”

Genç adam önce ensesini sonraysa bacağına altını kaşdı.

“Dün akşam ziyafetinde yoktunuz Sayın İmparator Majesteleri,” dedi Ping.

“Aç değildim.”

“İyi değilsiniz, hava dışarda oturmanız için çok soğuk,” dedi Ping.

“Kendime ayırabildiğim tek zaman, burada gün doğarken geçirdiğim birkaç dakika.”

“Dertli görünüyorsunuz.”

Liyu Çör iç geçirdi. “Şu anda aklımda çok fazla şey var Ping. Festivalin her bir detayı doğru olmalı ki Cennet’i daha fazla gücendirmeyelim.”

“Ama o işle şamanlarınız ve danışmanlarınız ilgilenmeli.”

“Bana danışmadan en ufak bir konuda bile karar veremiyor gibi görünüyorlar. Kaç tane beyaz sülün gerektiğini, kurban höyüğünün yüksekliğinin ne kadar olacağını, kutsal hasırların ne tür otlardan yapılacağını benim söylemem

gerekiyor. Bütün bu işler beni, hepsinden çok daha önemli olan uzun ömür rejimimden uzaklaştırıyor.”

“Keşke size yardım edebilseydim.”

“Yalnızca benim yapabileceğim bazı şeyler var.”

Genç adam titredi. Ping, İmparator için koşup bir bataniye getirmeyi düşündü. “Kâhinler, Cennet’i gücendiren şeyin tam olarak ne olduğunu bulmam konusunda endişeliler. Ne olduğunu bir türlü bulamıyorum. Vergileri indirdim, babamın kurduğu okulu büyüttüm, İmparatorluğun sınırlarını savundum. Yanlış hiçbir şey yapmadım.”

“Sen iyi bir İmparatorsun Liyu Çör.”

Patikadan yukarı doğru acele içinde iki hizmetçi geldi.

İmparator iç geçirdi. “Saklanma yerim keşfedildi.”

Hizmetçiler dizlerinin üzerine çöküp başlarıyla selam verdiler.

“Sayın İmparator Majesteleri,” dedi biri. “Uzun Ömür Meclisi, kurbağalar üzerinde yaptıkları deneylerin sonuçlarını bildirmek istiyorlar.”

“Ve danışman Ji, sizi görmek istiyor,” dedi öbür hizmetçi.

“Danışman Ji geri döndü mü?” diye sordu Ping. Genç kızın, Ejderha Bakıcısı aileleri arama teklifini yapmasından bu yana sadece iki hafta geçmişti.

İmparator cevap vermeye fırsat bulamadan Danışman Ji uzun adımlarla çardağa geldi. Liyu Çör o an başka bir yerde olmayı diler gibi gözlerini kapadı.

“Dün gece yarısından sonra Ming Yang Köşkü’ne geri geldim,” dedi danışman, “raporumu yazmak için tüm gece boyunca uyanıktım.”

Danışmanın elbisesi her zamanki gibi temiz ve düzgündü. Makamının kurdelelerinde hiçbir kırıksıklık yoktu. Uzun bir yolculuk sonrası bütün gece uyanık kalmış birisine hiç benzemiyordu.

“Bulduklarınızı Ping’e anlatın, Danışman Ji. Benim düşünmem gereken daha acil konular var.”

Danışman, elindeki parşömeni isteksizce Ping’e uzattı. Genç kızın yüzü, soğuk havaya rağmen kıpkırmızı oldu.

“Ping okuyamaz,” dedi İmparator.

Danışman Ji’nin raporunun detayları, onu en ufak bir şekilde ilgilendirmiyormuş gibi tekrar uzaklara daldı Liyu Çör. Danışman ipek parşömeni açıp okumaya başladı. Ping, nefesini tuttu.

“İmparator Vu’nun hükümdarlığının ilk yılının, ikici son ayının üçüncü haftasının ilk günü Ming Yang Köşkü’nden yola çıktık. İlk geceyi Su-chang garnizonunda geçirdik. İkinci günde...”

“Detayları bilmeme gerek yok,” dedi Ping sabırsızca.

Danışman Ji genç kıza ters ters baktı ve parşömeni geri topladı.

“Nanyang bölgesinin vali yardımcısını çağırttım,” dedi danışman. “Zi-zin ve Lu-lin, her ikisi de bu bölgede. Hay ve Yu aileleri bir şekilde birbirleriyle bağlantılı gibi görünüyor. Belki her iki aile de, tek bir orijinal Ejderha Bakıcısı aileden geliyor olabilir...”

“Ejderha bakıcısı aileleri buldunuz mu?”

Danışman, Ping’le konuşmanın kendi itibar seviyesinin altında bir hareket olduğunu düşünürcesine İmparator’a baktı. Ancak İmparator bunu fark etmedi.

“Vali yardımcısı, Zi-zin ailesinin yıllar önce bir sel baskını sırasında yok olduğu bilgisini verdi. Şu an yönetimi altında bir Hay ailesi olduğuna dair bilgisi de yok,” diye devam etti danışman, bir gölü bile dondurabilecek soğuklukta bir sesle.

“Şansımıza, vali yardımcısı üçüncü seviye asistanı da o anda odadaydı. Onun doğum yeri Zi-zin bölgesindeymiş ve Hay adında bir aileyi çocukluk yıllarından hatırladı.”

Ping’in kalp atışları sanki az önce hiç durmadan iki *li* koşmuş gibi hızlandı.

“Ama o da Bay Hay’ın sellerden önce öldüğünü ve Bayan Hay’ın da yanında iki çocuğuyla birlikte köyü terk ettiğini söyledi. Bir daha kimse ondan bir haber almamış. Kadın çok fakirmiş ve söylentilere göre onlar da hastalıktan ölmüşler.”

Ping’in kalbi burkuldu. “Peki ya Yu ailesi?” diye sordu genç kız.

“Vali yardımcısı, Lu-lin bölgesinde yaşayan, Yu adında bir aile olduğunu bildirdi,” diye cevapladı danışman.

Ping’in kalbi tekrar yarışmaya başladı.

“Bay Yu ipekböceği yetiştirme işindeymiş.”

“Çocukları var mı?” diye sordu Ping.

“Vali yardımcısı, birçok kızı olduğundan bahsetti.”

“Bir başka dişi Ejderha Bakıcısı bulmayı hayal etmiyordum,” dedi Ping danışmana gülümseyerek.

Danışman, kızın gülümsemesine karşılık vermedi. “Hayır, bu sefer düzgün bir Ejderha Bakıcısı aradığımızı anlıyorum,” dedi adam sertçe. “Erkek bir bakıcı.”

İmparator, Danışman Ji’ye döndü.

“Hiç oğlu var mıymış?” dedi İmparator. Anlaşılan tüm konuşmaları dinliyormuş genç adam.

“Vali yardımcısı tek bir oğuldan bahsetti.”

“Solak mıymış?” diye sordu Ping. “Muhtemel bir Ejderha Bakıcısı’na benziyor muymuş?”

“Vali yardımcısını sorgulamak ya da aile üyelerinden herhangi biriyle konuşmak için bir emir almamıştım,” diye cevapladı danışman ters bir şekilde.

Ping, İmparator’a döndü. “Bu aile hakkında daha çok bilgi sahibi olmalıyız.”

“Festivalden sonra Ping.”

“Ama ben gidip Yu ailesiyle görüşebilirim. Festival hazırlıklarına yardımcı olamıyorsam en azından bunu yapabilirim.”

Danışman itiraz etmek üzere ağzını açtı.

“Yolculuk Kay’ın da hoşuna gider.”

İmparator’un kaşları çatıldı. “Kay, köşkten ayrılamaz. Festivaldeki rolünü prova etmesi gerekiyor.”

“İmparatorluğun bir bölümünü görmek onun için iyi olurdu,” diye ısrar etti Ping. “Öğrenmesi gereken şifalı bitkilerle ilgili bilgiler var. Ayrıca şekil değiştirme becerisi için de alıştırma yapabilir.”

“Davul ve gong seslerine alışması lazım ki festivaldeki seslerden korkmasın.”

“Danışman Ji’nin söylediği gibi Yu ailesinde bir erkek çocuk varsa Kay’ın ona nasıl tepki vereceği önemli olacak.”

“Öyle mi?”

“Evet.” Ping, İmparator’un yumuşamaya başladığını hissetmişti. “Kitaplar da yazıyor.” Yalan, genç kızın ağzın-

dan kolayca dökölüvermişti. “Genç bir ejderha, muhtemel bir Ejderha Bakıcısı’nı tanır.”

Dung Fang Sivor, nefes nefese patikadan yukarı geldi. Nefesi kaynayan bir çaydanlıktan çıkan dumanlar gibi çıkıyordu. Refakatçi adam eğilip selam vermek istedi ancak bir anlığına dizleri üzerine eğilmekten fazlasını yapamadı. İmparatorluk Büyücüsü’nün arkasından, elinde keçi derisinden yapılmış parşömenler taşıyan bir idareci geliyordu.

“Kâhinler cevabınızı bekliyor, Sayın İmparator Majesteleri. Bugün bir cevap almaları lazım. Ve yeni cüppelerinizin de üzerinize göre ayarlanmaları gerekiyor.”

“Ve sen ne istiyorsun?” diye öfkeyle patladı İmparator, parşömenleri taşıyan idareciye.

“Chang’an’a gönderilmeden önce bu evrakın tarafınızca imzalanması ve mühürlenmesi gerekiyor, Sayın İmparator Majesteleri. Ve Yan’dan gelen elçi üç gündür sizinle görüşmek için bekliyor. Çok sinirlenmeye başladı.”

“Bir dakika bile huzur bulmak imkânsız! Sürekli birilerinden bir şeyler istiyor!”

Dung Fang Sivor, eğilip selam vermek için bir başka çelimsiz girişimde bulundu. “Uzun Ömür Meclisi’nin yavaş ve yüzeysel nefesler almanız konusunda ne söylediğini unutmayın.”

“Sessizlik!” İmparator’un sesi bahçede yankılandı. Genç adam ayağa kalktı ve herkes dizlerinin üzerine çöktü.

“Dong, Yu ailesiyle görüşmek için Lu-lin’e *sen* git.”

“Ama festivale sadece üç hafta var,” diye söylendi İmparatorluk Büyücüsü.

“Dung Fang Sivor çok meşgulse, oraya ben gitmeliyim,” diye söze daldı Ping.

“İkiniz birden gidebilirsiniz. Kay’ı da yanınıza alın! Yalnız festival zamanında döneceğinden emin olun. Belki böylece biraz huzur bulabilirim!”

“Sayın İmparator Majesteleri nasıl emrederlerse,” dedi Dung Fang Sivor.

İmparator, diz çökmüş idarecinin elindeki parşömenlere vurup onları bahçeye doğru fırlattıktan sonra, uzun adımlarla patikadan aşağı yürüdü.

Ping, İmparator’un bıkkınlığına katkıda bulunduğu için üzgün hissetmesi gerektiğini biliyordu. Ayrıca İmparator’a yalan söylediğini için de suçlu hissetmeliydi. Ancak genç kız, yüzüne yayılan gülümsemeye engel olamıyordu.

O öğleden sonra, Leydi An, Ping’i aramak için bahçelere geldi.

“Prenses Yangşin, bir yolculuğa çıkacağını duymuş,” dedi Leydi An. “Daha sıcak tutacak giysiler seçmen için sana yardımcı olmamı istedi.”

“Ama bu elbise yeteri kadar sıcak tutuyor.”

Ping giydiği yeni elbiseye baktı.

“Elbisen sadece köşkte giymek için uygun,” dedi Leydi An. “Yolculukta daha kalın bir elbiseye ihtiyacın olacak. Beni takip et.”

Prenses’in odasında Hıvar’la yaşanan o olaydan bu yana ilk kez Leydi An’la konuşuyordu Ping.

“Prenses Yangşin nasıl?”

“Prenses yeteri kadar iyi,” diye cevapladı Leydi An. Kadının sesi endişe doluydu ve “yeteri kadar iyi” sözünün aslında “mutsuz” anlamına geldiğine dair bir his doğdu Ping’in içine.

Kadın, Ping’i köşk standartlarına göre ufak sayılabilecek ancak yine on ve iki kişilik bir ailenin yaşayabileceği kadar büyük bir giyinme odasına götürdü. Duvarların etrafında pek çok sepet ve sandık vardı. Duvarda, çerçevesine lekeli leopar resimleri çizilmiş büyük, bronz bir ayna vardı. Odanın diğer tarafında kırmızı, girdap şeklinde hava desenleriyle dekore edilmiş, siyah, lake bir perde vardı ve perdenin altından, zarif, ejderha şeklinde ayakları vardı. Leydi An, aralarından seçmek için birçok elbise çıkardı. Elbiselerin zengin renkleri ve işlemeleri, odanın kafesli pencerelerinden içeri süzülen öğleden sonra güneşinde parılıyordu.

“Süslü püslü hiçbir şey giymek istemiyorum,” dedi Ping.

“Bu en sade olanı,” dedi Leydi An.

Kadın, bir elbiseyi eline aldı ve Ping, elbisenin kumaşına dokundu.

“Ama bu elbisenin kumaşı benim giydiğimden daha ince.”

“Bu kumaş daha iyi bir kumaş ve daha sık dokunmuş,” dedi Leydi An. “Çok daha sıcak tutacaktır.”

Elbise koyu kırmızı renkteydi ve üzerine yeşil renkli bir elmas deseni örülmüştü. Elbisenin boyun ve bilek kısımlarından, elmas deseniyle aynı yeşil renkte ipek süslemeler vardı. Ping elbisesini çıkardı. Leydi An, genç kızın kollarındaki tüm o çizikleri ve yaraları görünce şok geçirdi.

“Biri seni dövüyor mu?” diye sordu kadın.

Ping kakhaha attı. “Hayır, bunlar sadece Kay’ın yaptığı çizikler.”

Yavru ejderhayı kendi kanıyla beslemek için açtığı daha büyük yarayı Leydi An’ın görmemesi için arkasını döndü Ping.

Leydi An duvarın kenarındaki sepetlerden birine gitti ve elinde bir merhem kavanozuyla geri geldi.

“Bu yaraların acısını azaltacak ve onları iyileştirecektir.”

“O kadar fazla acıımıyorlar,” diye ikna etmeye çalıştı genç kız ancak Leydi An, genç kızın yaralı derisine merhemi sürmesi konusunda ısrar etti.

“Soğuk havalarda elbisenin altına başka bir şeyler daha giymen gerek,” dedi kadın.

“Birçok soğuk kışı sadece yırtık pırtık bir ceket ve pantolonla geçirdim,” dedi Ping.

Leydi An iki kat kumaş arasına dikilmiş ipek kozasından oluşan kalın bir içlik verdi genç kıza.

Ping elbiseyi ve içliği denedi. Her ikisi de genç kıza tam uydu.

Genç kız, odanın loş köşelerine dikkatle baktı. Bir süredir kapıldığı izleniyormuş hissinden bir türlü kurtulamıyordu.

Bunlara ek olarak Leydi An, işlemeli ipek bir kese, bir çift ipek eldiven ve hava çok daha soğuk olduğunda elbisesinin üzerine giymek için bir kaban verdi genç kıza. Son olarak da yeni bir mor ipek kurdele.

“Bu, İmparatorluk mührün için,” dedi kadın.

Ping, İmparatorluk Ejderha Bakıcısı mührünü, yeni ipek kurdelesıyla beline bağladı ve aynadaki görüntüsüne baktı. Sadece danışmanlar, İmparatorluk Büyücüsü ve kâhinler

imparatorluk makamının mührünü taşıyorlardı. Köşkteki en yüksek rütbeli imparatorluk hizmetlisi olmasına rağmen Leydi An'ın bile böyle bir mührü yoktu. Ping yeni ve sıcacık elbisesi üzerinde ellerini gezdirdi. Genç kızın bildiği kadarıyla bütün bir İmparatorluk üzerinde, imparatorluk mührü taşıyan tek dişi kendisiydi.

Leydi An, içinde saç süsleri bulunan daha küçük bir kutuyu açtı ve içinden gümüş bir tarak çıkardı. Kozmetik dolu başka bir kutusundan ise, içi güzel kokulu bir çeşit yağla dolu bir kavanoz. Ping'in saçlarına tarakla bu yağdan sürdü ve gümüş tarağı kullanarak saçlarını nasıl sabitleyebileceğini gösterdi genç kıza. Yağ kavanozunu da ona verdi. Ping aynadaki yansımasına bir kez daha baktı. Genç kız, kendini zar zor tanıyabili.

“Birkaç parça mücevher de ister misin?” diye sordu Leydi An, bilezikler ve kolyelerle dolu bir kutuyu açarken.

Ping hayır dercesine başını iki yana salladı.

“Şimdiden çok gösterişli oldum,” dedi genç kız. “Çiftçi köylerini ziyarete gittiğime göre biraz daha şey... sade olmam gerekmez mi?”

“Sen İmparator'un temsilcisisin. Doğru şekilde giyinmelisin. Ve bütün Ming Yang Köşkü içindeki en sade giyecekleri seçtin Ping,” diye cevapladı Leydi An gülümseyerek.

Ping, elbisesini temiz tutmayı ve buruşturmamayı, saçlarını ise darmadağın etmeden korumayı umut ederek aynadaki yansımasına dikkatle tekrar baktı. Genç kız, bir ses duymadı ancak odada başkasının daha varlığını hissetti. Arkasını döndü ve perdenin yanında duran Prenses Yangşin'i gördü.

“Ming Yang Köşkü’nün duvarlarının ötesine gidiyor-
sun,” dedi Prenses. “Sana imreniyorum.”

Ping, başıyla genç kadını selamladı.

“Belki de İmparator, sizin de benimle gelmenize izin
verir.”

“Vermez. Ben ailem için bir utanç kaynağıyım. Burada,
Ming Yang Köşkü’nde hapsedilmiş olarak kalmam lazım.”

Ping, gözlerini kaldırıp Prenses’e baktı.

“Kendine dikkat et, Ping.”

Prenses arkasını döndü ve ipek hışırtıları arasında odayı
terk etti.

• bölüm on dokuz •

DUVARLARIN ARDINDA

“Bir kız?” diye dudak büktü Bay Yu. “Bir kız nasıl İmparatorluk Ejderha Bakıcısı olabilir ki?”

*“Cennet’in yöntemlerini kim açıklayabilir ki?”
dedi Dung Fang Sivor.*

Ping artık ruh çağıran da yakalanıp hapsedildiğinden Mor Ejderha Bahçesi’ni çevreleyen duvarların ötesine tekrar seyahat edebilmek için can atıyordu. Aslında Kay’la yalnız gitmeyi tercih ederdi, böylece kırsal kesimlerdeki sakin patikalarda yürüyebilirdi. Genç kız, kuşların isimlerini ve bitkilerin faydalarını öğretebilirdi yavru ejderhaya ancak İmparator ejderhasının, son imparatorluk ejderhasının, korumasız bir şekilde kırsallarda gezdiğini duymaya dayanamazdı. Bunun yanı sıra havalar da iyice soğumaya başlamıştı.

Yolculuk hazırlığı çok sürmedi. İki gün sonra Ping, Kay ve Dung Fang Sivor yola çıkmaya hazırıldılar. Yol bo-

yunca hanlarda kalacakları için Ping'in yemek pişirme kap kaçağını almasına gerek kalmamıştı. Genç kız, yeni ipek kesesine, yolcuları sırasında bir şey satın almak isterse diye bir altın ve birkaç bakır paraya ek olarak tarağını, aynasını ve yağ dolu kavanozunu koydu. Ayrıca kesenin iç cebine de Danze'nin pulunu ve ejderha taşından kalan kırık parçayı sokuşturdu. Bu yadigârlardan uzak kalmak istemedi.

Şafak vakti, avluda bir araba onları bekliyordu. Bu araba kızın köşke getirildiği kaba saba yük arabası gibi değildi. Yan taraflarına imparatorluğun sembolleri olan mavi turna ve kırmızı yarasa resimleri yapılmış, yağmurdan korunmak için üzerinde bir örtü ve havanın çok rüzgârlı olması durumunda kapatılabilecek kepenkleri bulunan sarı renkli bir imparatorluk yolcu arabasıydı. Arabanın içinde oturmak için minderli sıralar ve küçük halılar vardı.

Kay, yolcu arabasını ve onu çeken iri, esmer atı görene kadar yolculuk konusunda heyecanlıydı. Daha sonra ejderha kaçtı ve ahırlara saklandı. Ping'in yavru ejderhayı bulması uzun sürmedi. Ejderhanın, bir saman yığınının altından dışarı fırlamış kuyruğunu görmüştü.

"Yük arabasındaki gibi olmayacak bu sefer Kay," diye açıkladı Ping, ejderhayı yolcu arabasına koymak için kaldırmaya çalışırken.

Ejderha, ön ayaklarıyla yolcu arabasının tekerleklerinden birinin kollarına sarıldı.

"Arabaları sevmiyor."

"İçeride kilitli olmayacağız. Dışarı çıkabilecek ve ortalıkta koşuşturabileceksin," dedi Ping. "Ve Düşük Pantolon sadece sana özel bir yemek sepeti hazırladı."

“Düşük Pantolon geliyor?” diye sordu Kay.

Ejderha Refakatçisi, Kay’ın en ufak ihtiyacına kadar her şeyle ilgileniyor olsa da oyun oynama konusunda çok iyi değildi. Kay onu çok sevmiyordu.

“Hayır,” diye yanıtladı Ping. “Sadece sen, ben ve şişko.”

“Tamam,” dedi Kay tekerleğin kollarını bırakırken. “Kay gidiyor.”

Arabacı dizginleri şaklattı ve araba hareket etti. Siyah, güzel atlara binmiş dört imparatorluk muhafızı, arabanın arkasında onlara eşlik ediyordu. İmparator, Kay’ı korumak için bir manga muhafız göndermek istemişti ancak Ping, onu sadece dört muhafız gönderme konusunda ikna etmişti. Güney girişinin altından geçtikleri sırada Ping kendi kendine gülümsedi. Liyu Çör’ün, kendi fikirlerine ne kadar çok değer verdiğini görmek genç kızı gururlandırmıştı. Giriş kapısının üzerine altınla yazılmış olan üç karaktere baktı genç kız. Artık onları anlayabiliyordu. *Çok Yaşa İmparator* yazıyordu.

Dört nala giden atların çektiği araba, Kaplan Ormanı’nı takır tukur sallanarak hızla geçti. Ping ormandaki kaplanları görmeyi umuyordu ancak orada olsalar bile at nallarının çıkardığı gümbürtü, yaklaşan arabayla ilgili yeteri kadar uyarı veriyordu hayvanlara. Genç kızın görebildiği hayvanlar sadece geyikler ve tilkiler olmuştu ve onları da ancak çok uzaktan görebilmişti.

Kay, arabanın ne kadar hızlı gittiğini ve yan taraflardaki kepenklerin açık bırakılabildiğini fark edince yolculuk ejderha için çok coşkulu bir hal almıştı. Ejderha kafasını

arabadan dışarı çıkarmak ve yüzünde rüzgârı hissetmek istedi. Sırayla Ping'in ve Dung Fang Sıvor'un üzerlerine tırmandı ve böylece arabanın önce bir kenarından sonra ise diğer kenarından dışarı bakabilecekti.

Dung Fang Sıvor, yolculuk konusunda Ping kadar mutlu değildi. Adamın gülümsemesi biraz zoraki görünüyordu.

“Bir sorun mu var?” diye sordu Ping.

Adam hemen cevap vermedi. “İmparator, Uzun Ömür Meclisi'nin çalışmalarından tamamen memnun değil,” dedi adam. “Tebaasının hayatlarını riske atarak onları bilinmeyen diyarlara ve Okyanus'un ötesine göndermek konusundaki isteksizliği anıyabiliyor. Onun hayatını uzatmak için daha fazla plan sunmamız gerektiğini düşünüyor.”

“Elinizden gelenin en iyisini yapıyorsunuz, Dung Fang Sıvor,” diye cevapladı Ping.

“Yeterli değil.”

Ping İmparatorluk Büyücüsü için üzüldü ancak kısa süre sonra adamın endişelerini unuttu. Genç kızın heyecanı artmaktaydı. Manzara değişiminden memnun olmasına ve bir sonraki Ejderha Bakıcısı'nın nereden geleceğini bulmaya da kararlı olmasına rağmen midesinde sanki ateşböcekleri uçuşuyor gibi hissediyordu. Genç kız ailesini aramaya gidiyordu.

Kaplan Ormanı'nı çevreleyen duvarların giriş kapısından geçip köyler ve tarlalar arasında yolculuk etmeye başladıklarında Ping, yavru ejderhayı arabanın içine geri çekti. Ejderha, bir kulağını bükerek ve hüzünlü sesler çıkararak koltuklardan birine oturdu.

“Ping iyi değil,” dedi yavru ejderha.

“Bu Li-li’nin fikri. Sen kimsenin görmesini istemiyor.”

Ping, Liyu Çör’ün isteğini yerine getirmekten dolayı memnundu. Kay’ın, geçtikleri her köyde görülmesinin nasıl bir karmaşa yaratacağını hayal edebiliyordu.

Ping, Kay’ın son topunu eline aldı. Ejderhanın saten kumaştan yapılmış topları pek dayanmamıştı. Yavru onları parçalara ayırmıştı. Kay’ın hizmetlilerinden biri ejderhaya kenevir ipi sargısından bir top yapmıştı. Ancak hizmetliler ortada dağınık kalan bitmek bilmeyen sökülük iplere sürekli takıldıkları için bu durum çok can sıkıcı bir hal almıştı. Sonunda birinin aklına bir keçi derisinin içine ceviz kabukları sıkıştırarak daha dayanıklı bir top yapma fikri gelmişti. Bu top şu ana kadar dayanmayı başarmıştı. Genç kız, topu ejderhaya fırlattı ve ejderha pençeleriyle topu ustaca yakaladı. Daha sonra başını döndürerek onu geri attı. Yolcu arabasının içinde geniş bir alan yoktu ancak bu oyun ejderhayı bir saat kadar oyaladı.

Genç kızın, fareyi de yanlarında getirmesi için Dung Fang Sivor’u ikna etmek bayağı uğraş gerektirmişti. Hıvar konforlu kilim ve minderlerin arasında uyumaktan memnundu. Farenin tüm zamanını kafeste geçirmek zorunda olmamasından ve tekrar onunla birlikte olmasından dolayı Ping de memnundu.

Kay’ı memnun eden bir başka şey de ona hikâyeler anlatılmasıydı. Ping, kelimeleri yüksek sesle okuyordu. Ejderhanın konuşulan kelimeleri anlama becerisi artık çok daha iyiydi ve sadece birkaç tanıdık olmayan kelimeyi zihninden açıklaması gerekiyordu genç kızın.

Ping, Lao Ma'nın Huangling Sarayı'nda birlikte çalıştıkları zaman ona anlattığı hikâyeleri anlatıyordu ejderhaya. Kay, İmparator'un isteği üzerine nehir yataklarını kuyruğuyla tekrar çizen ejderhanın hikâyesini sevmiştir. Yu, Büyük Seli kurutmuştu. Ayrıca kurbağaya çevrilen ve aya hapsedilen yaramaz prensesin hikâyesini de beğenmişti. Yavru ejderha bu hikâyeleri defalarca dinlemişti ama hâlâ onlardan hoşlanıyordu. Genç kız, Dung Fang Sivor'a anlatacak bir hikâyesi olup olmadığını sordu. Adam tüm parasını kumarda kaybeden bir imparatorluk muhafızının uzun ve sıkıcı hikâyesini anlattı.

"Ping'in hikâyeleri güzel," dedi Kay. "Şişkonun hikâyeleri kötü."

Ejderhayı sadece kendisinin anlayabilmesinden ötürü bazı zamanlar çok memnun oluyordu Ping.

Yu ailesinin yaşadığı Lu-lin köyü beş kere yüz *li'den daha* uzaktaydı. Kulağa o kadar uzun bir yol gibi geliyordu ki Ping, birkaç hafta içinde oraya gidip geri gelebileceklerine inanamıyordu. İmparatorlukla ilgili bir göreve çıktıkları için imparatorluk yolunun düz taş bloklardan yapılmış olan orta şeridinden seyahat etmeye izinleri vardı. Hızlı ve düzgün bir yolculuk oluyordu.

Üçüncü günden sonra Ping, Kay'ı da yanında götürme konusunda İmparator'la konuşmamış olmayı diler hale gelmişti. Ejderhanın canı çok sıkılmıştı ve huysuzlanıyordu. Yavru ejderhayı eğlendirmek için Hıvar elinden geleni yapıyordu. Birlikte, Ping'in icat ettiği *Fare Nerede* adında bir oyun oynuyorlardı. Hıvar, yolcu arabasının sınırlı alanı

içinde bile saklanacak bir yerler bulma konusunda son derece becerikliydi. Fare yastıklarının arkasına, Ping'in elbisesinin eteklerine ve İmparatorluk Büyücüsü'nün şapkasının tepesine saklanıyordu.

Bir şeyler yemek için ya da geceyi bir handa geçirmek için durduklarında Kay şekil değiştirmek zorundaydı. Bir kâse ya da kova olarak başlıyordu ancak daha sonra yeni bir şey görüyor ve onun şekline bürünüyordu. Neyse ki geceyi geçirmek için bir hana geldiklerinde genellikle hava kararmış oluyordu ve yorgun hancılar Ping'in içeriye elinde bir demlikle geldiğini çıkarken ise yanında bir balkabağı olduğunu fark etmiyorlardı.

Yedinci gecelerini Mang şehrindeki bir handa geçirdiler. Ping pek uyuyamadı. Lu-lin köyüne yaklaştıkça heyecanı da artıyordu. Ertesi gün ailesiyle tekrar bir araya gelebilirdi. Her ne kadar yapmamaya çalışsa da ebeveynleriyle tanışmanın nasıl bir şey olacağını hayal etmekten kendini alıkoyamıyordu. Yolculuk ettikleri sürece bu fikirleri zihninin arka köşelerine atmaya becerebiliyordu ancak şimdi alevli bir ateş üzerinde kaynayan su gibi midesi fokurduyordu. Ailesiyle ilgili fikirleri sürekli değişiyordu. Bir anlığına çok çaresiz duruma düştükleri için onu satmak zorunda kaldıklarını anlıyordu. Bir sonraki dakika ise ona bu kadar ilgisiz oldukları için ailesine kızıyordu. Annesinin hâlâ onu düşünüp düşünmediğini merak ediyordu. Acaba kız ve erkek kardeşleri var mıydı? Genç kızın onlar için yaptığı fedakârlıktan haberleri var mıydı? Yoksa hiç kimse onun varlığından bile bahsetmemiş miydi?

Lu-lin dut bahçeleriyle çevrili, bakımsız bir köydü. Dung Fang Sivor, dut ağaçlarının sadece tatlı meyveleri için değil aynı zamanda ipekböceklerinin yediği tek şey olan yaprakları için de yetiştirildiklerini açıkladı genç kıza. Genç kız başını salladı ama bunu zaten biliyordu. Ağaçların yaz yaprakları çoktan dökülmüştü. Sert bir rüzgârın vurduğu dallar çıplak ve kahverengiydi. Ping, Leydi An ona bir kaban verdiği için çok memnundu.

Lu-lin'e yaklaştıkları sırada öfkeyle havlayan bir sıska köpek sürüsü arabanın etrafını çevirdi. Evlerin tamirata ihtiyacı vardı. Az sayıdaki domuz da köpekler kadar zayıftı ve tavuklar da aynı şekildeydi.

"İpekböceği yetiştirmenin kârlı bir iş olduğunu zannediyordum," dedi Ping.

"Genellikle öyledir," dedi Dung Fang Sivor bir muhafızın yardımıyla arabadan aşağı inerken.

"Kuşçuklar!" dedi Kay. Ejderhanın uzun, kırmızı dili dudaklarında gezdi.

"Tavukları rahat bırak, Kay! Onlar, bu fakir insanlara aitler. Biz daha sonra akşam yemeği yiyeceğiz."

Ping, sebze bahçelerinde çalışan ve sığırlarla ilgilenen çocuklara baktı. Hepsinin burnu akıyordu ve gözlerinde açlık vardı. Eğer Efendi Lan'a satılmamış olsaydı onun hayatı nasıl olabilirdi?

"Şimdi şekil değiştirmen lazım, Kay," dedi kız.

Kay, bir an düşündü. Ping kafasını çevirdi ve tekrar geri döndüğünde hemen yanında duran bir tavuk vardı. Çamuru karıştıran diğer tavuklardan çok daha eti budu

dolgun bir tavuktu. Genç kız, aç köylülerin onu çalmaya çalışmalarından korktu.

“Hayır, Kay,” diye ejderhayı azarladı genç kız. “Bu insanların yiyebileceği bir şey değil.”

Hava titreşti ve tavuk bir kavanoza dönüştü.

Dört muhafızın eşlik ettiği bir imparatorluk arabasının gelişi, mola verdikleri her yerde olduğu gibi burada da oldukça büyük bir kargaşa yarattı. Köy büyüğü onları karşıladı, başıyla selam verdi ve köylerini ziyaretleriyle onurlandırdıkları için teşekkür etti. Çocuklar gündelik işlerini bıraktılar ve ziyaretçileri izlemeye geldiler. Bütün bu karmaşanın ne olduğunu anlamak için kadınlar, güneşin yatay ışıklardan gözlerini korumak için elleriyle siper yaparak evlerinden çıktılar.

Köyün yaşlısı misafirleri kendi avlusuna oturttu ve yorgun misafirler için şarap getirdi. Mütevazı evinden utandığı için misafirlerini bahçede ağırladığına hiç şüphe yoktu. Ping, Kay’a, yolcu arabasında kavanoz şeklinde oturmasını söyledi. Dung Fang Sivor’un çabuk olmasını umuyordu. Ejderhanın hareketsiz şekilde oturmaktan yakında sıkılacağını biliyordu genç kız. İmparatorluk Büyücüsü titredi, kabanına sarıldı ve kendilerine ikram edilen şarabı kabul etti. İpek mahsulleri hakkında kibar sorular sordu.

“Cennet bizi kutsamadı,” dedi yaşlı adam. “Mahsulümüz üç sene üst üste zayıf oldu. Ağaçlarımıza hastalık vurdu. Yapraklar sarardı ve üzerlerinde kahverengi lekeler oluştu. İpekböcekleri bu haldeki yaprakları yemezler.”

“Başınıza gelen talihsizlikleri duyduğuma üzüldüm,” diye cevapladı Dung Fang Sivor.

Yaşlı adam denedikleri tüm yolları İmparatorluk Büyücüsü'ne anlatırken Ping sabırsızca elbisesinin manşetleriyle oynuyordu. Dong'un, Yu ailesini sorması bir saatten uzun sürmüştü.

"Evet, burada yaşıyorlar," dedi yaşlı adam, "nesillerdir burada yaşadıkları gibi."

Ping, gümbürdeyen kalbinin sesinden başka bir şey duyamıyordu. Mor Ejderha Bahçesi'nden ayrıldıkları andan beri genç kızın beklediği an, bu andı.

Yaşlı adam, köyün en bakımsız bölgesindeki bir eve götürdü onları. Dung Fang Sivor, kapıyı çalacak fırsatı bulamadan kapı ardına kadar açıldı. Kapıda bir kadın ve bir erkek duruyordu. Zayıflardı ve üzerlerindeki yırtık pırtık elbiselere bakılırsa oldukça fakirdiler ama ikisi de gülümsüyordu.

"Hoş geldiniz, hoş geldiniz!" Eski dostlarını selamlar gibi konuştu çift ancak tam kapı ağzında duruyorlardı ve bu yüzden eve girmek imkânsızdı. "Bu anı o kadar uzun süre bekledik ki."

Ping'in farkında bile değillerdi. Çiftin tüm gülümsemesi Dung Fang Sivor yüzündendi. Genç kız, çiftin heyecanına bir anlam verememişti.

Bay Yu, büyük bir ihtimalle bir zamanlar Dung Fang Sivor kadar şişman olan zayıf bir adamdı. Yağlar gitmiş olsa da adamın derisi, bir zamanlar ağzına kadar tahıl dolu ancak şimdi boş olan çuvallar gibi sarkmıştı. Bayan Yu daha uzundu ama kocasıyla aynı boyda olmasına sebep olan kambur bir sırtı vardı. Tamamı kız olan üç küçük çocuk, annelerinin elbisesinin arkasına saklanmışlardı. Ping, bir

benzerlik arayarak Bay ve Bayan Yu'ya baktı; gözlerinde, gülüşlerinde, hareket ediş şekillerinde.

Dung Fang Sivor, elbisesinin katları arasından bir yerden üç tane hünnap çıkardı. Küçük kızların gözleri parladı ancak meyveleri almayacaklardı.

“Kızlarınızın bu küçük hediyeleri kabul etmesine izin verir misiniz?” diye sordu Dung Fang Sivor.

Bayan Yu küçük kızları öne doğru itti. Kızlar meyveleri aldılar, büyük bir iştahla yediler ve sonra tavukları beslemeye gönderildiler. Dung Fang Sivor eve girmeye çalıştı.

“Sizin kadar saygıdeğer konuklar için evimiz fazla mütevazı,” dedi May Yu, kapı eşiğinde durup gülümseyerek boynunu eğerken.

“Mütevazı bir ev Cennet'in gözünde bir saraydır,” dedi Dung Fang Sivor, adamı iterek içeri girerken. İmparatorluk Büyücüsü, ortadaki karmaşadan uzaklaşmak konusunda kararlıydı.

Dört tane daha büyük kız, evin içinde çalışıyorlardı. Hepsi kaynar su dolu bir kâsenin üzerine eğilmişti. Ping loş ışıktaki ne yaptıklarını tam olarak anlayamamıştı. Kızlar ayağa kalktılar, başlarıyla selam verdiler ve odayı terk etmeye başladılar.

“Lütfen bizim yüzümüzden işinize ara vermeyin,” dedi Dung Fang Sivor.

Kızlar, ebeveynlerine baktılar ve işlerine geri döndüler. Ping onlara dikkatle baktı. Bu kızlar onun ablaları mıydı?

Bayan Yu tek bir kelime bile söylemedi. Sadece gülümsemi ve tekrar gülümsemi. Ping bu kadar fakir insanların nasıl bu kadar mutlu olabildiklerini anlayamamıştı.

Ev gerçekten de çok mütevazıydı. Zemini çiğnenmiş topraktan olan, tek odalı bir evdi ve bir döşekle, sönük haldeki bir ocak dışında hiç mobilya yoktu. Duvarlardaki deliklerden içeri rüzgâr giriyordu. Evin çatısından, gri gökyüzü görünüyordu. Battaniyeler eski ve yırtık görünüyordu. Ping, imparatorluk köşkünün konforuna ve lüksüne alışmıştı. Yu ailesinin evine kıyasla Taay Şan dağındaki çoban kulübesi bile daha konforlu görünüyordu. Bay Yu, onları yerdeki yırtık ve kokuşmuş bir su sığırı derisi üzerine oturmaya davet etti. Misafirlerine biraz daha şarap ikram etti. Yu ailesinin şarabı daha ekşi bir darı şarabıydı ve tamamen süzülememişti.

“Çok iyi kızlarınız var,” dedi Dung Fang Sıvor.

“Evet,” diye cevapladı Bay Yu yedi kızını birden tek bir el hareketiyle göstererek. “Benim talihsizliğim de bu.”

“Annelerine çok yardımcı oluyorlardır,” dedi İmparatorluk Büyücüsü kibarca.

“Çok çalışkanlar, sanıyorum ancak içlerinden biri nişanlı.”

Ping’in gözleri artık loş ışığa alışmıştı ve kızların ne yapmakta olduklarını görebiliyordu. Her birinin kucağında beyaz top yumakları vardı. İpekböceği kozaları. Geniş kâsenin altındaki kömür ateşi suyu sıcak tutuyordu. Aslında suyun ısısı neredeyse kaynama noktasına yakın görünüyordu. Kızlar, topları kaynar suya batırıyorlar ve sonra diğer tarafını çeviriyorlardı, ta ki ipek ipliğin ucunu bulana kadar. Daha sonra ipliği söküyor ve bir bobine sarıyorlardı. Ping, hayranlık içinde onları izledi. Her ipekböceği kozası, tek bir uzun ve kesintisiz ipliğe dönüşüyordu. Her bir ipin uzunluğu

en az bir *li* olmalıydı. Kızların parmakları beyazlamıştı ve kaynar suya girip çıkmaktan buruşmuşlardı.

Ping, Yu ailesinin bir kızı daha olup olmadığını merak etti. Bu kadar çok kıza sahip olmanın yükü yüzünden satmak zorunda kaldıkları bir kızları daha.

“Ama cennet bizleri kutsadı da,” dedi gururla Bay Yu. “Bir de oğlumuz var.”

Gölgelerden genç bir çocuk çıktı. Ping, çocuğun kendisinden iki yaş kadar genç göründüğünü düşündü. Çok sıksa bir çocuktü.

“İşte burada!” dedi Bay Yu çocuğu göstererek sanki bir ödölmüş ya da nadir bir mücevhermiş gibi.

İşin aslı son derece sıradan bir çocuktü. Ping aynı yaştaki iki kere on çocuk arasında dursa bu çocuğu diğerlerinden ayırt etmesinin mümkün olmayacağını düşündü. Sadece tek bir şey dışında. Saçı kısaydı, örmek veya topuz yapmak için çok çok kısa. Çocuğun saçları kulak hizasındaydı ve alnında da kâkülle vardı. Genç çocuk başı öne eğik bir şekilde ayakta duruyordu ve üzerindeki yıpranmış ceketin belindeki kemerle oynuyordu.

Bayan Yu, çocuğa gülümsedi ve tutması için ona doğru elini uzattı. Kadının parmakları, bir kuş pençesi gibi kemikli ve serttiler. Kızlarının parmakları gibi onunkiler de buruşuktü ancak derisinin yüzölmekte olduğu yerlerden, ardındaki kırmızı renkli, açık yara benekleri görölebiliyordu, yıllar boyunca kaynar suya girip çıkmaktan olduğuna şüphe yoktu. Bayan Yu, sessizliğini daha uzun süre koruyamadı.

“Ziyaretinizin sebebini tahmin ettik,” dedi kadın neşeyle. “Jun için geldiniz!”

Kadın, Bay Yu biraz daha şarap doldururken ve heyecandan Dung Fang Sivor'un elbisesine de biraz şarap dökerken oğluna gururla gülümsedi. Adam, oğlu için de bir bardak şarap doldurdu ve ona uzattı. Oğlan şarap kadehini sol eliyle aldı. Bayan Yu, fark ettiğinden emin olmak için İmparatorluk Büyücüsü'ne baktı. Solak bir çocuğa sahip oldukları için bir ailenin bu kadar memnun olduğunu görmek garip bir şeydi. Efendi Lan, Ping'e, solak olmanın büyük bir lanet olduğunu ve bu yüzden de kızın ona kötü şanstı başka hiçbir şey getirmediğini söylemişti.

"Aile üyelerinizin imparatorluk makamlarında çalıştıklarının farkında mısınız?" diye sordu Dong Fang Zu.

"Evet, elbette," diye cevapladı Bay Yu. "Büyükbabam otuz yıl önce o pozisyondaydı. Bu işi yapan çok sayıda Yu erkeğinden biriydi. Görevdeyken beklenmedik şekilde öldü. Ben daha bir çocuktum ama imparatorluk danışmanının onun bir kaza geçirdiğini söylemek için geldiğini hatırlıyorum. Danışman, doğru özelliklere sahip olup olmadığımızı görmek için babamı ve beni de test etmişti. İkimiz de o özelliklere sahip değildik. O zamandan beri fakirlik içinde yaşıyoruz."

"Ama Jun o özelliklere sahip," diye devam etti Bayan Yu. "Sol elini kullanıyor, olacak şeyleri önceden tahmin edebiliyor."

Dung Fang Sivor, daha dik oturmaya başladı. "Önsezi gücü mü var?"

Ping, çocuğun yüzünü dikkatle inceledi. Genç kız, bir Ejderha Bakıcısı ile tanışırsa bunu anlayabileceğini düşünmüştü. Önsezi gücünün, kendini şüphe bırakmaz şekilde

uyaracağını tahmin etmişti ancak bu çocuğa karşı en ufak bir bağ hissetmemişti.

“Evet,” dedi Bayan Yu gururla. “Fırtınaların ne zaman geleceğini biliyor. Ve doğmamış bir bebeğin kız mı yoksa erkek mi olacağını söyleyebiliyor.”

Dung Fang Sivor çocuğa ilgiyle baktı.

“Bir Ejderha Bakıcısı’nın bir ejderhayla karşılaşmadan önce önsezi becerisi olduğunu hiç duymamıştım. Sen duymuş muydun Ping?”

Ping cevap vermeye fırsat bulamadı.

“İşte bu sayede geleceğinizi ve ona Ejderha Bakıcısı pozisyonunu teklif edeceğinizi biliyorduk!” diye heyecanla bağırdı Bay Yu.

“Korkarım ki ona herhangi bir pozisyon önermek için gelmedik,” dedi İmparatorluk Büyücüsü. “O pozisyon zaten dolu.”

Bay ve Bayan Yu’nun mutlulukları, kaynar sudaki bir buz parçası gibi eridi.

“Ping, İmparatorluk Ejderha Bakıcısı’dır,” dedi Dung Fang Sivor.

Çift, ilk kez Ping’e baktı.

“Bir kız?” diye dudak büktü Bay Yu. “Bir kız nasıl İmparatorluk Ejderha Bakıcısı olabilir ki?”

“Cennet’in yöntemlerini kim açıklayabilir ki?” dedi Dung Fang Sivor.

“Ama biz buna güveniyorduk,” dedi Bayan Yu. “Jun’a okuma yazma öğretmesi için köyün yaşlısına bir sürü para ödedik. Bu yüzden dut bahçesindeki işlerinden de geri kaldı.”

“Onun imparatorluktan maaş almasını dört gözle bekliyorduk,” dedi Bay Yu. “Büyükbabam altı çuval tahıl ve beş deste para kazanırdı her yıl.”

Bay Yu sanki bir servetten bahseder gibi konuşuyordu ama aslında büyük bir miktar da değildi. Ping’in cebindeki altın sikke bile bunlardan daha değerliydi.

“Tekrar düşünemez misiniz? İmparator mutlaka erkek bir Ejderha Bakıcısı’nı tercih edecektir,” diye yalvardı Bayan Yu.

“Sadece birkaç yıl bu maaşı alması bizi kurtaracaktır,” diye devam etti Bay Yu. “Diğer kızlarımız için çeyiz paramız olmaması fark etmez. Dut yapraklarının solması ve ölmesi de fark etmezdi.”

Ping zihnini yakıp kavuran soruyu sormak için doğru zamanı bekliyordu. Daha fazla bekleyemedi. Dung Fang Sıvor bir şeyler söylemek için ağzını açtı ancak Ping daha önce konuştu.

“Bunu daha önce gördünüz mü?” dedi kız ve boynunda asılı duran, kare şeklindeki bambu kolyeyi çıkardı. Bay Yu, kolyeye bakarken üzerindeki karakteri baş aşağı tuttu. Ping, kolyenin adama hiçbir şey ifade etmediğini anlamıştı.

Adam başını salladı. “Daha önce hiç görmedim.”

Ping için sürpriz değildi. Bay ve Bayan Yu’yu ilk gördüğü anda içinde bir yerlerde, onların kendi ebeveynleri olmadığını anlamıştı genç kız. Aynı zamanda Bay ve Bayan Yu’nun onlara söylemedikleri bir şey olduğuna dair belli belirsiz bir şeyler de hissediyordu. Ancak kızın hissettiği üzüntü bu duyguyu bastırdı. Ailesini bulamamıştı.

“Yine de Jun’u eğitmek isteriz,” dedi Dung Fang Sıvor, Ping’e gözücuyla hızlıca bir bakış atarak. “Pozisyon boşalacak olursa diye. Oğlunuzun yokluğu için size de ödeme yapılacaktır.”

İmparatorluk Büyücüsü cebinden bir altın sikke çıkardı ve bunu Bay Yu’ya verdi. Çiftin gözleri parladı.

“Jun bizimle birlikte Ming Yang Köşkü’ne gelecek...”

Evin dışından gelen bir çığlık İmparatorluk Büyücüsü’nün sözünü kesti. Bütün bu karmaşanın sebebinin küçük ejderha olduğunu biliyordu Ping. Kay arabada yalnız başına çok uzun süre kalmıştı.

Ping sesi takip etti. Yu ailesinin evinin arkasındaki yıkık dökük bir kulübeden geliyordu ses. Kızın beklediği üzere, Kay oradaydı. Artık bir kavanoz şeklinde değildi. Yu ailesinin üç küçük kızı, mor ejderhaya bakıyorlardı. En küçük olanları avazı çıktığı kadar bağılıyordu. Kay raflarda duran kil kavanozlardan birkaç tanesini devirmişti.

“Kırkayaklar,” dedi ejderha ancak genç kız dışındaki herkes flütle çalınan neşeli bir melodi duyuyordu. “Kay kırkayakları koklar.”

“Sorun yok,” diye kızları yatıştırdı Ping. “Size zarar vermeyecek.” Teselli etmeye çalışarak çığlık atan küçük kızın sırtını okşadı.

“Kavanozlarınızı kırdığı için özür dilerim.”

Genç kız, kırılan kavanozların parçalarını topladı. Kay, kavanozların içinden ortalığa saçılanları kokluyordu: Yüzlerce küçük, siyah renkli top.

“Kay, yapma!” dedi Ping.

Genç kız, ejderhayı kucağına aldı. Küçük toplardan bazıları ejderhanın ıslak, pembe burnuna yapışmıştı.

“Korkarım afyon çiçeği tohumlarınızı mahvetti,” dedi kız ejderhanın burnuna yapışan küçük topları eliyle süpürürken.

“Onların afyon çiçeği tohumları olduğunu sanmıyorum Ping,” dedi Dung Fang Sivor. “Sanırım onlar önümüzdeki sezonun hasatı için sakladıkları ipekböceği yumurtaları.”

“Ah,” dedi Ping, dağılmış küçücük yumurtaları toplamaya çalışırken. Her bir yumurta, kozasını oluşturmak için uzun bir ipek ipliği dolayacaktı. Çok değerliydiler. “Üzgünüm.”

Küçük kız sonunda çığlık atmayı bıraktı ve burnunu çekerek ağlamaya başladı.

Dung Fang Sivor adama bir altın sikke daha verdi.

Kay, Ping’in kucağından kurtulmaya çalışıyordu. Tırnaklarını, genç kızın koluna batırdı. Genç kız, acı içinde bağırarak ejderhayı bıraktı. Jun, oraya yeni gelmişti. Kay, yüksek ve neşe dolu sesler çıkararak genç çocuğa doğru koştu. Çocuk Kay’a baktı kaldı ama ondan korkmadı. Uzun nıp küçük ejderhanın başına dokundu.

Bay ve Bayan Yu, keyifle gülümsediler. Ping de gülümsemeye çalıştı.

“Görünüşe bakılırsa başka bir Ejderha Bakıcısı adayı bulduk Ping,” dedi Dung Fang Sivor. “Yolculuğumuz başarılı oldu.”

“Kay çocuğu sevdi,” dedi küçük ejderha.

Ping’in yarım gülümsemesi bir sonbahar yaprağı gibi buruştu. Daha önce hiç hissetmediği bir duygu hissetti. Genç kızın bu duyguyu isimlendirmesi biraz zamanını aldı. Bu kıskançlıktı.

• bölüm yirmi •

KIVRILAN YILAN GEÇİDİ

*Genç kız, gözleriyle kayaların yüzeyini taradı
ancak yamaçlarda herhangi birinin gizlenebileceği
kadar geniş bir çıkıntı yoktu.*

At şafak vaktinden önce yolcu arabasına koşulmuştu. Dung Fang Sıvor, mümkün olduğunca çabuk Ming Yang Köşkü'ne dönmek için sabırsızlanıyordu. Festivalden önce ilgilenmesi gereken birçok şey vardı. Köyün lideri bu kadar önemli bir konuğa kendi yatağını verme konusunda ısrar etmiş olsa da büyücü rahatsız bir gece geçirmişti. Başarılarını İmparator'a haber vermek üzere bir önceki gece iki muhafız gönderilmişti. İmparatorluk Büyücüsü, Ping'in üzüntüsünün farkına vardıysa bile hiç belli etmemişti.

Sabahın çok erken bir saati olmasına rağmen Lu-lin köyünün sakinleri güzel bir görüş açısı için köyün girişinden birbirlerini itiştiyorlardı. Korkmuş çocuklar, ebevey-

nlerin elbiselerine yapışmışlardı veya kucağa alınmak için ağlaşıyorlardı. Hepsi, köylerinde birdenbire ortaya çıkan muhteşem yaratığı bir kez olsun görmek istiyorlardı.

Kay kendisine gösterilen aşırı ilginin farkındaydı ve ağzından duman bulutları çıkararak homurdanıyordu.

Jun, annesiyle kız kardeşlerini öperek onlarla vedalaştı ve arabaya tırmandı. Bay Yu oğluna yıpranmış, ipek bir parşömen verdi.

“Çalışmalarına devam etmelisin,” dedi adam. “Başarılı olman için cennete dua edeceğiz.” Adam, Ping’e pek de dostane olmayan bir bakış attı. “Bu senin doğuştan hakkın.”

Çocuk, başıyla onayladı.

Araba yola çıkarken çocuk ailesine el salladı. Arabadan dışarı uzandı ve sefalet içindeki Lu-lin köyü gözden kaybolana kadar ailesinin görüntüsünün gitgide küçülerek yok oluşunu izledi.

Yolcu arabası, üç kişiyi ve kıpır kıpır, ufak bir ejderhayı taşımak için yapılmamıştı. Dung Fang Sıvor tek başına Ping’in ve çocuğun toplamından daha fazla yer kaplıyordu. Kay çok geçmeden sıkıldı. Nüfusun kalabalık olduğu yerlerden geçmiyor olsalardı, Ping ejderhanın arabadan dışarı sarkmasına engel olmaya çalışmayı bıraktı. Yavru ejderha, çocuğun parşömenine ve İmparatorluk Büyücüsü’nün mi-desine basarak onların tepelerine tırmandı.

Hava kapalıydı ve Dung Fang Sıvor, kar bekliyordu.

“Birçok sorun olduğunu sanıyorum,” dedi çocuğa, yüzünde geniş bir gülümsemeyle, “ejderhalar ve onların yöntemleriyle ilgili.”

Jun başını hayır dercesine iki yana salladı ve kâkülle-
rinin ardına saklanmaya çalıştı.

“Ya İmparator ve imparatorluk sarayı hakkında?” diye sordu İmparatorluk Büyücüsü yüzündeki gülümseme kü-
çülürken.

Çocuk, tekrar başını iki yana salladı ve parşömenine odaklandı. Görünüşe göre çocuk kaderindeki değişiklikten ebeveynleri kadar memnun değildi. Ping, elbisesinin koluyla gözlerini sildiğini gördü küçük çocuğun. Fakir de olsalar ailesini özlemişti. Ping kendi kendine, çocuğun en azından özleyecek bir ailesi olduğunu düşündü acı bir hüznle. Yarı-
rım saat kadar sonra, İmparatorluk Büyücüsü çocukla bir kez daha konuşmayı denedi ancak Jun’un başı öne eğikti ve sessizdi.

Kay arabadan dışarı sarkmış, ağaçlardan düşen yap-
rakları yakalamaya çalışıyordu. Ejderhanın dışarı doğru fazla sarkması ihtimaline karşı Ping onun kuyruğunu tuttu.

Arabanın yanından geçtiği ıslak ve boş tarlaları izler-
ken, Ping’in düşünmek için bolca vakti oldu. Bay ve Bayan Yu’nun kendi ebeveynleri olmadığını biliyordu. Eğer gerçek bir Ejderha Bakıcısı ise o zaman onun ailesi Huy’lardı. Ama Danışman Ji, o aileden herkesin öldüğünü söylemişti. Genç kız, ailesini asla bulamayabilirdi.

Kay, Jun’un kendisiyle oynaması için uğraşıyordu. Ço-
cuğu ilk gördüğü andan beri onun yanından ayrılmamıştı. Çocuğun yatağının ayakucunda uyumak için ısrar etmişti, yıkık bir kulübedeki bir saman yığını olsa dahi.

Küçük çocuk şaşkınlık içinde bağırdı. Ping, Kay’ın onu ısırp ısırmadığını anlamak için etrafına bakındı. Ama panik

halini yaratan Hıvar'dı. Fare, yastıklardan birinin altından dışarı tırmanmıştı.

Dung Fang Sıvor kıkırdadı. "O, Ping'in faresi," dedi adam. "*Senin* de böyle sevimsiz evcil hayvanların yoktur herhalde? Ceketinin altında yılanlar veya örümcekler?"

Ping, Hıvar'ı okşadı. İmparatorluk Büyücüsü'nün fare-den hoşlanmadığını daha önce fark etmemişti.

Genç kız, Jun'un üzerinde çalıştığı parşömene göz attı. Parşömen karakterle doluydu, yüzlerce karakter vardı. Ping sadece birkaç tanesini tanıdı. Küçük çocuk kesinlikle Ping'den çok daha iyi okuma yazma biliyordu.

Dung Fang Sıvor kırkayağa benzer kaşlarından birini kaldırmış, başıyla Jun'un olduğu tarafı işaret ederek kıza mesaj veriyordu. Adam, genç kızın çocukla konuşmasını istiyordu. Ping hiç de sohbet havasında değildi. Çocuğu rahatlatmak istemiyordu. Onunla hiç tanışmamış olmayı tercih ederdi. Genç kız bir asistan bulmayı, hasta olduğu zamanlarda onun yerini almasını ve ileride doğacak olan çocuklarından birinin muhtemelen bir sonraki Ejderha Bakıcısı olmasını hayal ediyordu. Kendisine bir rakip bulmayı beklemiyordu.

Dung Fang Sıvor ısrar etti. Kızın bacağını tekmeledi. Ping'in aklına konuşacak hiçbir şey gelmiyordu. İlham almak için pencereden dışarı baktı. Tarlalarla çevrili bir köyün yanından geçiyorlardı. Çiftçiler çalışıyordu. Genç kız, Jun gibi kısa saçlı kız ve erkek çocuklar gördü. Bazılarıysa tamamen keldi.

"Saçlarını kısa kestirmenin özel bir sebebi var mı?" diye sordu küçük çocuğa. "Bu yerel bir gelenek mi?"

Çocuk kızardı.

Dung Fang Sivor, boğazını temizledi. “Sanırım yakında anlarsın Ping,” dedi adam gergin bir kıkırdamayla, “bu çocukların saç biti salgınına karşı saçlarını böyle tıraş ettiklerini. Saçları kısa olanlar, hâlâ saçlarının uzamasını bekleyen çocuklar.”

“Ah,” dedi Ping. “Ben Huangling’deyken saçlarım bitlenmişti ama Efendi Lan bana kötü kokulu bir yağla saçlarımı ovalatmıştı.”

Dung Fang Sivor, Ping’e dik dik baktı. “O birçok köylünün ulaşamayacağı bir yöntem.”

Ping canını yakan o yağdan nefret ederdi. Bunun bir ayrıcalık olduğunu bilmiyordu.

Konuşmak için başka bir girişimde bulunmadı. Çocuğun parmaklarının, parşömendeki sütunlarda bulunan karakterler üzerinde nasıl hızla aşağı doğru kaydığını izledi. Bildiği birkaç karakteri üzerine yazmış olduğu keçi derisi parşömenin yanına almayı unuttuğuna sevinmişti genç kız. Çalışmak için bir sürü boş zamanı olmuş olmasına rağmen Ping, okuma yazma öğrenmeyi zor bulmuştu. Bu çocuk, dut bahçesindeki günlük işleri arasında okuma yazma öğrenmişti.

Jun’un onlarla birlikte yolculuk ediyor olması Kay’ı da heyecanlandırmıştı.

“Çocuk, top oyna,” dedi ejderha, keçi derisinden yapılmış topunu Jun’un parşömeni üzerine bırakıp burnuyla çocuğun kolunu dürterek.

Jun onu görmezden gelmeye çalıştı ama sonunda Kay’m ısrarı karşısında pes etti. Topu tekrar tekrar ejderhaya attı. Kay coşkuyla geri gönderdi. Çocuk, Ping’e kıyasla oyun

oynama konusunda daha sabırlıydı ancak sonunda o da sıkıldı.

“Şimdilik bu kadar yeter Kay,” dedi İmparatorluk Büyücüsü. “Jun’a biraz mola ver.”

Küçük ejderhanın dikenleri indi. Hüzünlü sesler çıkardı.

“Sonra?”

Jun ejderhanın başını okşadı. “Daha sonra seninle oynayacağım.”

Ping, gözlerini dikip çocuğa baktı. “Kay’ın ne dediğini anladın mı?”

Jun başıyla onayladı ve başını tekrar parşömenine gömdü.

Ping şoke olmuştu. Kay’ın çıkardığı sesleri anlamadan önce onunla tam altı ay ilgilenmişti. Jun ise bir günden az bir süredir ejderhanın yanındaydı. Genç kızın, çocuğa karşı hissettiği hoşnutsuzluk büyüyordu.

“Seni bulduğumuz için İmparator çok memnun olacak,” dedi Dung Fang Sivor. “Sınavlarda başarılı olursan, eğitim alman gerekecek.”

Ping, adamın aklındaki sınavların ve eğitimin ne olduğunu merak etti. Genç kız hiçbir testten geçmemişti ve aldığı tüm eğitimi de Danze vermişti.

“Ben seninle oynarım Kay,” dedi Ping topu elinde tutarken.

Kay topu kaptı ve Jun’un kucağına bıraktı.

“Hayır,” dedi kesin bir tonla. “Kay çocukla oynayacak... Sonra.”

Ping’in kıskançlığı yaradan boşalan iltihap gibi içinden aktı.

• • •

Ertesi gün, Jun'un başı hâlâ parşömenine gömülüydü.

"Parşömente ne yazıyor?" diye sordu Dung Fang Sivor.

"Şimdiye kadar öğrendiğim bütün karakterler yazıyor," diye cevapladı çocuk. "Hatırlamama yardımcı olması için küçük şiirler ve hikâyeler şeklinde ayarlandılar." Küçük çocuk ilk kez beş kelimedenden fazlasını bir arada kullanıyordu.

"Bu kadar çok karakteri öğrenmekle büyük iş başarmışsın."

"Köyümüzdeki yaşlı bilge gençken devlet görevlisiymiş. Okuma yazmayı o öğretti."

"Ping de okumayı öğreniyor ama oradaki karakterlerin yarısı kadar bile bilmiyor."

Ping gözlerini dikip arabanın kepenklerinden dışarı doğru baktı. Cahilliğinin hatırlatılmasına ihtiyacı yoktu.

İkinci günün sonuna doğru çocuk nihayet kendine ait bir soru sordu.

"Dünyada başka ejderhalar da var mı efendim?" diye sordu Dung Fang Sivor'a.

İmparatorluk Büyücüsü, bu sorudan çok memnun olmuştu.

"İnsan yerleşim yerlerinden çok uzaklarda, imparatorluğun sınırlarında ejderha görüldüğüne ilişkin raporlar geliyor," diye cevapladı coşkuyla. "Dinleyenleri etkilemek için gezginler tarafından uydurulmuş hikâyeler de olabilir ama bence ejderhalar gerçekten varlar... Bir yerlerde."

"Vahşi ejderhalar?"

"Öyle sanıyorum, yaban hayatta yaşıyorlar ama nerede olduğunu bilmiyorum." Dung Fang Sivor çocuğa gülüm-

sedi. “Şimdiden bir Ejderha Bakıcısı gibi düşündüğünü görebiliyorum.”

Ping hırsından kudurdu.

Geceyi bir handa geçirdiler. Ping, kendine ait bir odası olduğuna memnun olmuştu. Önceki gece, askeri bir garnizonda kalmışlardı. Dung Fang Sivor’a subay yatakhanelerinde bir oda verilmişti ama Ping’in ahırda Kay ve bir atla birlikte kalması gerekmişti... Bir de Jun’la. Rahat bir döşekte, iyi bir gece uykusunu dört gözle bekliyordu genç kız.

O gece çok geç bir saatte ya da sabahın çok erken saatlerinde, genç kız aniden sanki büyük bir gürültüye uyanmış gibi hissetti. Ancak etraftaki tek ses, avludaki birinin kısık sesli konuşmasıydı. Genç kez ne söylendiğini duyamamıştı.

Kay, yatarken o kadar kıvrılmıştı ki kuyruğu ve arka ayakları, ejderhanın yüzünün önünde duruyorlardı. Genç kız, ejderhayı döndürmek için tekrar kalktı. Daha sonra giriş kapısına gitti. Dung Fang Sivor avludaydı. Nefes nefese bir atın yanında duran ulağa, aceleyle bir şeyler fısıldıyordu büyücü. Ulak tekrar atına bindi ve uzaklaştı. Dung Fang Sivor, avluda kaldı ve yumrulu ayaklarına doğru baktı.

Ping adamın kendi kendine, “Sayın İmparator Majesteleri ne emrederse,” dediğini duydu.

Genç kız yatağına geri döndü ama uykusuna geri dönemedi.

Ertesi gün, Ping’in tam olarak ne olduğuna anlam veremediği bir gariplik vardı İmparatorluk Büyücüsü’nde. Adam alışılmadık şekilde sessizdi ve önceki gece gelen ulaktan da

bahsetmemiştir. Tekrar Jun'u konuşturmaya da çalışmamıştır. Sessizlik, Ping'i rahatsız etmiyordu. Ejderhanın bitmek bilmez soruları yüzünden yeteri kadar sohbet ediyordu genç kız.

"Eve yakın mıyız?" diye soruyordu ejderha. Saatte on ve yedi kere aynı soruyu soruyordu.

"Yemek zamanı mı?" Kay'ın en sevdiği ikinci soruydu.

"Bu nedir?" sorusunu ise adını bilmediği her yeni bir şey görüşünde soruyordu küçük ejderha.

Domuz yavrularından pavlonya ağaçlarına, harmanlamadan dokuma tezgâhlarına kadar her şeyi açıklaması gerekmişti Ping'in.

Kay, sonunda soru sormaktan sıkıldı ve Ping ile çocuğun arasına kıvrılıp –burnu Jun'un kucağında– yattı ve uykuya daldı. Dung Fang Sıvor genelde uyuklardı ama görünüşe göre adamın pek uykusu yoktu. Gözlerini dikmiş pencereden dışarı bakıyor ve mevkiinin kurdelelerini, dalgın bir şekilde parmaklarına doluyordu.

Mor Ejderha Bahçesi'nden ayrılmalarından bu yana, gökyüzü ilk kez açıktı. Kar bulutlarını, güneyde bırakmışlardı. Hava hâlâ soğuktu ancak artık rüzgâr esmiyordu. Yol, köyleri geride bırakıp Çin tarçını ormanına girdiğinde tarçın ağacı kabuklarının zayıf kokusu arabaya doldu. Ping kokulu havayı içine çekti.

Jun aniden kendisiyle konuşunca genç kız korktu.

"Tüm hayatın boyunca imparatorluk sarayında mı yaşadın?" diye sordu kâküllerinin arasından genç kıza bakan çocuk utangaç bir şekilde.

Ping hayır dercesine başını iki yana salladı. Çocuğa kendisi hakkında hiçbir şey anlatmak istememiştir.

“Bir Ejderha Bakıcısı olduğunu hep biliyor muydun?”

Genç kız kendisinin doğuştan bu yana Ejderha Bakıcısı olarak eğitildiğini düşünmesini istedi çocuğun.

Kay şekerlemesinden uyandı.

“Hikâye,” dedi küçük ejderha.

Ping’in nasıl Ejderha Bakıcısı olduğunu anlatan hikâye, Kay’ın en sevdiği hikâyeydi. Babası ile genç kızın maceralarını dinlemeye bayılıyordu. Genç kız yumuşadı. Kay’a hikâyeyi yüksek sesle anlatacaktı. Yavru ejderhanın, kelimeleri anlama konusunda hâlâ alıştırmaya yapması gerekiyordu. Ve Jun da hikâyeyi duyacaktı. Böylece kendi hayatının, çocuğun hayatından daha zor geçtiğini öğrenecekti. Onun gerçek Ejderha Bakıcısı olduğunu anlayacaktı. Bilge bir ejderhayla birlikte seyahat eden, ejderha taşını imparatorluğun bir ucundan diğerine taşıyan ve Kay’ın doğumuna şahitlik etmiş gerçek Ejderha Bakıcısı.

Genç kız, Danze ve Huangling Sarayı’nda geçirdiği yılları anlattı çocuğa. Hıvar’ın nasıl tek dostu olduğunu açıkladı. Ona, Danze’nin pulunu ve mor taştan kalan kırık parçayı gösterdi ancak çocuğun onları tutmasına izin vermedi.

“Çok heyecanlı bir hayatın varmış,” dedi Jun imrenerek.

Tüm sabah boyunca neredeyse tek kelime etmeyen Dung Fang Sıvor aniden konuştu.

“Eski büyü kitaplarında anlatılanlara göre ejderha yumurtalarının çok ilginç özellikleri var,” dedi adam öne doğru eğilip kırık parçaya bakarken.

Ping aniden bir sahiplenme duygusu hissetti. Parçayı Jun'dan geri aldı ve Danze'nin puluyla birlikte ipek kesesine atarak hikâyesine devam etti.

Danze'nin kendisine Ejderha Bakıcısı aynasını verdiği bölüme gelmişti.

“Danze'nin gerçek Ejderha Bakıcıları'nın hepsi bu aynayı taşıdılar,” dedi genç kız gururla. “Yüzlerce yaşında bu ayna.” Aynayı parlatıp Jun'a uzattı. “Çok dikkatli olursan, onu tutabilirsin.”

Yolcu arabası durduğunda, genç kız, Deeav'ı nasıl yendiğini ve ruh çağırını nasıl kurnazca alt ettiğini anlatıyordu çocuğa. Ping hikâyesini anlatmaya kendini o kadar kaptırmıştı ki geçtikleri arazideki değişikliği fark etmemişti. Ming Yang Köşkü'ne başka bir yoldan dönüyorlardı. Tarçın ormanı kaybolmuştu ve gittikleri yol, dar bir vadiden kıvrıla kıvrıla ilerliyordu. Cilalanmamış demir rengindeki dik kayalar, yolun her iki yanından yükseliyordu. Dağ geçidi sadece bir arabanın geçebileceği kadar bir genişlikteydi. Dung Fang Sivor neler olduğunu görmek için başını arabadan çıkardı.

İmparatorluk Büyücüsü gergin görünüyordu, sanki daha fazla bir gecikmeye katlanamayacak gibiydi. Ping, bu kadar acele etmek için bir neden göremiyordu. İmparator'un festivalinden önce Ming Yang Köşkü'ne dönmek için daha çok zamanları vardı. Muhafızlardan biri yanlarına geldi ve bir kayanın yuvarlanıp yolu kapattığını söyledi.

“Atları kayaya bağlıyoruz böylece onu yoldan çekebileceğiz,” diye durumu anlattı muhafız. “Dışarı çıkıp bacıklarınızı esnetmeniz için zamanınız olacak.”

Muhafız arabanın kapısını açtı.

“Neredeyiz?” diye sordu Ping.

“Burası Kıvrılan Yılan Geçidi,” dedi Dung Fang Sivor.

İmparatorluk Büyücüsü ayağa kalktı ancak sonra fikrini değiştirip tekrar oturdu.

Ping gözlerini kısıp yollarını kesen ilerideki kayaya baktı. Pek büyük görünmüyordu.

Kay aniden konuştu. “Çiş.”

“Bu dağ geçidinden çıkana kadar bir yarım saat bekleyemez misin?” diye sordu Ping.

“Hayır,” dedi küçük ejderha.

Ping, bu konuda Kay’la tartışmanın iyi bir fikir olmadığını biliyordu. Arabanın içinde ejderha idrarı kokusu, genç kızın son isteyeceği şeydi.

İmparatorluk Büyücüsü aniden kızın elbisesinin kolunu yakaladı.

“Hayır, dışarı çıkma Ping.”

Adam söyleyeceği daha fazla şey varmış gibi görünüyordu ama kelimeler boğazına düğümlenmişti.

“Çiş şimdi,” dedi Kay daha da acil bir şekilde ve arabadan aşağı atladı.

Ping, kolunu Dung Fang Sivor’un elinden kurtardı. “Kay’a göz kulak olmam lazım ki kendi başına bir yerlere gitmesin.”

Geçidin kayaları ile arabanın kapısı arasında kızın zorlukla inebileceği kadar bir boşluk vardı. Her iki yanlarından karanlık kayalar yükseliyordu, o kadar dik ve pürüzsüzdüler ki sanki bir bıçakla kesilmişler gibi görünüyordardı. Gökyüzünde tüm görülebilen şerit halinde bir mavilikti. Ping izlendiğine dair rahatsız edici duyguyu yine hissetti.

Kay, arabanın arkasında etrafı kokluyordu. İşemek için doğru yeri bulmak, her seferinde ejderhanın biraz zamanını alıyordu. Küçük ejderha bir ağaç bulmayı tercih ederdi ama burada hiç ağaç yoktu. Cılız bir çalı, kayalık zeminde büyüyebileceği kadar bir toprak parçası bulmayı başarmıştı. Soluk renkli, çelimsiz birkaç çiçek yaşam mücadelesi veriyordu. Kay bir kayadan diğerine koklamaya devam etti.

“Çabuk ol Kay,” dedi sabırsızca.

Ping’in midesine bir ağrı saplandı. Aklına, midesinde bu ağrıyı son hissettiği zaman geldi. Kayaların yüzeyini taradı ancak yamaçlarda herhangi birinin gizlenebileceği kadar geniş bir çıkıntı yoktu. En ufak bir rüzgâr esintisi bile yoktu ve dar alan, ürkütücü bir şekilde sessizdi.

Jun da arabadan aşağı atladı. Ayağını yerdeki bir kayaya çarptı.

Sonunda küçük ejderha çalılığın işini göreceğine karar verdi. Bacağını kaldırdı. Koyu yeşil renkli bir sıvı, kuru toprağa yayıldı. Ping, çalının güneş batmadan öleceğini düşünerek kokudan korunabileceği bir mesafede durdu. Bekledi. Bu kadar küçük bir ejderhanın ne kadar çok idrar biriktirebildiği, kızı her defasında şaşırtıyordu. Sonunda ejderhanın işi bitti ancak şimdi de etraftaki kayaları koklamaya başladı Kay.

“Kay, hemen buraya gel,” diye azarladı Ping.

Genç kız, ejderhayı almak üzere yanına gitti. Ona yaklaşıp yaklaşmaz, ejderha kendi dilinde kahkaha anlamına gelen çınlama seslerini çıkararak oradan kaçtı.

“Oyun oynamıyorum Kay,” dedi kız telaşla.

Yamaçların tepelerine ve altlarına tekrar baktı. Gözü-cuyla parlayan bir ışık gördü. Arabaya döndü ve kolunun altına küçük ejderhayı almış Jun'un arabaya atladığını gördü. Çocuğun elinde kızın aynası vardı.

Ping tam arabaya doğru koşmak üzereydi ki karşı yamacın üstündeki bir şey gözüne takıldı. Bu, üzerinde siyah ve portakal rengi şeritler olan bir ylandı. Bu mesafeden bile görebildiğine göre çok büyük bir yılan olmalıydı. Yılanın gözlerinden biri, dimdik kıza doğru bakıyordu. Hayvanın gözünden, güneş ışığının pırlıltısı yansdı. Ping, gözlerini yılanın gözünden ayıramıyordu. Hareket etmeye çalıştı ancak yapamadı. Ayakları sanki toprağa kök salmıştı. Büyük bir gürültüyle uzaklaşan atın ve arabanın sesini duydu ancak yılanın gözü, kızın gözlerini bırakmıyordu. İki muhafızın da atlarına atladığını ve arabanın peşinden gittiğini duydu genç kız.

Daha sonraysa bir gümbürtü duydu. Önce bunun gök gürültüsü olduğunu zannetti. Yağmur yağmıyordu ama çakıl taşları, kızın üzerine yağmur gibi yağıyordu. Peşinden daha iri kayalar aşağı dökülmeye başladı. Bunlardan biri, kızın başına çarptı. Sonunda yılan bakışlarını başka bir tarafa çevirdi ve yukarıdaki kayaların arasından kıvrılarak uzaklaştı. Genç kızın üzerine bir gölge çöktü. Kız, başını kaldırıp yukarı baktı. Başka bir kaya düşüyordu. Bu en az bir öküz kadar büyüktü ve dümdüz kızın üzerine geliyordu. Kızın ayakları en sonunda hareket etmeye karar verdiler. Ancak kaya, genç kızdan daha hızlı hareket ediyordu. Mavi gökyüzü şeridi gözden kayboldu.

• bölüm yirmi bir •

BİR KUM TANESİ

*Dağ geçidi, kâyanın düşüşünden önceki
gibi sessizdi. Kuşlar ötmüyordu.*

Rüzgâr esmiyordu.

Gözleri açık olmasına rağmen Ping hiçbir şey göremiyordu. Bir daha hiçbir şey görmeyi beklemiyordu. Ölmeyi bekliyordu. Belki de bir hayaletimdir diye düşündü. Belki de hayaletler göremiyorlardır. Ya da üzerine yıkılan kaya onu kör mü etmişti?

Bir süre sonra etrafındaki karanlığın tonları olduğunu fark etti. Bir de sol gözünün kenarıyla çok ince bir ışık huzmesi görebildiğini. Işığa doğru bakmak için başını oynatamıyordu. Vücudunun birçok kısmının varlığını hissedebiliyordu, başını, kollarını ve göğüs kafesini. Hepsi acıyordu. Büyük kaya, dar geçidin zeminine kadar yuvarlanmış ve diğer kayalara dayanmıştı. Düşen kaya, falez ve toprak

arasında, küçük, üçgen şeklinde, boş bir alan olmuştu. Bu alanın yüksekliği birkaç santimden daha fazla değildi. Ping'in vücudu bu oyuk içinde yatay olarak uzanmıştı. Kayanın altında ezilmemiş ancak mahsur kalmıştı. Kızın başı bir yana eğilmiş şekilde duruyordu. Falezin yüzeyi, genç kızın yanağına baskı yapıyordu. Ensesinden aşağı doğru yavaşça kan süzülüyordu. Düşen büyük kaya ise kızın göğüs kafesini eziyordu. Bu nedenle kız, ufak ve sık nefesler alabiliyordu. Hiç hareket edemiyordu.

Hızla düşen kayayı gördüğü anda onun ağırlığı altında ezilmekten kurtulmak konusunda çaresiz olduğunu biliyordu. O kaya sanki binlerce yıldır tepenin üzerinde asılı kalmış ve genç kızın tam altında olduğu anda düşmek, onu ezmek için beklemiş gibiydi. Sanki bir *qi* gücü patlaması, kayayı yerinden oynatmış ve doğrudan kıza nişan almış gibiydi. Kenara sıçrayarak kurtulabilirdi ancak yılan dikkatini dağıtmıştı ve sonrasında ayakları kımıldamayı reddetmişti.

Dağ geçidi, kayanın düşüşünden önceki gibi sessizdi. Kuşlar ötmüyordu. Rüzgâr esmiyordu. Ne telaşlı insan sesleri, ne de kayaların kazıldığı duyuluyordu, kızın ismini bağırان kimse yoktu. Zihninin içinde de hiçbir ses yoktu. Genç kız, Kay'ın varlığını hissedemiyordu. Yalnız başınaydı. Tamamen yalnız.

Genç kız, neden geride bırakıldığına dair sebepler düşünmeye çalıştı. Belki de, Dung Fang Sivor yardım çağırmaya gitmişti. Genç kız bekledi. Ne kadar zaman geçtiğini söylemek zordu. Kimse gelmedi. Genç kıızı, Kay'a bağlayan zayıf bağ kopmuştu. Dung Fang Sivor yardım çağırmaya gitmemişti. Kızın öldüğünü düşünmüş olmalıydı. Onu

Kıvrılan Yılan Geçidi'nde çürümeye terk etmişti. Ama kız ölmemişti. Henüz değil. Ölümü yavaş olacaktı.

Genç kız, tırmalama ve çapalamaya benzer sesler duydu. Kürklü bir şey, kızın yüzüne değdi. Çok kesin bir şekilde faremsi bir koku aldı.

“Hıvar,” dedi kız. Sesi bir kurbağa viyaklaması gibi çıktı. “Senin beni terk etmeyeceğini bilmem gerekirdi.”

Ağzında soğuk bir şey hissetti. Islak ve tatlıydı. Nektar içeren bir çeşit çiçekti bu. Hıvar, genç kızı kendine getirecek bir şeyler aramak için bir süre yok olmuştu.

Genç kızın hayatta kalmasının sadece bir yolu vardı. Kayanın yerinden oynatılması gerekiyordu. Ve kayayı yerinden oynatmanın tek bir yolu vardı. Bunu kendi yapmalıydı.

Kızın içinde öfke yoktu. Kızın Jun'a duyduğu öfke, üzerine düşen kaya ile sanki kızın vücudundan dışarı atılmıştı. Kızın, *qi* gücünü odaklayabilmesi için başka bir şey bulması gerekiyordu. Ayrıca daha önce yarattığı *qi* güçlerinden çok daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Danze'nin kendisine öğrettiği tüm zihin alıştırmalarını denedi. Şakayıklarla dolu bir bahçe hayal etti ve her bir çiçeği saydı. Beş yüzden geriye doğru da saydı.

Tüm kayayı havaya kaldıracak kadar *qi* gücü üretmeyeceğini biliyordu. Geçidin falezlerine dayanan kayanın açısını gözünde canlandırdı. Kayayı kenara doğru itmek için daha az güç gerekecekti. Genç kız nefes almadı, bir kasını bile kımıldatmadı, içindeki tüm *qi* gücünü kayayı yerinden oynatmaya odakladı.

Kaya kımıldamadı. Bir saç teli kadar bile yerinden oynamadı.

Danze orada olsaydı, genç kız bunu başarabilirdi. Danze'den kendisine güç çekebilirdi. Ama yaşlı ejderha uzaklardaydı. Çok, çok uzaklarda. Aynasını düşündü. Aynanın soğuk, bronz metalini hissedebilseydi, bu yardımcı olabilirdi. Kara Ejderha Göleti'nden beri o aynayı yanında taşımıştı ama şimdi ayna Jun'daydı.

Eğer kaya bir kavundan büyük olmasaydı bile, genç kız yine de onu yerinden oynatacak gücü bulamayabilirdi.

“Yapamıyorum.” Kızın sesi bir fısıltı gibi çıktı.

Ama yapmak zorundaydı. Kay'ı bulmak zorundaydı.

Hıvar'ın, kumlu toprağı kazdığını duydu.

“Toprağı kazarak beni buradan çıkaramazsın, Hıvar,” dedi kız ama fare kızın sol eline ulaşana kadar toprağı kazmaya devam etti.

Daha sonra farenin, avucuna bir şey bıraktığını hissetti genç kız. Soğuk ve pürüzsüz bir şeydi bu ancak keskin bir kenarı vardı. Ping bunun ne olduğunu kesinlikle biliyordu. Bu, ejderha taşının kırık parçasıydı.

“Hıvar her seferinde benim ne istediğimi benden önce biliyorsun.”

Parmak uçlarıyla kırık parçaya dokundu, pürüzsüzlüğünü ve keskinliğini hissetti. Zihninin odaklandığını hissetti. Bütün vücudunun çok küçük mürekkep noktalarıyla kaplı olduğunu ve her bir noktanın, bir iğnenin sivri ucundan daha küçük olduğunu hayal ederek tekrar odaklandı. Genç kız, her bir noktadan *qi* gücü çekti. Genç kız, kayanın kumlu yüzeyinin sağ yanağına bastırdığını hissedebiliyordu. Bu defa kayanın sadece çok küçük bir bölümüne, tek bir kum tanesine odaklandı. Kayanın geri kalanı yoktu. Dağ geçidi

yoktu. Dünya üzerinde o tek bir kum tanesinden başka hiçbir şey yoktu. Kızın kaşından ter damladı. Genç kız, içinde toplanmakta olan gücü en ince ışık huzmelerine kadar hissetti. O tek bir kum tanesine odaklandı. Kaya kıymıldadı. Bir hava akımı yaratarak yana doğru devrildi ve kızın altındaki zeminde büyük bir gümbürtü çıkardı.

Kalkan toz dumanı, yavaşça çöktü. Geçidin üzerindeki ince, mavi renkli gökyüzü şeridi, Ping'in, o ana kadar gördüğü en güzel şeydi. Genç kız, hareket etmedi. Hıvar'ın bıyıklarını, yanağında hissedebiliyordu. Ona doğru dönmeye çalıştı ancak başaramadı. Vücudunda bir *shu* kadar bile güç kalmamıştı. Fare tekrar koşarak uzaklaştı.

Ping, yara bere içindeydi ama hiçbir kemiğinin kırılmadığını biliyordu. En çok, küçük kayanın isabet ettiği başı acıyordu. Ağrıyor ve yanıyor, kızın düşünmesini zorlaştırıyordu. Genç kız düşünmek zorundaydı, bunu biliyordu ancak düşünmek istemiyordu. Kayanın düşüşünden önceki görüntüler vardı zihninde. Hareket eden anılar gibi değil sanki kızın unutmaması için biri o anları resmetmiş gibi üç, hareketsiz resim gibilerdi. Onları unutabilmeyi isterdi. Kayanın düşüşünden önceki ana gitmek ve olayların farklı bir biçimde olmasını sağlamak isterdi.

Zihnindeki üç resme baktı. İlk resim Dung Fang Sıvor'du. Yolcu arabasında sessizce oturuyordu. İmparatorluk Büyücüsü'nde farklı, tüm sabah boyunca onu endişelendiren bir şey vardı ve artık ne olduğunu biliyordu kız. Gülümsemeyi bırakmıştı.

İkinci resim ise bir yılan aitti. Siyah ve turuncu renkli, kızın bakışlarını serbest bırakmayan yılanın resmi. Genç

kız, buna benzer bir yılanı daha önce görmüştü. Taay Şan dağında, ruh çağırının keçiyi öldürdüğü gün. Yılan, şekil değiştiren ruh çağırandı, genç kız bundan emindi. Kızı öldürmek için kayayı o adam yollamıştı.

Son resim ise Kay'ın resmiydi. Topunu, dişlerinin arasından sıkıca tutuyordu. Ejderhanın yarısı kızıdan uzağa dönmüştü, yarısı Jun'a dönüktü. Gözleri küçük, kahverengi çakıl taşları gibi sertti.

Ruh çağırının Dung Fang Sivor'la birlikte çalıştığından emindi genç kız. İkisi birlikte kızı öldürmeyi planlamışlardı. Genç kız, yavru ejderhaların olası Ejderha Bakıcılarını tanıyabileceğini söylemişti Liyu Çör'e. Bu aslında yavru ejderhanın da kendisiyle birlikte gelmesi için kızın uydurduğu bir mazeretti ancak Kay işini iyi yapmıştı. Fazla iyi. Yavru, Jun'un sadece potansiyel bir Ejderha Bakıcısı olmadığına, aslında gerçek Ejderha Bakıcısı olduğuna ikna etmişti Dung Fang Sivor'u.

Bambu kitaplar, Ejderha Bakıcılarının her zaman için Yu veya Huy ailelerinin oğulları arasından çıktığını söylüyordu. Jun solaktı, önsezi becerisi vardı ve zihninde Kay'ın sözlerini duyabiliyordu. Çocuk, bir Ejderha Bakıcısı'nın tüm özelliklerine sahipti. Kız, Ejderha Bakıcısı aynasını kendi elleriyle vermişti ona. Ve Kay en başından beri çocuğu sevmişti. Acaba Kay, Jun'u bakıcısı olarak mı kabul etmişti? Ping'in hissettiği ıstırap için düşünebildiği tek neden buydu.

Kay'ın kaybı, tüm yara berelerinden daha fazla can acıtıyordu kızın canını. Sadece yüksek sesle ejderhanın ismini söylemek bile kızın canını yakıyordu. Genç kız sanki kendinden bir parça kaybetmiş gibiydi. Kalbi veya akciğer-

leri gibi vücudunun yaşayabilmesi için gerekli bir parçasını kaybetmiş gibiydi. Genç kız, ejderhanın varlığını da onu kendisine bağlayan ince bağı da hissedemiyordu. Ama onun ölmediğinden emindi. Ölmüş olsaydı, kız bunu bilirdi. Yüzünden aşağı gözyaşları süzüldü.

İmparatorluk Ejderha Bakıcısı olabilecek kadar önemli biri olduğuna nasıl inanabilmişti? Başına ne gelmişti? Kızın hayatı, Huangling'den ayrıldığından bu yana bir rüya gibiydi ve az önce o rüyadan uyanmıştı. Ne kadar çok düşünürse, hatırlamanın o kadar zorlaştığı türden bir rüya. Kızın önceki yaşamına ait anılar, tüm hatıralar tamamen yok olana kadar teker teker silindiler zihninden.

• bölüm yirmi iki •

BİR LAHANA TARLASI

*Ping gözlerini açtığında gündüz vaktiydi.
Nerede olduğunu bilmiyordu.*

Hıvar, nektar dolu başka bir çiçekle geri döndü. Ping dudaklarını ıslatan ve boğazından aşağı akan birkaç damla tatlı sıvıyı hissetti. Sol dirseğinin yakınlarındaki bir bölüme çok az bir güç geri geldi. Bu gücü, sol yanına doğru yavaşça ve acıyla yuvarlanmak için kullandı ve ancak bundan sonra Hua'yı görebildi. Farenin gözleri gökyüzü rengindeydi. Kulağından bir parçanın kayıp olmasına rağmen son derece yakışıklı bir fareydi. Bunu fareye de söyleyebilirdi genç kız ancak enerjisini konuşmaya harcamak istemedi. Önünde zorlu bir mücadele vardı. Ayağa kalkmalıydı.

Ayağa kalkmak için sahip olduğundan daha fazla enerjiye ihtiyacı vardı. Yürümeyi ise hayal dahi edemiyordu. Geçidin

karanlık falezlerinden hoşlanmıyordu kız. Her an tepesine bir şeyler çökebilecekmiş gibi tehditkâr duran ve üzerine bir karabasan gibi çöken falezlerden nefret etmişti. Mavi şeride doğru baktı. Mavi rengi seviyordu. Kayalık geçitten uzaklaşabilirse daha fazla mavilik olacaktı. Hıvar kızın yanına oturdu. Fare genç kızı ayağa kalkması için cesaretlendirir gibi sık sık viyaklıyordu. Ping bir kasını oynattı. Sonra bir diğerini. Kolunu kımıldatmak ve başını döndürmek bile odaklanmasını gerektirmişti. Kötü insanlardan kaçmak için koşması gerektiğini biliyordu. Sebzeleri doğramak ya da elbiseleri yıkamak gibi birçok karmaşık işi yapabildiğini biliyordu. Bir zamanlar vücudu ne kadar da zekiymiş. Dizlerinin üzerine doğruldu. Bundan sonra kızın dakikalarca dinlenmesi gerekti. Daha da uzun sürmüş olabilirdi. Ancak genç kız kararlıydı. Ayağa kalkacaktı.

Kız, vücudunu sanki yırtık pırtık elbise parçalarından yapılmış gibi hissediyordu. Dimdik ayağa kalmak ve düşmeden ya da bir tarafa bel vermeden vücudunun ağırlığını taşıyabilmek imkânsız görünüyordu. Ancak o gün, Ping, imkânsız bir kere başarmıştı. Tekrar yapmalıydı. Kızın uzun zamanını aldı ancak sonunda zayıf, ağırlı bacakları, kızın ağırlığını taşımaya karar verdiler. Önce dizleri üzerinde, sonra da ayakları üzerinde.

Karanlık kaya duvarlar, kızın her iki yanında yükseldi. Devriliyorlardı. Kız kollarıyla başını korudu ancak yere düşen hiçbir kaya olmadı. Tekrar yukarı doğru baktı genç kız ve sonra başının etrafında dönüp duran karanlık kayaları durdurmak için gözlerini kapadı. Hissettiği şey baş dönmesiydi.

Ping, büyük bir çaba harcayarak bir ayağını yerden kaldırdı ve ileri doğru hareket etti. Dinlenmek için durdu. Nereye gittiğini bilmiyordu. Önce ileri doğru sonra ise arkasına baktı. Geçidin kıvrımlı yapısı yüzünden ne önündeki ne de arkasındaki yolu görebiliyordu genç kız. Hangi yöne gidecekti? Bir farkları yok gibi göründü. Kızın tüm yapması gereken, geçidin iç karartıcı falezlerinden uzaklaşmaktı. Diğer ayağını yerden kaldırdı. İleri gitmeye devam etti. Böylece geri dönmek için çaba harcamaktan kurtulmuştu.

Sonunda ayakları, kızı taşımaya tekrar alıştılar. Her adımda ne yapacaklarını hatırlatmasına gerek kalmadan ayakları nasıl yürüneceğini hatırladı. Hıvar, kız sendeleyerek ilerlerken onun yanında koşuşturuyor ve ara sıra cesaretlendirici viyaklamalar çıkartıyordu.

Geçidin her iki yanındaki dik falezler yavaş yavaş daha yumuşak tepelere ve sonra toprak hizasında kayalık alanlara dönüştü. Çimenler ve çalılar büyüyecekleri toprak parçaları bulmaya başlamıştı. Sonunda geçitten çıkmıştı ama hiç mavilik yoktu. Gökyüzü, gri bir renk almıştı. Ping, dinlenmek için durdu. Bir kere oturursa, bir daha ayağa kalkamayacağından korkuyordu.

Yürümeye devam etti. Hava soğuktu, çok soğuk. El ve ayak parmakları hissizleşmişti. Karanlık çökmüştü. Gri renkli gökyüzünden su damlaları düşmeye başladı. Genç kız, başını geri attı ve su damlalarını içmek için ağzını açtı. Bu yağanın adı neydi? Yağmur. Yağış, genç kızı sırlıslıkla etti ancak kız yürümeyi sürdürdü. Nereye gittiğini hatırlayamıyordu. Yapması gereken önemli bir şey olduğundan emindi.

Ping arada bir aniden duruyordu, bir şey kaybettiğine dair bir hissiyat kızı ele geçiriyordu ancak bunun ne olduğunu bir türlü hatırlayamıyordu.

Genç kız başının ağrıyan yan tarafına dokundu. Yapış yapıştı. Parmaklarına baktı genç kız ancak hava eline sürülen yapışkan maddenin ne olduğunu görmek için çok karanlıktı. Nereye gittiğini bilmiyorsa devam etmenin ne anlamı vardı? Yürümeyi bıraktı ve oturdu. Hıvar genç kıza biraz meyve getirdi. Kızın, onları yiyebilecek enerjisi yoktu. Gözkapakları ağırlaşmıştı, o yüzden onları kapadı.

Ping gözlerini açtığı anda gündüz vaktiydi. Nerede olduğunu bilmiyordu. Sırılsıklamdı ve üşümüştü. Yüzü yanıyor, başı zonkluyordu. Yağmur yağmıyordu ancak akan suyun sesini duyabiliyordu. Bir dere vardı, hızlı akan derin bir nehir. Nehre doğru süründü ve suyunda kana kana içti. Yüzüne soğuk su çarptı. Dere kayaların etrafında köpürüyor ve çağlıyordu. Gidecek herhangi bir yeri olmadığı için dereyi takip etti genç kız.

Ping ileriye bakmadan, çamurlu ayaklarından birini diğerinin önüne atarak balçık haldeki dere kenarından güçlkle yürüdü. Bu dere belki de okyanusa gidiyordu. Genç kız, bir zamanlar okyanusa gitmişti ama neden olduğunu hatırlayamıyordu. Belki de oraya hiç gitmemişti. Belki de gitmesi gereken yer orasıydı.

Sonra genç kız dereyi kaybetti. Kızın bakmadığı bir anda dere gizlice kaçmıştı. Yine de yürümeye devam etti genç kız. Ormanların içinden, tarlaların üzerinden, dümdüz ilerledi. Gökyüzünde güneş parlamıyordu ama kız sıcak,

çok sıcak hissediyordu. Titriyordu ama üzerinden terler boşalıyordu.

Artık bir lahana tarlasının ortasındaydı. Birisi, genç kıza bağıyor ve ona doğru bir çapa sallıyordu. İnsanlar genç kızın çevresinde, bir öküz gübresi etrafına toplanan sinekler gibi toplanıyorlardı. Genç kız, bir insan yüzü görmeyeli çok uzun bir süre olmuş gibiydi. Yüzlerinin ortasından çıkan, hepsi birbirinden farklı şekillerdeki burunlarıyla çok komik görünüyorlardı. Genç kız kakhaha attı. İnsanların bir kısmı bellerine önlük takmışlardı. Bazılarının ise ellerinde bahçıvan kürekleri vardı. Hepsinin elleri kirliydi. Konuşuyorlardı ancak Ping, yaptıkları gevezelikten bir anlam çıkartamıyordu.

Ping'in midesi, birden tepetaklak olmaya başladı. Kalabalık açıldı ve bir kadın öne çıktı. Gevezelik halindeki konuşmalar kesildi. Kadın konuştu ve kelimeleri anlamlıydı.

“Ne oldu sana?”

Kadının sesi, kızın kulaklarında yankılandı. Kelimeler ise zihninin içinde yankılandı. Ping'in başı döndü.

Ses tekrar konuştu. “Neredensin?”

Ping, konuşan kadına baktı. Zihninin içinde bir kelime patladı. Genç kız bu kelimeyi söylemeye çalıştı ancak ağzı kurumuştu. Gümüş renkli toz zerrecikleri gözlerini doldurdu. Dünya tekrar dönmeye başlamıştı.

Ping, balmumu kokan bir evde uyandı. Genç kız, bir sedire uzanmıştı ve üzerine, boyanmamış ipekten yapılmış bir battaniye örtülmüştü. Birisi genç kızın üzerine doğru eğilmişti ve yüzüne, yasemin çiçekleri gibi kokan, serin bir

su serpiyordu. Bu, lahana tarlasında gördüğü kadın değil, küçük bir kızdı.

Küçük kız odanın dışındaki birine seslendi. “Uyandı.”

Küçük kızın sesi, baygın bir yabancının başında beklemektense yapacak daha iyi şeyleri varmış gibi sikkindi. Kaşları çatık olmasa, sevimli bir kız olabilirdi. Dokuz yaşından daha büyük olmamasına rağmen saçları başının üzerinde düzgün bir şekilde topuz yapılmıştı ve üç tarakla tutturulmuştu. Saçına tarak takmak için fazlasıyla gençti küçük kız.

Sedir, güzel mobilyalara sahip bir odadaydı. Bacakları ayı şeklinde oyulmuş cilalı bir masa vardı odada. Ayıların başları üzerinde duran cilalı masanın yüzeyi, balmumu kokusunun kaynağıydı. Duvarı, ipek bir resim asılıydı. Kiraz çiçekleri yüklü bir dalın altında duran bir âlimin resmiydi bu. Odaya bir kadın girdi. Bu, lahana tarlasındaki kadındı. Kucağında küçük bir çocuk taşıyordu.

“Kendini daha iyi hissediyor musun?” diye sordu kadın kucağındaki çocuğu indirirken.

Ping fırıl fırıl dönme duygusunu tekrar hissetti. Tekrar bayılması ihtimaline karşı, kadının yüzüne bakmaya cesaret edemedi. İçinde dönüp duran duygular, kızın titremesine sebep oldu. Ümitsiz bir hasrete karşı korku, neşe ve öfkeyi bir arada hissediyordu. Ping ağzını açtı ancak konuşamadı.

“Onun sorunu ne?” dedi küçük kız sabırsızca. “Geri zekâlı mı?”

Ping, kadının yüzüne baktı. Kadının yanakları tombul, dudakları ise yumuşaktı. Saçları düzgünce örülmüştü ve siyahların arasına gri saç telleri yayılmıştı. Kadının gözle-

rine, güzelliklerini  ne çıkartacak şekilde çizgi  ekilm  ti. Sedirinde yatmakta olan yabancı için endişe doluydular.

“Ate in d   t ,” dedi kadın.

Elbisesi ince kenevir otundan  r lm    lacivert, güzel bir elbiseydi. Boyun yerinin etrafında ve man etlerinde, elbisenin rengine uyumlu, üzerine sarı   ekler işlenmiş, mavi saten şeritler vardı.

Ping, elbisesinin altındaki kırmızı ipek kurdeleyi çekti. Kare şeklindeki bambu kolyeyi kadına uzatırken, kızın eli titredi.  zerinde yazılı olan karakter neredeyse silinmi ti artık ama kolyeyi görür görmez, kadının yüzü de i ti. Yanaklarının rengi soldu. Gözlerindeki endişe,  oka d n   t .

Küçük kız karaktere baktı. “*Ping* yazıyor.”

Kadın, gözlerini dikip Ping’e bakmaya devam ederken ba ıyla onayladı. Artık konu amama sırası kadına gelmişti. Ping, tarladayken zihninde patlayan kelimeyi söylemek için sonunda kendine izin verdi.

“Anne.”

• bölüm yirmi üç •

KAVUŞMA

“Gerçekten ejderha gördün mü?” diye sordu Liang. Ping başka hiç kimsenin duymayacağından emin olmak için omzunun üstünden bakındı. Küçük çocuğa gülümsedi.

Ping kollarını annesine dolamak istedi. Ona dokunmak, ellerini kendi elleri arasında tutmak istedi. Ancak annesi kımıldamadı. Konuşmadı. Kadın, gözlerini dikmiş Ping’e bakıyordu. Gözlerindeki ifade, beklenen mutluluk ifadesi değildi. Kadının hissettiği duygu Ping’e acı gibi göründü.

Odaya bir adam girdi. Uzun ve iyi giyimliydi.

“Bu Ping,” dedi Ping’in annesi fısıldayarak.

Adamın kaşları çatıldı. Karısına baktı.

“Benim en büyük çocuğum,” diye açıkladı Ping’in annesi. “Ping, bu senin üvey baban Efendi Chang.”

Adam Ping'e şaşırmış gözlerle baktı. "İyi," diyebilirdi sadece.

Güneşin altında çalışan birinin koyu teni, gür bıyıkları ve altdudağının altından uzayan bir tutam sakalı vardı adamın. Sert ifadeli yüzünde bir gülümseme belirdi ve hizmetçilerden birine et suyu çorbası getirmesi için seslendi.

"İki gün önce yanlışlıkla tarlalarımıza dalan bu yabancının kim olduğunu merak ediyorduk. Asla hayal edemezdik..." Başını, merakla iki yana salladı. "Ne oldu sana? Bu kadar sene sonra anneni ziyaret etmek için mi yola çıkmıştın? Bir kaza mı geçirdin?"

Ona ne olmuştu? Ping hatırlayamadı.

"Başındaki yarayı temizledim," dedi Ping'in annesi. "Artık iyileşmeye başlaması lazım. Kötü bir darbeymiş. Biraz hafıza kaybı yaşamana sebep olabilir."

Hizmetçi, genç kıza lake bir kâse uzattı. Ping titreyen elleriyle kâseyi dudaklarına doğru götürdü ve çorbadan bir yudum aldı.

"Acele etme," dedi Efendi Chang. "Bütün hafızan geri gelecektir."

Ping'in annesi, şimdi kızın elindeki bir yarayı temizliyordu. "Elinde kırık bir taş parçası tutuyordun, alışılmadık mor bir renkteydi," dedi kadın. "O kadar sıkı tutmuşsun ki, elini kesmiş."

Ping ince bir iç gömleği giyiyordu. Onun kendisine ait olmadığını biliyordu. Etrafına bakındı. Yatağın ayakucunda bir elbise vardı. Koyu kırmızı renkliydi ve üzerine yeşil renkli elmas desenleri örülmüştü. Boyun bölgesi ve

manşetleri yeşil ipekten yapılmıştı. Elbisenin üzerinde mor renkli bir taş vardı.

“Eşyaların güvende,” dedi kız asık suratla. “Aradığın buysa.”

Küçük kız Ping’e mor bir kurdeleye bağlı beyaz yeşim taşı bir mühür ve bir kese verdi. Ping mührü elinde tuttu. Mührün bir tarafında bir ejderha oyması vardı. Bir köşesi kırıktı. Genç kız, titreyen parmaklarıyla mor taş parçasını almak için uzandı. Daha sonra kesenin içindekilere baktı. Kayın ağacı yaprağı boyutlarında, mat görünümlü, sert bir şey vardı kesede. Başlangıçta, kız bunun ne olduğunu anlayamadı. Daha sonra hatırladı. Bu bir ejderha puluydu.

Çatının bir köşesinden damlayan yağmur damlaları gibi birikti hatıralar genç kızın zihninde. Huangling Dağ’ını ve büyük, yeşil ejderhayı hatırladı. Karanlık, korkunç bir geceyi ve pişen salamuranın keskin kokusunu hatırladı. Bütün anıları bir anda hatırlamaya dayanamayacağını biliyor gibi görünüyordu kızın zihni. Kızın aklına güzel, mor renkli bir taş ve üzerindeki kremi girdaplarla, dünyanın üzerinde, yükseklerde uçtuğu geldi. İmparator’la tanışmasını hatırladı. Genç çocuğun, kendisine gülümsediğini gördü. Bir bahçe vardı. Zihnine düşen her damlayla birlikte kızın acısı da büyüyordu. Yu ailesiyle görüşmek için çıktığı yolculuğu hatırladı. Hızla uzaklaşıp bir yolcu arabası, onu geride bırakışları ve geçidin tepesinden üzerine düşen iri bir kaya geldi kızın aklına. Hafızasının son damlaları kızın zihnine süzüldü. Kay’ı ve onun kendisinden nasıl alındığını hatırladı. Unutkanlığının geri gelmesine özlem duyarak kanepeye sırtüstü uzandı.

“Sanırım yine bayılacak,” dedi küçük kız en ufak bir endişe belirtisi göstermeden.

“Etrafında kalabalık yapmayın,” dedi Efendi Chang. “Kepenleri aç, Mey.”

“Bana çocukluğumu anlatır mısınız?” diye fısıldadı Ping. “Hiçbir anım yok.”

Annesi, bir an sessizce oturdu. Kadının yüzündeki ifadededen, bunun mutlu bir hikâye olmayacağını anladı Ping. Hikâyeyi duyacak gücü bulmak için çorbadan biraz daha yudumladı.

“Baban, zincifre madenlerinde çalışırdı. Onu bir yıldan diğerine kadar sürekli gördüğüm hiç olmadı. Daha sonra iş onu hasta etti ve o da geri döndü,” dedi kızın annesi. “İlk erkek kardeşin doğduktan hemen sonra öldü.”

Kadın konuşurken Ping’e bakmadı ama gözleri kızın kucağındaydı. “Pazardan satmak üzere bambu sepetler ve şapkalar örerek biraz para kazanıyordum ancak açlığı çok uzakta tutacak kadar asla olmadı. Efendi Lan’ın kapımızı çalıştı, bizim için cennetten bir kutsama olmuştu.”

Baş dönmesi geri geldi. Ping kâseyi düşürmemek için elinden bıraktı.

“Bir kutsama mı?” dedi boğuk bir sesle.

“Önce erkek kardeşini görmeye geldi. Huy ailesinin, bir imparatorluk görevi için hakkı olduğunu söyledi. Görünüşe göre babanın atalarından biri bu görevi yürütmüş ve görevin babadan oğula geçmesi gerekiyormuş ama bir nedenden dolayı sadece solak çocuklar, bu görevi üstlenebilirmiş. Ne baban ne de büyükbaban solaktı. Efendi Lan, çantasından bir erik çıkardı ve ilk erkek kardeşine uzattı.

Kardeşin, eriğe uzandı ama sağ eliyle. Eriği yemesi bitince çekirdeğini dışarı atmasını istedi Efendi Lan. İlk kardeşin, çekirdeği de sağ eliyle fırlattı. Kardeşin solak olmasa da, görevi onun alması için yalvardık Efendi Lan'a. 'Hangi elini kullandığı ne fark eder ki?' dedim. 'Babası gibi çok çalışacaktır. Babası neredeyse kendini öldürene kadar çalıştı.' Ama adam, kardeşini almadı."

Kadın Ping'e kaçamak bir bakış attı. Sanki ona uzun süre bakmaya dayanamıyormuş gibiydi.

"Daha sonra Efendi Lan, senin makaraya iplik doladığını fark etti. 'Sol elini kullanıyor,' dedi. Neden birden sana ilgi duyduğunu anlayamadık. Sadece erkekler bu imparatorluk görevini üstlenebiliyordu. 'Olacak bir şeyleri hiç önceden bildiği oluyor mu?' diye sordu. Çok tuhaf bir soru olduğunu düşünmüştüm. Ama sen komşularımızdan biri ölmeden önce garip bir şey söylemiştin. 'Teyzecik yarın sabah gitmiş olacak.' Komşumuz, ertesi sabah öldü. Efendi Lan bunu ona anlattığımda çok ilgilendi."

Görünüşe göre Ping de tıpkı Jun gibi, bir ejderhayı görmeden önce bile önsezi becerisinin ilk belirtilerine sahipti.

"Kardeşin çok hastaydı," dedi Ping'in annesi. "Ve iyileşemiyordu çünkü yeteri kadar yiyeceğimiz yoktu. İki çocuğumu birden hayatta tutamayacağımı biliyordum, o yüzden seni bir hanımefendinin yardımcısı olarak eğitmek için almayı teklif ettiğinde kabul ettim. Çocuklarımdan birinin iyi yaşayabilmesi ve aç kalmaması, güzel bir şeydi."

Ping'in annesinin yüzünden yaşlar süzölmeye başladı. "Baban o yılı çıkaramadı. İlk kardeşin iki ay sonra öldü."

Efendi Chang kadını rahatlatmak için elini omzuna koydu.

“Saraya yerleşmeden sonra senden haber almayı umuyordum,” diye devam etti Ping’in annesi. “Efendi Lan öyle söylemişti. Bir veya iki yıl eğitim aldıktan sonra cömert bir maaş almaya başlayacaktın ve bütün ihtiyaçların zaten karşılanacağı için o paranın büyük bir kısmını bana gönderebilecektin.”

Ping, kulaklarına güçlkle inanabiliyordu. Efendi Lan en başından beri genç kızın Ejderha Bakıcısı olduğunu biliyordu ve hiç kimseye söylememiş miydi? Genç kızı kölesi yapmış ve böylece kendi pozisyonunu mu korumuştur? Genç kız konuşmak için ağzını açtı. Ama hiçbir kelime çıkmadı.

“Başka bir kasabaya taşındığımı söylemek için Efendi Lan’a verilmek üzere bir mektup yolladım Chang’an’a,” diye devam etti kadın, “ama bana hiç para yollanmadı.”

Somurtan küçük kız kollarını bağlamış, kadının yanında duruyordu. “Sanırım sana para yollamak için çok meşgulmüş.”

“Şişşt, Mey,” dedi Efendi Chang. “Bırak üvey annen bitirsin.”

“Ama Cennet, bana gülümsemeyi tercih etti,” diye devam etti Ping’in annesi. Gözlerini silerken kocasının elini okşuyordu. “Efendi Chang, ilk karısını henüz kaybetmişti. Küçük bir kızı vardı ve çocuğa bakacak hiç kimse yoktu. O beni yoksulluktan ve sefaletten kurtardı.”

Ping hâlâ konuşmamıştı ama düşünceler zihnini doldurmaya başlamıştı. Küçük kızının götürülmesine nasıl izin verebilmişti? Lan’ın yalanlarını nasıl anlayamamıştı?

Efendi Chang, ikinci karısına gülümsedi. “Uzun yıllar boyunca zorlu çalışmalara mal oldu ama artık rahatız.”

“Ama imparatorluk sarayında onun olduğu kadar rahat değil,” dedi Mey.

Ping’in elbisesi, çamura bulanmış da olsa iyi bir kumaştan yapılmıştı ve kızın iç gömleği, ipek ipliğiyle doldurulmuştu. Bu elbiseler, zengin bir kadına aitmiş gibi görünüyordardı. Kesesinde bir altın sikke, saçlarında gümüş bir tarak vardı ve belinden sallanan, makamının mührünü taşıyordu. Ping, iyi bir durumda olduğunu inkâr edemezdi.

“Keşke ben de bir sarayda yaşasaydım, bu sıradan evde değil,” dedi Mey.

Efendi Chang, kaşlarını çatarak baktı kızına.

“Mey, git ve yemekte bir misafirimiz olduğunu söyle Yi Min’e.”

Küçük kız, Ping’e sinirle baktı ve ayaklarını yere vura vura mutfığa yöneldi.

“Bu harika,” dedi Efendi Chang sanki az önce bir öy-kücünün hikâyesini dinlemiş gibi. “Seni buraya şans getirdi. Hem de annenin, kardan önceki son hasata yardım etmek için tarlalara gittiği günde.”

Ping, onu buraya getirenin şans olmadığını biliyordu. Hiç de amaçsızca gezinmemişti. Ateş yüzünden zihni karışmış olsa da, önsezisi genç kız için bir yol seçmişti.

Ping, Efendi Lan’ın ona verdiği imparatorluk görevinin kölelik olduğunu, bu yüzden bir öküz ahırında yatması ve domuz pisliklerini temizlemek zorunda kaldığını söylemek istemişti onlara. Ancak kelimelere dökmek için çok fazla ıstırap, çok uzun yılların yalnızlığı ve açlığı vardı.

“Huangling Sarayı’na götürüldüm, Chang’an’a değil,” dedi kız onun yerine.

“O nerede?” diye sordu Efendi Chang. “O sarayı hiç duymadım.”

“Batı tarafına doğru İmparatorluğun en ucunda. Mektubunuz bana hiç ulaşmadı.”

Ulaştıysaydı bile Efendi Lan’ın onu yok edeceğini biliyordu Ping. Annesi, kızın imparatorluğun konforu içinde yaşadığına inanıyordu. Ping mutsuz geçen her dakikasını, her darbeyi, her bir zalim sözü, içindekilerin hepsini dışarı dökmek istedi. Mey’i tutup sallamak ve ona, ne kadar şanslı olduğunu söylemek istedi. Uyuyamayacak kadar üşümüş olmanın, domuzların yem kaplarında kalan artıkları yiyecek kadar aç olmanın, bir fareyle arkadaşlık edecek kadar dünya üzerinden başka hiç kimsesinin olmamasının ne olduğunu açıklamak istedi. Mey’in, altından ve güzel elbiselerden daha değerli bir şeyi vardı: Ailesi.

Annesinin, zengin kadınlar gibi hoş kokulu, tombul bir yüzü vardı ancak Ping, kadının geçmişini, yüzündeki kırışıklarda ve gözlerinin ardındaki kederde görebiliyordu. Kızının aniden çıkıp gelişi, kadının içinde yıllardır kapalı tuttuğu bir yeri kesip açmıştı. Ping gerçeği söyleseydi annesini mutsuz edeceğini bildiğinden bunu istemedi.

Efendi Chang, küçük oğlanın elinden tuttu ve annesinin elbisesinin altında, korunmakta olduğu yerden çıkardı.

“Bu senin ikici erkek kardeşin Liang,” dedi adam.

“Merhaba,” dedi Ping.

Küçük çocuk konuşamayacak kadar utangaçtı. Gizlice Ping’e baktı ve sonra gözlerini tekrar yere çevirdi.

Ping'in annesi ve üvey babası, hayatı hakkında birçok soru sordu genç kıza. Ping, Huangling'deki sarayı anlattı onlara (sadece karanlıkta ve içeriği keşfetmek için geceleri gizlice girdiği zamanlarda görmüş olsa bile). Yaşlı İmparator'dan bahsetti (adamı sadece bir kez görmüş olsa ve o sırada da tutuklu bulunsa bile). Onlara Mor Ejderha Bahçesi'nin güzelliğini anlattı. Genç İmparator'la olan dostluğundan gururla bahsetti.

"Görevlerin tam olarak nelerdi, Ping?" diye sordu üvey babası.

"Ben İmparatorluk Ejderha Bakıcısı'ydım," diye cevapladı kız. Artık bu pozisyonu kaybetmiş olsa bile sesine bir parça gurur karışmasına engel olamadı.

Mey, kıkırdadı. "Ejderha Bakıcısı? Ejderha diye bir şey yoktur. Bunu herkes bilir."

O konforlu evde açlık veya zorlu çalışma yoktu ve yoğun kasaba yaşantısı kapının dışında sürüyordu. Burada ejderhalara yer yok gibi görünüyordu. Ping onların fikirlerini değiştirmek istemedi. Bu şekilde daha iyiydi. Onlara işler acısı hikâyenin tamamını anlatmak zorunda değildi.

"Ejderha Bakıcısı, bu görev için çok eski zamanlarda verilen bir unvan," dedi Ping. "Bazı imparatorluk hayvanlarının bakımından sorumluydum." Bu, gerçekten çok uzak bir şey de değildi. "Onların beslenmelerini ve eğitimlerini denetliyordum."

Onlara, İmparator'un, Kaplan Ormanı'nı, imparatorluğun her bir köşesinden getirilen vahşi hayvanlar için bir korunak yapma planını anlattı.

Ping'in annesinin yüzüne yeniden renk geldi. Sarayı ve kızın Ming Yang Köşkü'ndeki rahat hayatını duyunca kadının gülümsemesi geri döndü.

"Yapmadığını beklediğim şeylerin tamamı bu kadar değildi," dedi kızın annesi. "Bir hanımefendinin yardımcısı ya da nakışçı olacağını düşünmüştüm."

"Ama bunlardan sanki geçmişin bir parçasıymış gibi bahsediyorsun," dedi Efendi Chang.

"Evet," diye cevapladı Ping. "Artık o görevde değilim."

Ping artık onları bulduğu için ailesiyle birlikte kalmak istedi. Geçmiş hayatı, yaz güneşindeki su gibi buharlaştı. Onlarla birlikte bir hayatı olabileceğini umdu genç kız. Başka bir kız çocuğunun yükünü taşımak istemeseler de hizmetçi olarak kalabilirdi. Tarlalarda çalışabilirdi. Onlarla birlikte olduğu sürece her şey olabilirdi. Bu evde mutlu olabilirdi. Bir Ejderha Bakıcısı olarak yaşadığı başarısızlığı unutabilirdi.

Liang kanepeye geldi. Ping'in yanında, kıyıldayan bir şey gördü. Çocuk, Ping'in üzerindeki battaniyeyi çekti ve altından Hıvar'ın başı fırladı.

Mey çılgık attı. Kendini aniden aydınlıkta bulan farenin mavi renkli, parlak gözleri kırıştı.

"Sana zarar vermez," diye sakinleştirdi genç kız, çocuğu. "O çok evcildir ve çok iyi huyludur," diye ekledi fareye uzak bir mesafeden ve tiksintiyle bakan annesini de rahatlatmak için.

"Bir fareye evcil hayvan olarak bakan birini daha önce hiç duymamıştım," dedi kızın annesi.

Efendi Chang, başını tekrar iki yana salladı. “Belli ki fareleri imparatorluk sarayında çok büyük olana kadar besliyorlar,” dedi adam öküzüyle ilgilenmek için giderken.

Ping’in annesi ve üvey kız kardeşi akşam yemeğinin hazırlanışına yardım etmeye gittiler. Ping kapının eşiğinden ailesinin evinin geri kalanına baktı. Büyük bir evin ikinci katındaydı. Merdiven her yanında binalar bulunan, düzgün bir avluya iniyordu. Ping, içinde üç tane şişman domuz bulunan bir domuz ağılı ve tavuklarla dolu bir kümes görebiliyordu. Avlunun bir tarafındaki mutfaktan çok lezzetli kokular geliyordu. Bir evde olması gereken her şey vardı.

Liang, Hıvar’ı okşamak için elini uzattı. Çocuğun küçük parmakları, farenin mavimsi kürkünün içinde gezindi.

“Çok yumuşak.” Ping küçük çocuğun konuşmasını ilk kez duyuyordu. Tatlı bir sesi vardı.

Liang, Hıvar’ı okşadı ve kulaklarının arkasını kaşıdı. Fareden hiç korkmamıştı. Ping’in içine aniden sevgi doldu.

“Onu tutmak ister misin?” diye sordu Ping.

Çocuk başıyla onayladı. Ping, Hıvar’ı çocuğun kucağına yerleştirdi.

“Gerçekten ejderha gördün mü?” diye sordu Liang.

Ping başka hiç kimsenin duymayacağından emin olmak için omuzun üstünden bakındı. Küçük çocuğa gülümsedi.

“Evet, bakımım altında iki ejderha vardı,” diye fısıldadı.

“Bir tanesi, büyük bir ejderhaydı. Çok akıllı ve cesurdu ama çok yaşlıydı. Uçtu ve Kutsanmışlar Adası’na gitti. Öbürü, yavru bir ejderhaydı. Mutlu olduğu zamanlarda sanki birisi

flütüyle neşeli melodiler çalıyormuş gibi sesler çıkarırdı. Bazı zamanlarda da çok yaramazdı. Onun adı Kay'dı."

En iyisinin küçük ejderha hakkında böyle düşünmek olduğuna karar verdi Ping. Küçük ejderha geçmişte kalmıştı. Yeni hayatında yoktu.

"Ama artık hiç ejderham yok," dedi kız üzüntüyle.

"Ejderhalar, en güzel kâselerimizin üzerinde resmedildikleri gibi mavi renkliler mi?" diye sordu çocuk.

"İmparatorluk'ta bir yerlerde mavi ejderhalar olabilir ama benim ejderhalarım değildiler. Kay, mor renkliydi. Yaşlı ejderha da yeşildi."

Ping elini ipek kesesine daldırıp ejderhanın pulunu çıkardı.

"Yaşlı ejderhanın pullarından biri." Genç kız, parmaklarını sert yüzeyli pulun üzerinde gezdirdi.

"Ve bu," kesenin içindeki ejderha taşı parçasını buldu, "yavru ejderhanın, içinden çıktığı taşın bir parçası."

"Dokunabilir miyim?" diye sordu Liang.

Ping çocuğun uzanan ellerine ejderha taşının parçasını koydu. Çocuk gülümsedi. Bir dişi eksikti.

Akşam yemeği, Ping'in uyandığı odada servis edildi. Burası evin en güzel odasıydı, ailenin misafirleri kabul ettiği, normalde yemek yemedikleri oda. Masada, üzerlerinde mavi ejderha desenleri bulunan beyaz tabaklar vardı. Hizmetçi, üç yemek servis etti ve her biri, Efendi Chang'ın tarlasında yetişen tahıl ve sebzelerden yapılmıştı.

Ping, günlerinin nasıl geçtiğine dair hikâyeler dinledi. Mey, en sevdiği elbisesini yırtmıştı, küçük Liang, avluda

bir kertenkele bulmuştu ve Efendi Chang, babaları hasta olan bir aileye bir çuval tahıl vermişti.

“Benim günüm çok ilginçti,” dedi Ping’in annesi. “Uzun süredir kayıp olan kızımı buldum.”

Herkes gülümsedi. Mey bile.

Yemekten sonra Ping’in annesi, kızın başındaki yarayı ağrı azaltıcı bir losyonla temizledi.

“Yaran güzel iyileşiyor,” dedi kadın.

“İstedğin kadar uzun süre burada kalabilirsin, Ping,” dedi Efendi Chang. “Eğer üvey kız kardeşinle aynı döşeği paylaşmaktan rahatsız olmazsan.”

“Odamda bir fare istemiyorum!” dedi Mey kollarını çapraz şekilde kavuşturup.

“Belki de fareni ahırda bırakabilirsin,” diye önerdi Efendi Chang.

İki kız yalnız kaldıkları zaman, Ping Mey’le konuşmaya çalıştı ancak genç kız, sohbet edecek havada değildi. Kızın konuştuğu tek zaman, saçındaki tarakların gümüşten değil sadece fildişinden olduğunu gösterdiği zamandı. Daha sonra kız uzandı ve yüzünü duvara döndü.

Ping, ufak bir çocuk olduğu zamandan bu yana ilk kez, ailesiyle birlikte aynı çatı altında uyuyordu. Kendini güvende ve sıcak hissetti. Omuzlarındaki tüm yükler kalkmıştı. Annesinin yanında kalacaktı. Üvey kız kardeşinin kalbini kazanacak ve onunla arkadaş olacaktı. Küçük Liang’a hikâyeler anlatacaktı ve çocuk, onu severek büyüyecekti. Bütün bunlar gerçekten olacaktı, genç kız bundan emindi.

Ejderha pulunu, kesesinden tekrar çıkardı ve pürüzlü dokusunu hissetti. Kendine has kokusunu almak için pulu burnuna doğru götürdü. Pulu ay ışığına tuttu ve mat yeşil renkli pul parlaklaştı. Bu, yalnızca geçmiş hayatından bir hediye idi. Daha fazlası değil.

*Yataklarını bırakamayanlar her zaman güvende
değillerdir. Yolun tehlikelerinden korkma.*

Ping ağaçların arasından ayı görebiliyordu. Dolunay. Ayın yüzünün önünde karanlık ağaç dalları çapraz çizgiler yapıyor ve bu nedenle ay, sanki düzensiz parçalara bölünmüş gibi görünüyordu. Ne kadar yazık diye düşündü Ping. Ay kırılmış. Bir daha asla tek bir parça olmayacak. Ayın bir parçası, gökyüzünden düşüyordu. Parça, giderek büyüyordu. Ping, ağaçların arasından parçaya doğru koştu. Parçanın nereye düştüğünü görmek istedi. Ayın bir parçasına yakından bakmak istedi. O parçayı görmeyi, her şeyden çok istedi.

Genç kız ağaçların arasından bir düzlüğe çıkana kadar koşmaya devam etti. Parlak ışık, kızın tam üzerindeydi.

Bu, hiç de bir ay parçası değildi. Bu bir ejderhaydı. Onun ejderhası.

“Danze, seni çok uzun süredir görmemiştim.”

Tedirgin olan, kılavuz ipini kaybeder. Saf ve sakın olan zarar görür ve korkmaz.

Ejderha dalış yaptı ve tekrar karanlık gökyüzüne doğru hızla yükselirken Ping, onun pençelerinden birini yakaladı. Kızın ayakları yerden kesildi. Ejderha karanlık gökyüzüne doğru tekrar kanat çırpı. Genç kız üzerindeki parlak ejderha görüntüsüne baktı. Her bir pulu, lamba ışığında parlayan yeşim taşları gibi parlıyordu. Danze gitgide daha yükseğe doğru kanat çırpı. Karanlık gökyüzü, kızın altında büyük bir hızla küçüldü. Genç kız sınırları ay ışığında hafifçe çizilmiş dağların yamaçlarını görebiliyordu. Aşağısı hayalet bir dünya gibi görünüyordu.

Uyumayan tek şey, yılan gibi kıvrılan bir nehirdi. Telaşla akıp giden nehrin yilankavi dönemeçleri, ayın ince ışınlarıyla parlıyordu. Ping kendini o nehir gibi hissetti. Her zaman çağılayan, her zaman mücadele eden, asla dinlenemeyen ama bir şekilde hep aynı yerde kalan.

“Sadece burada, yukarıda seninle olduğum zamanlarda dinlenebiliyorum Danze,” dedi Ping. “Burada, yukarıda yürümeme gerek yok, düşünmek zorunda değilim ama senin sayende uçabiliyorum.”

Yataklarını bırakamayanlar her zaman güvende değildirlerdir. Yolun tehlikelerinden korkma.

Ping’in yüreği burkuldu. Ama sadece bir an için. Parmakları soğuktan katılaştı. Ejderhanın pençelerini tutuşunun zayıfladığını hissetti. Ay, bir bulutun arkasında kayboldu.

Sanki birisi mumu söndürmüş gibi ejderha şekli gözden kayboldu. Soğuk bir hava dalgası, genç kıza düşmekte, düşmekte ve düşmekte olduğunu söyledi.

Ping, aniden rüyadan uyandı. Ejderha pulu hâlâ kızın elindeydi. Danze'nin, genç kızın rüyasında söyledikleri daha önce hiçbir anlam ifade etmemişlerdi. Ejderhanın söyledikleri, en azından gerçekten canlıyken söyledikleri kadar bulmacalara benzeyen sözler olurdu ama bu sefer anlamı çok açıktı. Genç kız, kaderi olan yol yerine güvenliği tercih etmişti. Bir korkak gibi evinin konforu arkasına saklanmak istemişti.

Ailesiyle kalamazdı. Ejderha Bakıcısı olan Jun değil, kendisiydi. Danze öyle söylemişti. İmparatorlukta ve daha da ötesinde yaşayan tüm insanlar arasından, tek evladına bakması için kendisini seçmişti Danze. Henüz bu rolü bırakmaya hazır değildi genç kız. Ailesiyle birlikte olmak için duyduğu arzu kuvvetliydi ancak Kay'a bakmaya ihtiyaç duyduğu kadar kuvvetli değildi.

Annesiyle, neredeyse aynı hatayı yapmıştı genç kız. Huangling'de yaşadığı tüm süre boyunca Ping'in, onu suçladığı tek şeyi. Annesi, kendi kalbini dinlemek yerine başka birisinin tavsiyelerini dinlemişti. Tek kızını bakması için bir yabancıya vermişti. Ping de neredeyse aynı şeyi yapmıştı. Dung Fang Sıvor genç kızın artık Ejderha Bakıcısı olduğuna karar vermişti ve kız da adamın Kay'ı kendisinden almasına izin vermişti. İmparatorluk Büyücüsü yanıliyordu. Ping bunu Liyu Çör'e söylemeliydi. Kendisinin gerçek Ejderha Bakıcısı olduğuna ikna etmeliydi onu.

• • •

Ping ailesiyle birlikte kahvaltı etti. Her sabah onlarla kahvaltı etmeyi hayal etti; annesinin yaptığı, üzerlerinde dumanları tüten çöreklerin tadını çıkarmayı, üvey babasının planlarını ve Mey'in şikâyetlerini dinlemeyi, Liang'a çoraplarını giyerken yardım etmeyi. Ancak bu huzurlu hayat, genç kızın kaderi değildi. Cennet onun için farklı bir yol seçmişti.

“Kahvaltıdan sonra gideceğim,” dedi kız.

“Böyle hemen gitmiyorsun,” dedi annesi.

“Biraz daha kal,” dedi Efendi Chang. “Seyahat etmek için iyi bir mevsimde değiliz.”

Genç kız uzandı ve annesinin eline dokundu. “Seni bulmak benim en büyük arzumdur. Kalmayı çok isterdim ama görevimin başına geri dönmem lazım.”

“Görevini kaybettiğini söyledin sanmıştım,” dedi Mey.

“Başımdaki şişlik, hafızamın bana oyunlar oynamasına neden oldu,” dedi Ping. “Sadece tatildegidim. Ming Yang Köşkü'ne geri dönmem lazım.”

Ping saçlarını, Leydi An'ın öğrettiği gibi topuz şeklinde toplamamıştı. Bunun yerine, basitçe arkadan toplamıştı.

“Böylesi yolculuk için daha uygun,” diye açıkladı ve gümüş saç tırağını Mey'e verdi. “Bu tarak Prenses Yangşin'e aitti. Bunu, senin almanı istiyorum.”

Kavanozdaki saç yağını annesine ve tek altın sikkesini de Efendi Chang'a verdi. Adam, parayı almak istemedi.

Genç kız, ailesinin daha fazla paraya ihtiyacı olmadığını biliyordu ancak onlara teklif edebileceği başka bir şeyi yoktu.

“Şimdiye kadar size yollamış olmam gerektiği kadar değil ama keşke sizin burada olacağınızı bilseydim,” dedi kız. “Ama yanımdaki bütün para bu kadar.”

Genç kız çantasını omzuna astı ve ailesinin evinin dışında durdu. Annesi, kızının verdiği ani gitme kararına şaşırılmış bir şekilde ona bakıyordu.

“En azından birkaç gün kalacağını düşünmüştük,” dedi Efendi Chang.

“Keşke sonsuza kadar kalabilseydim,” dedi Ping.

Daha fazlasını da söylemek istedi ancak boşalmak üzere olan gözyaşlarına engel olamamaktan korktu.

Annesi kızın elini tuttu.

“Anneler kızlarının gideceğini doğdukları günden itibaren bilirler.” Kadının gözleri de yaşlarla dolmuştu. “Sen sadece birçoğundan daha önce gittin. Seninle çok gurur duyuyorum Ping. Babanın ailesini onurlandırdın.”

Ping annesine sımsıkı sarıldı. Efendi Chang, genç kıza, ne zaman isterse gelebileceğini ve bu evde her zaman hoş karşılanacağını söyledi. Mey, Ping’in ona sarılmasına izin verdi. Ping eğildi ve Liang’ı yanağından öptü.

“Kay seni severdi,” diye fısıldadı genç kız.

Efendi Chang, yolculuğu için bir çanta kuru meyve ve yemiş verdi. Adam sadece bir sonraki garnizona kadar yürümesi gerektiğini söyledi kıza. Orada, Ming Yang Köşkü’ne gitmek için bir yolcu arabası bulabilirdi.

Ping Hıvar’ı ahırdan aldı ve ailesinden uzağa doğru yürürken, onlara el salladı.

“Mümkün olunca geri geleceğim ve sizi ziyaret edeceğim,” diye seslendi onlara ancak içinde asla geri dönmeyeceğine dair bir his vardı.

Genç kız, elbisesinin katları arasında Hıvar’ın sıcaklığını hissetti. Tamamen kendi başına yolculuk etmiyor olmaktan memnundu Ping.

Bir sonraki yolcu arabası, dört gün daha yola çıkmayacaktı. Genç kız, Ming Yang Köşkü’ne geri yürümeliydi. Attığı her adım, kızı ailesinden biraz daha uzaklaştırıyordu ancak bir yandan da, Kay’a o kadar yaklaştırıyordu. Genç kız, kendisini Kay’a bağlayan ince bağı aradı ancak ince ip, Ping’e yakalanmadı.

Genç kız yürürken, annesinin ona söylediklerini düşündü. O sadece küçük bir kızdı. Elbette annesi bir oğulun refahını, onunkinin önünde tutacaktı. Ve haklıydı da. Genç kız, onlarla beraber kalmış olsaydı dahi bir veya iki yıl içinde Efendi Chang ona bir koca bulurdu ve genç kız öyle ya da böyle yabancılar arasında yaşamak için gönderilmiş olurdu. Böylesi daha iyiydi. Annesi, onun yanında kalmasına kıyasla, bu şekilde Ping’in daha mutlu olduğunu düşünüyordu.

Bütün bunlara rağmen, genç kız bir şey kaybetmişti. Huangling’de geçirdiği tüm o zor zamanlar boyunca kızın kalbinde ufak da olsa bir umut vardı. Bir gün annesini bulacağını ve bir ailenin sıcaklığında ve rahatlığı içinde yaşayacağını hayal etmişti. Bu ufak umut yok olmuştu. Kızın geleceği her ne getiriyorsa getsin, bu umudu gerçek-

leştirmeyecekti. Ancak bu umut, yolunun nereye gittiğini bilmenin getirdiği kesinleşmiş bilgiyle yer değiştirmişti.

Kızın tam olarak beklediği aile kavuşması bu değildi ancak Ping, bu konuda üzülmeydi. Annesinin güvende ve iyi olduğunu biliyordu. Bir üvey kardeşleri vardı. Onlar hakkında endişelenmesine gerek yoktu. Efendi Chang onlara iyi bakacaktı.

Kendisinden başka ilgilenmesi gereken hiç kimsenin olmaması garip bir duyguydu. Genç kız, düşüncelerini bölüp duran ejderha kelimeleri yokken olanları düşünebiliyordu. Kay yumurtadan çıktığından bu yana birçok defa küçük ejderha yetiştirme işine ara vermeye özlem duymuştu genç kız. Zihninin içinde Kay'ın saçmalıkları, üzerine sıçrayan ve onu pençeleyen bir ejderha olmadan birkaç gün geçirmeyi. Artık o özgürlüğe sahipti ve bir kolu ya da bacağı eksikmiş gibi hissediyordu. Zihninin içindeki Kay'ın sesini özledi. Bahçede koşturup yeni şeyler keşfederken çıkardığı mutlu sesleri ve uyurken yan tarafına batan ejderha dikenlerini de. Genç kız bir kez daha onunla birlikte olmak için sabırsızlanıyordu.

Ping ilk günün sonunda tekrar imparatorluk yolundaydı. Paltosunu yolcu arabasında bıraktığı için üzgündü. Karanlık bulutlar, iyice çökmüştü. Buz gibi bir rüzgâr, kar yağışını haber veriyordu.

İmparatorluk yolu üzerinde birkaç kişi vardı ancak hepsi, rüzgârdan korunmak için başlarını eğmişti. Bu durum, Ping'in işine geliyordu. Birileriyle konuşarak zaman kaybetmek istemiyordu.

Genç kız, her fırsatını bulduğunda, arabalarıyla yolculuk etmek için yalvardı çiftçilere.

Ailesini terk ettikten iki gün sonra Ping, daha önce geçtikleri bir kasabaya vardı. Pişmekte olan etin kokusu, genç kızı dümdüz yolundan döndürdü ve pazardaki bir tezgâha yönlendirdi. Burası, Lu-lin'e yolculukları sırasında Dung Fang Sivor'un öğle yemeklerini aldığı yerdı. Kay çok mutlu olmuştu çünkü satıcı adam onlara kızarmış kırlangıç satmıştı. Ping, birkaç bakır parasıyla kendine iki tane fırınlanmış bıldırcın aldı.

"Seni tekrar görmeyi beklemiyordum," dedi et satıcısı adam.

Ping adamın kendini hatırlamış olmasına şaşırdı.

"Beyefendi geri dönüş yolunda yine benim tezgâhıma uğradı," dedi adam. "Ona, seni sordum. Lu-lin'de ailenle birlikte kaldığını söyledi bana. Yolculuğunun nedeni buydu, öyle değil mi? Beyefendi öyle söyledi."

"Ne kadar zaman önce?"

"Üç veya dört gün olmuş olmalı. Çok acelesi vardı," dedi et satıcısı. "Geldiklerinde neredeyse karanlık çökmüştü. Yanlarında götürmek için yiyecek aldılar. Yolcu arabasından müzik geliyordu. Sanki birisi flüt çalıyor gibiydi. Şimdiye kadar duyduğum en hüznü melodiydi."

Ping, kasabayı hemen terk etti ve yemeğini yürürken yedi. Mor Ejderha Bahçesi'ne mümkün olduğunca çabuk dönmeliydi.

Dung Fang Sivor, adama yalan söylemişti. İmparatorluk Büyücüsü'nü son görüşünde henüz ailesiyle tanışmamıştı

bile genç kız. Yaşlı adama karşı bıçak gibi keskin bir nefret hissetti. Adam ona ihanet etmişti. Altı üst çelimsiz, yaşlı bir adamdı ve buna rağmen kendisine büyücü diyordu ama aslında hiç büyülü bir gücü yoktu.

“Benim ölmemi istedi ve kendi işini yaptırmak için ruh çağıranı kullandı.”

Genç kız, kulağa nasıl geldiğini duymak için kelimeleri yüksek sesle söyledi. Kulağa, genç kızın düşündüğü kadar saçma gelmedi. Dung Fang Sivor, Ping’in yerini Jun’un almasını istemişti. Liyu Çör buna razı olmazdı. O, Ping’in Ejderha Bakıcısı olmasını isterdi. Ama kız ölecek olursa, ortada tartışacak bir konu kalmazdı.

Ping, her gün şafak vaktinden gece karanlığına kadar yürüdü. Genç kız, yola arabayla devam etmesi tekliflerini de kabul etmiyordu. Artık daha güçlüydü ve bir öküzden daha hızlı yürüyebiliyordu. Genç kız, Mor Ejderha Bahçesi’ne yaklaştıkça daha da endişeleniyordu. Kay’ı hâlâ hissedemiyordu. Giderek daha az uyumaya başlamıştı ve sonunda uyumak için hiç durmamaya, tüm gece boyunca yürümeye başladı genç kız. Hıvar da kızın hızına ayak uydurmuştu. Geceleri, kızın yanında koşuyordu. Gündüzleri ise kimse-nin onu görmemesi için çalılıkların arasından ya da tarlaların içinden koşturuyordu fare. Yorulduğu zamanlarda dinlenmek için genç kızın elbisesine tırmanıyor ve katları arasında dinleniyordu.

Ping, bir dört yol ağzına geldi. Anayol olan imparatorluk yolundan ayrıldı ve Mor Ejderha Bahçesi’ne giden daha küçük, daha sakin bir yola saptı. Kayanın düşmesinden

bu yana altı gün geçmişti. Kaplan Ormanı'na vardığında İmparatorluk Ejderha Bakıcısı olduğunu açıklamayı ve ormanı geçmek için yanına bir refakatçi verilmesini istemeyi planlamıştı ancak ormanı çevreleyen duvarlara vardığında kapının açık ve korunmasız olduğunu gördü. Belki de İmparator, içinde yaşayan tehlikeli hayvanlar yüzünden ormanın düşmanları için yeteri kadar caydırıcı olduğunu düşünmüştü. Genç kız ormandan korumasız olarak yürümek zorundaydı.

Ağaçların arasından bulutların turuncu renge dönmeye başladıkları görülüyordu. Yakında karanlık çökecekti. İleriden maymunların yüksek sesle bağırışları ve ne olduklarını anlayamadığı diğer hayvanların kükremeleri duyuluyordu. Genç kız, Ming Yang Köşkü'ne mümkün olduğunca çabuk gitmek istiyordu ancak ormandan gecenin karanlığında geçme riskini göze alamazdı. Ping, boş muhafız kulesinin merdivenlerinden yukarı çıktı. Kulede yiyecek ve yatabileceği bir döşek buldu. Rahatlamak için Hıvar'ın sımsıcak kürkünü okşadı. Uzanana kadar ne kadar yorulduğunu fark etmemişti. O gece kış uykusundaki bir sincap gibi uyudu.

Şafak vaktinden önce tekrar yürümeye başlamıştı. İmparatorluk yolundaki koşuşturmalardan sonra orman yolu çok sessiz sakin bir yol gibi gelmişti. Geçen yolcuların bağırarak birbirlerini selamlamaları geride kalmıştı. Dört nala giden atların nal sesleri ya da dönen tekerleklerin gıcırtiları yoktu. Nefes nefese imparatorluk ulakları yoktu. Duyulabilen tek ses, şafak üzerlerine doğarken kuşların ve diğer hayvanların birbirlerine seslenişleriydi.

Ormandaki ağaçların büyük kısmı yaşlı mı yaşlı ardıc ağaçlarıydı. Bu ağaçların yaprakları mavimsiydi ve kabukları soyulan şeritler halindeydi. Ping, ardıc ağaçlarının meyvelerini çiğnedi. Acı bir tatları vardı ancak genç kız tetikte tutuyorlardı. Kuşlar ve ormanın bitki örtüsü altında hışırtılar çıkaran hayvanlar dışında, genç kızın yolcuğuna sadece sessiz ağaçlar şahit oluyordu.

Öğleden sonranın ilerleyen vakitlerinde Ping akan suyun sesini duydu. Dereyi aramak için yoldan ayrıldı. Derenin karşı kıyısında üç geyik su içiyordu. Başlangıçta Ping'i fark etmediler. Daha sonra hepsi birden aynı anda başlarını kaldırıp baktılar. Ping, hayvanları ürküten bir ses çıkardığını zannetti ancak korkmuş hayvanlar, kızın bulunduğu yöne doğru bakmıyordu. Onun arkasına doğru bakıyorlardı. Ağaçlar sıktı ve dalları sanki çit örgüler gibi birbirlerine geçiyordu. Karanlık dallardan bazıları kımıldadı. Geyikler ok gibi fırladı. Ping ormana doğru baktı. Bir şey hareket ediyordu.

Ağaçlardan dışarı bir hayvan çıktı. İri pençeleri üzerinde, dere kıyısına doğru ilerledi. Havayı koklamak için durdu. Devasa bir yaratıktı. Kürkü söylendiği gibi sarı renkli değildi, bal rengi ve kahverengi arasıydı ve üzerinde siyah şeritler vardı. Hayvan yere eğildi ve iri, pembe renkli diliyle yalayıp dereden su içti. Hayvanın eğilmiş olan başı üzerindeki izler çok güzeldi. Sanki bir ressam, siyah mürekkebe batırılmış bir fırçayla bu izleri resmetmiş gibiydi. Kaplan yukarı baktı. Genç kız hiç kımıldamamıştı ama nefes almadan da fazla duramamıştı. Ping hayvanın onu duyduğunu biliyordu. Kaplan doğrudan kızın gözlerinin

içine baktı. Dudaklar geriye kıvrıldı ve burnun etrafındaki kürk, hayvanın iri dişlerini açığa çıkararak ve beyaz bıyıklarını diken diken ederek buruştu. Kaplanın derin kükremesi ağaçların arasında yankılandı.

Kuşlar şakımayı kesti. Artık çalılar arasında koşuşturan küçük hayvanlar yoktu. Kaplanın korkunç gücü karşısında her şey sessiz bir saygı duruşuna geçmişti. Genç kız, kaplanın pençelerinin kendi teninin derinliklerine saplandığını, iri dişlerinin etini parçaladığını hayal etti. Bu hayvan, öldürmek için tasarlanmıştı. Kaplan, genç kıza doğru bir adım attı. Ping, hayvanın gözlerinin içine baktı ve kendi gücünü hissetti, kendi kuvvetini. Kızın kaderi bir kaplan tarafından öldürülmek değildi. Yaratık tekrar kükredi sonra arkasını döndü ve ormanın derinliklerine gitti.

Ping dereden su içti. Genç kız artık kendini Kay'a bağlayan görünmez ipliği hissedebiliyor olmalıydı. Aceleyle yola geri döndü. Güneş batıyordu. Karanlık çökmeden Ming Yang Köşkü'ne ulaşmalıydı. Ping, yolculuğa başladığında tekrar Kay'la birlikte olabilmesi için kaç gün kaldığını sayıyordu, sonra kaç saat kaldığını saymaya başlamıştı. Genç kız, sonunda kalan zamanın kaç dakika olduğunu tahmin edebiliyordu. Koşmaya başladı.

Genç kız, Ming Yang Köşkü'nün ışıklarını aradı gözleriyle ancak hiç ışık yoktu. Giriş kapılarının kapalı olmasını, muhafızların geleneksel meydan okumalarıyla "Cennetin Oğlu'nun huzurunu bozmaya yeltenen kim?" diye bağırma-larını bekliyordu. Ancak kapılar açıldı ve gözcü kuleleri boştu.

Ping, kapıdan içeri yürüdü.

· bölüm yirmi beş ·

KAN VE ATEŞ

Ping çok kısık bir ses duydu. Sanki uzaktaki bir dağda, en üst perdeden notalar çalan bir flüt sesi gibi bir ses. Her bir nota öylesine acı ve üzüntü doluydu ki genç kızın kalbi ağrıdı.

Ping karanlık içinde kalmaya başlayan Mor Ejderha Bahçesi'ne girdi. O yarı aydınlık ışıktaki bahçe, iki hafta önce arkasında bıraktığı bahçeye kıyasla farklı bir yer gibi görünüyordu. Kış leylakları ve yeni açmaya başlayan süsen çiçekleriyle dolu bahçelerin yerinde, şimdi kocaman, karanlık bir toprak yığını vardı. Toprak yığınının tepesinde beş ateşin tüten külleri vardı ve küllerin yanında büyük, bronz bir kazan duruyordu. Tepeyi çevreleyen toprak sanki kalabalık bir grup insan üzerinde dans etmiş ve ayaklarıyla ezmiş gibi çığnemiş görünüyordu ama etrafta hiç kimse yoktu. Hayvan kemikleri ve meyve kabukları dağılmıştı

etrafa. Çalıların altında bırakılmış kupalar ve şarap testileri vardı. Donmuş hayvan yağı ve kül kokusu bile havadaki acı kokunun izlerini bastıramıyordu. Bitkiler ezilmiş, ağaç dalları kırılmıştı. Çöp dolmuş göletin yanında sefil bir halde viyaklayan tek bir ördek, etraftaki tek yaşam belirtisiydi.

Ping, Ming Yang Köşkü'ne döndüğünde ne tür bir karşılamayla yüzleşeceğini merak etmişti ancak bunu kesinlikle beklemiyordu. Olanları anlayamıyordu. İmparator'un, Cennet'i memnun etmek için düzenleyeceği festivalin yarma kadar başlamaması gerekiyordu. Acaba genç kız, geçen günlerin hesabını mı tutamamıştı? Ya da İmparator, kâhinlerin bildirdiği kutlu günü bekleyemeyecek kadar sabırsızlanmış mıydı?

Ping'in kalbi gümbürdüyor, panik duygusu boğazına düğümleniyordu. Kendisini Kay'a bağlayan görünmez ipi hâlâ hissedemiyordu.

Genç kız, Ming Yang Köşkü'ne girdi. Karanlık ve ürpertici bir şekilde sessizdi içerisi. Bir lamba buldu ve Hıvar, tükürük toplarından birini atıp lambayı yaktı. Ejderhanın yaşadığı yere doğru koştu. Kay'ın yatağındaki battaniyeler kaldırılmıştı. Ejderhanın, keçi derisinden yapılmış topu yerde duruyordu.

Ping yemek salonuna koştu, Hıvar da peşinden gitti. Salon boştu. Mutfaklar da boştu. Ortalıkta hiç hizmetçi yoktu. Kapların ve çaydanlıkların hepsi kaldırılmıştı. Sonsuz Bulutlar Odası bile aynı derecede boştu. Mobilyaların üzerleri kumaşlarla örtülmüştü. Hiçbir yerde imparatorluk muhafızı da yoktu. Genç kız, Prenses'in özel odalarına gitti. Odalar tamamen boştu. Sandıklar, elbise dolu sepetler, mü-

cevher ve kozmetik kutuları, hepsi gitmişti. Duvarda asılı her şey indirilmiş, kilimler ve yastıklar gitmişti. Ping nereye gittiğini bilmeden koridorlarda koşturdu.

Ping çok kısık bir ses duydu. Sanki uzaktaki bir dağda, en üst perdeden notalar çalan bir flüt sesi gibi bir sestti. Her bir nota, öylesine acı ve üzüntü doluydu ki genç kızın kalbi sızladı. Bu, Kay'ın sesiydi. Ejderha ona sesleniyordu. Biri veya bir şey onun canını yakıyordu. Ping, flüt sesinin nereden geldiğini anlamaya çalıştı ama o ne kadar çok dinlerse, ses o kadar kısılıyormuş gibiydi.

Genç kızın içine kötü bir şeyler olacağına dair kuvvetli bir his doğru ve onu buz gibi terletti. Kötü bir şey olacaktı. Genç kız kendini sakinleştirmek için elini kesesinin içine soktu ve Danze'nin puluna uzandı. Ancak kızın eli, onun yerine ejderha taşı parçasına dokundu. Zihni aniden odaklandı. Hedefini arayan, iyi nişanlanmış bir ok gibi kısık sese kitlendi. En sonunda genç kız, kendini çekip Kay'a doğru götüren görünmez bağı hissedebiliyordu. Genç kız lambayı yere bıraktı, gözlerini kapayıp koştu. Genç kızın gördükleri sadece dikkatini dağıtıyordu. Bir kapı yolunu kesene kadar durmadı.

Ping gözlerini açtı. Nerede olduğunu tam olarak biliyordu. Kapının ardında Uzun Ömür Konseyi'nin gizemli işlerini yaptıkları Huzurlu İnziva Odası vardı, genç kızın ruh çağıranı gördüğü oda. Kız, zihninde küçük ejderhanın sesini duyabiliyordu ancak kelimeler yoktu. Sadece hüznü, içler acısı iniltiler duyuluyordu.

Ping kapıyı iterek açtı. Oda birçok lamba tarafından aydınlatılıyordu. Bir önceki ziyaretinde karanlıkta gizli kal-

miş detayları görebiliyordu. Duvarlara, semboller çizilmişti; garip şekilli mantarlar, bir tepsi üzerinde yedi adet çok büyük şeftaliler taşıyan bir kadın, *asla* ve *çürüme* karakterleri. Ping, odadaki keskin ve ekşi kokuyu bir önceki ziyaretinden tanıdı. Kokunun niye tanıdık geldiğini de hatırladı; bu kokuyu Vuuçeng'de de almıştı.

Kanepenin üzerine testiler ve kâseler yayılmıştı. İçinde, birilerinin toz yapmak için bir kaplumbağa kabuğu dövdüğü bir havan ve tokmak, açık bir bambu kitap ve kurutulmuş bitkiler vardı. Tatsız koku, içinde karanlık, uğursuz karışımlar bulunan kâselerden geliyordu. Kâselerden birinde koyu, karanlık bir sıvı vardı ve Ping, sıvının içinde kuş ayaklarını, çam ağacı iğnelerini ve üzerinde hâlâ kürkü duran köpek eti parçalarını görebiliyordu. Sıvının içinde hâlâ sıçrayan böcek larvaları vardı. Başka bir kâsede domuz yağı, tarakotu ve kara böceklerden oluşan kokuşmuş bir karışım vardı. Kâsenin yanında, içinden kahverengi ipek iplik geçen bir iğne vardı. Bu tanıdık eşya, buraya ait değil gibi duruyordu. Hıvar üçüncü kâseyi kokladı. İçinde tek bir şey vardı: İri, kanlı bir karaciğer. Bu çürümüyordu. Taze kan içinde yatıyordu. Karaciğerin bir parçası kesilip alınmıştı.

Bunların, Uzun Ömür Meclisi'nin üzerinde deney yaptıkları iksirler ve büyüler olduğunu düşündü Ping. Genç kız, Liyu Çör'ün uzun ömür konusundaki takıntısından hep rahatsız olmuştu, genç adamın sağlığından endişe ediyordu ama şimdi ruhu hakkında daha fazla endişelenmişti. Ama kızın, İmparator hakkında endişelenecek zamanı yoktu. Tek önemli şey Kay'dı. Görünmez ip, kulenin çöktüğü gece

ruh çağırının saklandığı bölümün perdeyle örtülü girişine götürdü onu. Ping perdeyi kenara çekerek açtı.

Ruh çağırın orada değildi ama Kay oradaydı. Yan odadan, genç kızın ejderhayı görebileceği kadar bir ışık sızıyordu. Küçük ejderha, bir banka bağlanmıştı. Başını yavaşça Ping'e doğru çevirdi. Genç kız, ejderhaya koştu. Kay'ın yeşil gözleri, durgun bir su birikintisi kadar donuktu. Dudakları, çürümüş et rengindeydi. Küçük ejderhanın kuyruğundaki bir kesikten kan sızıyordu. Ping'in nefesi kesildi. Ejderhanın kuyruğundaki yaranın kenarları, iyileşmesini engellemek için iğnelenmişti. Bankın altındaki bir şişeye, mor kan damlaları akıyordu.

"Ping." Küçük ejderhanın sesi çok kısıktı.

Ping, ejderhanın yarasının etrafındaki iğneleri çıkardı ve elbisesinin eteğinden bir parça yırtıp yaraya bandaj yaptı. Kay'ı kucağına alıp kollarını küçük ejderhaya doladı. Ejderha, neredeyse kendinden geçmişti.

"Bunu sana kim yaptı?" Genç kızın yüzünden göz yaşları akıyordu. Hıçkırmadan konuşamıyordu, bu yüzden kelimeleri zihninden söyledi.

"Kötü adam," diye cevapladı Kay.

Ping bunun anlamını biliyordu.

Her zaman Kay'ı arayan birileri olacaktı, ya vücut parçalarının özellikleri ya da edeceği altın yüzünden. Genç kızın görevi, küçük ejderhayı böyle açgözlü adamlardan korumaktı. Başarısız olmuştu. Kendisinin ve Kay'ın güvende olduğunu düşünmüştü. Çok geç olana kadar Ming Yang Köşkü'nün duvarları içinde de düşmanlar olabileceğinin farkına varmamıştı.

Derin bir korku duygusu Ping'i çarptı. Genç kız, nefes almakta bile zorlandı. Ensesinin arkasında büyük bir karıncalanma hissetti. Odaya biri girmişti. Kay'a zarar vermek isteyen biri. Genç kız, tüm karanlık köşeleri tarayarak odada dolaştı. Hiç kimseyi göremedi. Hıvar'dan bir uyarı ciyaklaması sesi çıktı. Farenin kürkü, diken diken olmuştu. Arka ayakları üzerine kalktı ve bir tükürük topu fırlattı. Top, hedefini iskaladı ancak çıkardığı bir anlık ateş sayesinde, Ping, farenin ne gördüğünü görebilmiş oldu.

Üzerinde siyah ve turuncu renkli desenler olan bir yılan, odanın zemininde kıvrılarak ilerliyordu. Kay inleyerek ağlıyordu. Ping küçük ejderhanın korkusunu sanki odadaki katı bir cisimmiş gibi hissedebiliyordu. Yılanın boyu iki metre, kalınlığı ise bir adamın kolu kadardı. Başını yerden kaldırdı. Sadece tek gözü vardı. Diğer gözünün olması gereken yerde bir yara izi vardı. Yılanın tek gözü, Hıvar'a bakarken lambanın ışığında parıltıydı. Fare dondu, küçük pençeleri zemine takılıp kaldı. Gözlerini yılanın sarı gözünden alamıyor gibi görünüyordu. Kıvrımlı Yılan Geçidi'nin zirvesinde, Ping de buna benzer sarı bir pırıltı görmüştü. Pırıltının, genç kız üzerindeki etkisi de aynı olmuştu. Yılan, Hıvar'ı bıraktı ve Ping'e döndü, çatallı dili hızla ileri geri hareket ediyordu.

Yılan, bükülmeye ve parlamaya başladı. Yılan, kızıl sakallı, yüzünde dövme ve tek gözünde göz bağı bulunan cübbeli bir adama dönüşürken genç kızın midesi bulandı ve bir öğürme geldi. Adam, tek elinde bir bıçak tutuyordu, imparatorluk aşçılarının et kesmek için kullandıklarına benzeyen bir mutfak bıçağı. Adamın diğer elindeyse, kesik ka-

raciğer parçası vardı ve parçadan hâlâ kanlar damlıyordu. Ping, ruh çağırının zincirler içinde Ming Yang Köşkü'nden götürülüşünü görmüştü. Adam bir şekilde serbest kalmış, o ve İmparatorluk Büyücüsü bir araya gelmişti.

Ping hiç düşünmeden *qi* gücünü büyük bir testi üzerinde topladı ve testi odanın diğer tarafına fırlattı. Testi, ruh çağırının kafasına isabet etti ve parçalara ayrıldı. Adam acıyla inledi ve dizlerinin üzerine çöktü. Ping'in kalbi yerinden hopladı. Bir şeyin canını yaktıktan ilk kez mutluluk duyuyordu. Adamın cübbesi, omuzlarından aşağı doğru sıyrıldı ve genç kız, adamın garip bir yelek giydiğini gördü. Yeşil renkli yeşim taşından, düz kareler şeklinde yapılmış bir yelekti. Kare parçaların köşelerinde delikler vardı ve altın şeritlere benzer bir şeyle birbirlerine tutturulmuşlardı. Liyu Çör, yeşim taşının özelliklerinden bahsetmişti genç kıza. Önemli insanlar öldüklerinde, yeşim taşından yapılmış elbiselerle gömülüyorlardı ve böylece vücutları çürümüyordu. Yeşim taşı, ölülerin bedenlerini onlara saldırmaya çalışan güçlerden koruyordu. Yeşim taşı, ruh çağırının etrafında onu genç kızın önsezi gücünden koruyan bir kalkan oluşturmuş ve adam bir kol boyu yakınına yaklaşıp Ping kadar onu fark edememişti.

Kara tırnaklı, pençeye benzer eller tıpkı daha önce, Vuuçeng'de ejderha taşına uzandıkları gibi Kay'a doğru uzandılar. Genç kız, ejderhaya daha da sıkı sarıldı ve *qi* gücünü tekrar çağırdı. İçindeki öfke sanki bir erimiş metal havuzu gibi yanıyordu. Tüm hayatı boyunca hiç bu kadar öfkelenmemişti. Hâlâ dizleri üzerindeki ruh çağırın, genç kıza fırlatmak üzere bıçağını kaldırdı. Ping, bir *qi* gücü

dalgası daha saldı parmak uçlarından. Adamın elindeki bıçak uçtu ve arkasındaki duvarda tangırdadı. Büyücünün yüzündeki dövme korkusuz, vahşi bir hayvandan çok evcil bir kedi gibi görünüyordu artık. Adamın var olan tek gözünde hipnotize edici bir bakış yerine korku vardı. Ping, içinde yükselen zafer dalgalarını hissedebiliyordu.

Genç kız büyücünün dizleri üzerinde önünde durduğu gerçeğinin tadını çıkararak ona doğru ilerledi. Tekrar vurmak için hazırlandı. Ayağı bir şeye takıldı. Yere doğru baktı. Bu bir koldu. Loş ışıktaki yerdeki döşekte birinin uzandığını görememişti. Genç kızın dikkatinin dağıldığı anda ruh çağırarak yerden bronz bir testi aldı ve kıza fırlattı. Testi kıza yan tarafından isabet etti.

Ping, yere düştü. Gözlerini tekrar odaklayabilmek kızın bir ya da iki saniyesini aldı. Yerde uzanan vücudu tanıdı. Bu Düşük Pantolon'du. Adamın yüzü bembeyaz, gözleri açık ve boş boş bakıyordu ancak teni hâlâ sıcaktı. Ejderha Refakatçisi'nin ceketi çekilip açılmış, sarkık pantolonun kumaşı kesilip göbeği açığa çıkartılmıştı. Elleri, başının üzerinde önce birbirine, sonra da tezgâhın ayağına bağlanmışlardı. Adamın midesinin sağ kol tarafında geniş bir delik vardı. Döşekte, pıhtılaşmış, koyu renkli kan birikintileri bulunuyordu. Ping, kâsedeki karaciğeri hatırladı. Adamın yüzündeki ifadeye bakınca karaciğeri kesilip çıkartılırken Ejderha Refakatçisi'nin hâlâ hayatta olduğunu anlayabiliyordu Ping.

Genç kız öğürdü ancak midesi boştu. Birkaç damla sarı renkli safra suyundan başka bir şey çıkmadı. Kay ağlamaya benzer çok tiz sesler çıkarıyordu. Bu acının, dehşetin ve

yalnızlığın sesiydi. Ping, ayağa kalkmaya çalıştı. Kancalı, metal diskler havada genç kıza doğru uçuyorlardı. Kancalar, kızın etini ıskaladı ancak elbisesinin koluna takılıp onu yere mıhladılar ve ayağa kalkmasını engellediler. Genç kızın öfkesi korkuya dönüştü, içindeki güç ise üzeri örtülmüş bir ateşe.

Ruh çağırın, elindeki iğneye iplik geçirdi. Kıza arkasını döndü ve genç kız, bu yüzden adamın yaptıklarını göremez oldu. Ping adamın inlediğini duydu ve onu sakatladığını umdu. Genç kız, adamın dikkati dağılmışken *qi* gücünü tekrar odaklamalı, vücudundaki tüm gücü ve tüm *shu* kuvvetini toplamalıydı. Elbisesinin kol tarafını yırtarak sol kolunu sertçe yukarı kaldırdı. Daha sonra kendisini yere mıhlamış olan kancalı diskleri çekip çıkardı. Ayağa kalktı. Ping, böyle bir öfkeyi daha önce hiç hissetmemişti. Genç kız, bir *qi* oku fırlattı. Bu güçlü bir saldırıydı, daha önce yaptığı tüm saldırılardan daha kuvvetli bir saldırı. Ruh çağırın, ok kendisine çarptığında sendeledi ancak genç kıza doğru döndü ve ağzından çatırdayan bir ağaç kabuğunun çıkardığı sese benzer bir ses çıktı. Bu adamın attığı kahkahanın sesiydi. Ping'in kolundan, art arda bir sürü *qi* oku fırladı. Hiçbiri işe yaramadı. Sadece birkaç dakika önce ruh çağırın, genç kıza bronz bir testiyle vurmuş ve onu hareketsiz bırakmak için kancalı diskler fırlatmıştı. Bir şey değişmişti. Artık adamdan çıkan güç, alev alev bir ateşten çıkan sıcaklık gibi etrafa yayılıyordu.

Genç kız elini tekrar havaya kaldırdı.

“Denemeye devam et,” diye kahkaha attı, genç kıza doğru ilerleyen ruh çağırın. Bıçak tekrar adamın elindeydi. “Serçeparmağımı bile bükemeyeceksin.”

Ping yine de denedi. Genç kız, daha enerjisini toplamaya fırsat bulamadan adam onun gücünü emdi. Kız, tek bir *qi* oku bile yaratamıyordu. Adam, tek gözünü kıza dikti. Genç kız, bakışlarını kaçırdı. Adamın gözlerini dikip bakışından kaçınmak zorundaydı. Kaçması gerekiyordu yoksa onun sonu da talihsiz Ejderha Refakatçisi gibi olacaktı. Ölürsa, Kay’a yardım edemezdi. Genç kız, içinde kalan son gücü de kapıya doğru koşmak için kullandı ve arkasına bile bakmadı. Koridorlar boyunca koştu, merdivenler çıktı, ruh çağırana izini kaybettirebilmek için faydasız bir umut içinde bir o yana bir bu yana döndü.

Genç kız, sonunda İmparator’un kişisel odalarının önünde buldu kendini. İmparator tarafından davet edilmeden bu odalara girmek yasaktı ancak bu odalar neredeyse Ming Yang tepesinin zirvesindeydiler. Gidebilecek başka hiçbir yer yoktu. Genç kız, Liyu Çör’ün içeride olmasına ve ona yardım etmesine dair ufacık da olsa bir umut taşıyarak bu bölüme girdi.

Balkona açılan, çapraz kafesli kapıların hepsi kapalıydı. Gökyüzü bulutlarla kaplıydı. Yerdeki hasır paspasa vuran ışığın yarattığı nilüfer çiçeği desenleri soluk gri renkteydi. Hiçbir lamba yanmıyordu. Mobilyaların üzeri kumaşla örtülmüştü.

Ping’in hissettiği korku ve endişe hissi o kadar ağır bastı ki ayaklarını yerden kesti. İçindeki tüm umut tükenmişti. Arkasını döndü. Ruh çağırın, kapı boşluğunda durmuştu

ve sevinç ya da mutlulukla hiçbir alakası olmayan, çarpık bir gülümseme vardı dudaklarında. Ping'in tüyleri ürperdi. Ruh çağıranın, kıza bakan tek gözü parıldadı. Adamın bakışı, bir matkap gibi kızın içini deldi. Ping bakışlarını ruh çağıranın tek gözünden alamıyordu. Adamın şeytani ruhunun derinliklerini görebiliyordu ve gördüğü şey onu çok korkutmuştu.

Adamın gözü, kızı serbest bıraktı ancak genç kız hâlâ ayağa kalkamıyordu. Tüm görebildiği, yüzüne temas eden ahşap döşeme tahtalarıydı. Ruh çağırın hâlâ kahkaha atıyor, genç kıza karşı kazandığı zaferin tadını çıkarıyordu. Adam elindeki bıçağı öne doğru tutuyordu.

Ping koyu renkli döşemelere bakarken, budak deliklerinden birinin içinden bir şey belirdi. Gördüğü şey çok yakındaydı ve kız onun üzerinde bakışlarını odaklayamıyordu. Daha sonra gördüğü şeyin titrek, pembe bir burnu olduğunu fark etti. Burnun peşinden bıyıklar, daha sonra iki adet mavi göz ve birinin ucu kopmuş, iki adet kulak geldi. Hıvar kendini toparlamış ve kızı bulmuştu. Fare bir şekilde vücudunu o delikten geçirmeyi başardı. Fareyi görmek, genç kızın içinde az da olsa bir güç bulmasına yardımcı oldu. Silik bir iz ya da boş bir kovadaki tek bir damla su gibi.

Ruh çağırın, hiç acele etmeden oda boyunca yürüdü. Ping'in yanında diz çöktü ve bıçağını, kızın midesine dayadı. Genç kızın ulaşabileceği yakınlıkta, silah olarak kullanabileceği tek şey, yakılmamış bir lambaydı. Kız, lambayı kavradı ve adamın başına vurdu. Lambadaki kandil yağı adamın gözlerine ve üzerindeki cübbeye aktı. Ruh çağırın, bıçağı körlemesine Ping'e savurdu. Genç kız, yana yuvarlandı

ancak adamın bıçağı sağ kolunu kesti ve kız keskin bir acı hissetti. Bir anda parlak bir ışık belirdi, hemen ardından bir tane daha. Hıvar adama tükürük toplarını fırlatmaya başlamıştı. Ruh çağıranın cübbesi aniden alev aldı. Alevler yüzünü yalamaya başlarken, adam korku ve acı içinde çığlık attı. Cübbesinin tokasını çözmek için uğraştı. Adamın çığlıkları, Ping'in kulağına müzik gibi geliyordu.

Ruh çağırان yanmakta olan cübbesini üzerinden fırlattı. Alevler bir mindere, oradan da halıya sıçradı. Ateş, bambu döşemeler üzerinde, dörtnala koşan bir attan bile daha hızlı hareket ediyordu. Ping ve ruh çağırان arasında bir yerde parladı alevler. Genç kız, bir rahatlama hissetti. Adam ona ulaşamayacaktı ancak yangın kaçış yolunu da kapamıştı. Duman ve alevlerin arasından, ruh çağırانın arkasını döndüğünü ve uzun adımlarla odadan dışarı çıktığını gördü.

Ping odadan dışarı balkona doğru koşarken ateşin sıcağını ensesinin hemen arkasında hissedebiliyordu. Alev balkon kapılarının çit örgülerini yalıyordu. Genç kız cılına dönmüş biçimde etrafına bakındı. Kaçış yoktu. Kızın arkasında, kükreyen alevler, önünde ise dört *chang* aşığıdaki avluya düşüş vardı. Hua, pençelerini kızın elbisesine geçirerek yukarı doğru tırmandı. Fare, kızın ne yapması gerektiğini biliyordu. Ping, kırmızı renkli korkuluklardan aşağı atladı. Başka seçeneği yoktu.

Ping baş aşağı düşüyor, etrafındaki hava akımını bastıran bir çınlama sesi duyuyordu. Bu, tepe boyunca akan ve aşağıdaki gölete dökülen çağlayanın sesiydi. İçinde kabaran bir mutluluk hissetti. Gölet, kızın düşüşünü hafifletecekti.

Aşağıya baktı. Hissettiği mutluluk paniğe dönüştü. Gölet tam altında değildi. Kız yere çakılacak ve boynunu kıracaktı. Gözlerini kapadı. Bir şey kıza çarptı, toprak kadar katı bir şey değildi ancak göğsünde yoğun bir acı hissetti. Bir söğüt ağacının dallarına düşmüştü. Dallar kızın ağırlığı altında esnediler ancak kırılmadılar.

Ping, kollarını uzattı ve ağacın sarkan dallarından, sarılabildiği kadarına sarıldı. Dallar kızın kucağından kayarak kurtuldular ancak düşüşün hızını da kestiler. Ping söğüt ağacının iri, ana dallarından birini sımsıkı kavradı. Dal kırılmadı, esnedi ve sanki bir ip gibi gerilerek kızın ağırlığını taşımayı başardı. Düşüşün yarattığı momentumu kullanarak kendini havuza doğru fırlattı ve sonrasında dalı bıraktı.

Suyun tokadı acı vericiydi ancak kızın asıl derdi boğulmaktı. Başını suyun üzerinde tutmaya çalışarak suda çırpındı. Sonrasında ayakları havuzun kaygan, yosun kaplı tabanına değene kadar suyun dibine doğru battı. Paniğe kapılmamaya kararlıydı. Kay'la birlikteyken, havuzun yeşil sularından yukarı doğru nasıl süzüldüğünü hatırladı. Kendisini havuzun dibinden yukarı itti ve bacaklarıyla da hız aldı. Tekrar yüzeye ulaştığında, sudan çıkıntı yapmış, garip şekilli bir kayaya sarıldı. Hıvar kıza doğru yüzdü. Ping nefesini tuttu ve sular sıçrata sıçrata havuzun kenarına kadar çırpındı.

Ping sudan dışarı doğru süründü. Suya kan damlaları dökülüyordu. Ping elbisenin kolundan bir parça kumaş yırttı ve koluna, tek eliyle yapabileceği kadar iyi bir bandaj yaptı. Acıyı umursamaması gerekiyordu. Hıvar'ı yerden aldı ve

elbisesinin içine yerleştirdi. Genç kızıdan çok daha yüksekte, alevler karanlık gökyüzünü aydınlattı. Portakal rengi alevler, İmparator'un balkonunun korkuluklarını yalayıp yutuyordu. Genç kız, ruh çağırandan kurtulmayı başarmıştı ancak Kay hâlâ alevler içindeki köşkteydi.

• bölüm yirmi altı •

ÇAMURLU SULAR

*Ping kıvrılıp yere uzandı. Etrafındaki çirkin,
karanlık dünyayı ve kendi başarısızlığını arkada
bırakmaya çalıştı.*

Ping'in göğüs kafesindeki acı, koşmayı zorlaştırıyordu. Genç kızın insan vücudundaki kemiklerin yerleşimi hakkında, Efendi Lan için kestiği keçiler sayesinde edinmiş olduğu az bir bilgisi vardı. Düşüş sırasında kaburgalarından biri kırılmıştı. Ming Yang Köşkü'nün daha alçakta yer alan binalarına doğru sendeleyerek ilerlerken, ayakları ağır çekimde hareket ediyor gibiydiler. Yukarıdaki yangından aşağıya doğru kıvılcımlar yağıyordu. Diğer binalar da yanmaya başlamıştı. Hizmetçiler ve imparatorluk muhafızları orada olsalardı, durumu kontrol altına alabilirlerdi. Ancak alevler, hiçbir müdahale olmayınca mutfaklara ve Prenses'in

odalarına doğru yayıldı. Ping hangi yöne dönerse dönsün, alevler kızı geri püskürtüyordu. Huzurlu İnziva Salonu'na yaklaşamıyordu. Tüm köşk, her bina, her çardak, her bir mobilya ahşaptan yapılmıştı. Alevler aç bir canavar gibi önlerine çıkan her şeyi bir anda yiyip bitiriyordu. Yangını durduracak hiçbir şey yoktu.

Ping'in zihninde kâbus gibi görüntülerden bir kaos oluşmuştu: Ejderha Refakatçisi'nin ölüsü; ruh çağırmanın sırtan suratı; binaların yanışı; kanlar içinde topallayan Kay.

Ping kendisini ejderhaya bağlayan görünmez, hassas bağın ucunu bir türlü bulamıyordu. Kızın önsezileri, yavruyu körlemesine aradı ancak bir şey bulamadı. Ejderha taşından kalan parçayı bulmak için elbisesinin cebini yokladı. Ancak parça orada değildi. Muhtemelen söğüt dalları yüzünden kızın ipek kesesi yırtılmış ve parça düşmüştü. Taşın zihnini odaklamasına etkisini henüz yeni anlayabilmişti ancak şimdi de taşı kaybetmişti. Bu narin, ipek keseyi kabul etmek yerine, Huangling'den ayrıldığından beri yanında olan sağlam, deri keseyi tercih etmeliydi. Uzun hatalar listesine bir yenisi daha eklenmişti. Umutsuzluk, kapkara bir örtü gibi sarmaladı genç kızı.

Ping'in beş element üzerinde herhangi bir gücü yoktu. Ateşle savaşılamazdı. Tüm yapabildiği oturup köşkün yanışını izlemektir. Duman gözlerini yakıyor, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu. Ağarmakta olan tan, perişan haldeki çevreyi görünür hale getirdi. İmparatorluk odaları, karanlık harabelere dönüşmüştü. Alevler daha alçaklardaki binaları yalamaya ve etraflarında kıvrılmaya devam ediyordu. Ağaçlar, kavrulmuş birkaç yaprağı saymazsak tamamen çıplak

kalmışlardı. Göletlerdeki lotus çiçekleri solmuşlardı. Yanan binalardan yükselen dumanlar, çiçekleri kurutmuştu. Biraz önce ruh çağırının korkunç bir şekilde ölmesini istiyordu ancak şimdi onun bu yangından kaçmış olması için dua ediyordu. Kay'ın hayatta kalmasının tek yolu buydu.

Ping, bahçede yetişen her şeyi olduğu gibi kendisini de boğmaya çalışan koyu, karanlık dumanın arasından emekledi. Ming Yang tepesinden aşağı indi, Geç İlkbahar Evi'ni geçti ve kendini Sarı Nehir kıyılarında bulana kadar devam etti. Nehir, okyanusa ulaşmak için büyük bir telaş içinde coşarak akıyordu, mahvolan köşkten ve genç kızın ıstırabından bihaberdi. Nehrin çamurlu suları her zaman olduğu gibi zifiri karanlıktı. Genç kızın gözlerinin alabildiğince uzanıyor ve yüzeyinde altında neler olduğuna dair en ufak bir ipucu bile vermiyordu. Ping, sarımsı sudan biraz içti ve gözlerine dolan dumanı yıkamaya çalıştı.

Nehir kıyısında dizlerinin üzerine çökmüş vaziyette, önceki gecenin korkularını bastırmaya çalıştı genç kız. Başaramadı. Düşük Pantolon ölmüştü. İmparatorluk Köşkü harap olmuştu. Ruh çağırın, genç kıza boyun eğdirmişti. Ayrıca en önemli gerçek de hâlâ ortadaydı. Dayanılamaz bir şey olduğu için genç kızın aklından uzaklaştırmaya çalıştığı konu.

“Bağı hissedemiyorum,” dedi Hıvar’a. Önsezisi güvenilmez bir durumdaydı, hafif rüzgârda titreşen bir alev gibi belirliyor ve kayboluyordu. Onu nasıl kontrol edebileceğini bilmiyordu. Bazı duygular hissediyordu ancak anlamlarını bilmiyordu. Bu sanki nehrin çamurlu sularının arasından derinliklere bakmaya çalışmak gibi bir şeydi. Hissetmek

istediği tek şey, kendisi ve Kay arasındaki bağı ancak o ince ip, yerinde yoktu. Hıvar kızın elbisesinin katları arasına yerleşti. Ping kıvrılıp yere uzandı. Etrafındaki çirkin, karanlık dünyayı ve kendi başarısızlığını arkada bırakmaya çalıştı.

“Onu buldum,” dedi bir ses.

Ping gözlerini açtı. Hafif bir rüzgâr, dumanı inceltmişti. Ne kadar süredir orada olduğunu bilmiyordu genç kız. Bir imparatorluk muhafızı başında durmuş kıza doğru bakıyordu. Ayak sesleri ve patika yoldan gelmekte olan başka muhafızlar vardı. Danışman Ji de onlarla birlikteydi.

“Bir saatten uzun bir süredir seni arıyorum,” dedi adam sinirli bir şekilde.

“Ming Yang Köşkü’ne geri geleceğimi nereden bildin?”

Danışman cevap vermedi. Arkasını döndü ve yürümeye başladı. “Takip et beni,” dedi adam.

Adamın sakinliği, Ping’i çileden çıkarmıştı. Ayağa kalkmak ve adamı tutup silkelemek istedi ancak yeteri kadar gücü yoktu. Adamın ancak elbisesinin eteklerine tutunabildi.

“Kay’ı kaybettim,” diye hüngür hüngür ağlamaya başladı genç kız. Bu sefer gözyaşları, duman yüzünden değildi.

Danışman Ji genç kızın ellerini sanki bir çift örümceği silkeler gibi silkeledi elbisesinin eteklerinden.

“Endişen tamamıyla gereksiz,” dedi danışman. “İmparatorluk Ejderhası, İmparator’la birlikte. Seni de onların yanına götürmek için talimat aldım.”

Ping, kulaklarına inanamıyordu.

“Ama onu gördüm.” Ping, ne kadar zaman geçtiğini hatırlamaya çalıştı. Genç kıza günler gibi gelmişti ancak

aslında birkaç saatten fazla geçmiş olamazdı. “Zayıftı ve kanaması vardı. Ruh çağıran, onu ele geçirmişti.”

“İmparator, burada durmam ve bu konuyu seninle tartışmam için talimat vermedi bana.” Adam arkasını döndü ve uzun adımlarla yola koyuldu.

Ping, takip etti. Danışman Ji, harap olmuş köşk konusunda pek endişeli görünmüyordu.

“Ming Yang Köşkü yanıyor,” dedi genç kız. Delirmeye başlamadığı, yangını kendi hayalinde yaratmadığı konusunda onay alma ihtiyacı duymuştu.

“Ne kadar da talihsiz bir olay,” diye onayladı Danışman Ji. “Burayı baştan inşa etmek, İmparatorluk için gereksiz bir masraf olacak.”

Danışman, Ming Yang tepesinden uzaklaşırken sakince ve acele etmeden yürüyordu. Olanlara bir anlam verebilmek için Ping yaşadıklarını bir kez daha kafasının içinde bir yerlere yerleştirmeye çalıştı. Danışman Ji, genç kızın Ming Yang Köşkü’ne geri geldiğini nereden bilmişti? Kay’ı kim kurtarmıştı? Bu durum, kırılmış ve birbirine karışmış iki kavanozun parçalarını bir araya getirmeye benziyordu. Hiçbir şey yerine oturmuyor, hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Nehrin coşkulu akışından uzağa bağlanmış bir sandalın bulunduğu, nehir kenarına oyulmuş küçük bir körfezciğe geldiler.

“Beni nereye götürüyorsun?” diye sordu Ping.

Danışman cevap vermedi. İskeleye doğru yürüdü. Ping adamı takip etti.

Sandal, Ping ve Danze’yi Sarı Nehir boyunca taşıyan sandala kıyasla daha küçüktü. Ancak bu sandalda, üzerle-

rinde kısa bir pantolondan başka hiçbir şey bulunmayan on adamdan oluşan bir kürekçi takımı vardı. Kaslı kollarının derisi gergin ve parlaktı. Bu kadar çok kürekçi olduğuna göre akıntı yönünün tersine, nehrin yukarı tarafına doğru gideceklerini düşündü Ping. Danışman Ji, sandalın orta kısmına oturdu ve elbisesini düzeltti. Ping, adamın yanına çöktü. Hıvar da kızın elbisesinin katları arasına yerleşti.

Sandalcı, sandalı iskeleden çözdü ve coşkulu akıntıya doğru itti. Adamın komutasındaki sandalcılar küreklerini suya batırdılar ve tüm güçleriyle çekmeye başladılar. Kürekçiler akıntının ters yönünde nehrin yukarısına doğru kürek çekmiyorlardı ancak nehrin, sandalı akıntı yönünde taşımaya da izin vermiyorlardı. Nehrin bir yanından diğerine doğru kürek çekiyorlardı. Küreklerini nehrin sarımsı sularına tekrar tekrar batırıp çıkardıkça kasları geriliyordu. Küreklerin zamanlamasını tutturmaya yardımcı olması için bir de şarkı söylüyorlardı. Sandal, Sarı Nehir'in bir yanından diğerine doğru yavaşça yol alıyordu ancak Ping, nehrin aşağısına doğru sandalı çekmekte olan akıntıyı da hissedebiliyordu.

Nehir en az dört *li* genişlikte olmalıydı. Karşı tarafa yaklaştıkça, genç kız bambu bir çalılık görebilmeye başladı. Bambu kamışlar, suyun tam kenarından uzuyor, gri renkli gökyüzüne doğru uzanıyorlardı. Henüz yeni büyümekte olan kamışlar ise esen rüzgârda bir ileri bir geri esiyor, ne tarafa gideceklerine karar veremiyorlardı. Ping, bambuların arasında bir bina veya sandalın yöneldiği bir rıhtım göremedi. Bu sırada akıntı onları nehir boyunca daha da aşağı doğru itiyordu. Karşı taraftaki bir rıhtıma

doğru kürek çekiyorlarsa, muhtemelen onu kaçıracaklardı. Ne Danışman Ji ne de kürekçiler endişeli görünüyorlardı. Sulara batıp çıkan küreklerin ritmi değişti.

Karşı kıyı, şimdi sadece birkaç *chang* uzaklıktaydı. Uzakta büyük ve karanlık bir şey belirdi. Bu imparatorluk yüzer eviydi. Ping, birden Kay'ın farkına vardı. Çok silikti ama genç kız, yavrunun varlığını yeniden hissedebiliyordu. Kızın içi umutla doldu. Ejderha yakındaydı. Kürekçiler tamamen aynı ritimle küreklerini tekrar suya daldırdılar. On ve beş kürek sonra imparatorluk yüzen evinin demirli olduğu rıhtıma vardılar. Nehrin karşılıklı iki tarafındaki rıhtımlar, kürekçilerin gücü ve akıntı hesaba katılarak inşa edilmişlerdi.

Yüzer ev, imparatorluğun yeni rengi olan sarıya henüz boyanmamıştı, hâlâ siyahtı. Hamallar, yüzer evden sandık ve sepetleri boşaltıyor ve yanında kuzeye doğru uzayan geniş bir yol bulunan rıhtıma istifliyorlardı. Bazı sandıklar kıza tanıdık geldi. Ping, yorgunluk ve beklenti içinde titreyen bacaklarıyla Danışman Ji'yi iskele boyunca takip etti.

Güverte danışmanlar, muhafızlar ve hizmetçilerle oldukça kalabalıktı. Liyu Çör, güvertedeki bir tahtta oturuyordu. O kadar zayıflamıştı ki elbisesi üzerinden düşüyordu. Genç adam, altın işlemeli terlikleriyle bir ayağının topuğunu diğer ayağının dizinin üzerine atmış, hiçbir şey olmamış gibi rahat oturuyordu. Kay, İmparator'un yanındaki bir minderin üzerine oturmuştu. Yavru ejderha, büyük bir çaba sarf eder gibi başını kaldırdı.

“Ping,” dedi ejderha.

Ping, yavru ejderhayı gördüğüne çok mutlu olmuştu ve başından geçenlerin hiçbirini umursamıyordu artık. Danışman Ji, başıyla İmparator'a selam verdi ve diğer danışmanlar arasında yerini aldı. Ping, ejderhaya gitmeye çalıştı ancak muhafızlar kızın yolunu kestiler.

“İyi misin Kay?” Ping ejderhayla zihninden konuştu.

“Kay iyi.”

Yavrunun flüte benzer sesi baygın gibiydi.

Dung Fang Sıvor, İmparator'un önünde dizlerinin üzerindeydi. “İmparatorluk Büyücüsü görevinden uzaklaştırıldın,” diye bildirdi İmparator.

Ping'in yüreği ferahladı. Liyu Çör'e, Dung Fang Sıvor'un ihanetini anlatmasına gerek kalmamıştı. İmparator bunu zaten biliyordu. Yaşlı büyücü, İmparator'un önünde sanki dayak yemiş bir köpek gibi çömelmiş, sinmişti. Adamın yüzü, en az elbisesi kadar buruş buruş görünüyordu. Ping, zafer sarhoşluğu içinde adama ters ters baktı. Sonunda dinlenebilirdi. İmparator işleri halledecekti. Genç kız, İmparator'un önünde başıyla selam verdi.

“Dung Fang Sıvor beni ölüme terk etti, Sayın İmparator Majesteleri,” dedi Ping. “Devrilen bir kayanın altında ezilip kaldım. Kaza değildi. Bu adam, ruh çağırana işbirliği içinde.”

“Sessiz ol!” diye parladı Danışman Ji. “İmparator, sana konuşma izni vermedi.”

Muhafızlar, genç kızı dizleri üzerine bastırdılar ve alnını zorla güverteye dayadılar. Ping, İmparator'un kendisine konuşma izni verdiğini söylemesi için bekledi ancak İmparator bir şey söylemedi. Kız, genç adamı görebilmek için

başını çevirdi. Adamın gözleri cilalı taşlar kadar soğuk, ağzı incecik, düz bir çizgi halindeydi. Çökmüş yanakları, genç çocuğu daha yaşlı ve uğursuz gösteriyordu.

“Dung Fang Sivor’dan da çok memnun değilim,” dedi İmparator. “Senin öldüğünden emin olmasını söylemiştim.”

Ping, genç çocuğu tam olarak duyamadığını düşündü.

“Yeni bir İmparatorluk Büyücüsü atadım.” İmparator elini salladı.

Korku ve endişe, Ping’in öfkesini bastırdı. İmparatorluk’ta güzel olan her şey sanki bir anda var olmayı bırakmışlardı. Genç kız, başını diğer yana çevirdi. Ruh çağıran, yüzer geminin alt güvertesini yukarı bağlayan merdivenlerden çıkıyordu. Üzerinde kırmızı örgüler olan siyah renkli, muhteşem bir cübbe giyiyordu. Genç kız, cübbenin altında yeşim taşından yapılma yeleği fark etti. Adamın başında danışmanların giydiği başlıklardan vardı. Yüzünün bir tarafında kırmızı, açık bir yanık vardı. Ping, adamın gırtlığını sıkmaya hazır bir halde, Kay’a yaptıkları için kalan gözünü de çıkarmak için ileri atıldı. Dört imparatorluk muhafızı, kızı yakalayıp geri çektiler. Ruh çağıran, oymalı bir sandalyeye oturdu.

“O ne yapıyor burada? Onun neler yaptığını bilmiyosun!” Ping, muhafızların elinden kurtulmaya çalıştı.

“Ejderha Refakatçisi’ni öldürdü. Beni öldürmeye çalıştı. Kay’ı yaraladı.”

“Ruh çağıran, benim emirlerimi yerine getiriyordu,” dedi İmparator. Genç adamın sesi, buz saçakları kadar soğuk ve keskindi.

“Ama sen onu yakalamıştın. Zincirler içinde görmüş-tüm onu.”

İmparator kakhaha attı. “Seni oyalamak için ufak bir gösteriydi, Ping. Karıştırmaman gereken yerleri karıştırmamı durdurmak içindi.”

Ping’in zihni, bu anlamsız sözlere bir anlam vermeye çalışmaktan vazgeçti. Güverteden bir çizgi halinde karıncalar geçiyordu. Birbirlerinin ardı sıra, acele içinde ilerleyişlerini izledi genç kız.

“Hekimleri, ejderhanın sağlık durumunu izlemeleri için görevlendirdim,” dedi İmparator sakince. “Kan yenileyici, özel bir beslenme programı geliştirdiler. Böylece yavru ejderhan ölmeden kan kaybedebilecek.”

Sinsi ve alaycı bir gülümseme, Liyu Çör’ün yakışıklı yüzünü çirkinleştirdi. Sarı elbisesindeki bir kırışıklığı düzeltti.

“Cennete Dokunuş Kulesi yıkıldığında, evrende bir düzensizlik olduğunu anlamıştım. Yönetiminin bir yönü hakkında cennetin memnuniyetsiz olduğunu söylemeleri için kâhinlerime ihtiyacım yoktu. Ancak hiç kimse bunun sebebini söylemiyordu. Gerçeği kendi başıma keşfetmem gerekti.”

Liyu Çör, sanki karıncalar kadar önemsiz ve değersizmiş gibi baktı genç kıza.

“O sendin Ping. Evrenin düzenini bozan *sendin*. Cenneti *sen* kızdırdın.”

“Ben mi?”

“Daha önce hiç dişi bir Ejderha Bakıcısı olmamıştı,” diye devam etti İmparator. “Bu doğanın kanunlarına aykırı. Bambu kitapların hiçbirinde böyle bir kehanet, bu şekilde doğaüstü bir olaya işaret eden hiçbir alamet yok.”

Ping Kay'a baktı, topal ve yaralı, ayağa kalkacak gücü bile yoktu. Genç kızın gözyaşları kurudu. İçini dolduran sefalet ve ihanete uğramışlık duygusu yerini öfkeye bıraktı.

"Bu doğru değil," dedi kız. "Danze, benim Ejderha Bakıcısı olduğuma inanmıştı. Kay'la ilgilenmem için *beni* seçti."

"Gerçekten bütün danışmanlarımın tavsiyeleri ve kuşaktan kuşağa gelmiş bambu kitaplardaki bilgeliğe karşı bunamış, yaşlı bir ejderhanın sözüne güveneceğimi mi düşündün?" dedi İmparator. Ekinler mahsul vermiyor, ipekböceği güveleri yumurta bırakmıyor, güneyde seller oluyor. Bunların hepsi senin suçun, Ping."

Ping konuşamayacak kadar donakalmıştı.

Hiç kimsenin Danze'ye saygısızlık etmeye hakkı yoktu. İmparator'un bile. Ping, muhafızları kenara itti ve ayağa kalkarak İmparator'la göz göze geldi.

"Dünyanın ahengini bozan ben değilim!" diye bağırdı Ping.

İmparator ayağa kalktı.

"İmparatorluk Ejderha Bakıcısı görevini sen üstlendiğinden beri her şey kötü gitti," dedi genç adam. "Yaşlı ejderha kaçtı. Babam ölümcül bir hastalığa yakalandı. Cennete Dokunuş Kulesi yıkıldı. Evrenin dengesini tekrar sağlamam gerektiğini biliyordum ama ejderhayı da bakıcısız bırakamazdım. Bu sorunu çözmeme sen yardım ettin Ping, sen tavsiye edince başka bir Ejderha Bakıcısı aramaya başladım. Erkek bir çocuk bulunduğunu duyar duymaz da, senin öldürülmeni emrettim."

“Evrenin düzenini bozan şey senin takıntın,” diye bağırdı genç kız.

Liyu Çör’ün, cennetin oğlu olması kızın umurunda bile değildi. “Başlangıçta sadece genç kalmak istiyordun. Daha sonra bin yıl boyunca yaşamak istedin. Şimdi sonsuza kadar yaşamak istiyorsun! Cenneti bu kadar kızdıran kişi *sensin!*”

İmparator’un bir deri bir kemik yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuş, gözleri nefretle dolmuştu. Kıza doğru adım attı. Ping, genç adamın kendisine vuracağını sanarak geri kaçtı ancak adam vurmak yerine kızın belinde sallanmakta olan mührü uzandı. Sertçe mührü asıldı. Kurdele koptu. Elindeki kenarı kırılmış, kir içindeki mührü baktı.

“Artık bu mührü taşımaya yetkin yok,” dedi genç adam. “Yeni bir atama daha yaptım: Yeni İmparatorluk Ejderha Bakıcısı.”

Danışmanlar kenara çekildiler. Ufak bir figür, İmparator’a doğru gergin bir biçimde yürüdü. Bu Jun’dı. Yırtık pırtık elbiseler yerine soluk yeşil renkli bir cübbe giyyordu. İmparator mührü ona doğru uzattı. Jun, titreten elleriyle, neredeyse düşürerek mührü İmparator’dan aldı ve genç adamı başıyla selamladı.

“Size layığıyla hizmet edeceğim, Sayın İmparator Majesteleri,” dedi Jun.

Çocuk, Kay’ın yanındaki yerini aldı ve elini ejderhanın pullu sırtına koydu. Diğer elinde başka bir şey tutuyordu. Yuvarlak ve düz, güneş ışığını yakalayan bir şey. Bu Ejderha Bakıcısı aynasıydı. Kay, Jun’a yaklaştı.

“Çocuk, Kay’ın arkadaşı,” dedi ejderha. Neşeli flüt sesleri çıkartıyordu. “Şişko’nun Ping için planları var. Kay, Şişko’ya yardım eder.”

Küçük ejderhanın sözleri, Ping’in kalbini akkor kömürler gibi dağladı. Bacakları boşaldı ve genç kız dizleri üzerine kapaklandı.

“Artık evrenin dengesi tekrar sağlandı,” diye bildirdi İmparator.

“Ama ruh çağırın...” diye kekeledi Ping.

“Ruh çağırın, olağanüstü şeyler başarmak için alışılmadık adımlar atılması gerektiğini anlıyor. Uzun Ömür Meclisi, mutfaktaki kadınlar gibi malzemelerle oynayarak zaman kaybediyordu, aynen bilimsanlarının yaptıkları gibi. Ruh çağırınla ilgili şeyleri duyar duymaz, onun benim hizmetimde olması gerektiğini anladım. Bunun için sana teşekkür etmeliyim Ping,” dedi İmparator. “Sonunda benim ruh çağıranı bulmama gerek kalmadı. O bana bir teklif sundu.”

Ruh çağırın, güvertede hâlâ kıvrılmış durumdaki Dung Fang Sivor’a baktı. “Sen zayıfsın, Dung. Sen ve konseyin, sadece uzun bir ömür sundunuz İmparator’a. Ben ise ona ölümsüzlük garanti ediyorum.”

“O Kay’ın kanını akıttı,” dedi Ping ancak sesi bile gücünü kaybetmişti.

“İşte seni bu yüzden değiştirmem gerekti,” diye alaycı bir şekilde gülümsedi İmparator. “Senin en öncelikli bağlılığın bana olmalı, ejderhaya değil. Ruh çağırın, ejderhanın kanını benim emrimle akıttı.”

Ping’in başı dönüyordu. Duyduklarına inanamıyordu.

İmparator'un sesi iyice sertleşmeye başlamıştı.

"Kay, imparatorluk hanesini eğlendirmek için var olan şımarık bir evcil hayvan değil. Onun varoluş sebebi İmparator'a hizmet etmek. Sen gerçekten İmparatorluk Ejderha Bakıcısı olsaydın Ping, uzun zaman önce ejderhanın kanının, ölümsüzlük iksiri yapmak için gereken temel malzeme olduğunu fark etmiş olurdun. Kay'a son İmparatorluk Ejderhası olarak saygı gösterilecek. Benim hizmetimde, lüks içinde bin yıl veya daha uzun bir süre yaşayacak ve bana kanını verecek. Bir İmparatorluk Ejderhası olarak onun görevi bu."

"Yapamazsın," dedi Ping kuvvetsiz bir şekilde. "Bu doğru değil."

Genç adam, sanki bir sinek kovalar gibi elini salladı. "Hareketlerimi köle bir kız karşısında savunmak zorunda değilim. Ruh çağıran böyle söylüyor. Seni Ejderha Bakıcısı olarak atayarak yaptığım hata yüzünden cennetin beni affetmesini kesinleştirmek için seni kurban etmeliyim."

Liyu Çör'ün gözleri bir çeşit delilikle parılıyordu. Ping, adamın gözlerinde eski arkadaşlıklarına ilişkin hiçbir iz göremiyordu artık. Aralarındaki dostluk kurdelesini her zaman çok kırılgan ve hassas olmuştu. Bu bağın daha önce de yıprandığı, yaraladığı olmuştu ancak bu sefer aralarındaki uçurumu hiçbir şeyin düzeltemeyeceğini fark etti Ping. İmparator, kendi aptal ölümsüzlük hevesi için Kay'ın hayatını tehlikeye atmaya, onu yüzyıllarca acı içinde kıvrandırmaya niyetliydi. İmparator bir daha asla kızın dostu olamazdı.

Dung Fang Sivor, genç kıza bakıyor, kırkayağa benzer kaşlarını sırayla bir aşağı bir yukarı oynatıyordu. Ağzı kımıldadı. Ping, adamın ne söylemek isteyebileceğine dair

hiçbir fikre sahip değildi. Özür dilemeye çalışıyorsa bunun için çok geçti. Muhafızlardan biri adamın sırtından aşağı doğru bir mızrak geçirdi.

Nehir kıyısından, aynı kısa nakaratı tekrarlamakta olan birçok trompetin sesi geliyordu. Güvertedeki hiç kimse bu sesi duyduğuna şaşırılmamıştı. Müzik durdu ve onun yerini atların toynak sesleri aldı. Siyah renkli atların üzerinde, mavi ve altın renkli tunikler giymiş altı adam, kuzey yolundan geldiler. Her birinin elinde, dudaklarına götürmüş oldukları birer trompet vardı. Kısa nakaratı tekrar çaldılar. Yayan askerler onları takip etti. Mızraklarının ucunda mavi ve altın renkli flamalar dalgalanıyordu. Onların arkasında koyu tenli, yabancı adamlar vardı ve attan daha büyük, uzun, kıvrık boyunlu ve sırtlarında iki kambur bulunan garip hayvanlara öncülük ediyorlardı. Bunlar sevimsiz homurtular çıkartan çirkin hayvanlardı. Ping, bunlara benzeyen bir şeyi daha önce hiç görmemişti. Nehir kıyısındaki askerler, atının üzerinde başka bir adama yol vermek için ikiye ayrıldılar. Bu adam yaklaşık altı kere on yaşındaydı ve başında diğer danışmanların giydiğine benzer, kanatlı bir başlık bulunuyordu. Atının başında mavi renkli bir tuğ vardı. Adam, İmparator'a gülümsemeyen ifadeyle baktı. Atından indi, tuniğindeki tozu silkeledi ve uzun adımlarla güverteye çıktı.

İmparator ayağa kalktı. “Hoş geldiniz, Yan Dükü.”

“Sayın İmparator Majesteleri,” dedi Dük başıyla selam vermeden.

İmparator adamın bu kabalığını görmezden geldi ve Danışman Ji'ye döndü. "Prenses Yangşin'e Dük'ün geldiğini söyleyin."

Danışman, başını eğdi ve alt güvertelere doğru gitti. Ping, güvertede gördüğü sandık ve sepetlerin, Prenses'in odasında gördüğü sandık ve sepetler olduğunu fark etti. Prenses Yangşin belirdi. Elbisesi kaliteli, keten bir kumaştan yapılmıştı ve Dük'ün askerlerinin tunikleriyle aynı tonda mavi renkte, altın işlemeliydi. Elbisenin üzerine kapitone bir kaban giyiyordu. Prenses'in başında, güzel saçlarını örten bir başörtüsü vardı. Leydi An ve diğer nedimler de aynı şekilde giyinmişlerdi.

"Kocama geri dönmeye ve beni affetmesi için ona yalvarmaya hazırım," dedi Prenses sakın bir ses tonuyla Dük'ün önünde boynunu eğerken.

Prenses Ping'e bakmadı.

"Hatalarımı bağışlayabilirsiniz, Lordum," dedi kadın, "itaatkâr bir eş olacağım."

Boyun eğmiş olan Prenses Yangşin'in başına bakarken, Dük'ün sert yüzü yumuşadı.

Dük, "Anlaşma evrakları hazır mı?" diye sordu İmparator'a.

Danışman Ji masa getirmesi için hizmetçilerden birini gönderdi. Elbisesinin kolundan bir parşömen çıkardı. Dük parşömeni okudu ve belinde bağlı duran mührü eline aldı. Danışman Ji elbisesinin diğer kolundan bir mürekkep hokkası çıkardı. Dük, mührünü mürekkebe daldırdı ve parşömene bastı. Dük ve İmparator, birbirlerine başlarıyla sertçe selam verdiler. Danışman Ji emir verdi ve hizmetçiler alt güver-

telerden masaları getirip onları ziyafet için hazırladılar. İmparator yanma oturması için Dük'e kibarca bir hareket yaptı, ruh çağıran ise diğer tarafına oturdu.

Muhafızlar, içinde tahıl çuvalları ve şarap testileri bulunan alt güvertedeki bir depoya sürüklediler Ping'i. Ellerini ve ayaklarını bağlayarak kızı orada bıraktılar.

İmparator'un sözleri Ping'in zihninde yankılandı. Yaşlı İmparator, Ping'in yapılmasına yardım ettiği ejderha salamurasını yedikten kısa bir süre sonra ölmüştü. Danze, Huangling'de mutlu değildi ancak genç kız onun kaçmasına yardımcı olduktan sonra o kadar hastalanmış ve yaralanmıştı ki imparatorluğu terk edip Kutsanmışlar Adası'na uçması gerekmişti. Cennete Dokunuş Kulesi, İmparator'un isteklerine karşı çıkıp ortalıkta gezindiği akşam yıkılmıştı.

Olanların daha farklı gelişmiş olması için neyi farklı yapmış olabileceğini düşünmeye çalıştı genç kız. Danze'nin peşinden okyanusa mı açılmalıydı? Taay Şan'da mı kalmış olmalıydı? Bin yıl yaşayabilmek için yıldız çiyinden mi içmiş olmalıydı?

Üstteki güverteden müzik ve insan sesleri geliyordu. Ziyafet kokuları, kızın bulunduğu depoya kadar ulaşmıştı. Kimse ona yiyecek veya su getirmiyordu. Zaman bir kaplumbağanın ağır adımları gibi yavaşça sürünüyordu. Gün ışığı solana kadar ziyafet sürdü. Çuvallar ve testiler önce hayal meyal görünmeye başladı sonraysa karanlıkta kayboldular. Üst güvertedeki hareket sesleri yavaş yavaş kesildi. Daha fazla zaman geçti ve gümüş renkli bir ay ışığı huzmesi, sandalın gövdesinin derinliklerine doğru süzülmeye başladı.

Ping, bir farenin hızlı koşuşturmasını duydu. Hıvar artık elbisesinin katları arasında olmadığını farkındaydı.

“Sen misin Hıvar?”

Daha fazla faremsi ayak sesi duyuldu. Ay ışığı, Ping’in orada birçok fare olduğunu görmesi için yeterli aydınlığı sağladı; yüzer evin kalasları arasındaki karanlık, ufak boşluklarda yaşayan normal boyutlarda fareler.

Ay ışığı huzmesi, hiçbir acelesi olmadan yoluna devam etti ve sanki bütün sefaletiyle birlikte genç kıızı aydınlatmaya azmetmiş gibiydi. Işık, yırtık ve lekeli elbisesine ulaştığında, kesesinden gelen çok hafif bir parlaklık fark etti genç kız. Ping, bağlı, katılmış elleriyle ancak kesenin içine uzanabildi. Kesenin iç cebinden bir şey çıkardı. Geniş bir yaprak büyüklüğünde ancak daha kalın, sert ve pürüzlü yüzeyi olan bir şeydi bu. Ay ışığında, yumuşak yeşil bir tonda parılıyordu. Genç kız, kesesinden çıkanı koklayabilmek için ellerini yüzüne doğru götürdü. Çürümüş erik ve balık salamurası arasında çok çok hafif bir kokusu vardı. Bu ejderhanın puluydu.

Genç kızın kolu, bıçak yarasından dolayı zonkluyordu. Göğsünde cayır cayır yanan bir acı vardı. Sanki birisi kaskatı kesilmiş bacaklarının her yerine dikiş iğneleri batırıyordu. Onun bu halini görebilseydi acaba Danze ne düşünürdü? Oğluna bakma konusunda tamamen başarısız olmuştu. Genç kız, uykusunun bastırdığını hissetti. Serbest kalmaya uğraşıyor olması gerekmez miydi? Kay’ı kurtaracak bir plan yapması gerekmiyor muydu? Artık hiçbirini bilmiyordu.

*Ruh çağırın, bıçağını kızın üzerinde kaldırdı.
Bıçak ay ışığında parladı.*

Ejderha, ay ışığından bir halka içerisinde duruyordu. Ayın bütün parlaklığıyla ışıldıyordu. Genç kıza doğru döndü. Ejderhanın kırmızı dudakları gülümsedi.

“Danze, sen bana gerçek Ejderha Bakıcısı olduğumu söylemiştin ama değilmişim.”

Öylesin.

“Ama her şey aksi gitti ve artık hiç kimsem yok.”

Yalnız değilsin.

“Evet, öyleyim. Tamamen yapayalnızım. Hıvar bile beni terk etti.”

Ejderhanın başı yavaşça bir yandan diğer tarafa doğru hareket etti.

Dünya beş elementten yapılmıştır; toprak, su, ateş, metal, tahta. Beş yön vardır, beş renk. Beşin içinde güç ve kuvvet vardır.

Ping dokunmak için ejderhaya uzandı. Parmaklarının altında pullarını hissetti. Ay ışığındaki parlaklıklarına rağmen dokunulduğunda hâlâ sert ve pürüzlüydü ancak genç kız, onları hissetmeye bayılıyordu. Kız için o pullar, koyun derisinden yapılma bir battaniye kadar rahatlık vericiydi. Ping, elleri bağlı olmasına rağmen kolaylıkla ejderhanın sırtına tırmandı. Ejderha kanatlarını açmadan ve havalanmadan önce genç kız, güvenle sırtına oturana ve boynuzlarından birine sıkıca tutunana kadar bekledi.

Kuvvetli bir hava akımı, genç kızın yanından geçiyor ve saçlarını sanki rüzgârdaki yapraklar gibi uçuşturuyordu. Ping karanlık, yıldızlar saçılmış gökyüzünden başka hiçbir şey göremiyordu. O kadar çok yıldız vardı ki, saymak imkânsızdı. Işıldayan ejderha, genç kızın altındaydı. Tutunmasına gerek yoktu. Ping kendini çok sakin hissetti.

“Burası çok huzurlu Danze,” dedi Ping. “Sonsuza kadar gece göğünde süzölmek istiyorum. Seninle birlikte.”

Yaşanacak ve ölünecek zamana cennet karar verir.

Karanlık gökyüzü, fırtına bulutları rengine dönüştü ancak ne tek bir yağmur damlası, ne de gümbürdeyen gök gürültüsü vardı. Yıldızların parlaklığı soluyordu. Gökyüzü şimdi güvercin kanadı rengine dönmüştü. Yıldız kalmamıştı. Şafak vakti olmuştu. Ping aşağıya baktı. Ay ışığından yapılmış ejderha solmaya başlamıştı.

Güneş doğuyordu. Ping gözlerini güneşin parıltısından korumak zorunda kaldı. Genç kızın altında, katı hiçbir şey yoktu. Güneşin aydınlattığı havadan başka hiçbir şey. Ejderha yok olmuştu. Ama Ping düşmedi. Kendi kendine gülümsedi ve gökyüzünde uçmaya devam etti. Tek başına.

Işık, gözkapaklarından içeri sızdı. Genç kız, gözlerini açtı. Bu güneş ışığı değildi, bir lambadan geliyordu. Ruh çağıran kızın üzerine doğru eğilmişti. Ping şarap, sarımsak ve çürümenin pis kokusunu alabiliyordu.

“Ayağa kalk, köle kız.”

Ping, bacaklarını hissedemiyordu. Ayak bilekleri bağlı olmamasına rağmen hareket edemedi. Ruh çağıran, elbisesinin yakasından sabırsızca kavradı kızı, omuzuna atıp merdivenlerden yukarı, güverteye çıkardı.

Hâlâ geceydi. Muhafızlar görev başındaydı ancak adamın onu sahile taşıdığını fark etmediler. Dük ve adamlarının konaklaması için nehir kenarına çadırlar kurulmuştu. Bayraklar, dondurucu gece havasında dalgalanıyordu. Dük’ün askerlerinin bir bölümü, bir ateşin etrafında toplanmıştı. Önemsiz bir kızın yaşadığı zor bir durumla onlar da ilgilenmiyorlardı.

Ruh çağıran, çok geçmeden kızı taşımaktan yorulmuştu. Ping’i yere bıraktı ve kızı yakasından tutup sürüklemeye başladı. Genç kız, vücudunun hiçbir parçasını oynatamıyordu. Tüm yapabildiği, yıldızların aydınlattığı gökyüzünde, bulutların arasında kalmış elbise yamalarına benzer boşluklara bakmak ve bir tahıl çuvalı gibi yere fırlatılmasına izin vermektir. Ruh çağıran, kamışlar arasında zikzak çizerek

bambu koruluğuna sürükledi genç kızı. Taze, genç kamışlar, genç kızın etini deldiler.

Bambu kamışlar, ortalarındaki boş, açıklık bir alan çevresinde daireler çizene ve bulutlu gece göğüne doğru uzanana kadar durmadı büyücü adam. Yere iki kazık çaktı. Bulutların arasındaki bir boşluktan dolunay belirdi. Ay ışığında ruh çağırının yüzü hastalık derecesinde griydi. Adamın alnında ve burnunun çevresinde karanlık çizgiler mevcuttu. Adam, yaşayan bir ceset gibi görünüyordu. Kızı kazıklardan birine, elleri başının üzerinde olacak şekilde bağladı. Diğer kazığa ise kızın ayaklarını bağladı. Genç kız, doğranmaya hazır bir domuz gibi gerilmişti iki kazık arasında.

Ruh çağırın, omzundaki cübbenin kayıp düşmesine ve altındaki yeşim taşından yapılma yeleği ortaya çıkarmasına izin verdi. Daha sonra yeleğin bağcıklarını çözdü ve onu da çıkardı. Adamdan çürümüş ete benzer bir koku geliyordu. Ping'in önünde ayakta durdu, üzerinde sadece bol bir pantolon vardı. Genç kız, adamın çıplak, grimsi tenine bakınca ürperdi.

Adam, ucu gökyüzünü gösterir şekilde, iki elinin arasında tuttu bıçağını. Gözlerini kapadı ve garip bir dilde kelimeler mırıldandı. Bu bir büyü veya duaydı ancak Cennetin Sekiz Ölümsüzü değil cehennemin en kötü köşelerindeki bazı şeytanlar içindi ve genç kız bundan emindi.

Ping'in aklına Düşük Pantolon geldi, öldürülen zavallı Ejderha Refakatçisi ve onun midesinde açılmış korkunç oyuk. Genç kız, ruh çağırının ne yapmak üzere olduğunu biliyordu. Onun da karaciğerini kesip çıkaracaktı. Ada-

mın yaptığı büyülerle ilgili ayinin bir parçası olmalıydı bu. Garip bir şekilde, Ping korkmuyordu. Rüyasında Danze'yi görmek kızı sakinleştirmişti. Kollarını ve bacaklarını tekrar hissetmeye başlamıştı ancak kendini bağlayan iplerden kurtulma çalışmadı.

Genç kız, ruh çağırının midesi üzerinde dört tane işaret seçebiliyordu, düz çizgiler, göbek deliğinden çıkan karanlık ışınlar gibi. Bu çizgiler birbirinden eşit aralıkta ve eşit uzunluktaydılar. Genç kız, adamın yüzündeki izleri ilk görüşünde olduğu gibi önce bunların da dövme olduğunu düşündü ancak çizgilerin etrafındaki deri büzüşmüştü. Genç kız, dikkatle ve keskinlikle adamın etinde açılmış kesikler olduğunu fark etti. Çizgilerden biri iyileşmiş ve bir yara izi kalmıştı. Diğer ikisi tam iyileşmemiş, kesiklerin çevresi büzüşmüş ve şişmişlerdi. Sanki kesiklerinin altındaki zehir, dışarı çıkmak için bir yol arıyordu. Dördüncü kesik ise henüz açık bir kesikti ve etrafında hâlâ kurumakta olan taze kan vardı. Bu kesğin kenarları, ipek bir iplikle birbirine tutturulmuştu. Ping, daha önce Ming Yang Köşkü'nde iken ruh çağırının elindeki iğne ipliği hatırladı. Tıpkı Ping'in, Danze'nin kanadındaki kesigi iğne iplikle diktiği gibi adam da kendi etindeki açık bir kesigi iğne iplikle dikmişti. Beş uçlu bir şekli tamamlamak için bir kesiklik yer kalmıştı adamın midesinde.

Kız, rüyasında ejderhanın söylediklerini hatırladı. *Tâşanacak ve ölünecek zamana cennet karar verir.* Ölüm zamanıysa, o hazırdı. Aynı zamanda, beşin kuvveti hakkında da bir şeyler söylemişti Danze. O zaman ne demek istediğini an-

lamamıştı genç kız ama zaten ejderhanın sözleri her zaman biraz gizemli olmuştu onun için.

Genç kız, en azından acılar içinde kıvranarak ölüşünü izleme zevkini veremezdi ruh çağırana. *Qi* gücünü artırmalı ve bu sayede çığlık atmadan acıya dayanabilecek güce ulaşmalıydı. Dolunay, bulutların arasından bir kez daha yüzünü gösterdi. Genç kız, ay ışığında nefes alıp verdi. Ay ışığı, güneşe göre daha düşük *qi* enerjisine sahipti ama hiç yoktan iyiydi. Kay'ı düşündü. Küçük ejderha, genç kızın geride bırakmaya katlanamadığı tek canlıydı. Jun, Ejderha Bakıcısı pozisyonunu doldurmaya çalışabilirdi ama Danze'yi hiç tanımamıştı. Yaşlı ejderhanın, genç kıza verdiği bilgileri bilmiyordu. Ping, etrafını sarmalayan bambu kamışlarındaki gümüşü yaprakları saymaya başladı.

Ruh çağıran, bıçağı tekrar eline aldı ve artık bıçağın ucu genç kıza doğru çevriliydi. Adam, büyülerini mırıldanmaya devam ediyordu. Ping, ömrü boyunca gördüğü tüm güzel, harika şeyleri resmetti gözünün önünde; ay ışığında uçan Danze, Taay Şan, Kay'ın yeni doğmuş hali, harabe haline gelmeden önceki Mor Ejderha Bahçesi, küçük erkek kardeşinin gülümseyen yüzü. Genç kızın kısa bir hayatı olmuştu ancak olağanüstüydü. Genç kız, kendi kısa hayatını, ileri yaşlarına kadar yaşayan ancak onun yaşadığı şeyleri tecrübe etmeyen birinin hayatıyla kesinlikle değiştirmek istemezdi.

Ruh çağıran, bıçağını kızın üzerinde kaldırdı. Bıçak ay ışığında parladı. Daha sonra gecenin sessizliği bağırtılar, birbirine çarpan metal sesleri ve yüksek oktavlı, melodisiz bir ıslıkla bölündü. Sanki birisi tüm gücüyle bir flüte üflüyor ancak parmaklarıyla hiçbir deliği kapatmıyor gibiydi.

Ruh çağırın, bıçağını indirdi ve gürültünün nereden geldiğini görmek için kafasını çevirdi. Bambuların arasında, ani yıldırım gibi ışıklar belirdi. Bulundukları açık alanın üzerinden parlak, portakal rengi ateş topları geçiyordu. Başka bir yönde mor renkli, korkunç parıltı bambuların arasında hareket ediyordu. Ruh çağırın gözlerini kısarak dikkatle karanlığın içine doğru baktı.

“Kim var orada?” diye sordu adam.

Hiçbir cevap gelmedi ve patırtı devam etti. Bambuların arasında beyaz bir sis bulutu geziyordu. Sis, bulundukları açıklık alanı doldurana kadar hızla arttı. Bir an bir sessizlik oldu ve bunu bağırtılar, keskin acı çığlıkları ve ciyaklamalar takip etti. Bambuların arasında karanlık şekiller belirdi ve hem arkadan hem de her iki taraftan ruh çağırana saldırdılar. Toprak sanki küçük, karanlık şekillerle dolmuş gibiydi. Sislerin arasında bir mızrak ucu, bir kılıç ve ateş topları gördü Ping. Ruh çağırının çığlıklarını da duydu genç kız.

Ping’in kalbi umutla doldu. Birisi onu kurtarmaya gelmişti. Gücünün geri geldiğini hissetti.

Ama ruh çağırın mızrağı koluyla, kılıcı bıçağıyla engelledi ve ateş topları da hedeflerini bulamadı. Ruh çağırın, elini havanın içinden geçirdi ve sis dağıldı. Adam, kendisine saldıranlar ortaya çıkınca kahkaha attı. Dung Fang Sıvor ve Jun yere serilmişlerdi. Hıvar’ın ise kuyruğunun yarısı yoktu. Kay bambu kamışlarının arasına çömelmiş, ufak ve korkmuş görünüyor, ağzından belli belirsiz bir sis izi çıkıyordu.

Ping’in umutları da sis kadar çabuk dağıldı. Demek ki Danze’nin bahsettiği beşin gücü buydu; elleri bağlanmış

bir kız, yaşlı bir adam, küçük bir çocuk, bir fare ve ufak bir ejderha. Yaşlı ejderhanın ruh çağırının ne kadar güçlü olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Dung Fang Sivor ayağa kalktı.

“Onun yerine benim karaciğerimi al” dedi adam.

“Neden senin yaşlı, güçsüz karaciğerini isteyeyim ki,” diye alaycı bir şekilde gülümsedi ruh çağırın, “hem de genç bir Ejderha Bakıcısı’nın karaciğerini alabilecekken?”

Ping başının çevresinde ufak hareketler olduğunu duyabiliyordu. Bağlı ellerine, fare bıyıkları ve kürkü sürtünüyordu. Bileklerini saran ipler gevşemeye başlamıştı. Fareler, ipleri kemiriyorlardı. Sisten kalan son izler, fareleri ruh çağırından saklamıştı ancak Ping onları görebiliyordu. Bunlar sıradan boyutlarda, normal farelerdi tıpkı Ping’in yüzer evde gördükleri gibi.

“O ölmeyi hak etmiyor,” dedi Dung Fang Sivor.

“Evet, hak ediyor.” Ruh çağırının sesinde acı bir nefret vardı. “Ejderha taşını çaldı benden. Vuuçeng’de aşağıladı beni.”

“Yaşayanların karaciğerlerinden aldığın bu güç,” dedi Dung Fang Sivor, “kısa ömürlü bir güç.”

Fareler, şimdiye Ping’in ayak bileklerini bağlayan ipleri kemiriyorlardı.

“İmparatorluk’ta daha bir sürü karaciğer var,” diye hırladı ruh çağırın. “Git buradan yaşlı adam. Senin günün sona erdi.”

“Senin gücünün kaynağını biliyorum,” dedi Dung Fang Sivor. “Karaciğer, ölümsüz ruhun evidir. Birisi öldüğü zaman cennete uçan ruhun.”

Yaşlı büyücü sadece farelerin ipleri kemirmesi için zaman kazanmaya çalışmıyordu, adamın kendine bir şey anlatmaya çalıştığını fark etti Ping.

“Canlı insanların karaciğerlerini çıkardığında ve bunları kendi vücudunun içine diktğinde...”

“Senin saçmalıklarını yeteri kadar dinledim,” dedi ruh çağıran.

Ansızın döndü, bıçağını tekrar havaya kaldırdı ve Ping’e doğru saldırdı. Genç kız, bir anda kenara kaçtı ve bıçak toprağa saplandı.

Ayna, Jun’un elindeydi, aynayı ay ışığını yakalayacak ve ruh çağırının gözünün içine doğru yansıtacak açıyla tuttu. Ruh çağıran Jun’a saldırmak üzere döndü ama Dung Fang Sivor mızrağıyla adama çelme taktı. Hıvar ruh çağırının sırtından yukarı doğru koştu. Adam çılgık attı. Bıçağı elinden düşürdü ve sırtındaki fareden kurtulmaya çalıştı. Hıvar adamın sırtından aşağı atladı, keskin ve sarı renkli dişleri arasında adamın kulak memesi vardı. Ruh çağıran, geriye ne kaldığını anlamak için eliyle kulağını yakaladı, parmaklarının arasından oluk gibi kan akıyordu.

Ruh çağıran, tek gözünde öfke dolu bir ifadeyle döndü ve Jun’a nefretle baktı. Küçük çocuk, adamın bakışı yüzünden donakaldığı için yerinden kıımdayamıyordu. Ruh çağıran, elini havaya kaldırdı ve Dung Fang Sivor’u adeta yaprak gibi havaya fırlattı. Yaşlı adam bir torba kemik gibi yere geri çakıldı. Ruh çağıran beşin gücünden daha kuvvetliydi. Ping adamla tek başına yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu ancak adamın olağanüstü kuvvetinden kendini koruyacak bir şeye ihtiyacı vardı. Yeşim taşından

yapılma yelek, ayaklarının yanında duruyordu. Yeleği yerden alıp üzerine geçirdi.

Ruh çağıran Ping’le yüzleşmek için ona doğru döndü.

“Kes onu,” diye zorlukla seslendi Dung Fang Sivor dizlerinin üzerine kalkmak için çabalayarak. “Yara izlerini kes.”

Ping, bıçağa doğru atladı ve eliyle kavradı. Ne yapması gerektiğini anlamıştı. Ruh çağıran, bakışlarını kızın elindeki bıçağa odakladı. Bıçak bir anda akkor haline dönüştü ve genç kız onu elinden bırakmak zorunda kaldı.

“Demir Kay’ın canını yakar,” dedi Ping’in kafasının içindeki bir ses.

Dolunay ışığında hâlâ parlayan küçük ejderha, kızın ayağının dibindeydi. Ping bıçağı uzağa doğru tekmeledi.

“Bıçağa ihtiyaç yok. Kay var.”

Genç kızın aklına, kendi etini nasıl kestiği geldi. Tam da ihtiyacı olan alete sahipti. Genç kız, Kay’ı almak için yere doğru eğildiği sırada ruh çağıran parlayan bıçağı aldı ve onu kıza doğru fırlattı. Dung Fang Sivor ileri atıldı. Bıçak adamın göğsüne saplandı.

Ping, ejderhanın sol ön pençesini eline aldı. Ruh çağırana doğru koştu ve Kay’ın en uzun tırnağıyla, ruh çağırının midesindeki kapanmış yara izlerinden birini keserek açtı. Ruh çağıran, acı ve öfke içerisinde kükredi. Yaradan kapkara bir kan ve iltihap fışkırdı. Havayı iğrenç bir koku doldurdu. Ruh çağıran gücünü kıza doğru yöneltti. Ancak ruh çağıran zayıflamıştı ve yelek, kızı bu saldırıdan korudu. Adam, Jun’un kılıcını yerden aldı ve kıza doğru savurdu. Ping kendi gücünü odakladı ve kılıcı kenara doğru fırlattı.

“Diğer yaralar, Ping,” diye zorlukla seslendi Dung Fang Sivor.

Ping, adamın midesindeki bir yarayı daha kesti ve sonra birini daha. Koku inanılmayacak kadar kötüydü. Açılan yaralardan dışarı yeşilimsi renkte, çürümüş karaciğer öbekleri süzüldü ve yere düştüler. Ruh çağıran da dizlerinin üzerine çöktü kaldı.

Ping, adamın gözündeki parıltıyı fark etti. Büyücünün bakışlarından kurtulmak için çöktü ve yerden bir avuç çamur alıp adamın yüzüne fırlattı. Adam kollarıyla körlemesine saldırıp Ping’i kenara itmek istedi ancak onun gücü soluyordu ve genç kızın dayanacak gücü vardı. Ruh çağıran şekil değiştirmeye çalışırken etrafındaki hava titreşti ancak adam bunu başaramadı. Kay’ın siyah pençesi, iplikle iki kenarı birbirine tutturulmuş en yeni yarayı da kesti. Taze bir karaciğer parçası, bu yaranın içine sıkıştırılmıştı. Ping, ejderhanın pençesiyle bunu yakaladı ve dışarı çekti. Ruh çağıran, ellerinin ve dizlerinin üzerinde öne yığıldı.

Aniden doğaüstü, buz gibi bir rüzgâr Ping’in etrafında daireler çizdi ve kızın gözüne çamur ve yaprak doldurdu. Rüzgâr genç kızın etrafında ve içinde esiyor, kalbini donduruyordu. Öfkeli, tiz bir çılgık havayı doldurdu.

Dung Fang Sivor güçsüzdü ancak hâlâ hayattaydı.

“Bir çukur kaz Ping,” diye fısıldadı. “Çabuk. Cennette bir yer verilmeyen ruhlar, en kızgın hayaletleri oluştururlar. Karaciğer parçalarını göm.”

Ping, Kay’ı güvenli bir uzaklığa bıraktı ve toprağa bir delik kazdı, et parçalarını bu deliğe sürüyüp üzerlerini toprakla örttü.

Dung Fang Sıvor bir dua mırıldandı ve öfkeli hayaletlerin ölümsüz ruhlarından cennete gidiş yolunu bulmalarını istedi. Tiz çılgınlık önce rahatlama dolu bir iç çekişe dönüştü, sonra ise tamamen kayboldu. Rüzgâr da dindi ancak hava buz gibi kaldı. Ruh çağıranın diğer üç kurbanının kimler olduğunu bilmiyordu Ping ancak onların da cennete kolay bir yolculuk yapmaları için dua etti.

Ağır bulutlar, gece göğünü tamamen kapladı. Ay ışığı kaybolunca Kay'ın parlaması da kesildi.

Ping ona sımsıkı sarıldı. “Sen iyi misin?”

Ejderha, başıyla onayladı.

“Şişko iyi değil,” dedi Kay.

Ping, yaşlı büyücünün kırılmış vücudunun yanına gitti. Elbisesinin ön tarafı tamamen kan olmuştu. Genç kız, adamın gözlerinin içine baktı ve onun yaşamayacağını anladı.

Ruh çağırın hâlâ ellerinin ve dizlerinin üzerinde yerdedydi. Jun adama nefret ve tiksintiyle baktı.

“Onu öldürmek zorundasın,” dedi Jun. “Bu adam her zaman kötü kalpli olacak.”

Ping başını iki yana salladı. “Hayır. Yaşanacak ve ölünecek zamana cennet karar verir.”

Dung Fang Sıvor başıyla yavaşça onayladı.

“Onunla ne yapacağız?” diye sordu Ping.

“Gitmesine izin verin,” dedi İmparatorluk Büyücüsü. “Kaderini kendi elleriyle mühürledi. Çürüyen et, vücudunu zehirledi. Sizin bir payınız olmadan da yakında ölecek.”

Ruh çağırın, ayağa kalkmak için mücadele etti. Ping, adamın grimsi, soluk teninin sebebinin ay ışığı olmadığını görebiliyordu artık. Gerçek rengi buydu. Adamın her ha-

reketinde, zehirlenmiş vücudundan gelen çürüme kokusu havaya karışıyordu. Ping'e baktığında, tek gözünde artık sihirli bir parıltı değil korku ve yenilgi vardı ruh çağırının. Kırılmış ve beli bükülmüş bir halde tıpkı yaşlı bir adam gibi, bambu koruluğa doğru topallayarak kaçtı.

Ping, Dung Fang Sıvor'un yanma çöktü.

"Hayat kanını kaybediyor," dedi kız Jun'a. "Bak bakalım etrafta kanamayı durdurmak için biraz yosun bulabilecek misin?"

Jun aceleyle karanlığın içine daldı.

"Benim için endişelenme," diye fısıldadı Dung Fang Sıvor.

Ping adamın elini tuttu. "Seni yanlış değerlendirmişim," dedi kız. "Her şey için seni suçlamıştım."

"Birçok hata yaptım. İmparatorluk Büyücüsü olarak pozisyonumu kaybetmekten çok korktuğum için İmparator'a ve ölümsüzlük kazanmak için kurduğu oyuna karşı çıkamadım. Seni öldürmek istediğinde, Kay'ın kanını almak istediğinde onu durdurmaya çalışmadım. Bana hiçbir faydası olmadı. Sonunda bana yine düşman oldu."

Jun Ping'in yanma çöktü ve kıza bir parça yosun uzattı. Genç kız, bunu yaranın üzerine bastı.

"Yüzer evde, ruh çağırını, İmparator'a senin karaciğerini kesip çıkartmak istediğini söylerken duydum." Yaşlı adamın ne söylediğini duyabilmek için Ping'in iyice adama doğru eğilmesi gerekmişti. "İşleri yoluna koymalıydım. Jun da yardım etmek istedi."

Ping, Jun'a döndü.

"Senin Ejderha Bakıcısı olmak istediğini düşünmüştüm."

Çocuk başını iki yana salladı.

“Ruh çağırının Kay’a yaptıklarını gördükten sonra değil,” dedi Jun. “Onu yenemeyeceğimi biliyordum ama senin yenebileceğini umdum Ping.”

“Ve ne planladığınızı Kay’a mı anlattın?”

“Hayır. Ben senin yaptığın gibi kafamın içinden Kay’la konuşamıyorum.”

Jun, başını öne eğdi ve kızın yüzüne bakamadı.

“Ama...”

“Onu anlayabildiğimi söylediğim zaman yalan söylemiştim. Arabada onun dediğini anlamış gibi yaptım. Annem, benim önsezim olduğuyla ilgili hikâyeler uydurmuştu.” Küçük çocuk, en sonunda başını kaldırdı ve kâküllerinin arasından Ping’e kaçamak bir bakış attı. “Ben doğal olarak solak bile değilim. Ailem benim Ejderha Bakıcısı pozisyonuna gelmemi istiyordu. Küçükken sağ elimi arkama bağladılar ve sol elimi kullanmam için zorladılar beni. Onları suçlama. Fakirler ve çok fazla kız çocukları var.”

“Ama Kay, senin Ejderha Bakıcısı olduğunu biliyordu.” Genç kız, ejderhaya doğru döndü. “Bilmiyor muydun?”

Ejderha, başını iki yana salladı. “Çocuk Ping’den daha güzel oyun oynuyor,” dedi ejderha. “Ve tatlıları var.”

“Tatlı mı?”

Jun, elbisesinin kolundan bir şey çıkardı. Elini açtı. Avucunun içinde üç tane kırmızı dut vardı.

“Bu benim büyük büyükbabamdan kalan, kuşaktan kuşağa geçen bir numara,” dedi Jun başını tekrar öne eğerek. “Ejderhalar, bu dutlara dayanamazlar. Kolunun içinde

birkaç tane kırmızı dut var sürekli sana geleceklerdir. Özür dilerim, Ping.”

“Jun ve ben, neler yapabileceğimizi düşünürken Kay’ın bizi anladığının ve yardım edebileceğinin farkına vardık. Hıvar’ın da.”

Ping, duyabilmek için Dung Fang Sivor’un üzerine eğildi.

“Kay’dan planın ne olduğunu sana anlatmasını istedik.”

“Ben yanlış anladım,” dedi Ping. “Herkesin bana karşı olduğunu düşünmüştüm, hatta Kay’ın bile.”

Genç kız, küçük ejderhanın başını okşadı. “Ben hatalıydım. Sen çok cesurdun. Yara izlerini pençelerinle kesmek senin fikrindi.”

“Baba, pençe kullan dedi,” diye cevapladı Kay. “Rüyada.”

Danze’nin rüyalarında Kay’ı da ziyaret ettiğini hiç fark etmemişti Ping.

“Yolun nereye giderse gitsin, seninle her yere gelmeye hazırdım Ping ama artık bu pek mümkün görünmüyor.” Dung Fang Sivor’un sesi iyice gitmişti, çok zor nefes alabiliyordu. “Ruh çağıranı, Kıvrılan Yılan Geçidi’ndeyken durdurmayı denemeliydim. Körü körüne İmparator’un emirlerine uydum.”

“Sen en çok gerektiği zamanda yardım ettin,” dedi Ping. “Hayatını verdin. Beşin gücü içinde senin payını hiçbir zaman unutmayacağım.”

Dung Fang Sivor’un iyice zayıflayan nefesi sonunda kesildi.

“Güle güle Şişko,” dedi Kay.

Ping, yaşlı adamın boş bakan gözlerini kapadı. Yaşlı büyücü yüzünde bir gülümsemeyle ölmüştü. Ping, yaşlı

adamin ruhunun cennete gidişine yardımcı olacak bir dua biliyor olmayı diledi.

Jun, Ejderha Bakıcısı mührünü Ping'e verdi.

"İstemiyorum onu," dedi genç kız. "Ben İmparatorluk Ejderha Bakıcısı değilim. Zaten hiç İmparatorluk Ejderhası da yok. Ben vahşi hayatın içinde doğan, özgürce yaşayacak olan bir ejderhanın bakıcısıyım, esaret altında değil. Mühür sende anı olarak kalsın. Benim istediğim ayna."

Jun, aynayı uzattı.

"Dung Fang Sivor'un naaşım İmparator'a götüreceğim ve senin ruh çağıranı yendiğini anlatacağım. Belki de ölümsüzlük elde etmek için yaptığı bu planların sefaletten başka hiçbir şey getirmeyeceğini fark eder."

"Ne zaman yaşanıp ne zaman ölüneceğine cennetin karar vereceğini söyle ona," dedi Ping.

Jun, başıyla onayladı. "Elimden geldiğince saklanıp kaçman için sana zaman vereceğim."

Küçük çocuk, İmparatorluk Büyücüsü'nün vücudunu kaldırdı. Jun küçük ve sıskaydı ancak daha önce Ping'in hiç takdir etmediği bir kuvvete sahipti. Yaşlı adamı sağlamca tutup bambuların arasına doğru yürüdü.

"Güle güle Çocuk," dedi Kay.

Hava aydınlanmaya başlamıştı ancak ağır bulutlar, güneşi saklıyorlardı. Ping, yorgun ve güçsüz hissediyordu. Ruh çağırana savaştığı sırada yaralarını tamamen unutmuştu ancak şimdi tüm vücudu acı içindeydi.

Genç kız, bir viyaklama sesi duydu. Elini ve ayaklarını bağlayan ipleri kemiren fareler bir araya toplanmışlardı. Neden koşturup evlerine geri gitmediklerini anlamamıştı

Ping. Daha sonra, farelerin bir şey beklediğini fark etti kız. Hıvar'ı beklediklerini.

Genç kız, Hıvar'ı yerden aldı ve yüzünü, farenin yumuşak ve sıcak kürküne bastırdı. Ona gitmemesini söylemeyi, kalması ve yolculuğun bir sonraki bölümünde kendine yardım etmesi için yalvarmayı istedi. Ancak yapmadı.

“Seni bana yardım etmen için geri yolladı Danze,” dedi kız. “Beni defalarca kurtardın, Hıvar. Görevini yerine getirdin.”

Ping Hıvar'ı yavaşça yere bıraktı.

“Sensiz nasıl idare edeceğimi bilmiyorum ama senin de doğru dürüst bir fare hayatı yaşaman lazım,” dedi kız. “Git onlarla.”

Hıvar koşup diğer farelere katıldı. Daha sonra dönüp Ping'e baktı.

“Güle güle eski dostum,” dedi Ping.

Fareler hızla koşuşturdular, Hıvar da onları takip etti.

Genç kız, hissettiği üzüntüyle başa çıkamayacak gibiydi ancak kaybettiği herkes için yas tutacak zamanı yoktu. Henüz değil. Şimdi bundan sonra ne yapacağına karar vermesi gerekiyordu.

Ping, içinde Danze'yi gördüğü bütün rüyalarını hatırlamaya çalıştı. Acaba yaşlı ejderhanın mesajlarında, bundan sonra nereye gitmeleri gerektiğine dair vereceği kararda genç kıza yardımcı olacak herhangi bir şey var mıydı?

“Kay, rüyalarında Danze sana başka hiçbir şey söyledi mi?”

“Solucan ye,” dedi ejderha.

“Solucan?”

“Görme yeteneği için iyi.”

“Başka bir şey?”

“Çok fazla değil. Çok fazla solucan Kay’a pırt yaptırır.”

Küçük ejderha, çınlayan flüt sesleri çıkartıyordu. Bu sesler, Ping’in kalbinin kuş gibi uçmasını sağladı. Mutlu bir ejderhanın çıkardığı sesleri tekrar duymak güzeldi.

“Bir de beş dedi.”

“Beş ne? Beşin gücü mü?”

“Hayır. Beş baş aşağı.”

Kay’ın yaşlı ejderhayla ilgili rüyaları da en az kızın rüyaları kadar akıl sır ermez rüyalardı. Kay, başını kaldırdı böylece Ping onun çenesinin altını kaşıyabilirdi.

“Ama sen, çenenin altının gıdıklanmasından hoşlanmazsın.”

“Artık hoşlanıyorum.”

Genç kız, ejderhanın çenesinin altını kaşıyordu ancak eli, yavrunun pullarına takıldı. Kay’ın çenesinin altında, tıpkı babasınıninkiler gibi baş aşağı duran beş tane pulu vardı.

“Beş tane baş aşağı pul. Babanın söylediği bu muydu?”

Kay başıyla onayladı. Ping, daha yakından baktı. Yavru ejderhanın ters duran pulları, Danze’nin pullarından çok daha küçüktüler.

“Senin ters duran pullarının arkasında da bir şey var mı?”

“Belki.”

Kay’ın ters pulları o kadar küçüktüler ki Ping’in onların arkasına tek bir parmağını sokması bile mümkün değildi ama hepsinde ufak bir şişlik olduğunu görebiliyordu.

“Bana pullarının arkasında ne olduğunu göster, Kay.”

“Göstermiyor.” Küçük ejderha suçlu gibi duruyordu.

“Lütfen, Kay. Sana küsmeyeceğim, söz veriyorum.”

Küçük ejderha, ters duran pulların birincisinin arkasına iki tırnağını soktu. Ölü bir kırkayak ve yarım yenmiş bir hünnap çıkardı.

“Atıştırmalık,” dedi Kay.

İkinci pulun arkasından, Wang Cao’nun Ping’e verdiği yeşim taşı kolye ucunu çıkardı küçük ejderha.

“Onu kaybettiğimi sanmıştım!” diye çığlık attı Ping.

Üçüncü pulun arkasındaysa lotus çiçeği şeklinde bir altın küpe vardı.

“Güzel,” dedi Kay.

“Onu Prenses’ten mi çaldın? Sen kötü bir ejderhasın.”

Dördüncü pulun arkasından, bir ejderha tırnağı çıkardı Kay.

“Babanın,” dedi küçük ejderha. “Rüyalar için.”

Ping, tam olarak ne demek istediğini anlamamıştı küçük ejderhanın.

“Son pulun arkasında ne var Kay?” diye sordu Ping.

Küçük ejderha, oradan da katlı duran, boyanmamış, kare şeklinde ipek bir kumaş parçası çıkardı.

“O nedir?” diye sordu Ping.

“Bilmiyor.”

“Oraya sen mi koydun onu?”

Kay, başını iki yana salladı.

“Kim koydu o zaman?”

“Fare.”

“Hıvar?”

Küçük ejderha, başıyla onayladı. “Kırmızı kuş bunu okyanus üzerinden uçarak getirdi, Baba’dan.”

Ping, kumaş parçasını titreyen parmaklarıyla aldı küçük ejderhanın pençelerinden. Bu Danze’den bir mesajdı. Ayrıca bir rüya bulmacası değil elleriyle tutabileceği, somut bir şeydi. Genç kız, kumaş parçasının katlarını açtı ve büyümekte olan gün ışığında daha yakından inceledi. Boştu. Genç kız, kumaşın diğer tarafını çevirdi. Kare şeklindeki ipek mendilin üzerinde tek bir işaret bile yoktu.

• bölüm yirmi sekiz

İPEK KARE

*“İmparator Vu’nun ikinci yılında, yeni bir
Ejderha Bakıcısı çıkacak ortaya. Dışlanacak ama
o kız gerçek Ejderha Bakıcısı olacak.”*

Ping’in mutluluğu, dalından düşen olgun bir şeftali gibi büyük bir hızla yere çakıldı. Sadece kısa bir süre önce, beşin gücüne sahip olmuştu. O ve arkadaşları, beş elementi kullanarak ruh çağırını yenmişlerdi. Genç kız, Kay’ın rüyasının şifresini çözmüştü. Danze’den gelen bir mesaj bulmuştu. Genç kızın kalbi havalarda uçuyor gibiydi. İşler en sonunda yolunda gitmeye başlamıştı. Ama dostlarından oluşan takım dağılmıştı ve yaşlı ejderhadan gelen mesajın da anlamsız bir şey olduğu ortaya çıkmıştı. Genç kızın mutluluk şeftalisi, suyunu salmış ve posaya dönmüştü.

Ping'in bir büyücüye, evini özlemiş ufak bir çocuğa ya da ona ne yapacağını söyleyecek bir ejderhaya ihtiyacı yoktu. Genç kız ne yapması gerektiğini biliyordu. Kay'ı kimsenin onları bulamayacağı bir yere götürmesi gerekiyordu.

İmparator, küçük ejderhayı bulmak için muhafızlarını yollayıp İmparatorluk'ta keşif gezileri düzenleyebilirdi. Haber bir kere yayılınca açgözlü insanlar, ödül almak için Kay'ı İmparator'a teslim etmeye gönüllü olabilir ya da altın karşılığında küçük ejderhayı satmak isteyebilirlerdi. Nereye giderlerse gitsinler, yakınlarda insanlar olursa Kay asla güvende olmayacaktı. Beceriksiz Ejderha Bakıcılarının ihmalkârlıkları ve bencil imparatorların bir araya gelmesi yüzünden toplam ejderha sayısı bire kadar düşmüştü. İnsanlar ejderhalarla birlikte yaşama şansını artık kaybetmişlerdi.

Genç kız ve Kay, terk edilmiş ve kimsenin onları rahatsız etmeyeceği bir yer bulana kadar geceleri yolculuk etmeli, ormanlarda saklanmalı ve imparatorluk boyunca sessizce ilerlemeliydi. Ping'in aklında aniden Huangling Sarayı'nı çevreleyen ıssız dağlar geldi. Orası yaşamak için hiç kimsenin tercih etmeyeceği bir yerdi. Ayrıca genç kızı orada aramak İmparator'un aklına asla gelmezdi. O ve Kay, kuşları ve kertenkeleleri yiyerek hayatta kalabilirlerdi. Genç kız dallardan ve çimen öbeklerinden bir barınak inşa edebilirdi. Kışları soğuk ve kasvetli olabilirdi, bu yüzden tıpkı bazı hayvanlar gibi kış uykusuna yatmaları gerekebilirdi. Doğrusu acınacak bir hayat olurdu bu ancak şu anda genç kızın aklına gelen tek plan buydu.

Rüyasında Danze'nin ona söyledikleri geldi kızın aklına. *Yataklarını bırakamayanlar her zaman güvende değildir.* Genç

kız, güvenli bir yer bulmayı denemişti –Taay Şan, Ming Yang Köşkü, ailesinin evi– ama cennet, her defasında genç kıızı asıl yoluna geri döndürmüştü. Genç kız bir daha asla o yoldan sapmayacağına yemin etmişti. Tabii o yolun hangi tarafta olduğunu bulabilirse.

Ping, Kay'ı İmparator'dan mümkün olduğunca uzağa götürmek istiyordu. Şu an için gündüz seyahat etme riskini göze alabilir ve İmparator ile muhafızlarının, Prenses Yangşin'in gidişi ile çok meşgul olacaklarını ve onun kayboluşunu fark etmeyeceklerini umabilirlerdi.

“Gündüzleri şekil değiştirmen gerekiyor Kay,” dedi genç kız. “Hangi şekle girmek istiyorsun?”

Küçük ejderha, bir kovaya dönüştü, sonra bir saksı bitkisine, en sonundaysa bir sepette karar kıldı.

Ping güçsüz durumdaydı ama Kay da öyleydi. Genç kız, ejderhayı kucağına aldı. Her nefes alıp verişinde Ping'in göğsü acıyordu. Sol kolu hissizdi. Başının yanındaki yara yine kanamaya başlamıştı. Yorgun ve tükenmiş durumdaydı. Ejderhayı kucağında taşımak bir yana dursun, kendi ağırlığını taşıyabileceğinden bile emin değildi genç kız.

Kırsala ağır bulutlar çökmüştü. Hâlâ sabahın erken saatleriydi ancak nehrin kuzey tarafındaki yolda şimdiden büyük bir hareketlilik vardı. Yan Dükü'nün deve karavanının geldiği haberi kulaktan kulağa yayılmıştı ve yakın köylerdeki insanlar bu yaratıkları görmek için geliyorlardı. Seyircilere yiyecek ve içecek satmak için rıhtımda tezgâhlar kurulmaya da başlanmıştı. Hamallar her bir deveye sandıklar, sepetler ve çantalar yüklerken ve Prenses'in bagajlarının yüklenmesini

bitirirken, muhafızlar da kalabalığı daha geride tutuyorlardı. Ping, bambu korulukta gizlenmiş, olup bitenleri izliyordu. Ayrıca Prenses Yangşin ve nedimelerini taşıyacak olan ve içinde oturanları gizleme amacıyla üzerleri örtülerle kaplanmış iki adet tahtirevan vardı.

Henüz kimse genç kızı aramaya başlamamıştı. Ping, bambuların arasından yola adımını attığında çadırlardan birinden Leydi An çıktı. Bir an için göz göze geldiler ancak Leydi An bakışlarını çevirdi ve kendi işine devam etti.

Ping'in ne parası, ne yemeği ne de bir su torbası vardı. Ejderha pulu ve ayna dışındaki bütün eşyalarını kaybetmişti. Kay nereye gittiklerini sormadı.

Ping, üzeri kapalı arabası olan bir çiftçiye onu bir sonraki kasabaya kadar götürüp götüremeyeceğini sordu. Adam üzerinde yırtık ve pislik içinde bir elbise olan ve elbisesinin kolundan geri kalan kesimde de kan bulunan kıza kuşkuyla baktı. Başını iki yana salladı.

Ping yavaşça yürüdü. Keşke daha güçlü hissetseydim diye düşünüp iç geçirdi. Kay, her an sepet şeklinden sıkılabilir ve kendi orijinal şekline geri dönebilirdi. Ayrıca İmparator, genç kızın Kay ile birlikte kaçtığını anlar anlamaz kızın yakalanması için başına bir ödül konacağı da kesindi. Yakında herkes, genç kızı arıyor olacaktı.

Her adım, onları İmparator'dan biraz daha uzağa götürüyordu. Ping, Liyu Çör'ü arkasında bıraktığı için memnun, bir daha onu asla görmek zorunda olmayacağı için mutlu olacağını hayatta tahmin edemezdi.

İpekten yapılmış kare kumaş, buruşuk bir şekilde kızın elinde duruyordu. Umutlarının artmasına neden olduğu

için Danze'ye sinirliydi. Bir anlığına yeni ve önemli bir şey öğreneceğini ummuştu kare kumaştan. İpek kumaşı yere attı.

"İpeği sakla!" diye bağırdı Ping'in zihninde bir ses.

"Ne için?" dedi Ping. "Hiçbir işe yaramaz ki."

El arabası çeken bir tüccar, yanlarından geçti. El arabasının tekerleklerinden biri, kare şekilli ipeğin üzerinden geçti. İpek kumaş, tekerleğe takılınca araba gümbürdedi.

Kay, aniden bir keçiye dönüştü. Ping, onu kucağından düşürdü. Genç kız, etrafına bakındı. Şans eseri kimse dönüşümü görmemişti.

"İpeği almalı," dedi Kay.

Arabanın peşinden koşmaya başladı.

"Hayır!" Ping, keçi boynundan yakaladı ejderhayı. Genç kızın elinden kurtulmak için debelenmeye başladı ejderha.

"Benimle birlikte kalmak zorundasın Kay," dedi Ping. "Kaçmayacağına söz ver bana."

Ejderha debelenmeyi bıraktı. "Söz."

Kay, keçi formunda kalmaya devam etti. İki kere on adım sonra, nefeslenmek için durmak zorunda kaldı Ping. Yemek veya su olmadan ne kadar yürüyebileceğini merak etti.

Daha sonra bağırışma sesleri duydu. Alarm çoktan çalınmıştı bile. Genç kız, arkasına kısa bir bakış attı. Muhafızlar, arama gruplarına bölünüyorlardı.

Yanındaki keçiyi de çekerek bambu koruluğun arasına, gözlerden uzağa daldı Ping ama orası da daha güvenli değildi. Muhafızlar bambu kamışlarının arasından da geliyorlar, her yöne dağılıyorlardı. Ping eğildi ve kalın bir bambu grubunun arkasına saklandı.

“Kızın ölmesi fark etmez,” diye bağırdı bir ses. “Ama ejderhaya zarar gelmemeli. Ve unutmayın, ejderha şekil değiştirebiliyor. Bir kova, bir testi ya da bir çorba kepçesi olabilir.”

Bir muhafız, uzun adımlarla geçti yanlarından. Mızrağını, Ping ve Kay’ın saklandığı bambu kamışlarının arasına daldırdı. Mızrağın ucu neredeyse bir el genişliği kadar yaklaştı Kay’ın burnuna ancak küçük ejderha hiç ses çıkarmadı.

“Aferin Kay,” dedi kız.

Genç kız, kamışları kılıçlarıyla kesen ve en kalın bambuların arasına mızraklarını daldıran muhafızların seslerini her yandan duyabiliyordu. Ping, yolun her şeye rağmen daha güvenli olabileceğini düşündü. Genç kız, tam yola doğru dönmek üzereydi ki, bir el ağzını kapadı. Ping, kendini kurtarmaya çalıştı.

“Korkman için bir sebep yok,” dedi hemen arkasındaki nazik bir ses.

Ping, debelenmeyi bıraktı. O sesi tanıdı. Bu Leydi An’dı.

“Bunları üzerine geçir,” dedi kadın, kendi giydiği mavi ve altın renkli cübbeyi ve taktığı başörtüsünü çıkartırken.

Elbisesinin altında, Ping’in giydiğine benzer kırmızı bir elbise giyiyordu. Ping, pelerini omuzuna attı ve saçlarını başörtüsüyle örttü.

“Kay’a, taşıyabileceğin bir şeye dönüşmesini söyle,” dedi Leydi An.

Kay, kadının söylediklerini anladı ve tekrar bir sepete dönüştü.

“Daha fazla imparatorluk muhafızı geliyor,” dedi Leydi An. “Prenses Yangşin’e gidin.”

Ping başka bir şey söylemeye fırsat bulamadan Leydi An bambu kamışların arasındaki dar boşluklardan süzülüp koruluk boyunca koşmaya başladı, korkmuş bir hayvanı andırır şekilde ok gibi fırlamıştı genç kadın. Muhafızlar da hızla genç kızı geçtiler. Dük’ün renklerini giymiş, sepet taşıyan bir kızı umursamamış, kaçmakta olan kadını kovalıyorlardı.

Ping, pelerinin ve başörtüsünün altından saklanmaktan memnun bir halde yola geri döndü. Muhafızlar her yerdeydi, her bir arabayı arıyorlar, her bir kovayı ve testiği ittiriyor ve dürtüyorlardı. Genç kız, tahtırevanların ve Prenses’in eşyalarının yüklü olduğu develerin arasından yürüyerek geçti.

Dinlenmek için durması gerekti. Sepet şeklindeki ejderhayı, bir anlığına sıcak yemekler satan bir tezgâhın yanına, yere bıraktı.

“Buldum onu!”

Tezgâhın yanında bir muhafız belirdi. Tutacak kısmı ejderha figürü şeklinde oyulmuş bir çorba kepçesi bulmuştu muhafız. Kepçeyi kılıcıyla dürttü ancak onu eline almaya cesaret edemedi.

Ping, Kay’ı hiçbir yerde göremiyordu.

Genç kız, tatlı flüt notaları duydu. Bu notaların kaynağını bulmak için etrafına bakındı. Her tarafta insanlar ve hayvanlar vardı ancak genç kızın gözleri ufak bir çocuğa takıldı. Yaklaşık dört yaşındaydı. Ping’in üvey erkek kardeşiymiş çocuk. Çocuk, aralıklı dişleriyle kıza baktı ve gülümsedi. Ping, çocuğun saçlarını okşamak için uzandı.

Genç kız, çocuğun kafasına dokunur dokunmaz garip bir şey hissetti, ipeksi saçlara değil bir ejderhanın sert pullarına dokunuyordu.

Ping, gözlerini dikip çocuğa baktı.

“Ama sen ailemin evine benimle gelmedin. Liang’ın nasıl görüldüğünü nereden biliyorsun?”

“Kay, Ping’in zihninde gördü.”

Tahtırevanlardan birinin perdesi kenara doğru çekildi.

“İçeri gir, Ping.” Bu Prenses’ti. “Kay nerede?”

Ping, yanında duran çocuğu işaret etti. Ping ve Kay tahtırevana çıkar çıkmaz, develeri süren görevliler hayvanları kamçılادılar. İnildyerek ve söylenerek yola koyuldu develer.

Hamallar, tahtırevanı kaldırdılar. Hareket etmeye başlamışlardı. Ping, hissettiği yorgunluk ve rahatlama yüzünden aniden koltuğa çöküp kaldı. Her zamanki gibi sakin ve soğukkanlı görünen Prenses’e baktı.

“Teşekkür ederim, Majesteleri,” dedi kız.

Kay bir sepeti kokluyordu.

“Kay yiyecek bir şeyler ister mi?”

“Dünden beri hiçbir şey yemedi ve çok güçsüz bir halde.”

“Kardeşimin ona yaptıklarını duydum,” dedi Prenses.

Genç kadın, sepetin ağzını açtı ve havaya pişmiş et kokusu yayıldı.

“Kuşlar!” dedi Kay tekrar ejderha formuna dönüşerek.

Sepette birçok pişmiş bıldırcın vardı.

“İstediğin kadar ye,” dedi Prenses.

Kay’ın daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu. Kafasını sepete daldırdı ve bütün bıldırcınları, kemiklerini, her şeyi yedi.

“Korkarım bir şeyler yemek ve üzerini değiştirmek için öğle yemeği için mola verene kadar beklemen gerekecek Ping.”

“Sizin başımıza da bir dert açmak istemiyorum,” dedi Ping. “Nehirden uzaklaşır uzaklaşmaz, kendi yolumuza gideceğiz.”

“Çok uzağa gidemezsin,” diye cevapladı Prens. “Ciddi yaraların var ve hava da kötüleşiyor. Yan’a kadar bütün yolu bizimle gel.”

“Güvenliğin ve rahatlığın, yürümem gereken asıl yoldan beni alıkoymasına birçok defa izin verdim.”

“Kendini cezalandırmamalısın, Ping. Kay’ı sen kurtardın. Tekrar yolculuğa başlamadan önce kendini iyileştirmeye bak. Nereye gideceğine karar verecek zamanın da olmadı. Ve inan bana, Yan her zaman rahat ya da güvenli değildir.”

“Peki ya Dük?”

“Benim hizmetçilerimden biriymiş gibi rol yapabilirsin. Kay’sa yakın korumam olması için yanıma alıp eğittiğim, öksüz bir çocuk olabilir. Dük ikinizle de ilgilenmeyecektir.”

Örtülerin arasındaki bir boşluktan, parmağını kımıldatmasına bile gerek kalmadan bambu kamışların yanından geçip gidişlerini görebiliyordu Ping. Tahtirevan nereye gidiyorsa oraya taşınmaya gönüllüydü genç kız.

“Bana karşı her zaman çok iyi oldunuz, Prens. Yan’ın,” dedi Ping.

“Kardeşim sana ve Kay’a karşı utanç verici bir şekilde davrandı,” dedi Prens. “Takıntısı, onu kör etmiş olmasaydı, senin gerçek Ejderha Bakıcısı olduğunu anlardı.”

“Benim olduğuma mı inanıyorsunuz?”

“Olduğunu biliyorum,” diye cevapladı Prenses. Seni, Kay’la birlikteyken izledim. Ona bağlılığını gördüm. Yaralandın, kanadın ama ilk düşündüğün şey hep o oldu.”

“İmparator, benim gerçek Ejderha Bakıcısı olduğumu düşünmüyor.”

“İtiraf etmeliyim ki başlangıçta ben de emin değildim.”

“Sizi ikna eden şey ne oldu?”

Prenses, elbisesinin kolundan bir şey çıkardı. Üzerine karakterler yazılmış, bir bambu şeridiydi. Hıvar’ın genç kıza getirdiği bambu şeridiydi bu. Ping, yazılı karakterlere baktı. Şaşırtıcı bir şekilde, yazılı karakterlerin tamamına yakınının okuyabiliyordu genç kız. Bu bir öngörüydü.

“İmparator Vu’nun ikinci yılında, yeni bir Ejderha Bakıcısı çıkacak ortaya. Dışlanacak ama o kız gerçek Ejderha Bakıcısı olacak.”

Ping, gözlerini şeride dikip kaldı. “Şeritte ‘kız’ yazıyor.”

“Evet.”

“Bu bir hata olabilir.”

Prenses, başını iki yana salladı.

“Bunu nereden buldun?”

“Senin faren getirdi bana.”

“Ama farelerden nefret ettiğini sanıyordum.”

“Ediyorum ama o fare çok ısrarcıydı. Bana bu şeridi üçüncü kez getirdiğinde, okudum. Bir kitabın son şeridi bu. Birisi bunu, okunmaması için kitaptan sökmüş.”

Ejderhalar hakkındaki bambu kitapların Chang’an’dan ilk getirilişlerinde, İmparator ve Dung Fang Sıvor’un yanına aniden girdiği zaman geldi Ping’in aklına. O sırada İmparatorluk Büyücüsü bir kitabın iplerini yeniden bağlıyordu.

Elindeki şeride tekrar baktı genç kız. Tüm kitaplar, köşkteki yangında yok olmuştu. Onlardan artakalan tek şey, bu tek şeritti. Artık hiç şüphe yoktu. Ejderhalarla ilgili imparatorluk üzerindeki bütün bilgi, genç kızın kafasının içindeydi.

“Senin de şüphelerin vardı Ping,” dedi Prenses Yangşin. “Artık gerçek Ejderha Bakıcısı olduğuna ikna oldun mu?”

“Artık öyle olduğumu biliyorum,” dedi kız. “Bana bunu bambu bir kitabın anlatmasına ihtiyacım yoktu. Kalbimde, her zaman biliyordum.”

Genç kız, Kay’ın sert pullarını okşadı. “Sadece bu görevi layığıyla yapabileceğime inanamıyordum.”

Danze’nin bu bilgiyi kendisinden özellikle mi sakladığına yoksa yaşlı ejderhanın sadece ne söylemesi gerektiğini unutmuş olduğuna mı inanacağını bilmiyordu Ping. Fark etmezdi. Hiçbir kurallar listesi ona yardımcı olamazdı. Kendi kendine öğrenmesi gerekiyordu. Ve bunu yapabileceği konusunda genç kıza güvenmişti Danze. O son Ejderha Bakıcısı’ydı, yaşlı ejderha böyle söylemişti. Aslında bu sözle, genç kıza bilmesi gereken her şeyi söylemiş oluyordu. Ejderhaların, insanlara olan bağlılığını bitirmesi gerekiyordu. Kendi kendine nasıl bakabileceğini öğretmesi gerekiyordu Kay’a. İmparatorluk mührünü kabul etmek bir hataydı. İmparator’a karşı olan duygusal yakınlığının, muhakeme yeteneğini bulandırmasına izin vermişti. Köle bir kız değildi ancak bir saray mensubu da değildi. O Ejderha Bakıcısı’ydı. Sonuncusu. Kay’ın özgürce yaşayabileceği bir yer bulması gerekiyordu.

“Liyu Çör, dişi bir Ejderha Bakıcısı’yla ilgili hiçbir kehanet olmadığını söyledi bana,” dedi Ping. “Bana yalan söyledi.”

Prenses’in gözleri, yaşlarla doldu. “Onun gerçek karakteri iyi ve dürüsttür. Bu karakterini sonsuza kadar kaybetmemesi için dua ediyorum.”

“Sizi Yan’a geri gönderdiği için ona kızgın değil misiniz?” diye sordu Ping.

Prenses başını iki yana salladı. “Beni geri alması için Dük’e yalvardım.”

Ping, şaşkınlık içinde Prenses’e döndü.

“Dük, Çin Seddi’nin arkasındaki barbarları askere almaya ve İmparatorluğa savaş açmaya hazırdı. Liyu Çör, bu tehdidi umursamadı. Sen haklıydın Ping. Kardeşim, ölümsüzlük arayışı konusunda saplantılı hale geldi.”

“Ama şimdi Chang’an’a geri dönüyor. Öyle değil mi? Baş Danışman, onun biraz aklını başına getirecektir.”

Prenses üzgün bir halde başını iki yana salladı.

“Chang’an’a gitmiyor. Sarı Nehir’in kaynağına, ölümsüzlük şeftalilerinin yetiştiğini duyduğu yere gidiyor. İmparatorluk zaten güçsüz bir halde, savaş ona iyice diz çöktürecekti. Bunun olmasını engellemek benim elimdeydi. Benim düşüncesiz davranışımдан önce Dük bana çok tutkundu.”

Tahtırevan yavaşladı ve durdu.

“Sorun ne?” dedi Ping endişeyle.

Örtüler kenara çekildi ve Leydi An içeri girdi. Kadının alnında boncuk boncuk terler vardı.

“Kutulardan biri gevşedi. Develeri sürenler onu sağlamlaştırıyor.”

“Takipçilerinden kurtuldun mu?” diye sordu Prensese. Leydi An gülümsedi. “Bir geyiği takip ediyorlar.”

Flüt notaları, acil bir şekilde çınladı. “Kay çışını yapmalı.”

“Hayır, Kay,” dedi Ping endişeyle. “Yapamazsın.” Genç kız, son seyahatlerini ve Kay çışını yapmak istediğinde başlarına gelenleri hatırladı.

“Şimdi gitmeli!”

Prensese Yangşin’in tahtirevanının, iğrenç kokulu ejderha idrarıyla dolması fikrine dayanamadı Ping.

Ping, “Çok uzun sürmeyecek,” dedi Prensese’ye.

Prensese Yangşin, şaşırılmış görünüyordu. “Ama develer her an tekrar yola çıkabilirler. Onlarla birlikte hareket etmeliyiz.”

“Çabuk Kay,” dedi Ping. “Liang şekline gir.”

Küçük ejderha başını iki yana salladı. “Sadece ejderha şeklinde çış yapar.”

Kay, tahtirevandandan aşağı atladı. Ping onu takip etti. İki veya üç *li* kadar uzaklaştılar. Yol hâlâ Yan’dan gelen develeri görmek için toplanan insanlarla doluydu. Ping, ejderhayı saklamak için kendi pelerinini örtüyordu yavrunun üzerine.

“Çabuk ol!” dedi genç kız.

“Gelmiyor,” dedi Kay üzgünce.

Prensese, perdelerin arasından bakıp gecikmenin ne olduğunu görmeye çalışıyordu.

“Deniyor,” dedi Kay.

“Sayın Majesteleri,” dedi Ping. “Bir şarap testiniz var mı?”

Prensese, başıyla onayladı. Su mermerinden yapılmış, çok güzel bir şarap testisi uzattı Ping’e. Genç kız, testinin

kapağını çıkardı ve şarabı damla damla yola döktü. Şıp şıp damlama sesi, sorunu çözdü.

“İşiyor,” dedi Kay, zafer kazanmışçasına bir sesle.

Koyu yeşil renkli bir ejderha idrarı havuzu oluştu yolun üzerinde. O korkunç kokunun fazla dikkat çekmediğinden emin olmak için endişeyle etrafına bakındı Ping. Develeri kullananlar, garip bir dilde seslendiler. Develer ise homurtuyla inleyerek ve tekrar yola koyularak cevapladılar.

“Acele et!”

“Bitmedi.”

Hamallar, tahtirevanı kaldırdılar.

Aniden buz gibi bir rüzgâr çıktı. Havada yapraklar, girdap gibi dönmeye başladılar. Rüzgârla birlikte, başka bir şey daha uçuyordu. Bir sandaldaki minyatür yelken gibi kabardı, havada dalgalandı ve döndü. Biraz daha uçuştuktan sonra, yerdeki iki taş bloğun arasında kendine yeşerecek yer bulmuş bir parça çimenin üzerine kondu. Ping’in yola attığı ipek parçası. Ejderha duruş şeklini değiştirdi. Yeni bir idrar dalgası, çimenlik alana aktı ve ipek mendili ıslattı.

“Islak,” dedi Kay neşeyle.

Ping, ipek parçasına baktı. Değişiyordu. Üzerinde belli belirsiz izler oluşmaya başladı. Korkunç kokuya rağmen, kumaşı bir ucundan tutup kaldırdı genç kız. Üzerinde soluk karakterler görülüyordu. İşaretler gitgide belirginleşiyordu.

Tahtirevan ilerlemeye başladı. Ping, Kay’ı kucakladı ve tahtirevanı yakalamaya çalıştı. Attığı her adım, kızın vücuduna acı okları fırlatıyordu. Hamallar, hızlanmaya başladılar. Prens, perdeleri açtı. Ping, büyük bir çaba göstererek küçük ejderhayı tahtirevana doğru kaldırdı.

Hissettiği acıya rağmen koştu ancak kendisi tahtırevana tırmanamadı. Son *shu* enerjisini de kullanmıştı.

Gökyüzünden kar taneleri düşmeye başladı. Bir haftadan uzun süredir tehditkâr bir havada gezinen bulutlar en sonunda yüklerini boşaltmaya karar vermişlerdi. Prenses Yangşin uzandı ve Ping'in tahtırevana uzanan elini yakaladı. Genç kızı içeri çekti. Prenses, Ping'in tahmin etmediği kadar kuvvetliydi.

Ping, acı ve yorgunluktan tükenmiş bir halde, nefes nefese tahtırevanın zeminine kapaklandı. Genç kız, kendini Prenses'in yanındaki koltuğa güçlkle çekti ve hâlâ elinde tuttuğu ıslak ipek parçasına baktı. İzler artık koyu kahverengi bir renk almıştı. İpek kumaş çizgiler ve eğrilerle kaplanmıştı. Titrek bir elle, düzensizce yazılmış gibi duran karakterler de vardı kumaşta. Ping, bunların birçoğunu okuyabiliyordu. Yolların, nehirlerin ve dağların isimleri yazıyordu.

"Bu diğer iki karakter ne anlama geliyor?" diye sordu genç kız.

Prenses, başörtüsünün bir ucuyla burnunu örttü ve ipek mendile baktı. "Kunlun," diye cevapladı genç kadın. "Kunlun Dağları. Bu bir harita."

Kay, Prenses ile Ping arasındaki koltuğa tünemiş, yüksek sesle neşeli flüt melodileri çıkartıyordu.

"Babadan mesaj," dedi küçük ejderha.

"Evet," dedi Ping. "Bu Danze'den bir mesaj. Ters pulların arkasında saklanmış. Artık yolumuzun nereye gittiğini biliyorum."

"Ama hemen değil," dedi Prenses. "Önce dinlemek ve iyileşmek için kendine biraz zaman tanı."

Kar yağışı iyice kuvvetlenmişti. Kırsal kesimler, beyaza dönüşmüştü.

“Kunlun dağları, kış aylarında geçilmez haldedir. Kış aylarını Yan’da geçirmen lazım.”

“Prensesçikle yolculuk,” dedi Kay, hiç yemek unutup unutmadığını anlamak için neşeyle burnunu sepete sokup koklarken.

Kay’ın ne söylediğini anlamak için Ping’in bir an durup düşünmesi gerekti.

Küçük ejderha, kafasını kaldırıp Prenses’e baktı. “Prensesçik top oynar?”

“Hayır, Kay!” diye bağırdı Ping.

“Prensesçik hikâye anlatır?”

“Hayır! Sakin sakin oturman ve Yan’a gidene kadar tüm yol boyunca uslu durman gerekiyor.”

Kay geçirdi.

“Tamam.”

Küçük ejderha, Ping ile Prenses arasındaki boşlukta, daireler çizerek yürüdü ve sonunda bir yere yerleşti. Pullu gövdesini bir daire şeklinde topladı, burnunu arka pençelerinin altına sokuşturdu ve kuyruğunu da dairenin ortasına çekti.

Prenses gülümsedi. Ping de gülümsedi. Yaşadıkları huzur ve sakinliğin tadını çıkarmak için koltuğuna yerleşti. Bunun uzun sürmeyeceğinin farkındaydı.

SÖZLÜK

CHANG

2,3 metre uzunluğunda bir ölçü birimi.

ZİNCİFRE

Kimyasal ismi cıva sülfür olan parlak kırmızı bir mineral.

HAN İMPARATORLUĞU

Tüm imparatorların belli bir aileden geldiği, Çin tarihindeki bir dönem. Milattan önce 202 yılından, milattan sonra 220 yılına kadar sürmüştür.

HÜNNAP

Sert çekirdekli, iri zeytin biçiminde ve büyüklüğünde bir meyve. İlk başlarda yeşil iken olgunlaştıkça kırmızıya ve siyah-mor renge döner.

YEŞİM

Nefrit olarak da bilinen, yarı değerli bir taş. Rengi, yeşilden beyaza kadar değişiklik gösterebilir.

JİN

Altın için bir ağırlık birimi.

LI

Yarım kilometreye eşit bir mesafe birimi.

QI

Antik Çin inanışlarına göre qi içimizde akan hayat enerjisidir ve vücudun çalışmasını kontrol eder.

SHU

Yarım gram ağırlığa eşit bir ağırlık birimi.

TEŞEKKÜRLER

Bir kez daha Han Hanedanlığı hakkında yazılar yazan tüm araştırmacılara, eski Çin kitaplarını tercüme eden tüm akademisyenlere ve tüm bilgi birikimlerini benim gibi insanların kullanımına sunan herkese minnet borçluyum. Web sitemden eksiksiz bir bibliyografyaya ulaşabilirsiniz. <http://home.iprimus.com.au/carolew/>

Ayrıca adına bu kitabı adadığım Marinus Willem De Visser'e de özel bir paragraf açmak istiyorum. Kendisi Çin ve Japon din ve kültürlerini –ve ejderhaları– inceleyen Hollandalı bir akademisyendi. *Çin ve Japonya'da Ejderha* adlı kitabı 1913 yılında basıldı ve bu kitap, eski çağ Çin kaynaklarında yer alan ejderha mitolojilerinin tercümelerini içermekteydi. Söz konusu kitap, benim Çin ejderhalarıyla ilgili bilgi birikimimin büyük bir bölümünün de kaynağıdır.

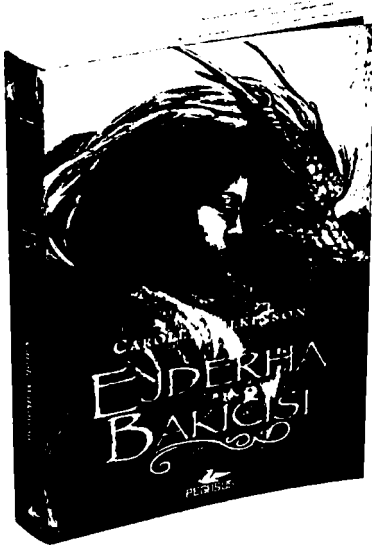
Ayrıca kocam John ve kızım Lili'ye de, kesintisiz destekleri, sevgileri ve dostlukları için de ayrıca teşekkür etmek istiyorum.

Son olarak Black Dog'daki herkese, özellikle Alison Arnold ve Andrew Kelly'ye, bu kitabın yaratılmasındaki bitmek bilmez coşkuları ve fedakârlıkları için de teşekkür ederim.

YAZAR HAKKINDA

Carole Wilkinson, ödüllü bir çocuk kitapları yazarıdır. Ejderhalara karşı eskiden beri süregelen bir hayranlığı vardır ve her şeyin tarihine ilgi duymaktadır.

Carole, okumaya ara verip yazmaya başlamakta zorlanan, çok titiz bir araştırmacıdır. Otuzun üzerinde kitap yazmıştır. Carole evlidir, bir kızı vardır ve Melbourne şehir merkezinde yaşamaktadır.

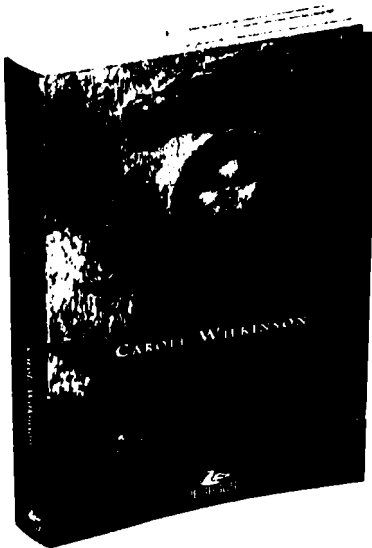
**Antik Çin Uygarlığında
Özgürlüğün Kanatlarına
Tutunan Genç Bir Kız**

2006 KOALA Ödülü

2006 Kalbacher
Klapperschlange Ödülü
Finalisti

2005 COOL & 2006 YABBA
Ödülleri Özel Mansiyon

2004 Uluslararası Gençlik
Kütüphanesi,
White Raven Listesi

**Ping Tehlikeleri Aşıp
Kay'a Güvenli Bir Yuva
Bulabilecek mi?**

2008 KOALA Onur Ödülü

2008 Avustralya Çocuk
Kitapları Konseyi Yılın En İyi
Gençlik Kitabı

Güney Avustralya Başbakanlık
Edebiyat Ödülü Finalisti

“Tatmin edici bir son. Özenle
hayat verilmiş bir dünya ve
ufak bir doz romantizm.”

VOYA